

Europeiska
kommissionen

Viktiga uppgifter om undervisning i skolan i Europa

2023 upplaga | Eurydice
rapport

Sport
Jean Monnet
Unga
Högre utbildning
Yrkesutbildning
Vuxenutbildning

Erasmus+
Berikar liv, öppnar sinnen

Skolutbildning

Mer information om Europeiska unionen finns på Internet (<http://europa.eu>).

Luxemburg: Europeiska unionens publikationsbyrå, 2023

Skriv ut ISBN 978–92–9488–108–3 ISSN 1830–2076 doi:10.2797/737474 EC-XA-22–001-SV-C

SVENSKA ISBN 978–92–9488–107–6 doi:10.2797/529032 EC-XA-22–001-SV-N

© **Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur, 2023**

Kommissionens politik för vidareutnyttjande genomförs genom kommissionens beslut 2011/833/EU av den 12 december 2011 om vidareutnyttjande av kommissionens handlingar (EUT L 330, 14.12.2011, s. 39 – <https://eur-lex.europa.eu/eli/dec/2011/833/oj>).

Om inget annat anges, är återanvändning av detta dokument tillåten enligt Creative Commons Erkännande 4.0 International (CC BY 4.0) licens (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Detta innebär att återanvändning är tillåten, förutsatt att lämplig kredit ges och eventuella ändringar anges.

För all användning eller mångfaldigande av element som inte ägs av EU kan tillstånd behöva sökas direkt från respektive rättighetshavare. EU äger inte upphovsrätten till bilder som inte bär upphovsrättsindikatorn © Europeiska unionen.

TILLGODORÄKNANDE

Omslagsfoto: © Julia Tim/stock.adobe.com; © allt bagel/stock.adobe.com;

© Alice/stock.adobe.com; © VectorPunks/stock.adobe.com;

© ok_creation/stock.adobe.com.

*Eŭropo
Demokratio
Esperanto*

Dokument utarbetat av Pierre Dieumegard för [Europa-Demokratin-Esperanto](#)

Syftet med detta provisoriska dokument är att göra det möjligt för fler människor i Europeiska unionen att bli medvetna om handlingar som tagits fram av Europeiska unionen (och finansieras genom deras skatter).

Utan översättningar är människor uteslutna från debatten.

This dokument var [endast på engelska i en pdf-fil](#). Från denna ursprungliga fil gjorde vi en odt-fil, förberedd av Libre Office-programvara, för maskinöversättning till andra språk. [Resultaten finns nu tillgängliga på alla officiella språk](#).

Det är önskvärt att EU:s administration övertar översättningen av viktiga dokument. "Viktiga dokument" är inte bara lagar och förordningar, utan också den viktiga information som behövs för att fatta välgrundade beslut tillsammans.

För att diskutera vår gemensamma framtid tillsammans och möjliggöra tillförlitliga översättningar skulle det internationellaspråket esperanto vara mycket användbart på grund av dess enkelhet, regelbundenhet och noggrannhet.

Kontakta oss:

Kontakt@europokune.eu

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

Viktiga uppgifter om språkundervisning i skolan i Europa 2023 års upplaga

Eurydice-betänkandet

Detta dokument har offentliggjorts av Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur (Eacea, Enheten för plattformar, studier och analys).

Vänligen citera denna publikation som:

Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2023. *Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023 års upplaga*, Eurydice-rapporten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Manuskriptet färdigställdes i februari 2023.

© Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur, 2023

Återgivning är tillåten under förutsättning att källan anges.

Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur
Enheten för plattformar, studier och analys
Avenue du Bourget 1 (J-70 – Unit A6)
Be-1049 Bryssel
Tfn + 32 22995058
Fax + 32 22921971
E-post: eacea-eurydice@ec.europa.eu
Webbplats: <http://eurydice.eacea.ec.europa.eu>

FÖRORD

En berömd filosof sa en gång: Gränserna för mitt språk betyder gränserna för min värld. Men när ditt språk blir två språk, tre språk eller tio språk börjar gränserna verkligen suddas ut. På språk tänker vi, känner, föreställer och planerar. De dikterar hur vi kommunicerar vår kunskap, tro, erfarenhet, önskan. Språk är hur vi avslöjar oss själva och hur vi förstår andra. När allt kommer omkring använder vi språk för att skapa förändring i samhället och för att uppfinna vår framtid.

Språk är således centrala i våra liv och spelar en grundläggande roll i utbildningen. Europa är en språkligt mångfacetterad kontinent. Språklig

mångfald är också en realitet i många av våra skolor. Denna verklighet ger rika möjligheter för alla studenter, särskilt genom att främja deras intresse i hela världen och utveckla sina interkulturella färdigheter. Vi måste dock vara noga med att stödja elever som lär sig i skolan på ett annat språk än deras hemspråk eller förstaspråk.

Stöd till språkmångfald och språkinläring har varit en ständig politisk linje för Europeiska unionen (EU). EU:s egen språkliga mångfald och EU:s tidiga ambition att skapa ett gemensamt utrymme där människor kan röra sig fritt över gränserna på ett förnuftigt sätt krävde starka åtaganden för att främja språkinläring.

När det gäller utbildning är vårt mål att skapa ett europeiskt område för utbildning där alla ungdomar får utbildning av hög kvalitet. I detta sammanhang är språkbehärskning en nyckelkompetens som öppnar dörrar för oöverträffade lärandeupplevelser i och utanför Europa. I många år har vi fört en politik som uppmuntrar alla ungdomar att skaffa sig kunskaper i främmande språk redan från tidig ålder, så att de i slutet av gymnasieutbildningen kan behärska två språk utöver skolspråket. Insatserna måste fortsätta och till och med påskyndas i denna riktning.

För att lyckas med att tillhandahålla högkvalitativ språkutbildning i skolor förespråkar vi en övergripande strategi för undervisning och inläring av språk. Vår strategi omfattar flerspråkighet i skolor och främjar utvecklingen av allmän språkmedvetenhet bland lärare. Den uppmuntrar till samarbete mellan språklärare och andra lärare, med hjälp av innovativa, inkluderande och flerspråkiga undervisningsmetoder och främjande av erfarenheter av lärande utomlands för studenter och lärare genom programmet Erasmus+.

Denna rapport ger data och jämförande analyser för en lärarisk inblick i språkundervisning i europeiska länder. Du kan till exempel upptäcka att elever i grundskolan i hela EU lär sig ett främmande språk från en yngre ålder än någonsin tidigare. Engelska är det mest inlärda främmande språket och mer än 98 % av eleverna i grundskolan lär sig det på EU-nivå.

När det gäller det andra främmande språket krävs dock mer ansträngningar eftersom vi inte ser någon märkbar förbättring.

Jag är övertygad om att detta betänkande kommer att vara till stort stöd för beslutsfattare och intressenter på utbildningsområdet, utforma och genomföra politik på området och i slutändan arbeta för att förbättra språkundervisningen i våra skolor och aktivt främja språklig mångfald.

Mariya Gabriel

Kommissionsledamot med ansvar för innovation, forskning, kultur, utbildning och ungdomsfrågor

Innehållsförteckning

FÖRORD.....	5
KODER OCH FÖRKORTNINGAR.....	10
INLEDNING.....	12
SAMMANFATTNING.....	16
KAPITEL A: BAKGRUND.....	23
KAPITEL B – ORGANISATION.....	32
AVSNITT I – STRUKTURER.....	32
AVSNITT II – MÅNGFALD AV SPRÅK SOM ERBJUDS.....	45
KAPITEL C DELTAGANDE.....	61
AVSNITT I – ANTAL FRÄMMANDE SPRÅK SOM ELEVERNA LÄRT SIG.....	61
AVSNITT II – FRÄMMANDE SPRÅK SOM STUDERANDE LÄR SIG.....	75
KAPITEL D LÄRARE.....	92
AVSNITT I – KVALIFIKATIONER OCH UTBILDNING.....	92
AVSNITT II – TRANSNATIONELL RÖRLIGHET.....	102
KAPITEL E UNDERVISNINGSPROCESSER.....	112
AVSNITT I – UNDERVISNINGSTID OCH LÄRANDERESULTAT.....	112
AVSNITT II – STÖDÅTGÄRDER FÖR TESTNING OCH SPRÅKINLÄRNING.....	131
REFERENSER.....	138
ORDLISTA.....	140
STATISTISKA DATABASER OCH TERMINOLOGI.....	144
BILAGOR.....	146
BILAGA 1: DETALJERADE STATISTISKA UPPGIFTER.....	146
BILAGA 2: CLIL I GRUNDSKOLE- OCH GYMNASIEUTBILDNING.....	163
ERKÄNNANDEN.....	168

Figurindex

Figur A1: Statliga språk och regionala språk, minoritetsspråk eller icke-territoriella språk med officiell status 2021/2022.....	24
Figur A2: Andel 15-åriga elever som främst talar ett annat språk hemma än skolspråket, 2018.....	27
Figur A3: Andel invandrare och icke-invandrade 15-åriga studenter, efter språk som talas hemma, 2018.....	29
Figur A4: Andel 15-åriga elever som går i skolor där mer än 25 % av eleverna främst talar ett annat språk hemma än skolans språk, 2018.....	30
Figur B1: Startålder där första och andra främmande språk är obligatoriska ämnen för alla elever i förskole-, grund- och/eller gymnasieutbildning (ISCED 0–3), 2021/2022.....	34
Figur B2: Period under vilken det var obligatoriskt att lära sig ett främmande språk i förskole-, grund- och/eller allmångymnasial utbildning (ISCED 0–3) 2021/2022, och skillnader från 2002/2003.....	36
Figur B3: Period under vilken inlärnin g av två främmande språk var obligatorisk i grundskolan och/eller allmän gymnasieutbildning (ISCED 1–3) 2021/2022, och skillnader med 2002/2003.....	38
Figur B4: Främmande språk som en rättighet och som obligatoriska ämnen för alla studenter i grundskoleutbildning och/eller allmän gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022.....	40
Figur B5: Skillnaden mellan studerande i allmän utbildning och yrkesutbildningsstuderande i antalet år som ägnats åt att lära sig ett främmande språk som obligatoriskt ämne, 2021/2022.....	42
Figur B6: Skillnaden mellan studerande i allmän utbildning och yrkesutbildningsstuderande i antalet år som ägnats åt att lära sig två främmande språk samtidigt som obligatoriska ämnen, 2021/2022.....	43
Figur B7: Särskilda främmande språk obligatoriska för alla elever i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–2), 2021/2022.....	46
Figur B8: Främmande språk som anges i styrdokument på högsta nivå för grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022.....	48
Figur B9: Regionala språk eller minoritetsspråk som särskilt nämns i styrdokument på högsta nivå för grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022.....	51
Figur B9: Regionala språk eller minoritetsspråk som särskilt nämns i styrdokument på högsta nivå för grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022.....	52
Figur B10: Studier av klassisk grekiska och latin i allmän gymnasieutbildning (ISCED 2–3), 2021/2022.....	55
Figur B11: Rätt till hemundervisning för studenter med invandrarbakgrund inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2021/2022.....	57
Figur B12: Förekomst av CLIL-program och status för språk som används i CLIL i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022.....	59
Figur C1a: Procentandel studenter som lär sig främmande språk i grundskolan (ISCED 1), efter antal språk, 2020.....	63
Figur C1b: Procentandel studenter som lär sig minst ett främmande språk i grundskolan (ISCED 1), efter ålder, 2020.....	63
Figur C2: Tendenser i andelen elever som lär sig minst ett främmande språk i grundskolan (ISCED 1), 2013 och 2020.....	65
Figur C3: Procentandel studenter som lär sig främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 2), efter antal språk, 2020.....	66
Figur C4: Tendenser i andelen elever som lär sig två eller flera främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 2), 2013 och 2020.....	68
Figur C5: Andel studerande som lär sig främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 3), efter antal språk, 2020.....	70

Figur C6: Tendenser i andelen studerande som lär sig två eller flera främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 3), 2013 och 2020.....	72
Figur C7: Genomsnittligt antal inlärd främmande språk per studerande i grund- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020.....	73
Figur C8: Det mest inlärd främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2020.....	76
Figur C9: Länder med en hög andel studenter (mer än 90 %) som lär sig engelska i grund- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020.....	78
Figur C10: Det näst mest inlärd främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2020.....	80
Figur C11: Andra främmande språk än engelska, franska, tyska och spanska som lärs av minst 10 % av eleverna i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020.....	81
Figur C12: Trender i andelen elever som lär sig engelska i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020.....	83
Figur C13: Tendenser i andelen elever som lär sig franska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020.....	85
Figur C14: Tendenser i andelen elever som lär sig tyska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020.....	86
Figur C15: Tendenser i andelen elever som lär sig spanska i allmän gymnasieutbildning (ISCED 2–3), 2013 och 2020.....	88
Figur C16: Skillnader i andelen elever som lär sig engelska i allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning (ISCED 3), 2020.....	90
Figur D1: Examen i ämnesspecialisering för lärare i främmande språk i grundskolan (ISCED 1), 2021/2022.....	93
Figur D2: Kvalifikationer som krävs för att arbeta i skolor som tillhandahåller CLIL typ A-undervisning i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022.....	95
Figur D3: Andel lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har utbildats i undervisning i flerspråkiga eller mångkulturella miljöer, 2018.....	98
Figur D4: Exempel på centrala termer som beskriver CPD-verksamhet med anknytning till "språkmedvetenhet i skolor", 2021/2022.....	101
Figur D5: Förekomst av rekommendationer på toppnivå om innehållet i ITE för blivande lärare i främmande språk och den period som ska spenderas i målspråkslandet 2021/2022.....	103
Figur D6: Andel moderna lärare i främmande språk i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har varit utomlands i yrkessyfte, 2013 och 2018.....	105
Figur D7: Finansieringssystem som tillhandahålls av myndigheter på högsta nivå för att stödja gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk i grundskolan och den allmänna gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2021/2022.....	106
Figur D8: Andel mobila moderna lärare i främmande språk i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har rest utomlands för yrkesmässiga ändamål med stöd av ett mobilitetsprogram, 2018.....	108
Figur D9: Andel mobila lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2), efter yrkesskäl för att åka utomlands, EU-nivå, 2018.....	109
Figur D10: Andel mobila lärare i främmande språk inom gymnasieutbildning (ISCED 2) för längre och kortare vistelser utomlands, 2018.....	111
Figur E1: Antal timmar obligatorisk undervisning i främmande språk under ett teoretiskt år i grundskole- och heltidspliktig allmängymnasial utbildning, 2020/2021.....	114
Figur E2: Antal timmar per teoretiskt år som avsatts för undervisning i första och andra främmande språk som obligatoriska ämnen i obligatorisk allmän utbildning på heltid, 2020/2021.....	117

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Figur E3: Sambandet mellan undervisningstiden för det första främmande språket och antalet betyg under vilka detta språk undervisas i obligatorisk allmän utbildning på heltid, 2020/2021.....	119
Figur E4: Undervisningstid för främmande språk som obligatoriska ämnen, som andel av den totala undervisningstiden i grundskole- och heltidspliktig allmän gymnasieutbildning, 2020/2021.....	122
Figur E5: Ändringar (i procent) av den rekommenderade minsta undervisningstiden per teoretiskt år som tilldelats främmande språk som obligatoriska ämnen mellan 2013/2014 och 2020/2021.....	124
Figur E6: Förväntad lägsta utbildningsnivå för första och andra främmande språk i slutet av gymnasieutbildningen (ISCED 2–3), 2021/2022.....	128
Figur E7: Främmande språk testas genom nationella prov inom allmän gymnasieutbildning (ISCED 3), 2021/2022.....	132
Figur E8: Testning av skolspråket i slutet av förskoleutbildningen (ISCED 0) och/eller i början av grundskolan (ISCED 1), 2021/2022.....	135
Figur E9: Stödåtgärder för språkinlärning för nyanlända migrerande studerande i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–2), 2021/2022.....	137

KODER OCH FÖRKORTNINGAR

Landskoder

Europeiska unionen	OM OSS Italien	Europeiska frihandelssammanslutningen och kandidatländerna
Medlemsstaterna	SVENSKA Cypern	
VAR Belgien	LV Lettland	SVENSKA Albanien
Var fr Belgien – Franska gemenskapen	SVENSKA Litauen	SVENSKA Bosnien och Hercegovina
Var de Belgien – tysktalande community	SVENSKA Luxemburg	SVENSKA Schweiz
Var nl Belgien – flamländska gemenskapen	SVENSKA Ungern	ÄR Island
SVENSKA Bulgarien	SVENSKA Malta	SVENSKA Liechtenstein
SVENSKA Tjeckien	NL Nederländerna	JAG Montenegro
SVENSKA Danmark	OM OSS Österrike	SVENSKA Nordmakedonien
DE Tyskland	SVENSKA Polen	NEJ Norge
EE Estland	SVENSKA Portugal	SVENSKA Serbien
IE Irland	SVENSKA Rumänien	SVENSKA Türkei
EL Grekland	SVENSKA Slovenien	
SVENSKA Spanien	SVENSKA Slovakien	
SVENSKA Frankrike	SVENSKA Finland	
SVENSKA Kroatien	SVENSKA Sverige	

Övriga koder

(:) eller: Data finns inte tillgängliga

Deltar inte i datainsamlingen

(-) eller – ej tillämpligt

Förkortningar och akronymer

CEFR Gemensam europeisk referensram för språk

SVENSKA Innehålls- och språkintegrerat lärande

CPD fortsatt professionell utveckling

ECTS Det europeiska systemet för överföring och ackumulering av studiemeriter

ISCED Internationell standard Klassificering av utbildning

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

SVENSKA Internationella standardiseringsorganisationen

OM OSS grundläggande lärarutbildning

OECD Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling

SVENSKA Program för internationell studentbedömning

SVENSKA Undervisning och lärande International Survey

LÄS MER yrkesutbildning

INLEDNING

Språk är en del av kulturen. Som sådan bidrar de fullt ut till att bygga personliga och kollektiva identiteter. I själva verket erbjuder varje språk en specifik vision av livet. Därför värderas och omhuldas språklig mångfald i demokratiska samhällen. Språk är också sofistikerade verktyg som gör det möjligt för människor att engagera sig i meningsfulla relationer med varandra och relatera till världen i allmänhet. Att vara skicklig i språk är därför en sann inkörsport till mer berikande upplevelser och möjligheter i livet.

Europa är en språkligt mångfacetterad kontinent. Denna mångfald omfattar inte bara officiella språk i länder utan även regionala språk eller minoritetsspråk som talas i århundraden på europeiskt territorium, för att inte tala om de språk som migranter för. Redan från början har respekten för språklig mångfald betraktats som en central princip i Europeiska unionen och är inskriven i dess mest grundläggande lagstiftning, fördraget om Europeiska unionen ⁽¹⁾.

POLITISKT SAMMANHANG

Språkinläring spelar en viktig roll när det gäller att förverkliga det europeiska projektet. Effektiva kompetenser på mer än ett språk påverkar direkt EU-medborgarnas möjligheter att dra nytta av utbildning och arbetstillfällen i hela Europa ⁽²⁾. Språkinläring kan också stärka den europeiska dimensionen i utbildningen: det utvecklar elevernas intresse för, förståelse för och uppskattning av andra kulturer och i slutändan främjar en europeisk identitet som är inkluderande och öppen för andra kulturer.

Språkkunskaper står i centrum för visionen om ett europeiskt område för utbildning i Europeiska kommissionens meddelande Stärka den europeiska identiteten genom utbildning. I linje med denna inspirerande utsikt bör Europa vara en plats där "inläring, studier och forskning [inte] hämmas av gränser. En kontinent... där, förutom sitt modersmål, talar två andra språk har blivit³normen. Att främja språkinläring och flerspråkighet är också en del av visionen om högkvalitativ utbildning och nyckeln till rörlighet, samarbete och ömsesidig förståelse över gränserna.

Läskunnighet och flerspråkig kompetens hör till de åtta nyckelkompetenser för livslångt lärande som ingår i den europeiska referensramen ⁽⁴⁾.

Att se till att alla studenter från tidig ålder drar nytta av undervisningen i två främmande språk är ett ambitiöst mål som formulerades för första gången 2002 av stats- och regeringscheferna i⁵Barcelona. Detta mål upprepades nyligen i rådets rekommendation från maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring. Närmare bestämt uppmanas medlemsstaterna i rekommendationen att "utforska olika sätt att hjälpa alla ungdomar att före slutet av gymnasieutbildningen – utöver skolspråken – där så är möjligt, utveckla en kompetensnivå på minst ett annat europeiskt språk som gör det möjligt för dem

1 Unionen "ska respektera sin rika kulturella och språkliga mångfald och se till att Europas kulturarv skyddas och förbättras" (artikel 3.4).

2 Kompetens definieras som en kombination av kunskaper, färdigheter och attityder (rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande, EUT C 189, 4.6.2018).

3 Kommissionens meddelande Stärka den europeiska identiteten genom utbildning och kultur, COM(2017) 673 final, s. 11.

4 Rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande, EUT C 189, 4.6.2018.

5 Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, C/02/930.

att använda språket effektivt för sociala, lärande och yrkesmässiga ändamål, och att uppmuntra till förvärv av ytterligare (tredje) språk till en nivå som gör det möjligt för dem att interagera med en viss fluency” (6).

I rådets rekommendation från 2019 tas målet ett steg längre, eftersom det syftar till att ändra inställningen hos beslutsfattare och utbildningsutövare och inspirera dem att anta övergripande språkutbildningspolitik och innovativa och inkluderande metoder och strategier för språkundervisning. Målet är att öka elevernas övergripande språkkunskaper, dvs. deras kompetens på skolspråket, främmande språk (7) och hemspråk när det gäller barn med flerspråkig bakgrund.

Denna övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring kan framför allt uppnås genom att stödja utvecklingen av språkmedvetenhet i skolorna, vilket kräver att all skolpersonal engagerar sig i kontinuerliga reflektioner om språkdimensionen i alla aspekter av skollivet. Språkmedvetna skolor bör tillhandahålla en inkluderande ram för språkinläring, där man värdesätter elevernas språkliga mångfald och använder den som en inlärningsresurs samtidigt som föräldrar, andra anhängigvårdare och det omgivande lokalsamhället involveras i språkundervisningen.

Mer nyligen fastställdes i rådets resolution om en ny strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete i och utanför det europeiska området för utbildning (2021–2030), som antogs i februari 2021 (8), stödet till språkundervisning och språkinläring och flerspråkighet som en konkret åtgärd för europeiskt samarbete för att säkerställa kvalitet, rättvisa, inkludering och framgång i utbildningen.

Slutligen syftar rådets nyligen antagna rekommendation om vägar till framgång⁹ i skolan till att främja bättre utbildningsresultat för alla elever, oavsett deras särskilda omständigheter (t.ex. socioekonomisk bakgrund) och välbefinnande i skolan. I detta sammanhang betonas de särskilda behoven hos studenter med invandrarbakgrund, särskilt när det gäller stöd till språkinläring.

RAPPORTENS INNEHÅLL

Denna femte upplaga av *nyckeldata om språkundervisning i skolan i Europa*, som naturligtvis bygger på den föregående utgåvan, ger tillförlitliga uppgifter om många frågor som rör språkundervisning i skolor i Europa. Främmande språk är fokuspunkten i denna publikation, även om andra språk (regionala språk eller minoritetsspråk, klassiska språk osv.) också beaktas. Fokus för undersökningen är den politiska ram inom vilken den faktiska undervisningen i främmande språk äger rum. När de finns tillgängliga hjälper dock statistiska uppgifter till att ge en mer grundad bild.

Denna rapport innehåller 51 indikatorer. Var och en av dem innehåller grafik, förklarande text och en rubrik som sammanfattar huvudresultatet. Indikatorerna är uppdelade i fem kapitel:

-
- 6 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019, s. 17.
 - 7 Europeiska unionens undersökning om elevernas kompetens i främmande språk visade att endast 42 % av 15-åriga studenter som testades uppnådde ”oberoende användarnivå” (B1/B2 i den gemensamma europeiska referensramen för språk) i det första främmande språket och 25 % nådde denna nivå på ett andra främmande språk. Dessutom nådde ett betydande antal studenter (14 % för det första främmande språket och 20 % för det andra främmande språket) inte ”grundläggande användarnivå” (dvs. nivån före A1 i den gemensamma europeiska referensramen för språk) (Europeiska kommissionen, 2012).
 - 8 Rådets resolution om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete i och utanför det europeiska utbildningsområdet (2021–2030), EUT C 66, 26.2.2021.
 - 9 Rådets rekommendation av den 28 november 2022 om vägar till framgång i skolan och om ersättande av rådets rekommendation av den 28 juni 2011 om strategier för att minska andelen elever som lämnar skolan i förtid, EUT C 469, 9.12.2022.

Kapitel A börjar med att beskriva alla officiella språk i Europa och fortsätter med att diskutera språklig mångfald i dagens klassrum.

Kapitel B behandlar bestämmelsen om främmande språk i läroplanen. Det första avsnittet fokuserar på antalet främmande språk som tillhandahålls, medan det andra beskriver de specifika språk som tillhandahålls.

Kapitel C fokuserar på elevernas deltagande i språkinläring. Det första avsnittet undersöker antalet främmande språk som eleverna lär sig utifrån utbildningsnivå och utbildningsväg, medan den andra undersöker vilka främmande språk studenter lär sig.

Kapitel D ägnas åt (utländska språk) lärare. Det första avsnittet behandlar en rad frågor som rör lärares kvalifikationer, deras ämnesspecialiseringsgrad och de utbildningsmöjligheter de har. I det andra avsnittet behandlas lärares gränsöverskridande rörlighet i främmande språk.

Kapitel E börjar med att undersöka undervisningstiden för främmande språk och förväntade läranderesultat för de två första eleverna på främmande språk. Den behandlar också språktestning och stödåtgärder för invandrarestudenter i den allmänna utbildningen.

Kapitlen åtföljs av en ordlista som förklarar de viktigaste begreppen som används. Bilagorna innehåller kompletterande information om olika aspekter av rapporten.

DATAKÄLLOR OCH METODIK

Huvudkällan för denna rapport är Eurydice-nätverket, som tillhandahöll kvalitativ information om politik och åtgärder inom (utländsk) språkundervisning i skolor. Dessa uppgifter samlades in genom ett frågeformulär i januari och februari 2022 av nationella experter/företrädare för nätverket. Den främsta informationskällan är föreskrifter/rekommendationer, kursplaner och andra styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter. Referensåret är läsåret 2021/2022. Information från den gemensamma datainsamlingen 2020/2021 av Eurydice-Organisation for Economic Co-operation and Development (OECD) om instruktionstid användes också (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2021a).

Eurydice-uppgifterna kompletteras med uppgifter från Eurostat och uppgifter från två internationella undersökningar som utförts av OECD: 2018 års program för internationell studentbedömning (PISA) och 2018 års internationella undersökning för undervisning och lärande (TALIS). Eurostats statistiska uppgifter, med 2019/2020 som referensår, ger information om elevernas deltagande i språkinläring i skolor. Studentenkäten för PISA 2018 användes för att beräkna andelen elever som talar ett annat språk hemma än skolspråket. Lärarfrågeformuläret för TALIS 2018 användes för att ge en viss inblick i (utländska) språklärares gränsöverskridande rörlighet och deras möjligheter att utbilda sig till undervisning i flerspråkiga skolor.

Denna rapport är främst inriktad på grundskole- och gymnasieutbildning. Vissa indikatorer omfattar dock förskoleutbildning och yrkesinriktad gymnasieutbildning. I de flesta fall ingår endast offentliga skolor (utom Belgien, Irland och Nederländerna, där statligt beroende privata skolor beaktas).

Rapporten omfattar 39 utbildningssystem i de 37 medlemsländerna i Eurydice-nätverket (¹⁰de 27 EU-medlemsstaterna samt Albanien, Bosnien och Hercegovina, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien och Turkiye).

Under läsåret 2021/2022, som är referensåret för de flesta indikatorer, har särskilda åtgärder som vidtagits till följd av covid-19-pandemin påverkat organisationen av skolgången i många europeiska länder. Åtgärder

10 Antalet utbildningssystem är högre än antalet länder. Detta beror på att Belgien räknas som tre utbildningssystem (Franska gemenskapen Belgien, flamländska gemenskapen Belgien och tyskspråkiga gemenskapen i Belgien).

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

av tillfällig karaktär rapporteras inte i denna publikation, som presenterar det "normala" sammanhang där eleverna lär sig (utländska) språk.

SAMMANFATTNING

Språklig mångfald är en del av Europas DNA. Mosaiken i de europeiska språken omfattar inte bara ländernas officiella statsspråk utan också de regionala språk eller minoritetsspråk som talas i århundraden på EU:s territorium, för att inte tala om de språk som invandrarna för med sig. Mot denna bakgrund är språkinläring en nödvändighet för många människor. Dessutom är det en möjlighet för alla, vilket leder till nytt arbete eller möjligheter att studera. Dessutom bidrar språk som en del av kulturen till att bygga upp personliga och kollektiva identiteter. I själva verket erbjuder varje språk en specifik vision av livet. Därför värderas och omhuldas språklig mångfald i demokratiska samhällen.

Språkinläring spelar en viktig roll när det gäller att förverkliga det europeiska projektet, särskilt när det gäller att förverkliga det europeiska området för utbildning⁽¹¹⁾, ett verkligt gemensamt område för utbildning av hög kvalitet och livslångt lärande för alla, över gränserna. I detta sammanhang erkänns flerspråkighet som en av de åtta nyckelkompetenser som behövs för personligt uppfyllande, en hälsosam och hållbar livsstil, anställbarhet, aktivt medborgarskap och social delaktighet, i enlighet med rådets rekommendation om nyckelkompetenser för livslångt lärande⁽¹²⁾.

Rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring syftar till att öka studenternas övergripande språkkunskaper. Att särskilt förbättra inläringen av främmande språk i skolorna är också ett viktigt mål. Mot bakgrund av detta mål uppmanas medlemsstaterna i rekommendationen att "hjälpa alla ungdomar att skaffa sig en kompetensnivå på minst ett annat europeiskt språk som gör det möjligt för dem att använda språket på ett effektivt sätt för sociala, lärande och yrkesmässiga ändamål, och att uppmuntra till förvärv av ytterligare (tredje) språk till en nivå som gör det möjligt för dem att interagera med en viss flytförmåga"⁽¹³⁾.

2023 års utgåva av *Nyckeldata om undervisningsspråk i skolan i Europa* är den femte upplagan av rapporten. Den bygger naturligtvis på de fyra tidigare publikationerna. I likhet med tidigare utgåvor avser denna nya upplaga att bidra till övervakningen av den politiska utvecklingen inom (utländsk) språkundervisning i skolor i Europa. Även om främmande språk står i centrum för undersökningen beaktas även andra språk (regionala språk eller minoritetsspråk, klassiska språk osv.).

Mer specifikt innehåller denna rapport 51 indikatorer som omfattar ett brett spektrum av ämnen som är relevanta för (utländsk) språkpolitik på EU-nivå och nationell nivå, t.ex.

- tillhandahållande av (utländska) språk i läroplanen.
- antal och antal språk som studeras av studenter.
- den undervisningstid som ägnas åt undervisning i främmande språk.
- de förväntade nivåerna för första och andra främmande språk.
- språkstöd för nyanlända invandrarstudenter och hemspråksundervisning.
- profiler och kvalifikationer för lärare i främmande språk.
- rörlighet över gränserna för lärare i främmande språk.

Den viktigaste datakällan i rapporten är Eurydice-nätverket, som tillhandahåller kvalitativ information om politik och åtgärder på området för (utländsk) språkundervisning i skolor⁽¹⁴⁾. Eurydice-uppgifterna kompletteras med uppgifter från Eurostat och uppgifter från två internationella undersökningar som genomförts av

11 Mer information om det europeiska området för utbildning finns på kommissionens webbplats (<https://education.ec.europa.eu/about-eea>).

12 Rådets rekommendation av den 22 maj 2018 om nyckelkompetenser för livslångt lärande, EUT C 189, 4.6.2018.

13 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019, s. 17.

Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling: 2018 års program för internationell studentbedömning och 2018 års internationella undersökning om undervisning och lärande ⁽¹⁵⁾.

Rapporten omfattar 39 utbildningssystem i de 37 medlemsländerna i Eurydike-nätverket (¹⁶de 27 EU-medlemsstaterna samt Albanien, Bosnien och Hercegovina, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien och Turkiye).

Jämfört med för nästan två decennier sedan lär sig elever i grundskolan ett främmande språk från en yngre ålder i de allra flesta utbildningssystem.

I de flesta utbildningssystem måste alla elever börja lära sig ett främmande språk mellan 6 och 8 år. I sex utbildningssystem (den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Grekland, Cypern, Luxemburg, Malta och Polen) införs detta krav ännu tidigare (se figur B1). Under de senaste två decennierna har omkring två tredjedelar av utbildningssystemen ökat den obligatoriska språkinläringen med 1–7 år. I samtliga fall beror denna ökning på att den startålder vid vilken det första främmande språket är obligatoriskt har sänkts (se figur B2). Denna trend återspeglar uppmaningen från Europeiska rådet vid dess möte i Barcelona 2002, där EU-länderna uppmanades att vidta åtgärder för att "förbättra de grundläggande färdigheterna, särskilt genom att undervisa minst två främmande språk från mycket tidig ålder"¹⁷.

Skyldigheten att lära sig minst ett främmande språk från grundskoleutbildningen (eller till och med förskoleutbildningen) i de flesta utbildningssystem förklarar den mycket höga andelen grundskolestuderande på EU-nivå som lär sig minst ett främmande språk (86,1 %) 2020 (se figur C1a). Jämfört med 2013 är detta en ökning med 6,7 procentenheter (se figur C2). Under 2020 lärde sig mindre än hälften av alla elever som deltog i grundskolan minst ett främmande språk i endast tre utbildningssystem (de franska och flamländska gemenskaperna i Belgien och Nederländerna) (se figur C1). I dessa utbildningssystem börjar lära sig ett främmande språk som obligatoriskt ämne relativt sent i grundskolan (se figur B1). Detta förklarar varför andelen, som berör studenter i hela grundskolan, är relativt låg.

Att lära sig ett andra främmande språk börjar vanligtvis i slutet av grundskolan eller på gymnasiet.

Under 2020 lärde sig 59,2 % av studenterna i hela gymnasieutbildningen på EU-nivå minst två främmande språk (se figur C3). Eleverna börjar lära sig ett andra främmande språk som obligatoriskt ämne under de sista åren av grundskolan eller under de första åren av gymnasieutbildning i de flesta utbildningssystem (se figur B1). Det finns dock andra mönster som delvis kan förklara den relativt låga totala andelen studenter som studerar minst två främmande språk på denna utbildningsnivå på EU-nivå. I åtta utbildningssystem (Bulgarien, Ungern, Österrike, Slovenien, Slovakien, Liechtenstein, Norge och Turkiye) blir det obligatoriskt för alla studerande i allmän utbildning att lära sig två främmande språk först när de når gymnasienivå. I sju utbildningssystem (den franska gemenskapen Belgien, Tyskland, Irland, Spanien, Kroatien, Sverige och Albanien) finns det ingen policy som gör inläring av två främmande språk till ett krav för alla studenter (se figur B1).

I vissa länder är att lära sig två språk en rättighet snarare än en skyldighet.

I stället för att göra två främmande språk obligatoriska för alla studenter, kan nationella läroplaner ge andra sätt att se till att alla studenter har möjlighet att lära sig två eller flera främmande språk. Till exempel, i

14 Referensåret är 2021/2022, med undantag för uppgifter om undervisningstid, för vilket det är 2020/2021. Dessa uppgifter gäller främst allmän utbildning.

15 För Eurostats statistiska uppgifter är 2019/2020 referensåret, med undantag för tidsserier, för vilket referensåren är 2012/2013 och 2019/2020. Eurostats statistiska uppgifter ger information om andelen elever som deltar i språkinläring i skolorna. De kontextuella frågeformulären från Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling användes för att ta itu med problemen med studenter som talar ett annat språk än skolans språk hemma (Programme for International Students Assessment) och (utländska) språklärares gränsöverskridande rörlighet och möjligheter att utbilda sig till undervisning i flerspråkiga skolor (Lärande och lärande International Survey).

16 Antalet utbildningssystem är större än antalet länder. Detta beror på att Belgien har tre utbildningssystem (franska gemenskapen Belgien, flamländska gemenskapen Belgien och tyskspråkiga gemenskapen i Belgien).

17 Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, C/02/930, s. 19.

Spanien, Kroatien och Sverige att lära sig två främmande språk är aldrig ett krav för alla studenter. Alla elever i allmän utbildning har dock rätt att göra det under sin skolgång. Denna möjlighet ges först i början av gymnasieutbildningen (i Spanien) eller i slutet av grundskolan (i Kroatien och Sverige) (se figur B4).

Mellan 2013 och 2020 skedde på EU-nivå knappast någon förändring i andelen studenter som lär sig minst två främmande språk inom gymnasieutbildningen.

På EU-nivå ökade andelen studenter som lär sig minst två främmande språk i gymnasieutbildning endast med 0,8 procentenheter mellan 2013 och 2020. Skillnaden var mindre än 10 procentenheter i de flesta länder. Bland dessa länder (dvs. med en skillnad på mindre än 10 procentenheter) visade något mer än hälften en procentandel som fortfarande var lägre än 90 % 2020, vilket tyder på utrymme för förbättringar av deltagandet för studenter som lär sig två eller flera främmande språk (se figur C4).

I tre utbildningssystem, nämligen den flamländska gemenskapen Belgien, Tjeckien och Frankrike, ökade andelen med minst 15 procentenheter. I ytterligare två länder (Slovenien och Slovakien) var trenden den motsatta: andelen gymnasieelever som lär sig två eller flera främmande språk minskade med mer än 25 procentenheter ⁽¹⁸⁾. Olika orsaker till dessa förändringar kan identifieras. I Slovakien kan till exempel minskningen vara relaterad till avskaffandet av kravet på att varje elev ska lära sig två främmande språk under gymnasieutbildningen (se figur B3).

Yrkesutbildningsstuderande har inte samma möjligheter att lära sig två främmande språk som sina motsvarigheter i allmän utbildning.

På EU-nivå var andelen yrkesutbildningsstuderande i gymnasieutbildning som lärde sig två språk eller mer 35,1 %. Detta är nästan 25 procentenheter mindre än deras motsvarigheter inom allmän utbildning (60,0 %). Inom den allmänna gymnasieutbildningen lärde sig minst 90 % av studenterna två eller flera främmande språk i 13 utbildningssystem, medan denna andel inom yrkesutbildning på gymnasienivå endast nåddes i Rumänien. På samma sätt finns det bara ett land där mer än 30,0 % av studenterna i hela den allmänna gymnasieutbildningen inte lär sig några främmande språk (Portugal), jämfört med sex inom yrkesutbildning (Danmark, Tyskland, Estland, Spanien, Litauen och Island) (se figur C5). Jämfört med 2013 var andelen yrkesutbildningsstuderande i gymnasieutbildning som lärde sig två eller flera språk ganska stabil i majoriteten av länderna (se figur C6).

Denna statistik ger en sann återspeglning av skillnaderna i tillhandahållande av språk enligt de officiella läroplanerna för studerande i allmän utbildning, å ena sidan, och yrkesutbildningsstuderande, å andra sidan. I 19 utbildningssystem kommer yrkesutbildningsstuderande i slutet av gymnasieutbildningen att ha lärt sig två språk som obligatoriska ämnen i färre år än deras motsvarigheter i allmän utbildning (se figur B6).

Engelska, som ett främmande språk, är en av ett slag

I nästan alla europeiska länder är engelska det främmande språk som eleverna lär sig mest under grund- och gymnasieutbildningen (se figur C8). År 2020 lärde sig mer än 90 % av eleverna engelska på minst en utbildningsnivå (dvs. grundutbildning, gymnasieutbildning eller gymnasieutbildning) i nästan alla europeiska länder. I 11 länder lärde sig mer än 90 % av eleverna engelska på alla utbildningsnivåer som omfattas (se figur C9).

Den höga andelen elever som lär sig engelska beror på att engelska är ett obligatoriskt främmande språk i 21 utbildningssystem på grundnivå och/eller lägre sekundärnivå (se figur B7). I ännu fler utbildningssystem måste den ingå i läroplanen på specifika utbildningsnivåer i alla skolor (se figur B8a).

Mellan 2013 och 2020 ökade andelen elever som studerar engelska avsevärt i grundskolan.

På EU-nivå var andelen elever som lärde sig engelska 98,3 % inom grundskoleutbildningen 2020 och 95,7 % inom den allmänna gymnasieutbildningen. Redan 2013 lärde sig 90 % eller fler elever i gymnasieutbildningen i de allra flesta utbildningssystemen engelska. Detta innebär att i dessa två utbildningsnivåer är andelen elever som lär sig engelska både stabil och hög (se figurerna C12b och C12c).

I grundskolan är bilden något annorlunda: i endast en tredjedel av utbildningssystemen lärde sig minst 90 % av alla elever engelska både 2013 och 2020. Mellan dessa två referensår ökade inläringen av engelska i

18 I Polen minskade också andelen gymnasieelever som lärde sig två eller flera främmande språk. Denna minskning beror på en omorganisation av skolbetygen över utbildningsnivåer, där gymnasieutbildningen nu består av fyra årskurser, varav två inte innehåller någon obligatorisk andra språkinläring. Utgångsbetyget och antalet år med obligatorisk andraspråksinläring är dock oförändrade (se figur C4).

åtta utbildningssystem (Danmark, Grekland, Lettland, Portugal, Rumänien, Slovenien, Finland och Sverige) med minst 10 procentenheter (se figur C12a). Denna ökning kan förklaras av två omständigheter som nämns ovan: eleverna börjar lära sig ett främmande språk vid en tidigare ålder och engelska är det mest lärda främmande språket i nästan alla länder.

Under 2020 var franska och tyska på EU-nivå de mest populära valen för det andra främmande språket.

Franska och/eller tyska måste tillhandahållas i läroplanen i ungefär en fjärdedel av utbildningssystemen (se figur B8a). Dessutom gör vissa utbildningssystem franska och/eller tyska obligatoriska (se figur B7). Detta gäller särskilt i flerspråkiga länder där de är statliga språk, till exempel i Belgien, Luxemburg och Schweiz (se figur A1). Officiella dokument hänvisar också vanligtvis till franska och/eller tyska bland de språk som skolorna kan besluta att inkludera i sitt lärande (se figur B8b).

År 2020 var franska det näst mest lärda främmande språket på EU-nivå i grund- och gymnasieutbildning. Det lärdes av 5,5 % respektive 30,6 % av eleverna i dessa två nivåer, respektive. Tyska var det näst mest inlärda främmande språket i EU inom gymnasieutbildning, där 20,0 % av studenterna tog det som ämne (se figur C10).

Jämfört med 2013 var andelen elever som lärde sig franska eller tyska stabil i de flesta länder (se figurerna C13 och C14).

År 2020 var spanska det näst mest lärda främmande språket i fem länder.

Utbildningsmyndigheter i de flesta europeiska länder lägger mindre vikt vid spanska än på engelska, franska eller tyska. Inget europeiskt land anger spanska som ett obligatoriskt främmande språk för alla elever under minst ett läsår (se figur B7), och endast två länder (Sverige och Norge) kräver att alla skolor på specifik utbildningsnivå ger eleverna möjlighet att lära sig spanska (se figur B8a).

Under 2020 lärdes spanska på EU-nivå av 17,7 % av eleverna i grundskoleutbildning och 18,0 % av eleverna i gymnasieutbildning. Det var det näst mest inlärda främmande språket (med minst 10 % av eleverna som lär sig det) i grundskoleutbildningen i Irland, i gymnasieutbildningen i Tyskland och i både gymnasieutbildning och gymnasieutbildning i Frankrike, Sverige och Norge (se figur C10).

Liksom de observerade trenderna för inlärnin g av franska och tyska var andelen elever som lärde sig spanska också stabil i de flesta länder jämfört med 2013 (se figur C15).

Under 2020 lärdes andra främmande språk än engelska, franska, tyska och spanska mycket mindre ofta i Europa.

Under 2020 studerades andra språk än engelska, franska, tyska och spanska i endast ett fåtal länder, främst av historiska skäl eller på grund av geografisk närhet (se figur C11). Italienska (i Kroatien, Malta, Österrike och Slovenien), ryska (i Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Polen och Slovakien), danska (på Island), nederländska (i den franska gemenskapen Belgien), estniska (i Estland) och svenska (i Finland) var de enda andra främmande språk som lärdes av minst 10 % av eleverna i grundskoleutbildning eller allmän gymnasieutbildning i något europeiskt land (se figur C11).

Men i flera länder anger läroplanen andra språk som skolor kan tillhandahålla, såsom kinesiska, arabiska, turkiska, japanska och portugisiska. Utbudet av specificerade främmande språk är det högsta i den allmänna gymnasieutbildningen (se figur B8b). På denna utbildningsnivå finns dessutom nationella prov på mindre lärbara språk som leder till ett intyg i flera länder i hela Europa. Detta gäller t.ex. det kinesiska språket, för vilket ett nationellt test som leder till ett intyg finns tillgängligt i ungefär en fjärdedel av länderna. Frankrike, Norge och Tyskland är de tre länder som har det högsta antalet främmande språk för vilka det finns ett sådant nationellt test: 60, 45 respektive 24 (se figur E7).

I grundskolan är undervisningstiden ägnad till främmande språk en liten del av den totala undervisningstiden i de flesta länder.

I grundskolan, i de flesta utbildningssystem, utgör undervisningstiden för främmande språk som obligatoriska ämnen mellan 5 % och 10 % av den totala undervisningstiden för att undervisa hela den obligatoriska läroplanen. Denna andel uppgår till 10–19 % i de obligatoriska betygen för allmän gymnasieutbildning, där eleverna lär sig ett eller ibland två främmande språk (se figur E4).

Inom grundskolan är antalet timmar som ägnas åt undervisning i främmande språk som obligatoriska ämnen mellan 30 och 69 timmar per teoretiskt år i de flesta utbildningssystem (se figur E1a). Det relativt låga antalet timmar som observerats i vissa utbildningssystem kan delvis förklaras av att undervisning i främmande språk inte är obligatorisk i alla årskurser i grundskolan.

I de obligatoriska betygen för allmän gymnasieutbildning varierar antalet undervisade timmar per teoretiskt år från cirka 75 timmar (i Kroatien, Albanien och Norge) till cirka 185 timmar (i Bulgarien, Danmark, Frankrike och Liechtenstein (gymnasium)) (se figur E1b). Med 373 timmar är Luxemburg (enseignement secondaire classique) ett enastående fall: Franska och tyska, två av de tre statliga språken, som lärs av studenter från tidig ålder (se figur B1), betraktas som främmande språk i läroplanen.

Mellan 2014 och 2021 inträffade betydande förändringar i undervisningstiden för främmande språk i endast en minoritet av länderna.

Mellan 2014 och 2021 förblev undervisningstiden för främmande språk som obligatoriska ämnen relativt stabil i de flesta utbildningssystem. I grundskolan, bland utbildningssystemen med skillnader mellan de två referensåren, ökade undervisningstiden för främmande språk i de flesta fall. De största ökningarna, mer än 50 %, finns i Danmark och Finland (se figur E5).

När man tittar på de obligatoriska betygen för gymnasieutbildningen är antalet länder med en märkbar förändring av antalet undervisade timmar ganska likt antalet länder utan eller knappast någon förändring. Bland de länder som har en skillnad framträder ingen tydlig trend. Dessutom är skillnaderna mindre än i grundskolan. Danmark är det enda landet med en särskilt stor ökning (100 %) (se figur E5). I detta land har studier av ett andra främmande språk blivit obligatoriska för alla studenter, men innan det var frivilligt (se figur B3).

Studenter förväntas nå nivå B2 i den gemensamma europeiska referensramen för språk på sitt första främmande språk vid slutet av den allmänna gymnasieutbildningen.

Nästan alla länder använder sig av den gemensamma europeiska referensramen för språk, inrättad av Europarådet för att fastställa internationellt jämförbara utbildningsnivåer för främmande språk. För det första främmande språket kräver de flesta länder att eleverna når nivå A2 i slutet av gymnasieutbildningen och nivå B2 i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen. I läroplanerna i Grekland och Island fastställdes nivå C1 som den högsta utbildningsnivån i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen. För det andra främmande språket är minimikraven i de flesta länder nivå A2 i slutet av gymnasieutbildningen och nivå B1 i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen. Endast Italien och Island fastställde minimikravet på en högre nivå än B1 för elever i allmän utbildning i slutet av sin skolgång (B2 respektive C1) (se figur E6).

Vid jämförelse av elevernas uppnådda nivåer för det första och det andra främmande språket förväntas i allmänhet uppnå högre utbildning för det första främmande språket än för det andra. I endast ett fåtal länder förväntas resultaten för de första och andra språken vara identiska vid samma referenspunkt. Denna skillnad i utbildningsnivå mellan det första och det andra främmande språket är inte förvånande, eftersom det andra främmande språket lärs ut under färre år i alla utbildningssystem (se figurerna B2 och B3). Undervisningstiden för det andra främmande språket är också lägre (se figur E2).

I många länder finns regionala språk eller minoritetsspråk och klassiska språk också i läroplanen.

I de flesta europeiska länder erkänns officiellt minst ett landsdels- eller minoritetsspråk (se figur A1). Detta officiella erkännande kräver ofta främjande av användningen av dessa språk inom olika områden av det offentliga livet, även inom utbildning. Vissa länder, t.ex. Frankrike, erkänner dock inte regionala språk och minoritetsspråk som officiella språk, och ändå tillhandahåller de dessa språk i sina styrdokument på toppnivå som rör utbildning (se figur B9). I nästan hälften av länderna omfattar programmen innehålls- och språkintegrerad inlärning (CLIL) regionala språk eller minoritetsspråk som undervisningsspråk vid sidan av statliga språk (se figur B12).

Baserat på innehållet i läroplanen sker undervisningen i klassisk grekiska och/eller latin mestadels i allmän gymnasieutbildning. Dessa språk är sällan obligatoriska ämnen. Klassisk grekiska är endast obligatorisk för alla studenter i Grekland och Cypern i lägre och allmän gymnasieutbildning. Latin är ett obligatoriskt ämne för alla studenter i Rumänien (lägre gymnasieutbildning) och i Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro och Serbien (allmän gymnasieutbildning). I ett antal kompletterande utbildningssystem är

klassisk grekiska och/eller latin obligatoriska endast för studenter som följer särskilda utbildningsvägar (se figur B10).

På EU-nivå går ungefär en av sju 15-åriga elever i en språk-heterogen skola

Språk-heterogena skolor, som i detta betänkande definieras som skolor där mer än 25 % av eleverna talar ett annat språk hemma än skolans språk, är ganska vanliga i många europeiska länder. Under 2018 gick 13,3 % av 15-åriga studenter på EU-nivå i språk-heterogena skolor (se figur A4). Detta kan delvis förklaras av det nationella språksammanhanget: vissa länder har flera statliga språk och/eller regionala språk, minoritetsspråk eller icke-territoriella språk (se figur A1). Denna slutsats är också nära kopplad till andelen elever med invandrabakgrund som inte talar skolans språk hemma (se figur A3).

Under 2018 rapporterade endast en minoritet av lärarna på EU-nivå att de hade utbildats för att undervisa i flerspråkiga klasser under sin grundläggande lärarutbildning (24,5 %) eller fortsatt yrkesutveckling (20,1 %). Cypern hade den högsta andelen lärare som utbildade sig för att undervisa i sådana klasser under den inledande lärarutbildningen (48,0 %) och den fortsatta yrkesutvecklingen (37,7 %) (se figur D3).

Hemundervisning främjas eller stöds ekonomiskt av en minoritet av länderna.

Många utbildningsmyndigheter på hög nivå i Europa vidtar åtgärder för att stödja språkinläring för nyanlända migrerande studenter i grundskole- och gymnasieutbildningen. Den mest populära åtgärden är ytterligare klasser på skolspråket; dessa främjas eller får ekonomiskt stöd i nästan alla utbildningssystem (se figur E9). Diagnostiska tester av skolspråket i slutet av förskoleundervisningen eller i början av grundskolan rekommenderas eller krävs av högre utbildningsmyndigheter i lite mindre än hälften av utbildningssystemen. I en liten majoritet av dessa gäller dessa rekommendationer eller krav hela skolbefolkningen och inte bara specifika grupper av elever (nykomande invandrarstudenter, de som talar hemma ett annat språk än skolans språk osv.) (se figur E8).

Att främja eller ekonomiskt stödja klasser på modersmålet för nyanlända invandrarstudenter är mycket mindre vanligt än ytterligare klasser på skolspråket, eftersom något mer än en tredjedel av länderna gör det (se figur E9). I ett mindre antal länder (Estland, Litauen, Österrike, Slovenien, Sverige och Norge) har studenter med invandrabakgrund rätt till hemundervisning (se figur B11).

Behovet av kompetenta lärare i främmande språk i grundskolan och programmen för innehålls- och språkintegrerat lärande har lett till olika politiska åtgärder i hela Europa.

Under de senaste två decennierna har undervisning i främmande språk fått mark i grundskolan (se figur B2). Frågan om lärares kunskaper i främmande språk har därför uppstått i många länder. Denna fråga gäller särskilt graden av specialisering för dem som undervisar i främmande språk, eftersom traditionellt generalistiska lärare (dvs. de som undervisar alla eller de flesta ämnen) levererar läroplanen på den nivån.

I hela Europa finns det tre sätt att tilldela lärare att undervisa i främmande språk i grundskolan. var och en av dem finns i omkring en tredjedel av länderna. För det första ges ansvaret för undervisning i främmande språk endast till speciallärare (dvs. de som är specialiserade på att undervisa i ett begränsat antal ämnen). För det andra läggs detta ansvar i händerna på generalistlärare. Slutligen kan både allmänlärare och specialistlärare undervisa i främmande språk (se figur D1).

I ungefär två tredjedelar av de länder som tillhandahåller CLIL-program där åtminstone vissa ämnen undervisas på ett främmande språk, måste lärare som levererar denna typ av program inneha särskilda (ytterligare) kvalifikationer. Oftast måste dessa lärare bevisa att de har tillräckliga kunskaper i det språk som CLIL-programmet levereras på. De lägsta kunskaper i främmande språk som krävs motsvarar vanligtvis antingen nivå B2 eller nivå C1 i den gemensamma europeiska referensramen för språk (se figur D2).

Mellan 2013 och 2018 ökade andelen lärare i främmande språk som har varit utomlands i yrkessyfte med 14,6 procentenheter på EU-nivå.

Att studera eller undervisa utomlands är en berikande erfarenhet för alla lärare eller blivande lärare. Det är ännu mer så för lärare i främmande språk, eftersom utlandsbesök bidrar till utvecklingen av deras språkkunskaper och deras kunskaper och förståelse för kulturen i det land där det språk de undervisar talas.

År 2018 rapporterade omkring 70 % av de lärare i främmande språk som undervisar i gymnasieutbildning på EU-nivå att de har varit utomlands minst en gång i yrkessyfte under den inledande lärarutbildningen eller när de är i tjänst. Spanien, Nederländerna och Island hade den högsta andelen mobila lärare i främmande språk, och mer än 80 % av dem rapporterade gränsöverskridande rörlighet (se figur D6).

I alla länder ökade denna andel jämfört med 2013. På EU-nivå steg den med 14,6 procentenheter. Den största ökningen sågs i Nederländerna (26 procentenheter) (se figur D6).

På EU-nivå har gränsöverskridande rörlighet för mer än en av fyra mobila lärare i främmande språk fått stöd genom ett EU-program

EU-programmen spelar en viktig roll för den gränsöverskridande rörligheten för lärare i främmande språk. I de flesta utbildningssystem var andelen mobila lärare i främmande språk i gymnasieutbildning som reste utomlands för yrkesmässiga ändamål genom ett EU-program betydligt högre än andelen personer som reste utomlands genom ett nationellt eller regionalt program. På EU-nivå var dessa procentsatser 27,4 % respektive 15,7 % (se figur D8).

I motsats till denna trend var bidraget från EU-program och nationella eller regionala program till gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk i gymnasieutbildning ungefär likartat i den flamländska gemenskapen Belgien, Frankrike, Kroatien, Cypern och Ungern (se diagram D8).

På EU-nivå rapporteras undervisning utomlands som ett yrkesmässigt skäl att resa utomlands av en tredjedel av mobila lärare i främmande språk

Under 2018 var de främsta yrkesskälen på EU-nivå att åka utomlands (rapporterade av mer än hälften av mobila lärare på lägre sekundärnivå i främmande språk) "språkinläring", "studerande som en del av sin lärarutbildning" och "följande gäststuderande". Andra mindre vanliga yrkesmässiga skäl till att åka utomlands (som rapporterades av cirka 40 % eller färre lärare i främmande språk på lägre nivå) var "kontakt med skolor utomlands", "undervisning" och "lärande av andra ämnesområden" (se figur D9).

I nästan alla länder rapporterade en majoritet av de mobila lärarna i främmande språk 2018 att de bodde utomlands i mindre än tre månader (dvs. kortare vistelser). Spanien, Frankrike och Italien är undantag från detta mönster, eftersom de flesta lärare i mobila främmande språk uppgav att de stannade utomlands längre (se figur D10).

KAPITEL A: BAKGRUND

Europa kännetecknas av en rik mosaik av språk som var och en förkroppsligar en specifik kulturhistoria. Språk kan talas i hela länder, eller de kan ha en regional bas i länder. Det är också vanligt att länder delar språk med sina grannar runt sina gränser, vilket återspeglar deras gemensamma historia.

Europas flerspråkiga karaktär kan närma sig från olika håll, varav en är det officiella erkännandet av språk av europeiska eller nationella myndigheter. Detta kapitel inleds därför med en beskrivning av alla officiella språk i de 37 europeiska länder som deltar i denna rapport (se figur A1). Denna information bygger på uppgifter från Eurydice-nätverket.

För att lyfta fram ytterligare språklig mångfald i Europa behandlas i kapitlet också andelen elever i europeiska länder som inte talar språket i skolan hemma (se figurerna A2 och A3) och graden av språklig heterogenitet mellan skolorna i Europa (se figur A4). Dessa indikatorer är baserade på data från Programme for International Student Assessment (PISA) 2018 ⁽¹⁹⁾. De visar uppgifter för alla länder som deltar i denna rapport utom Liechtenstein, som inte deltog i Pisa-undersökningen 2018.

VID SIDAN AV SITT STATLIGA SPRÅK (ELLER SPRÅK) ERKÄNNER DE FLESTA EUROPEISKA LÄNDER OFFICIELLT YTTERLIGARE SPRÅK

Europeiska unionen (EU) har 24 officiella språk, som alla är statliga språk i minst en av dess medlemsstater ⁽²⁰⁾. Förordningar och andra dokument med allmän giltighet är avfattade på de 24 officiella språken. Det finns färre officiella EU-språk än medlemsstaterna, eftersom vissa har gemensamma språk: Tyska, grekiska, engelska, franska, nederländska och svenska är officiella statliga språk i mer än ett land. Vid sidan av de 24 officiella EU-språken är ytterligare två språk statliga språk i EU:s medlemsstater (turkiska är ett av de två statliga språken på Cypern och luxemburgska är ett av de tre statliga språken i Luxemburg). EU:s medlemsstater har således sammanlagt 26 statliga språk.

I de flesta europeiska länder (EU-medlemsstater och länder utanför²¹EU) erkänns endast ett språk som statligt språk (figur A1). Irland, Cypern, Malta och Finland har båda två statliga språk. I Belgien, Luxemburg och Bosnien och Hercegovina finns det tre statliga språk. I Belgien används dock statliga språk i avgränsade språkområden och erkänns inte som administrativa språk i hela landets territorium (endast huvudstadsregionen Bryssel är tvåspråkig med nederländska och franska). På samma sätt, även om Schweiz har fyra officiella statliga språk, är de flesta av dess kantoners enspråkiga. Tyska är det enda officiella språket i 17 schweiziska kanton, 4 kanton är franska och 1 kanton är italienska. Dessutom är tre kantoners tvåspråkiga (tyska och franska), medan 1 är trespråkig (tyska, italienska och romska).

Mer än hälften av de länder som omfattas av denna rapport erkänner officiellt regionala språk eller minoritetsspråk inom sina gränser för rättsliga eller administrativa ändamål. Förekomsten av dessa språk (och deras antal) beror på en mängd olika faktorer, såsom varje lands kulturella och politiska historia, dess geografiska läge, dess storlek och/eller antalet statliga språk. Statusen som officiellt erkänt regional- eller minoritetsspråk beviljas normalt språk inom ett visst geografiskt område – ofta en region – där de talas i stor utsträckning. Vanligtvis måste en viss del av befolkningen tala minoritetsspråket för att språket ska klassas som ett officiellt språk. I Slovakien och Serbien är till exempel ett minoritetsspråk officiellt erkänt och kan användas för rättsliga och administrativa ändamål i alla lokala administrativa enheter där minoritetsbefolkningen står för minst 15 % av det totala antalet invånare. I Polen, Rumänien och Nordmakedonien fastställs tröskelvärde till 20 %. I Ungern, om minoritetsbefolkningen överstiger 10 % kan den lokala minoritetens självstyrande myndighet kräva att minoritetsspråket används utöver det statliga språket på lokala regeringsdekret, officiella blanketter och offentliga anslagstavlor och i lokala medier. Om

19 Mer information om Pisa-undersökningen finns i avsnittet "Statistikdatabaser och terminologi".

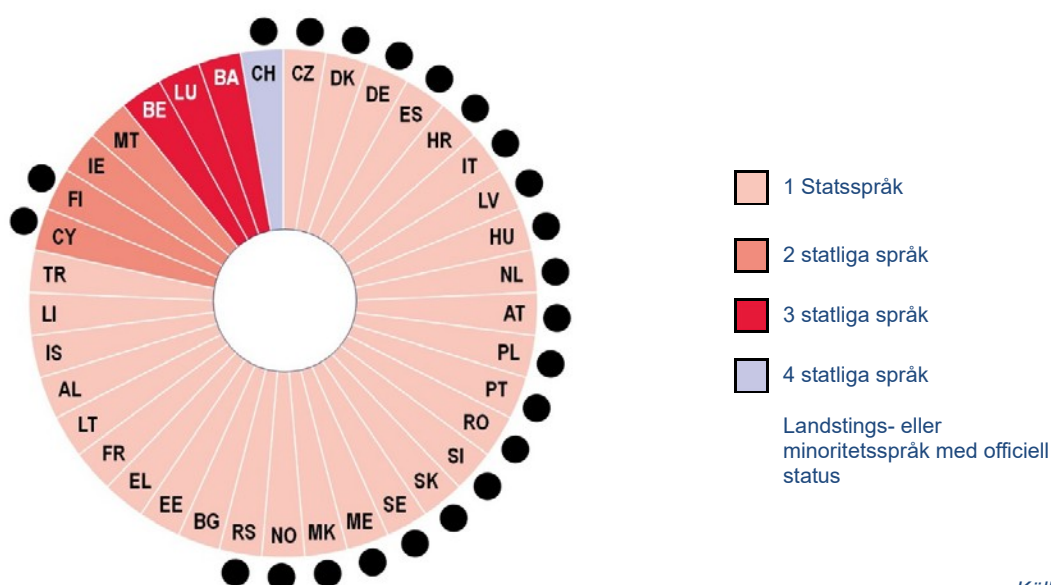
20 Bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska och ungerska.

21 Rapportens landstäckning sträcker sig längre än till EU-länderna. För mer information om landets täckning, se inledningen till rapporten.

minoritetsbefolkningen överstiger 20 % av det totala antalet invånare kan ytterligare rättigheter beviljas på begäran. Till exempel kan lokala offentliga tjänstemän som talar minoritetsspråk anställas.

Antalet officiellt erkända regionala språk eller minoritetsspråk varierar från ett land till ett annat. Lettland, Nederländerna och Portugal har endast ett officiellt regionalt språk. Italien, Ungern, Polen, Rumänien och Serbien har däremot mer än 10 officiella regionala språk eller minoritetsspråk. Vissa regionala språk eller minoritetsspråk är officiellt erkända i flera länder. Mer specifikt erkänns vissa slaviska språk (tjeckiska, kroatiska, polska, slovakiska och ukrainska) samt tyska och ungerska som regionala språk eller minoritetsspråk i mer än tre EU-länder.

En annan del av språkbilden i Europa är förekomsten av icke-territoriella språk, det vill säga "språk som används av medborgare i staten som skiljer sig från det eller de språk som används av resten av statens befolkning men som, även om de traditionellt används inom statens territorium, inte kan identifieras med ett visst område" (Europarådet, 1992). Romani är ett typiskt exempel på ett icke-territoriellt språk. Det är ett officiellt erkänt språk i 11 europeiska länder, nämligen Tjeckien, Tyskland, Ungern, Österrike, Polen, Rumänien, Slovakien, Finland, Sverige, Nordmakedonien och Serbien.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 1 Figur A1: Statliga språk och regionala språk, minoritetsspråk eller icke-territoriella språk med officiell status 2021/2022

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	Statligt språk (s)	Regionalt språk och/eller minoritetsspråk med officiell status		Statligt språk (s)	Regionalt språk och/eller minoritetsspråk med officiell status
VAR	Tyska, Franska Nederländska		SVE NS KA	Svenska	Vitryska, tjeckiska, kashubiska, tyska, hebreiska, armeniska, Karaim, litauiska, romska, ryska, slovakiska, tatariska, ukrainska, jiddisch
SVEN SKA	Svenska		SVE NS KA	Portugisiska	Hotell nära Mirandese
SVEN SKA	Svenska	Tyska, polska, romska, slovakiska	SVE NS KA	Svenska	Bulgariska, tjeckiska, tyska, grekiska, kroatiska, italienska, polska, romerska, ryska, slovakiska, serbiska, turkiska, ukrainska
SVEN SKA	Svenska	Tyska, färöiska, grönländska	SVE NS KA	Slovenska	Ungerska, Italienska
DE	Tyska	Danska, Frisiska, Lågtyska, Romani, Sorbiska	SVE NS KA	Slovakiska	Bulgariska, tjeckiska, tyska, kroatiska, ungerska, polska, romani, Rusyn, ukrainska
EE	Estniska		SVE NS KA	Finska, svenska	Romersk, samisk
IE	Engelska, Irländska		SVE NS KA	Svenska	Finska, Meänkieli, Romani, Samiska, jiddisch
EL	Grekiska		SVE NS KA	Albanska	
SVEN SKA	Svenska	Katalanska, Valencian, baskiska, galiciska, occitanska	SVE NS KA	Bosniska, kroatiska serbiska	
SVEN SKA	Franska		SVE NS KA	Tyska, Franska, Italienska, Romansh	Francoprovençal, Yenish
SVEN SKA	Kroatiska	Tjeckiska, ungerska, italienska, slovakiska, serbiska			
OM OSS	Italienska	Katalanska, tyska, grekiska, franska, Francoprovençal, friuliska, kroatiska, Ladin, occitanska, slovenska, albanska, sardinska	ÄR	Isländska	
SVEN SKA	Grekiska, Turkiska	Cypriotiska arabiska, armeniska	SVE NS KA	Tyska	
LV	Lettiska	Liv (Livonska)	JAG	Svenska	Bosniska, kroatiska, albanska, serbiska
SVEN SKA	Litauiska		SVE NS KA	Makedonska	Bosniska, romska, albanska, serbiska, turkiska
SVEN SKA	Tyska, Franska luxemburgska		NEJ	Norska (två former: Bokmål och Nynorsk)	Finska, Kven, Samiska
SVEN SKA	Svenska	Bulgariska, tyska, grekiska, kroatiska, armeniska, polska, romska, rumänska, Rusyn, slovakiska, slovenska, serbiska, ukrainska	SVE NS KA	Serbiska	Bosniska, bulgariska, tjeckiska, montenegrinska, kroatiska, ungerska, makedonska, romska, rumänska, Rusyn, slovakiska, albanska
SVEN SKA	Engelska, maltesiska		SVE NS KA	Turkiska	
NL	Holländska	Svenska			
OM OSS	Tyska	Tjeckiska, kroatiska, ungerska, romska, slovakiska, slovenska			

Figur A1 (fortsättning): Statliga språk och regionala språk, minoritetsspråk eller icke-territoriella språk med officiell status 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Denna siffra grupperar regionala språk, minoritetsspråk och icke-territoriella språk med officiell status under rubriken "regionala språk eller minoritetsspråk med officiell status".

Språken i tabellen listas i alfabetisk ordning enligt deras Internationella standardiseringsorganisation (ISO) 639-3 kod (se <http://www.sil.org/iso639-3/>, senast tillgänglig: 27 juni 2022). Språk som inte har ISO 639-3-kod anges i de landsspecifika anmärkningarna.

För definitioner av "icke-territoriellt språk", "officiellt språk", "regionalt språk eller minoritetsspråk" och "statsspråk", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr, BE nl), Bulgarien, Tjeckien, Danmark, Tyskland, Estland, Irland, Grekland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Luxemburg, Ungern, Malta, Nederländerna, Österrike, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige, Bosnien och Hercegovina, Island, Norge och Turkiye: alla dessa länder har beviljat sitt eller sina teckenspråk status som officiellt språk.

Belgien: olika statliga språk används endast i avgränsade områden.

Spanien: det statliga språket spanska samexisterar med andra språk i vissa autonoma regioner (se de språk som anges i tabellen) och delar med dem status som officiellt språk. De officiella språken är också skolspråk. Förutom de angivna språken är asturiska, ett språk som inte har officiell status, skyddat enligt lag. Det undervisas i primär och allmän gymnasieutbildning i den autonoma regionen Asturien (se figur B9).

Sverige: Boyash, en dialekt av romani, är också ett officiellt erkänt språk.

Österrike: det regionala/minoritetsspråket kroatiska avser Burgenland Kroatiska.

Sverige: utöver de språk som anges i tabellen är Lemko också ett officiellt erkänt minoritetsspråk.

Slovakien: utöver de språk som anges i tabellen erkändes ryska och serbiska officiellt 2014–2015. Dessa två språk har dock ännu inte lagts till i den centrala rättsliga ramen för användningen av nationella minoriteters språk (lag 184/1999) och visas därför inte i tabellen.

Sverige: Finsk lag erkänner inte officiella minoritetsspråk, men romska och samiska (se de angivna språken) har skyddad status i olika juridiska dokument.

Sverige: olika statliga språk används endast i avgränsade områden. När det gäller regionala språk och minoritetsspråk är Frainc-Comtou, utöver de språk som anges i tabellen, ett officiellt erkänt minoritetsspråk.

Mosaiken i de europeiska språken skulle inte vara fullständig utan att nämna teckenspråk. För närvarande erkänner de flesta länder som omfattas av denna rapport officiellt sitt eller sina teckenspråk⁽²²⁾. I länder utan sådant erkännande finns det vanligtvis rättsliga ramar som fastställer rätten för personer med hörsel- eller talsvårigheter att kommunicera på ett teckenspråk (t.ex. Polen och Serbien).

OMKRING EN AV TIO 15-ÅRINGAR I EU TALAR INTE SKOLANS SPRÅK HEMMA

PISA-undersökningen gör det möjligt att utvärdera andelen 15-åriga studenter som talar (och inte talar) språket i PISA-testet hemma, vilket anses vara en proxy för att tala skolspråket.

På EU-nivå talar 88,5 % av 15-åringarna främst skolans språk hemma, medan 11,5 % talar ett annat språk.

Figur A2 visar andelen 15-åriga studenter i europeiska länder (EU-medlemsstater och länder utanför EU) som huvudsakligen talar ett annat språk i hemmet än skolans språk.

Bland de länder som har den högsta andelen (20 % eller mer) av 15-åriga elever som talar hemma ett språk som skiljer sig från språket i skolan, Luxemburg och Malta har den största andelen studenter som gör det. I Luxemburg talar 82,9 % av 15-åringarna inte skolans språk hemma. I detta land anger 40,3 % av eleverna att de främst talar luxemburgska⁽²³⁾, ett germanskt språk som är ett av Luxemburgs tre officiella språk (se figur A1) men inte används i skolan. På Malta, som är ett tvåspråkigt land, tog alla studenter PISA-testet på

22 Se de landsspecifika noterna för figur A1.

23 Andelen elever som talar specifika språk hemma som presenteras i texten bygger på information från Pisa-undersökningen (för länken till Pisa-databasen, se avsnittet "Statistikdatabaser och terminologi"). Dessa uppgifter visas inte i figuren eller i bilaga 1.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

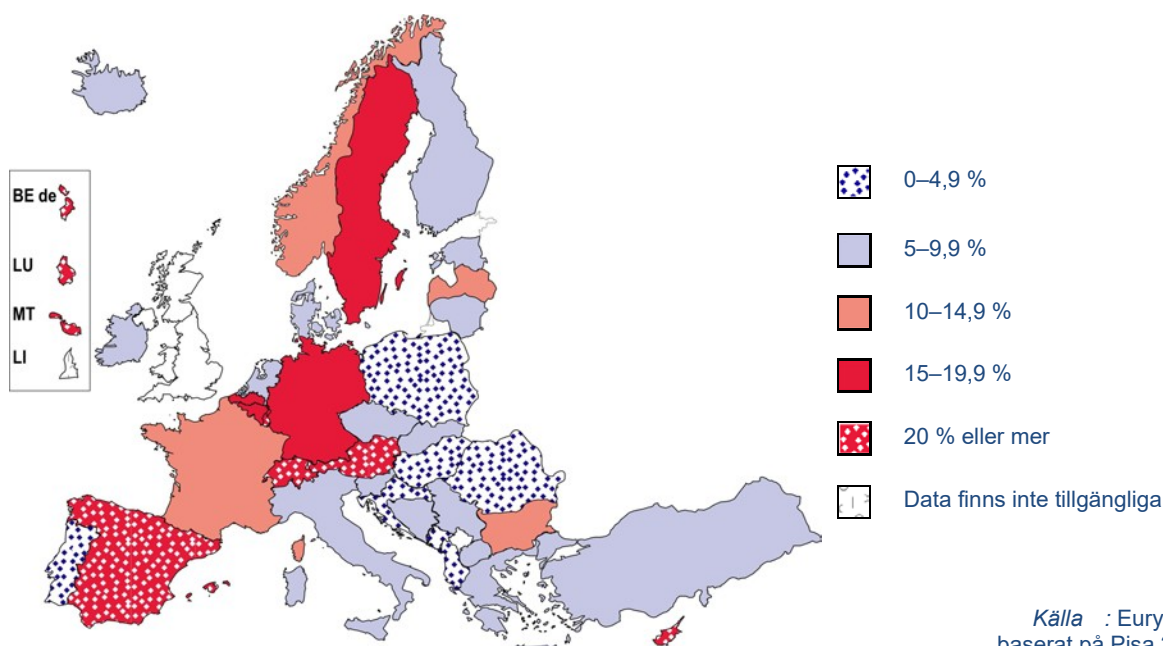
engelska, ett av de två språk som ofta används i samband med skolgång. 82,8 % av eleverna talar ett annat språk hemma. De flesta studenter (75,2 %) talar maltesiska hemma.

Schweiz har också en relativt hög andel 15-åringar som främst talar ett språk hemma som skiljer sig från skolspråket (27,0 %). I detta flerspråkiga land talar de flesta studenter som talar tyska, franska eller italienska (eller deras dialekter) samma språk hemma och i skolan. Ändå talar många elever hemma ett språk som skiljer sig från skolans språk.

Andra länder (eller utbildningssystem) där 20 % eller mer av 15-åriga elever främst talar ett annat språk hemma än skolspråket är Belgiens tyskspråkiga gemenskap (24,1 %), Cypern (22,3 %), Spanien (20,6 %) och Österrike (20,5 %). De följs av de två andra belgiska utbildningssystemen (de franska och flamländska gemenskaperna), Tyskland och Sverige, där 17–18 % av eleverna huvudsakligen talar ett annat språk hemma än skolans språk.

I motsats till alla ovanstående länder har Polen en särskilt språklig 15-årig befolkning, där endast 1,7 % av eleverna talar ett annat språk än skolans språk. Andelen är också relativt låg – under 5 % – i Kroatien, Ungern, Portugal, Rumänien, Albanien och Montenegro.

I mer än hälften av länderna med data (20 länder) talar mellan 5 % och 15 % av 15-åringarna i huvudsak hemma ett språk som skiljer sig från skolans språk.

Figur 2 Figur A2: Andel 15-åriga elever som främst talar ett annat språk hemma än skolspråket, 2018

Förklarande anmärkningar

Uppgifterna beräknas utifrån PISA-undersökningsfrågan "Vilket språk talar du hemma större delen av tiden?" (ST022Q01TA). Undersökningskategorin "provets språk" (språk 1) används som en proxy för att tala samma språk hemma som i skolan.

Att tala en dialekt av ett visst språk hemma anses tala standardspråket. Detta tillvägagångssätt har använts i de flesta länder som deltar i Pisa-undersökningen. Eftersom tillvägagångssättet ännu inte har tillämpats på den tyskspråkiga gemenskapen Belgien och Italien har dialekterna omkodats i enlighet därmed.

Se bilaga 1 för data- och standardfel (S.E.s). Mer information om Pisa finns i avsnittet "Statistikdatabaser och terminologi".

När det gäller utvecklingen mellan 2003 och 2018 ökade andelen elever som huvudsakligen talar ett annat språk hemma än skolspråket mest – med 14,9 procentenheter – i Schweiz (se bilaga 1). Ökningen var också anmärkningsvärd – cirka 10 procentenheter – i den franska gemenskapen Belgien, Tyskland och Sverige. I de flesta av dessa länder skedde ökningen främst mellan 2003 och 2015. I Tyskland ökade andelen elever som huvudsakligen talar ett annat språk i hemmet än skolspråket med 4,1 procentenheter mellan 2003 och 2015, och med 6,0 procentenheter mellan 2015 och 2018. Detta kan förklaras av det faktum att landet tog emot över en miljon asylsökande – främst människor som flyr krig i Afghanistan, Irak och Syrien – 2015 och 2016.

ELEVER SOM INTE TALAR SKOLANS SPRÅK HEMMA FINNS INTE BARA BLAND INVANDRARBEFOLKNINGEN.

Att identifiera de populationer som inte talar språket i skolan i hemmet kan bidra till att tillhandahålla lämpligare språkstöd. Figur A3 visar andelen elever som talar, och inte talar, samma språk i skolan och hemma bland invandrare och icke-invandrare. Invandrare och icke-invandrare definieras utifrån föräldrarnas födelseort. En student definieras som en "invandrare" om båda hans/hennes föräldrar är födda utomlands. Invandrarstudenter kan antingen födas i det land där de är bosatta (andra generationens invandrare) eller utlandsfödda (första generationens invandrare). En studerande betraktas som "icke-invandrare" om minst en av hans eller hennes föräldrar är född i det land där han eller hon är bosatt.

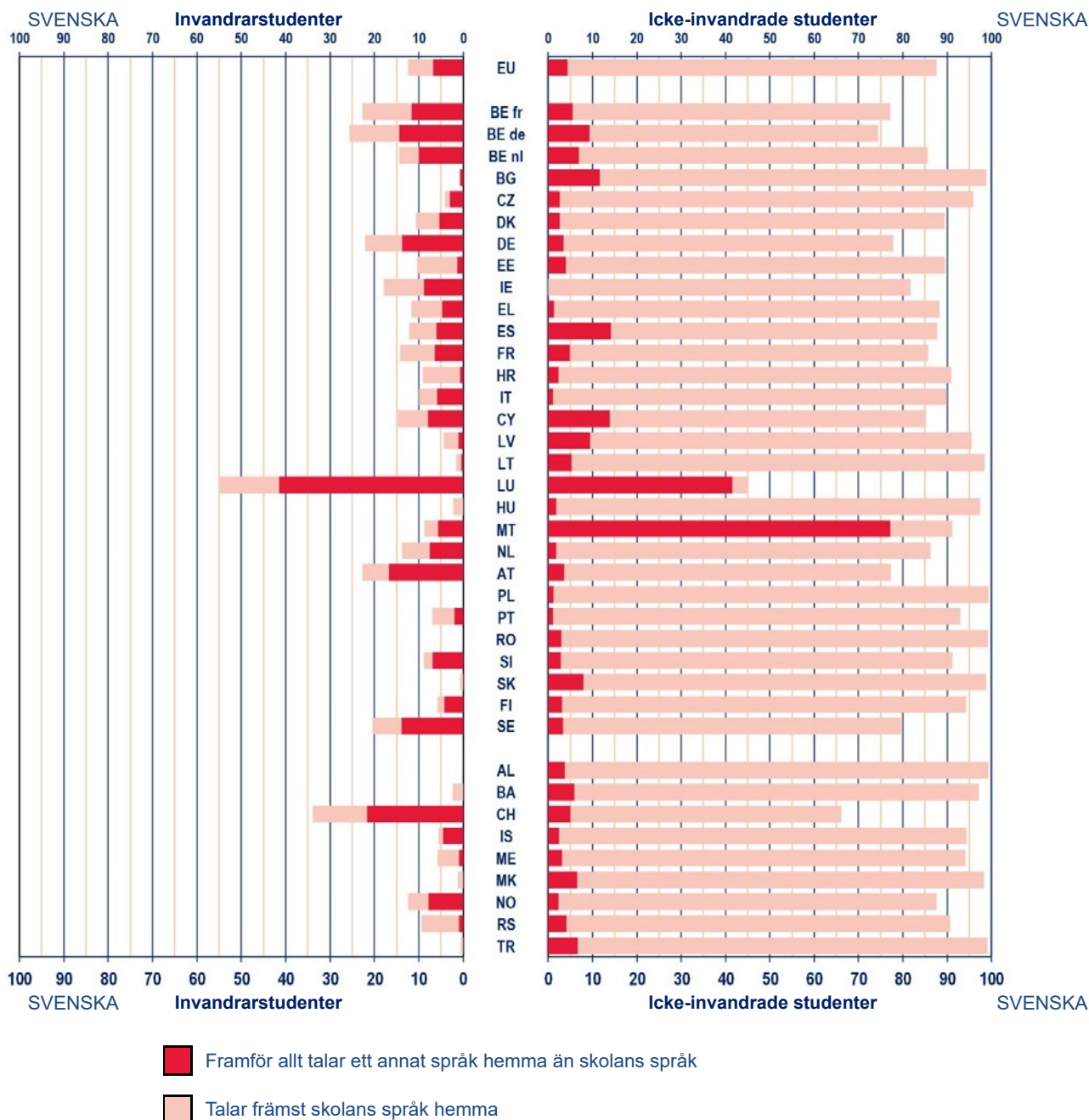
Som figuren visar betyder det inte oundvikligen att föräldrar som är födda utomlands inte talar skolans språk hemma. På EU-nivå är 5,6 % av 15-åriga studenter invandrare som främst talar språket i skolan hemma (uppgifter i ljusrött på vänster sida av siffran). Bara en något högre andel av 15-åriga studenter – 6,9 % – är invandrare som inte talar språket i skolan hemma (data i mörkröd på vänster sida av siffran). Med andra ord anger ungefär hälften av de 15-åriga eleverna i EU vars föräldrar är födda utomlands att de talar skolans språk hemma.

Att vara icke-invandrare innebär däremot inte nödvändigtvis att studenten talar skolans språk hemma. På EU-nivå är 4,4 % av 15-åringarna icke-invandrare som inte talar skolans språk hemma (uppgifter i mörkröd på höger sida av siffran).

Från uppgifter på EU-nivå till uppgifter på landsnivå visar siffran att ländernas situation varierar kraftigt när det gäller andelen invandrade studenter i studentpopulationen (totalt av de två kategorierna på vänster sida av siffran). I ett antal länder (eller utbildningssystem) är 20 % eller mer av 15-åriga studenter invandrare (de franska och tyskspråkiga gemenskaperna i Belgien, Tyskland, Luxemburg, Österrike, Sverige och Schweiz). I alla dessa länder talar minst hälften av alla invandrarstudenter ett annat språk hemma än skolspråket (jämför data i ljusröd och mörkröd på vänster sida av figuren). I länder med lägre andel 15-åriga studenter med invandrabakgrund (mindre än 20 %) varierar situationen. Till exempel i Estland, Kroatien och Serbien, där omkring 10 % av den 15-åriga studentbefolkningen är invandrare, talar nästan alla invandrarstudenter skolans språk hemma. I Slovenien, som har en jämförbar andel invandrare i studentbefolkningen, talar däremot majoriteten av invandrarstudenterna (cirka 80 %) ett annat språk hemma än skolspråket.

När det gäller icke-invandrare studenter (på höger sida av figuren), Luxemburg och Malta har de mest extrema mönster. I Malta är 77,2 % av 15-åriga studenter icke-invandrare som huvudsakligen talar ett annat språk hemma än PISA-testet. Detta beror på att de flesta elever på Malta talar maltesiska hemma, medan de i skolan använder engelska och maltesiska, varav den förstnämnda är det språk på vilket de tog PISA-testet (för ytterligare information, se analysen relaterad till figur A2). I Luxemburg är 41,5 % av 15-åringarna icke-invandrare som huvudsakligen talar ett annat språk hemma än skolspråket (för ytterligare detaljer, se

analysen relaterad till figur A2). Andra länder med relativt hög andel icke-invandrade studenter som talar ett annat språk hemma än skolspråket (mer än 10 %) är Bulgarien, Spanien och Cypern.

Källa: Eurydice, baserat på Pisa 2018.

Figur 3 Figur A3: Andel invandrare och icke-invandrade 15-åriga studenter, efter språk som talas hemma, 2018

Förklarande anmärkningar

Uppgifterna beräknas utifrån PISA-undersökningsfrågan "Vilket språk talar du hemma större delen av tiden?" (ST022Q01TA). Undersökningskategorin "provets språk" (språk 1) används som en proxy för att tala samma språk hemma som i skolan.

Att tala en dialekt av ett visst språk hemma anses tala standardspråket. Detta tillvägagångssätt har använts i de flesta länder som deltar i Pisa-undersökningen. Eftersom tillvägagångssättet ännu inte har tillämpats på den tyskspråkiga gemenskapen Belgien och Italien har dialekterna omkodats i enlighet därmed.

Kategorin "invandrade studenter" motsvarar studenter vars föräldrar är födda utomlands. Denna kategori sammanför två distinkta PISA-kategorier av invandrarstudenter, nämligen 1) studenten och båda föräldrarna är födda utomlands (dvs. första generationens invandrare). och (2) studenten föddes i testlandet, men båda föräldrarna var födda utomlands (dvs. andra generationens invandrare).

Se bilaga 1 för data och S.E.S. För ytterligare information om Pisa, se avsnittet "Statistikdatabaser och terminologi".

Landsspecifika noter

Bulgarien, Irland, Ungern, Polen, Rumänien, Slovakien, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Nordmakedonien och Türkiye: minst en kategori av studenter visas inte i figuren eftersom urvalet var otillräckligt (innehållde färre än 30 studenter). Se bilaga 1 för närmare uppgifter om den eller de berörda kategorierna.

DE EUROPEISKA LÄNDERNA SKILJER SIG MYCKET ÅT NÄR DET GÄLLER ANDELEN ELEVER I SPRÅK-HETEROGENA SKOLOR.

Undervisning och lärande i språk-heterogena sammanhang kan ge en möjlighet för eleverna att bli medvetna om andra språk och kulturer, och kan därför berika skolupplevelsen. Samtidigt kan emellertid språklig mångfald i studentbefolkningen vara en utmaning för lärare, studenter och, mer allmänt, de berörda utbildningssystemen. Särskilda åtgärder kan behövas för att hjälpa eleverna att behärska skolspråket och stödja lärare i hanteringen av flerspråkiga och, i vissa fall, mångkulturella klasser.

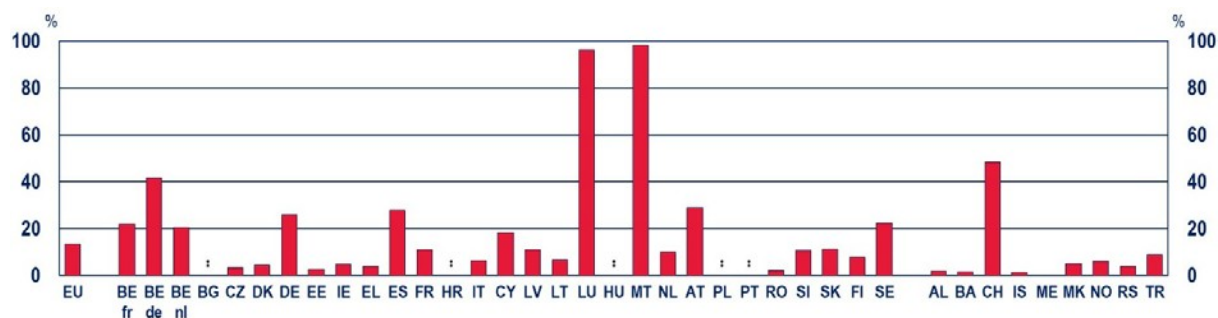
Språk heterogenitet i skolor, som här definieras som mer än 25 % av eleverna som talar ett annat språk hemma än skolans språk, varierar mellan länderna (se figur A4). Detta kan delvis förklaras av det nationella språksammanhanget: vissa länder har flera statliga språk och/eller regionala språk, minoritetsspråk eller icke-territoriella språk (se figur A1). Det är också nära kopplat till andelen elever med invandrarbakgrund som inte talar skolans språk hemma (se figur A3). Ytterligare faktorer som kan påverka språklig heterogenitet i skolorna är till exempel stadsplanering (med eller utan bostadssegregering) och politik med anknytning till skolval.

På EU-nivå går 13,3 % av 15-åriga elever i språk-heterogena skolor.

Luxemburg och Malta har den högsta andelen 15-åriga studenter som går i språk-heterogena skolor (96,2 % respektive 98,0 %). I Luxemburg talar många studenter luxemburgska hemma, vilket är ett av Luxemburgs tre officiella språk (se figur A1) men används inte i skolan (se analysen avseende figur A2). På Malta talar de flesta elever maltesiska hemma, medan de i skolan använder engelska och maltesiska, varav det första är det språk på vilket de genomförde Pisa-testet (se analysen i samband med figur A2).

Förutom Luxemburg och Malta, Belgien, Tyskland, Spanien, Österrike, Sverige och Schweiz registrerar också en relativt hög andel 15-åriga elever i språk-heterogena skolor (mer än 20 %).

I ett antal europeiska länder däremot går färre än 5 % av 15-åriga elever i språk-heterogena skolor (Tjeckien, Danmark, Estland, Irland, Grekland, Rumänien, Albanien, Bosnien och Hercegovina, Island och Serbien).

Källa: Eurydice, baserat på Pisa 2018.

Figur 4 Figur A4: Andel 15-åriga elever som går i skolor där mer än 25 % av eleverna främst talar ett annat språk hemma än skolans språk, 2018

Förklarande anmärkningar

Uppgifterna beräknas utifrån PISA-undersökningsfrågan "Vilket språk talar du hemma större delen av tiden?" (ST022Q01TA). Undersökningskategorin "provets språk" (språk 1) används som en proxy för att tala samma språk hemma som i skolan.

Att tala en dialekt av ett visst språk hemma anses tala standardspråket. Detta tillvägagångssätt har använts i de flesta länder som deltar i Pisa-undersökningen. Eftersom tillvägagångssättet ännu inte har tillämpats på den tyskspråkiga gemenskapen Belgien och Italien har dialekterna omkodats i enlighet därmed.

Se bilaga 1 för data och S.E.S. För ytterligare information om Pisa, se avsnittet "Statistikdatabaser och terminologi".

Landsspecifika noter

Kroatien, Ungern, Polen och Portugal: urvalet var otillräckligt (innehållde färre än 30 elever och/eller färre än fem skolor).

Österrike och Slovenien: provtagningsenheten är ett program inom en skola, inte hela skolan.

KAPITEL B – ORGANISATION

AVSNITT I – STRUKTURER

Språkkunskaper är avgörande för rörlighet, samarbete och ömsesidig förståelse inom Europa. De spelar också en viktig roll i uppbyggnaden av det europeiska området för utbildning, ett verkligt gemensamt område för utbildning av hög kvalitet och livslångt lärande över²⁴gränserna. Under 2002 efterlyste EU:s stats- och regeringschefer i Barcelona ytterligare åtgärder för att "förbättra behärsningen av grundläggande färdigheter, särskilt genom att undervisa i minst två främmande språk från mycket tidig ålder" ((²⁵). Målet att alla ungdomar ska förvärva kompetens på två språk utöver skolspråket i slutet av sin gymnasieutbildning upprepades nyligen i rådets rekommendation från maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring (²⁶).

Detta avsnitt är inriktat på tillhandahållande av främmande språk på förgymnasial, primär och sekundär nivå, i enlighet med nationella läroplaner eller andra styrdokument på toppnivå. Det belyser hur många främmande språk som är obligatoriska för alla studenter och hur länge de är obligatoriska. Den undersöker först den ålder från vilken alla elever i förskole-, grund- och gymnasieutbildning måste börja lära sig ett första och ett andra främmande språk (se figur B1). Den diskuterar antalet år under vilka det första och det andra främmande språket är obligatoriskt för alla studenter att lära sig, och undersöker förändringarna i denna varaktighet sedan 2003 (se figurerna B2 och B3). Den kompletterar bilden av tillhandahållandet av främmande språk i grundskolan och den allmänna gymnasieutbildningen genom att framhäva alla studenters rätt att välja främmande språk som en del av sina valfria ämnen i läroplanen (se figur B4).

Detta avsnitt avslutas med att diskutera skillnaderna mellan yrkesutbildningsstuderande och allmänna utbildningsstuderande när det gäller obligatorisk inläring av främmande språk. Närmare bestämt behandlas skillnaden i antalet år för vilka studenter i allmän utbildning/yrkesutbildning måste studera ett eller två främmande språk (se figurerna B5 och B6).

Alla indikatorer i detta avsnitt bygger på uppgifter som samlats in via Eurydice-nätverket, som omfattar 39 utbildningssystem i 37 länder (²⁷).

ATT LÄRA SIG FRÄMMANDE SPRÅK BLIR OBLIGATORISKT FÖRE SEX ÅRS ÅLDER I SEX UTBILDNINGSSYSTEM.

Figur B1 visar startåldern för första och andra främmande språk som lärs ut som obligatoriska ämnen för alla elever i grundskole- och gymnasieutbildning. I vissa fall utvidgas tillämpningsområdet till förskoleutbildning.

I de flesta utbildningssystem varierar startåldern för det första främmande språket som lärs ut som ett obligatoriskt ämne från 6 till 8 år, vilket motsvarar det första året eller åren av grundskole- eller obligatorisk utbildning. I sex utbildningssystem införs det första främmande språket före 6 års ålder: vid 3 års ålder i den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Luxemburg och Polen, vid 4 års ålder i Grekland och vid 5 års ålder i Cypern och Malta. I dessa länder, med undantag för Malta, börjar kravet på att lära sig det första främmande språket i förskoleundervisningen och gäller för alla barn på denna utbildningsnivå (²⁸).

24 Mer information om det europeiska området för utbildning finns på kommissionens webbplats (<https://education.ec.europa.eu/about-eea>).

25 Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, C/02/930, s. 19.

26 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019, s. 8.

27 För närmare uppgifter om rapportens omfattning, se inledningen till rapporten.

28 I denna rapport, om alla barn börjar lära sig ett främmande språk någon gång i förskolan, anses startåldern vara den ålder då antingen förskoleundervisning är obligatorisk eller en plats i offentligt subventionerade förskolemiljöer garanteras för alla barn. Till exempel är förskoleutbildning i Grekland och Cypern obligatorisk från 4 respektive 5 års ålder. I den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien, Luxemburg och Polen garanteras samtidigt en plats för alla barn från tre års ålder (eller ännu tidigare när

Skolor i Estland, Sverige och Island har viss frihet att bestämma i vilken grad det första främmande språket införs som ett obligatoriskt ämne. Högsta utbildningsmyndigheter fastställer en åldersgräns (eller lönegrad) för introduktion av främmande språk: mellan 7 och 9 år i Estland och Sverige, och mellan 6 och 9 år på Island. Skolor i Estland (se figur C1b) och Island (²⁹) börjar oftast undervisning i främmande språk när eleverna är 9 år gamla. I Sverige börjar lära sig främmande språk vanligtvis vid 7 års ålder.

De senaste åldrarna där alla studenter måste börja lära sig ett främmande språk är 10 år gamla. Detta är fallet i vissa delar av den franska gemenskapen i Belgien och i den flamländska gemenskapen i Belgien.

Irland är det enda land där det inte är obligatoriskt att lära sig ett främmande språk i skolan. I Irland lär sig alla elever engelska och iriska, varav inget ses som ett främmande språk.

I de flesta utbildningssystem (32 av 39) är det obligatoriskt för alla elever i allmän utbildning att samtidigt lära sig två främmande språk samtidigt under sin skolgång.

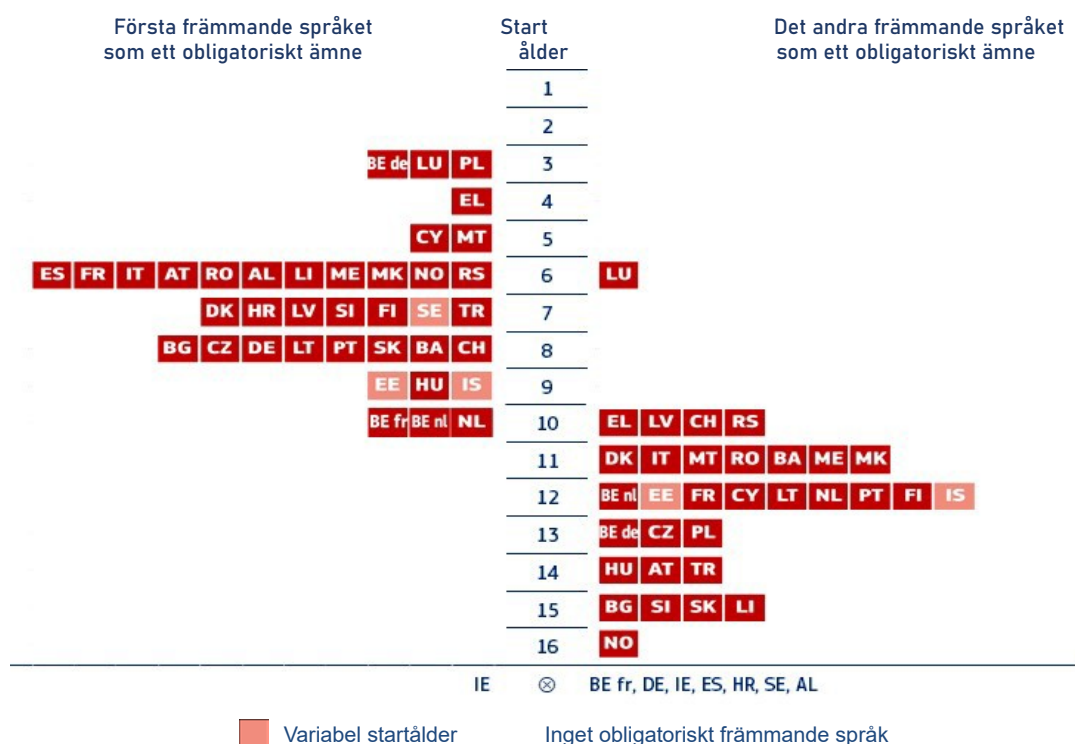
I de flesta fall varierar startåldern för att lära sig ett andra främmande språk som obligatoriskt ämne mellan 11 och 13 år. Detta motsvarar slutet på grundskoleutbildningen eller början av gymnasieutbildningen. Studenter i Grekland, Lettland, Schweiz och Serbien börjar lära sig ett andra främmande språk tidigare, från 10 års ålder, vilket motsvarar den andra halvan av grundskolan. Luxemburg sticker ut, eftersom alla studenter måste lära sig ett andra främmande språk från 6 års ålder. I den andra änden av skalan blir det i Norge obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk för alla elever på gymnasienivå när de är 16 år gamla. I Bulgarien, Ungern, Österrike, Slovenien, Slovakien, Liechtenstein och Tyskland är två främmande språk också obligatoriska för alla studerande i allmän utbildning på gymnasienivå, från 14 eller 15 års ålder.

I Estland och Island, vilket är fallet med det första främmande språket som obligatoriskt ämne, kräver centrala utbildningsmyndigheter att skolorna inför det andra främmande språket inom ett visst åldersintervall (10–12 år). På Island, enligt tillgänglig nationell statistik, börjar eleverna vanligtvis lära sig ett andra främmande språk vid 12 års³⁰ ålder.

det gäller den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien). För mer information, se Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2021b).

29 https://px.hagstofa.is/pxen/pxweb/en/Samfelag/Samfelag_skolamal_2_grunnskolestig_0_gsNemendur/SKO02110.px/?rxid=832f99cd-f008-441f-bbe9-d5f251db3ce9

30 https://px.hagstofa.is/pxen/pxweb/en/Samfelag/Samfelag_skolamal_2_grunnskolestig_0_gsNemendur/SKO02110.px/?rxid=832f99cd-f008-441f-bbe9-d5f251db3ce9

Källa: Det är Eurydice.

Figur 5 Figur B1: Startålder där första och andra främmande språk är obligatoriska ämnen för alla elever i förskole-, grund- och/eller gymnasieutbildning (ISCED 0–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Denna siffra handlar främst om språk som beskrivs som "utländska" (eller "modern") i läroplanen. Regionala språk och/eller minoritetsspråk (se figur B9) och klassiska språk (se figur B10) ingår endast när läroplanen anger dem som alternativ till främmande språk.

Utgångsåldern återspeglar elevernas normala ålder när undervisningen i främmande språk börjar (studenternas teoretiska ålder). de tar inte hänsyn till tidigt eller sent inträde till skolgång, betygsupprepning eller andra avbrott i skolgången.

Andraspråk: ett språk som eleverna lär sig utöver det första, vilket resulterar i att eleverna samtidigt lär sig två olika språk.

Informationen baseras på läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter.

För definitioner av "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som obligatoriskt ämne", "styrdokument" och "högsta utbildningsmyndigheter", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): i endast huvudstadsregionen Bryssel och de vallonska kommunerna med särskild språkstatus börjar eleverna lära sig det första främmande språket som obligatoriskt ämne från 8 års ålder, medan de i de andra delarna av den franska gemenskapen i Belgien börjar från 10 års ålder. Efter en pågående läroplansreform kommer startåldern för att lära sig det första främmande språket att vara 8 år för alla studenter från och med 2023/2024, medan ett andra främmande språk blir obligatoriskt för alla elever i åldrarna 13 och 14 år från och med 2027/2028.

Belgien (BE de): även om eleverna inte är juridiskt skyldiga att lära sig två främmande språk måste eleverna i alla gymnasieskolor börja lära sig engelska utöver sitt första främmande språk (franska) senast från 13 års ålder.

Tyskland: i sex delstater måste eleverna börja lära sig det första främmande språket från 6 års ålder.

Estland, Sverige och Island: figuren visar i vilken ålder eleverna oftast börjar lära sig det första och/eller andra främmande språket.

Spanien: siffran visar den mest utbredda situationen i Spanien. I vissa autonoma regioner är det obligatoriskt att lära sig två språk från 12 års ålder (t.ex. Galicien och País Vasco) och 10 år (t.ex. Andalusien och Kanarieöarna).

Nederländerna: det är obligatoriskt att lära sig ett främmande språk under grundskolan. I praktiken sker detta mellan 10 och 12 år, men skolorna kan organisera denna bestämmelse i ett tidigare skede.

Bosnien och Hercegovina: figuren visar situationen i Republika Srpska-enheten. I Federationen Bosnien och Hercegovina och i Brčko-distriktet börjar vissa studenter lära sig sitt första främmande språk som ett obligatoriskt ämne från 6 eller 7 år och deras andra från 10 års ålder.

Sverige: tre kantoner har en annan startålder för andraspråket, det vill säga 12 år.

ELEVERNA LÄR SIG DET FÖRSTA FRÄMMANDE SPRÅKET UNDER ETT ÖKANDE ANTAL ÅR

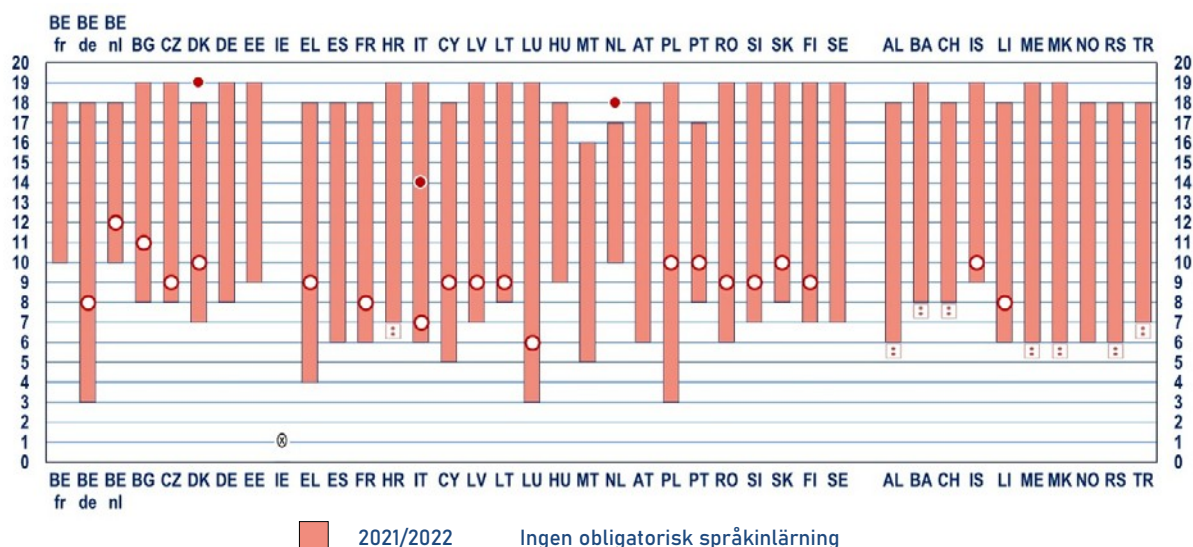
Figur B2 illustrerar antalet år under vilka studenter i förskole-, grund- och gymnasieutbildning måste studera ett främmande språk. Den visar också skillnaden i antal år mellan 2002/2003 och 2021/2022.

Under 2021/2022 varierade studietiden för minst ett främmande språk som obligatoriskt ämne från 7 till 16 år i olika europeiska länder. Den viktigaste faktorn som avgör varaktigheten av obligatorisk språkinläring är den ålder från vilken språkinläring är obligatorisk, som sträcker sig från 3 till 10 år. När det obligatoriska lärandet väl har påbörjats ska kravet på att alla studerande studerar ett främmande språk normalt fortsätta fram till det sista eller näst sista året av gymnasieutbildningen. Det enda undantaget är på Malta, där kravet på att studera ett främmande språk upphör vid slutet av den obligatoriska utbildningen.

Tre huvudgrupper av utbildningssystem kan identifieras utifrån hur länge man har lärt sig minst ett främmande språk. Oftast måste eleverna lära sig ett främmande språk i 11 till 13 år. Detta gäller två tredjedelar av utbildningssystemen. I dessa utbildningssystem börjar eleverna lära sig ett främmande språk mellan 6 och 8 år (utom i Cypern och Malta) och slutar vid 18 eller 19 år (utom på Malta). I en andra och mindre grupp av åtta utbildningssystem studerar eleverna ett främmande språk i 7–10 år. Denna grupp omfattar alla utbildningssystem där inläring av ett främmande språk blir obligatoriskt för alla studenter när de är antingen 9 eller 10 år gamla (de franska och flamländska gemenskaperna i Belgien, Estland, Ungern, Nederländerna och Island) samt Schweiz och Portugal. Slutligen varar inläringen av ett första främmande språk mer än 13 år i endast fyra länder: 16 år i Luxemburg och Polen, 15 år i den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien och 14 år i Grekland. Dessa är också de enda utbildningssystemen där inläringen av ett första främmande språk börjar före 5 års ålder.

Som figur B2 visar har omkring två tredjedelar av utbildningssystemen under de senaste två decennierna ökat den obligatoriska språkinläringen. I alla dessa utbildningssystem ökades varaktigheten genom att man sänkte den ålder då inläringen av ett första främmande språk blir obligatorisk jämfört med början av 2000-talet. Sedan 2003 har de största förändringarna skett i den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Grekland, Italien, Cypern och Polen, där perioden för obligatorisk språkinläring förlängdes med mellan fyra år (i Cypern) och sju år (i Polen). I dessa länder, med undantag för Italien, måste eleverna nu börja lära sig ett främmande språk i förskoleundervisning, medan de för 20 år sedan bara började lära sig ett i grundskolan. Italien är det enda land där den ökade tiden för obligatorisk språkinläring beror inte bara på sänkningen av utgångsåldern, utan också på att undervisningen i främmande språk har förlängts fram till slutet av den allmänna gymnasieutbildningen.

Sedan 2003 har nio andra utbildningssystem (Bulgarien, Danmark, Frankrike, Lettland, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien och Liechtenstein) ökat språkinläringens varaktighet med två eller tre år genom att man ändrar startåldern för detta lärande till mellan 6 och 8 år. I den flamländska gemenskapen Belgien och Luxemburg har antalet år som studerat det första främmande språket som obligatoriskt ämne också ökat med 2 respektive 3 år sedan 2003. I den flamländska gemenskapen i Belgien är dock den nuvarande startåldern (10 år) fortfarande högre än i de flesta utbildningssystem, medan den i Luxemburg är lägre (3 år gammal).

	Startålder om annan än 2021/2022	Slutålder om annan än 2021/2022	Ej tillgänglig för 2002/2003
2002/2003			

Källa: Det är Eurydice.

Figur 6 Figur B2: Period under vilken det var obligatoriskt att lära sig ett främmande språk i förskole-, grund- och/eller allmängymnasial utbildning (ISCED 0–3) 2021/2022, och skillnader från 2002/2003

Förklarande anmärkningar

Denna siffra handlar främst om språk som beskrivs som "utländska" (eller "modern") i läroplanen. Regionala språk och/eller minoritetsspråk (se figur B9) och klassiska språk (se figur B10) ingår endast när läroplanen anger dem som alternativ till främmande språk.

Informationen baseras på läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter.

För definitioner av "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som obligatoriskt ämne", styrdokument och högre utbildningsmyndigheter, se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): i endast huvudstadsregionen Bryssel och de vallonska kommunerna med särskild språkstatus är det obligatoriskt att lära sig främmande språk i tio år. I de andra delarna av den franska gemenskapen i Belgien varar den åtta år.

Efter en pågående kursreform kommer startåldern för att lära sig det första främmande språket att vara 8 år för alla studenter från och med 2023/2024.

Belgien (BE nl): skillnaden jämfört med 2002/2003 återspeglar situationen i den flamländska gemenskapen utom i Bryssel, där antalet studieår minskade i enlighet med de förordningar som gäller i resten av gemenskapen.

Danmark: tidsserierna bryts på grund av en förändring i den metod som används för att fastställa i vilken ålder obligatorisk språkinläring slutförs.

Estland och Finland: år 2002/2003 angav utbildningsmyndigheter endast att eleverna var tvungna att börja lära sig ett främmande språk som ett obligatoriskt ämne mellan 7 och 9 år. Detta var fortfarande fallet i Estland 2021/2022. I Finland har sedan 2021/2022 denna åldersflexibilitet (dvs. startåldern mellan 7 och 9 år) ersatts av en fast startålder (7 år).

Irland: undervisning i främmande språk är inte obligatorisk. De officiella språken, engelska och iriska, lärs ut till alla studenter.

Spanien: siffran visar den mest utbredda situationen i Spanien. Sedan 2006 har autonoma regioner kunnat besluta att göra lärandet av ett främmande språk obligatoriskt för barn som deltar i förskoleundervisning.

Detta har ökat varaktigheten av språkinläring i vissa av dem.

Nederländerna: det är obligatoriskt för studenter att lära sig ett främmande språk under grundskolan. I praktiken sker detta mellan 10 och 12 år, men skolorna kan organisera denna bestämmelse i ett tidigare skede.

Sverige: år 2002/2003 angav utbildningsmyndigheterna endast att eleverna var tvungna att börja lära sig ett främmande språk som ett obligatoriskt ämne mellan 7 och 10 år och 2021/2022 mellan 7 och 9 år.

Under de senaste två decennierna har den tid under vilken inläringen av det första främmande språket är obligatorisk också förlängts med ett år i Tjeckien, Litauen och Island.

Sammanlagt tio utbildningssystem har inte ökat den obligatoriska språkinläringen sedan 2003. I de flesta av dem finns det dock särskilda omständigheter i samband med den ålder då det blir obligatoriskt att lära sig ett främmande språk för alla studenter. År 2003 var eleverna i Spanien, Malta, Österrike och Norge redan tvungna att lära sig ett språk i tidig ålder (vid antingen 5 eller 6 års ålder). I Estland, Nederländerna och Sverige har skolorna haft en viss flexibilitet när det gäller att avgöra vilket år eleverna måste börja lära sig ett främmande språk.

Att sänka den ålder då eleverna börjar lära sig främmande språk var en viktig del av rekommendationen om undervisning i främmande språk, utfärdad av EU:s stats- och regeringschefer, som samlades i Barcelona 2002⁽³¹⁾ och upprepades i rådets rekommendation om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring⁽³²⁾. Som nämnts ovan har alla utbildningssystem som har förlängt inläringen av det första främmande språket sedan 2003 gjort det genom att sänka startåldern. I de flesta fall skedde dessa förändringar mellan 2003 och 2011⁽³³⁾.

VARAKTIGHET FÖR VILKEN INLÄRNINGEN AV DET ANDRA FRÄMMANDE SPRÅKET ÄR OBLIGATORISK I ENDAST ETT FÅTAL LÄNDER ÖVER TID

Figur B3 visar hur många år elever i grundskole- och gymnasieutbildning måste studera två främmande språk samtidigt. Den visar också skillnaden i antal år sedan 2003.

Under 2021/2022 lärde sig alla elever i allmän utbildning i de flesta utbildningssystem två främmande språk samtidigt någon gång under sin skolgång (se figur B1). Som figur B3 visar är den vanligaste situationen ett krav på att lära sig två främmande språk i 5–9 år. Studenter studerar två främmande språk i mindre än 5 år i 11 utbildningssystem. Dessa omfattar Cypern, liksom de utbildningssystem där detta obligatoriska lärande endast äger rum på lägre sekundärnivå (Italien och Portugal) eller endast på gymnasienivå (Bulgarien, Ungern, Österrike, Slovenien, Slovakien, Liechtenstein, Norge och Tyskland). I den andra änden av skalan måste studenter i Luxemburg studera två främmande språk i 13 år, under hela sin grund- och gymnasieutbildning.

Sedan 2002/2003 har den tid under vilken inläringen av ett andra främmande språk är obligatorisk i de flesta utbildningssystem inte ökat. Under denna period har ungefär en tredjedel av utbildningssystemen för vilka det finns uppgifter infört reformer för att stärka inläringen av ett andra främmande språk som obligatoriskt ämne. Dessa reformer kan delas in i två kategorier. För det första har det blivit obligatoriskt för alla i tre utbildningssystem (Danmark, Italien och Tyskland) att lära sig ett andra främmande språk. För det andra har den period under vilken inläringen av två främmande språk samtidigt är obligatorisk i nio utbildningssystem förlängts. De största ökningarna har skett i Frankrike (med fem år) och Grekland (med fyra år). Beroende på utbildningssystemet ökades varaktigheten genom att man sänkte startåldern (Belgien, Tjeckien, Lettland, Luxemburg, Polen och Finland) och senarelade slutåldern (Liechtenstein) eller båda (Grekland och Frankrike).

Mellan 2002/2003 och 2021/2022 införde Bulgarien, Cypern, Litauen och Island reformer som minskade antalet år under vilka alla studenter måste studera två främmande språk samtidigt. I Cypern har till exempel sedan 2015/2016 det andra främmande språket inte varit obligatoriskt för alla studenter under andra och tredje året av allmän gymnasieutbildning. På Island har det sedan 2015/2016 inte varit obligatoriskt för

31 Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, C/02/930.

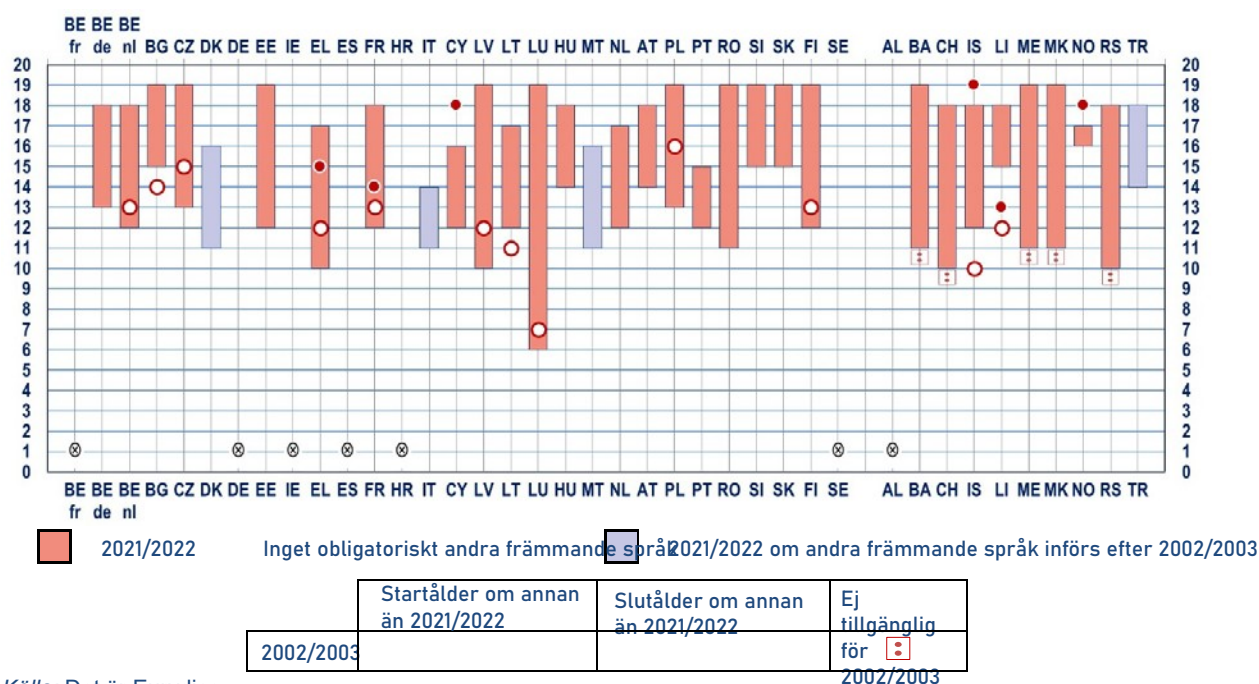
32 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019.

33 För landsspecifika uppgifter för 2010/2011, se Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2017), s. 32–33.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

studenter att studera ett andra främmande språk under ett läsår från 18 års ålder. Dessutom ändrades startåldern för att lära sig ett andraspråk 2014/2015 från 10 år till en åldersgrupp på 10–12 år.

I åtta utbildningssystem (den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Estland, Nederländerna, Österrike, Portugal, Rumänien, Slovenien och Slovakien) förblev antalet år då studenterna samtidigt lär sig två främmande språk detsamma mellan 2002/2003 och 2021/2022. I två av dem är det dock värt att nämna särskilda omständigheter när det gäller att lära sig ett andra främmande språk. I Slovenien infördes 2011 en reform som gjorde andraspråket obligatoriskt från 12 års ålder, men det lades på is i november samma år och har aldrig genomförts ytterligare sedan dess. År 2021 gällde kravet på att lära sig två främmande språk endast studenter som var 15 år eller äldre. I Slovakien blev studier av två främmande språk obligatoriska i gymnasieutbildningen 2008/2009. I september 2015 avskaffade dock utbildningsmyndigheter på högstadie- och gymnasienivå skyldigheten för alla gymnasieelever att lära sig två främmande språk samtidigt upp till 15 års ålder. Samtidigt gav de individuell skolutonomi att besluta i frågan.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 7 Figur B3: Period under vilken inläring av två främmande språk var obligatorisk i grundskolan och/eller allmän gymnasieutbildning (ISCED 1–3) 2021/2022, och skillnader med 2002/2003

Förklarande anmärkningar

Denna siffra handlar främst om språk som beskrivs som "utländska" (eller "modern") i läroplanen. Regionala språk och/eller minoritetsspråk (se figur B9) och klassiska språk (se figur B10) ingår endast när läroplanen anger dem som alternativ till främmande språk.

Andraspråk: en språkstuderande lär sig utöver det första, vilket resulterar i att eleverna lär sig två olika språk samtidigt.

Informationen bygger på läroplanen eller andra styrdokument som utfärdats av myndigheter på toppnivå.

För definitioner av "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som obligatoriskt ämne", styrdokument och högre utbildningsmyndigheter, se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): efter en pågående läroplansreform blir ett andra främmande språk obligatoriskt för alla elever i åldrarna 13 och 14 år från och med 2027/2028.

Spanien: siffran visar den mest utbredda situationen i Spanien. Ett andra främmande språk är obligatoriskt för alla studenter i vissa autonoma regioner (t.ex. Andalusien och Kanarieöarna från 10 års ålder, och País Vasco och Galicien från 12 års ålder).

Estland (år 2002/2003 och 2021/2022) och Island (2021/2022): högsta utbildningsmyndigheter angav endast att eleverna var tvungna att börja lära sig det andra främmande språket som ett obligatoriskt ämne mellan 10 och 12 år.

Sverige: tidsserierna bryts på grund av en förändrad metodik (ändring i ISCED:s kategorisering av sekundärutbildningsprogram).

Nederländerna: varaktigheten av inläringen av två språk varierar beroende på vilken väg eleverna följer.

Sverige: det finns ett avbrott i tidsserien på grund av en förändring i metodiken (förändring i hur undervisningen av det andra främmande språket som obligatoriskt ämne för alla rapporteras).

I EN TREDJEDEL AV EU-LÄNDERNA HAR ALLA STUDERANDE RÄTT ATT VÄLJA FRÄMMANDE SPRÅK SOM VALFRIA ÄMNER.

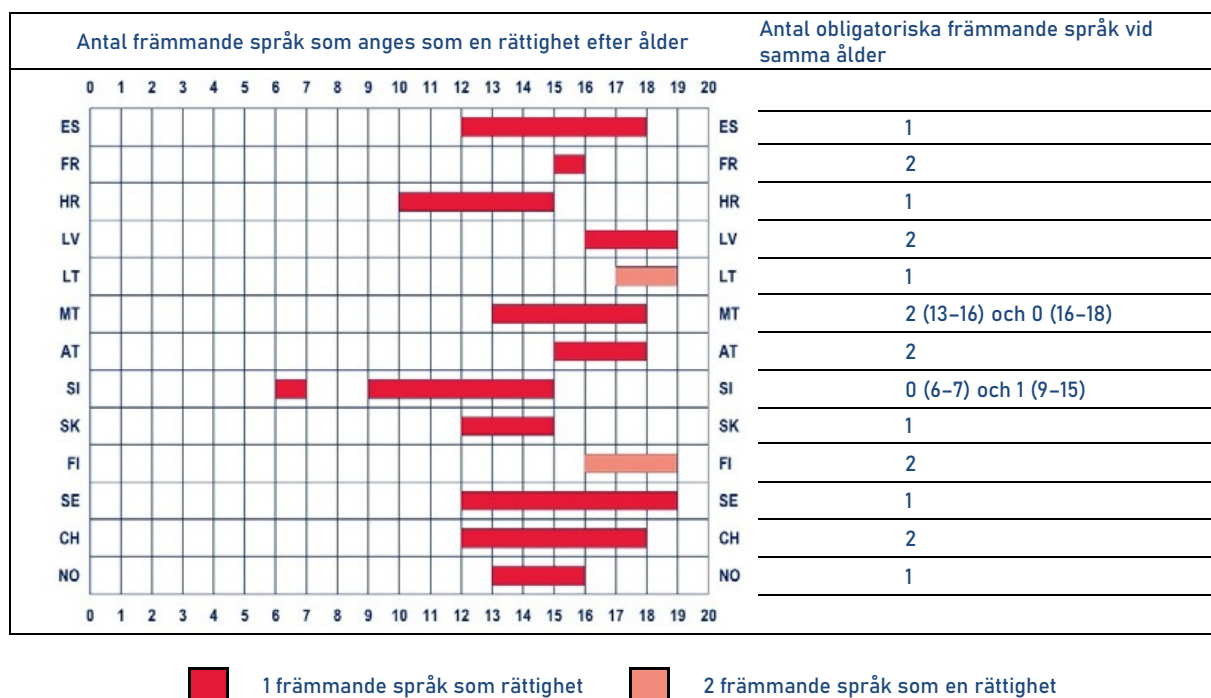
Utöver de språk i läroplanen som är obligatoriska för alla kan studenterna ha rätt att lära sig främmande språk som valfria ämnen. Denna rätt ökar elevernas möjlighet att lära sig fler språk än den obligatoriska bestämmelsen och, i vissa fall, att studera två främmande språk om bara ett är obligatoriskt.

Figur B4 fokuserar på att lära sig främmande språk som en rättighet för alla elever i grundskole- och gymnasieutbildning. Det visar bara länder med en sådan bestämmelse. Den innehåller också information om antalet främmande språk som är obligatoriska ämnen för alla (se figur B1), vilket ger en mer heltäckande bild av tillhandahållandet av främmande språk. Denna indikator bidrar till diskussionen om rådets rekommendation till EU:s medlemsstater om inläring av två språk utöver skolspråket (se inledningen till detta avsnitt).

Som framgår av figuren måste skolorna i 13 länder inkludera främmande språk i den uppsättning valfria ämnen som de måste föreslå för alla elever i grundskolan och/eller gymnasieutbildningen.

Alla studerandes rätt att välja främmande språk som en del av sina valfria ämnen gäller endast på gymnasienivå, utom i Kroatien, Slovenien och Sverige, när det gäller studenter i både grundskole- och gymnasieutbildning. I grundskolan i Kroatien och Sverige kan alla elever från 10 respektive 12 år välja att lära sig ett frivilligt främmande språk. I Slovenien kan alla 6-åriga studenter välja att börja studera ett främmande språk ett år innan det blir obligatoriskt för alla att lära sig främmande språk. Denna möjlighet ges igen för alla studenter från 9 års ålder.

Den tid under vilken främmande språk erbjuds som valfria ämnen för alla studenter varierar från 7 år i Sverige till 1 år i Frankrike. I Frankrike gäller detta alla elever som är 15 år i allmän gymnasieutbildning (lycée général et technologique) och fortsätter för vissa av dem från 16 år.

Figur 8 Figur B4: Främmande språk som en rättighet och som obligatoriska ämnen för alla studenter i grundskoleutbildning och/eller allmän gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022

Inga främmande språk har fastställts som en rättighet för alla: BE, BG, CZ, DK, DE, EE, DVS, EL, IT, CY, LU, HU, NL, PL, PT, RO, AL, BA, IS, LI, ME, MK, RS, TR.

Förklarande anmärkningar

Denna siffra handlar främst om språk som beskrivs som "utländska" (eller "modern") i läroplanen. Regionala språk och/eller minoritetsspråk (se figur B12) och klassiska språk (se figur B13) ingår endast när läroplanen anger dem som alternativ till främmande språk.

Informationen baseras på läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter.

För definitioner av "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som rättighet", "styrdokument" och "högnivåmyndigheter", se ordlistan.

I sju länder får alla studerande i grundskolan och/eller gymnasieskolan möjlighet att studera två främmande språk samtidigt, men endast ett av dem är obligatoriskt (se figur B1). I Spanien, Kroatien och Sverige, där endast ett främmande språk är obligatoriskt för alla elever under skoltiden, erbjuds de ett ytterligare språk som en rättighet någon gång i grundskolan och/eller den allmänna gymnasieutbildningen. I de återstående fyra länderna sker tillhandahållandet av främmande språk som en rättighet antingen före de skolår under vilka två främmande språk är obligatoriska för alla (Slovenien, Slovakien och Norge) eller efter (Litauen).

I sex länder (Frankrike, Lettland, Malta, Österrike, Finland och Schweiz) ger tillhandahållandet av främmande språk som en rättighet alla studenter möjlighet att studera mer än två främmande språk någon gång i sin allmänna utbildning. I dessa länder har studerande rätt att välja främmande språk som frivilliga ämnen under en period av allmän gymnasieutbildning (lägre och/eller gymnasienivå) när det redan är obligatoriskt för dem att studera två främmande språk. I de flesta fall kan eleverna ta ett främmande språk som ett frivilligt ämne. I Finland måste dock alla skolor tillhandahålla två främmande språk som valfria ämnen utöver de som alla elever lär sig som obligatoriska ämnen.

Två länder har nyligen infört reformer avseende främmande språk som en rättighet. I Grekland erbjuds sedan 2020/2021 ämnet "utländska språk" inte längre som en rättighet för alla studenter i tredje klass i gymnasieutbildning vid sidan av obligatorisk språkinläring. Denna reform är kopplad till en ökning av antalet

år då alla studenter måste studera två främmande språk (se figur B3), som infördes 2020/2021. I Lettland har alla skolor sedan införandet av den nya läroplanen för gymnasieutbildning 2020 varit tvungna att erbjuda ett tredje främmande språk som en rättighet under de tre åren på denna utbildningsnivå.

I många länder är tillhandahållandet av främmande språk inte begränsat till främmande språk som obligatoriska ämnen eller frivilliga ämnen som alla skolor måste erbjuda. I ett stort antal länder har skolorna en viss autonomi som gör det möjligt för dem att erbjuda undervisning i ytterligare främmande språk. Denna undervisning kan vara en del av specifika alternativ som väljs av enskilda skolor. Läroplaner som utformats på skolnivå och initiativ som lanseras lokalt rapporteras dock inte i detta avsnitt, som fokuserar på de regler på högsta nivå som definierar minimiutbudet av främmande språk för alla elever. Kapitel C innehåller kompletterande uppgifter, eftersom det ger information om graden av deltagande i språkinläring för elever i grund- och gymnasieutbildning.

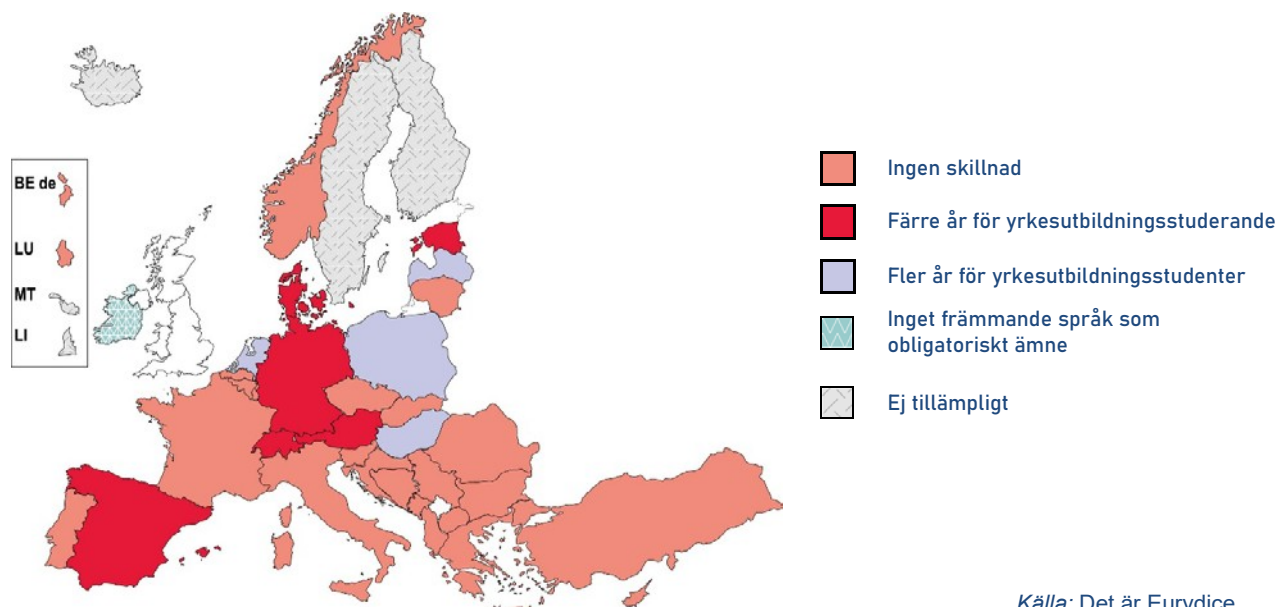
I DE FLESTA LÄNDER KOMMER VETERINÄRSTUDENTER ATT HA LÄRT SIG ETT FRÄMMADE SPRÅK I SAMMA ANTAL ÅR SOM SINA KAMRATER I ALLMÄN UTBILDNING.

De fyra föregående indikatorerna är inriktade på tillhandahållande av främmande språk inom allmän utbildning. I figur B5 jämförs tillhandahållandet av det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne inom allmän utbildning och yrkesutbildning. Närmare bestämt tittar man på antalet år som studerande i yrkes- och gymnasieutbildning ägnar sig åt att lära sig ett främmande språk som ett obligatoriskt ämne ⁽³⁴⁾. För jämförbarhet beaktas endast yrkesutbildningsvägar som ger tillträde till eftergymnasial utbildning.

I de allra flesta europeiska länder (21 av 31) måste alla studerande i yrkes- och gymnasieutbildning lära sig ett främmande språk under samma antal år i slutet av sina studier. I ett fåtal fall (sex länder) kommer dock åtminstone vissa yrkesutbildningsstuderande att ha lärt sig ett främmande språk under ett lägre antal år i slutet av gymnasieutbildningen. I Danmark, Tyskland, Spanien och Schweiz är det inte obligatoriskt för alla yrkesutbildningsstuderande att lära sig ett främmande språk. Detta beror på vilket utbildningsprogram de följer. Följaktligen gäller kravet på att varje elev ska lära sig ett främmande språk endast studenter innan de börjar sitt yrkesutbildningsprogram, det vill säga innan de är 15 eller 16 år beroende på land. I Estland är det obligatoriskt att lära sig främmande språk för alla studerande under yrkesutbildningens första år, medan det inom allmän utbildning är obligatoriskt fram till slutet av gymnasiet. I Österrike står yrkesutbildningsprogrammets kortare löptid (1 år mindre) för gymnasieutbildningen för skillnaden.

Omvänt, i Lettland, Ungern, Nederländerna och Polen är yrkesutbildningsprogrammen längre, så yrkesutbildningsstuderande studerar ett språk i ett år längre än sina motsvarigheter i allmän utbildning.

34 Antalet år som beaktas för yrkesutbildningsstuderande är hela den period under vilken alla studenter inom yrkesutbildningen måste studera (minst) ett främmande språk, inklusive under sin närvaro i förskole-, grund- och gymnasieutbildning.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 9 Figur B5: Skillnaden mellan studerande i allmän utbildning och yrkesutbildningsstuderande i antalet år som ägnats åt att lära sig ett främmande språk som obligatoriskt ämne, 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Med tanke på yrkesutbildningens komplexitet och det stora antalet utbildningsvägar i vissa länder beaktas endast de program som ger direkt tillgång till högre utbildning (dvs. ISCED-P 354) i denna indikator. Dessutom baseras informationen inom detta avgränsade tillämpningsområde på de mest representativa programmen, med undantag för de program som tillhandahålls vid institutioner som är avsedda för mycket specifika områden (t.ex. konst och scenkonst). Vuxenutbildningsprogram, utbildningsprogram för särskilda behov eller utbildningsvägar med ett mycket lågt antal studenter är också uteslagna. Inom detta område anses den kortaste ange slutåldern när yrkesutbildningen är av olika längd. För mer information om Isced-klassificeringen, se Isced 2011 (Unesco UIS, 2012).

Denna siffra handlar främst om språk som beskrivs som "utländska" (eller "modern") i läroplanen. Regionala språk och/eller minoritetsspråk (figur B9) och klassiska språk (figur B10) ingår endast när läroplanen anger dem som alternativ till främmande språk.

För mer information om inläring av ett främmande språk som obligatoriskt ämne i allmän utbildning, se figurerna B1 och B2.

Inget främmande språk som obligatoriskt ämne: ingen skyldighet för alla elever att lära sig ett främmande språk.

Informationen baseras på läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter.

För definitioner av "meritförteckning", "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som obligatoriskt ämne", "styrdokument" och "högre utbildningsmyndigheter", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Kroatien och Nederländerna: det finns skillnader i yrkesprogrammets längd och siffran är den kortaste.

Malta, Sverige och Island: det finns inga yrkesutbildningsvägar inom indikatorns tillämpningsområde.

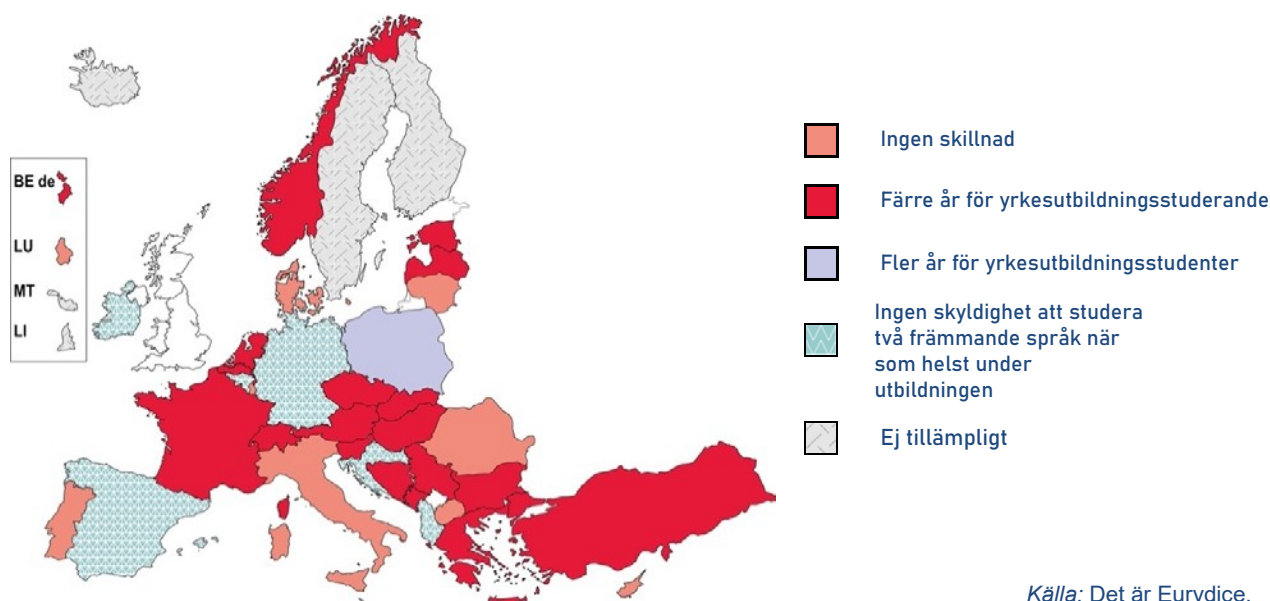
Sverige: efter en reform som infördes 2018 är varaktigheten för undervisning i främmande språk inte centralt reglerad för yrkesutbildningsstuderande. Det varierar beroende på kraven för den aktuella kvalifikationen, studentens tidigare lärande och studentens personliga kompetensutvecklingsplan. Två främmande språk hör till kompetenskraven för alla kvalifikationer.

Sverige: den skolbaserade delen av yrkesutbildningsprogrammen tillhandahålls i Schweiz.

I DE FLESTA LÄNDER KOMMER VETERINÄRSTUDENTER ATT HA TILLBRINGAT FÄRRE ÅR MED ATT LÄRA SIG TVÅ SPRÅK ÄN SINA KAMRATER I ALLMÄN UTBILDNING.

I de flesta länder lär sig alla yrkesutbildningsstuderande ett främmande språk under samma antal år som sina kamrater i allmän utbildning (se figur B5), men samma jämförelse för andraspråket visar på större skillnader mellan yrkesutbildningsstuderande och allmänna utbildningsstuderande (figur B6). Figur B6 bygger på de lägsta kraven när det gäller obligatorisk inläring av två främmande språk för alla studenter på de många enskilda utbildningsvägarna inom yrkesutbildning och allmän utbildning⁽³⁵⁾. Elevernas deltagande i främmande språkinläring i de två utbildningarna finns i kapitel C (se figur C5).

I 19 utbildningssystem skiljer sig tiden på att lära sig två främmande språk mellan de två typerna av utbildningsprogram till nackdel för yrkesutbildningsstuderande. I de flesta fall är det tre eller fyra år. Skillnaden är dock två år i Bulgarien och Grekland och ett år i Nederländerna och Norge.

Figur 10 Figur B6: Skillnaden mellan studerande i allmän utbildning och yrkesutbildningsstuderande i antalet år som ägnats åt att lära sig två främmande språk samtidigt som obligatoriska ämnen, 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur B5.

För mer information om inläring av två främmande språk som obligatoriska ämnen i allmän utbildning, se figurerna B1 och B3.

Landsspecifika noter

Malta, Sverige och Island: det finns ingen yrkesutbildningsväg inom ramen för denna indikator.

Sverige: efter en reform som infördes 2018 är varaktigheten för undervisning i främmande språk inte centralt reglerad för yrkesutbildningsstuderande. Det varierar beroende på kraven för den aktuella kvalifikationen, studentens tidigare lärande och studentens personliga kompetensutvecklingsplan. Två främmande språk hör till kompetenskraven för alla kvalifikationer.

Sverige: den skolbaserade delen av yrkesutbildningsprogrammen tillhandahålls i Schweiz.

I de flesta utbildningssystem med lägre krav på yrkesutbildning (de tyskspråkiga och flamländska gemenskaperna i Belgien), Tjeckien, Estland, Grekland, Frankrike, Lettland, Nederländerna, Bosnien och Hercegovina, Schweiz, Montenegro och Serbien) börjar yrkesutbildningsstudenter lära sig ett andra

³⁵ För jämförbarhet beaktas endast yrkesutbildningsvägar som ger tillträde till eftergymnasial utbildning. Antalet år för yrkesutbildningsstuderande är hela den period under vilken alla studenter inom yrkesutbildningen måste studera (minst) två främmande språk, inklusive under sin närvaro i grundskole- och gymnasieutbildning.

främmande språk som obligatoriskt ämne före gymnasieutbildningen, när grundläggande utbildning fortfarande är gemensam för alla. På gymnasiet är detta lärande inte längre obligatoriskt för alla studenter i yrkesutbildningsprogram (även om vissa kan fortsätta att lära sig två främmande språk), medan det fortfarande är obligatoriskt för dem som studerar i allmän utbildning. I Ungern, Österrike, Slovenien, Slovakien, Norge och Törkiye gäller det andra främmande språket som obligatoriskt ämne endast alla studenter på gymnasienivå. Slutligen studerar alla yrkesutbildningsstuderande i Bulgarien två obligatoriska främmande språk i två år, medan de för sina motsvarigheter i allmän utbildning är obligatoriska i fyra år fram till slutet av gymnasieutbildningen.

I åtta länder (Danmark, Italien, Cypern, Litauen, Luxemburg, Portugal, Rumänien och Nordmakedonien) finns det ingen skillnad mellan de två typerna av utbildningsprogram. Med andra ord innebär detta att yrkesutbildningen och de studerande i allmän utbildning i slutet av gymnasieutbildningen kommer att ha lärt sig två språk samtidigt under samma antal år.

Slutligen finns det i den franska gemenskapen Belgien, Tyskland, Irland, Spanien, Kroatien och Albanien inget krav på att alla studenter ska studera två språk, vare sig i grundutbildningen eller i gymnasieutbildningen.

I Polen förklarar yrkesutbildningsprogrammets längre varaktighet det ytterligare år som yrkesutbildningsstuderande ägnar sig åt språkinläring.

AVSNITT II – MÅNGFALD AV SPRÅK SOM ERBJUDS

Det föregående avsnittet fokuserade på antalet främmande språk som är obligatoriska för alla studenter och den period under vilken studenterna måste lära sig främmande språk. Detta avsnitt fokuserar på de specifika språk som undervisas i skolor i Europa.

Sektionen börjar med att titta på språk som är obligatoriska för alla elever under minst ett läsår (se figur B7). Den fortsätter sedan genom att diskutera de främmande språk som alla skolor måste tillhandahålla och de som skolorna kan välja mellan när de skapar sin läroplan för främmande språk (se figur B8). I avsnittet granskas sedan språk som läroplaner ibland överväger alternativ till främmande språk, nämligen regionala språk och minoritetsspråk, och klassiska språk (se figurerna B9 och B10). Ett annat utredningsområde är tillhandahållandet av hemspråksundervisning (dvs. språk som talas av studenter hemma) till studenter med invandrarbakgrund (se figur B11). Slutligen kompletteras bilden av specifika språk som lärs ut i skolorna med en översikt över språk som används för att tillhandahålla innehåll och språkintegrerat lärande (CLIL), det vill säga tillhandahållande av lärande där ett annat språk än skolans språk används för att undervisa olika ämnen (se figur B12).

Alla indikatorer i detta avsnitt bygger på de uppgifter som samlats in via Eurydice-nätverket. De omfattar därför 39 utbildningssystem i 37 länder ⁽³⁶⁾.

ETT OBLIGATORISKT FRÄMMANDE SPRÅK FÖR ALLA ANGES I MER ÄN HÄLFTEN AV ALLA EUROPEISKA UTBILDNINGSSYSTEM: DET ÄR OFTAST ENGELSKA

Att lära sig ett främmande språk är obligatoriskt i nästan alla europeiska länder (se kapitel B avsnitt I). I figur B7 granskas om högsta utbildningsmyndigheter definierar ett visst främmande språk (eller specifika främmande språk) som alla elever måste studera under minst ett läsår. Fokus ligger på studenter i grund- och gymnasieutbildning.

Som framgår av figuren måste alla studerande i mer än hälften av de undersökta utbildningssystemen (22 av 39 utbildningssystem) studera ett visst främmande språk (eller specifika främmande språk). I de andra systemen kan elever eller skolor välja vilket eller vilka språk som studeras. Högsta utbildningsmyndigheter vägleder ofta detta val genom att definiera flera språk som skolor och/eller studenter måste välja bland (se figur B8).

I de flesta utbildningssystem med särskilda obligatoriska språk definierar officiella dokument endast ett språk som är obligatoriskt för alla. Två specifika främmande språk som är obligatoriska för alla definieras i de tyskspråkiga och flamländska gemenskaperna i Belgien, Cypern, Schweiz och Island. I Luxemburg finns det tre särskilda obligatoriska främmande språk.

Engelska är obligatoriskt i nästan alla utbildningssystem som definierar ett specifikt obligatoriskt främmande språk: 21 av 22 utbildningssystem (alla utom Finland). I de flesta av dessa system (15 system) är engelska det enda angivna obligatoriska främmande språket.

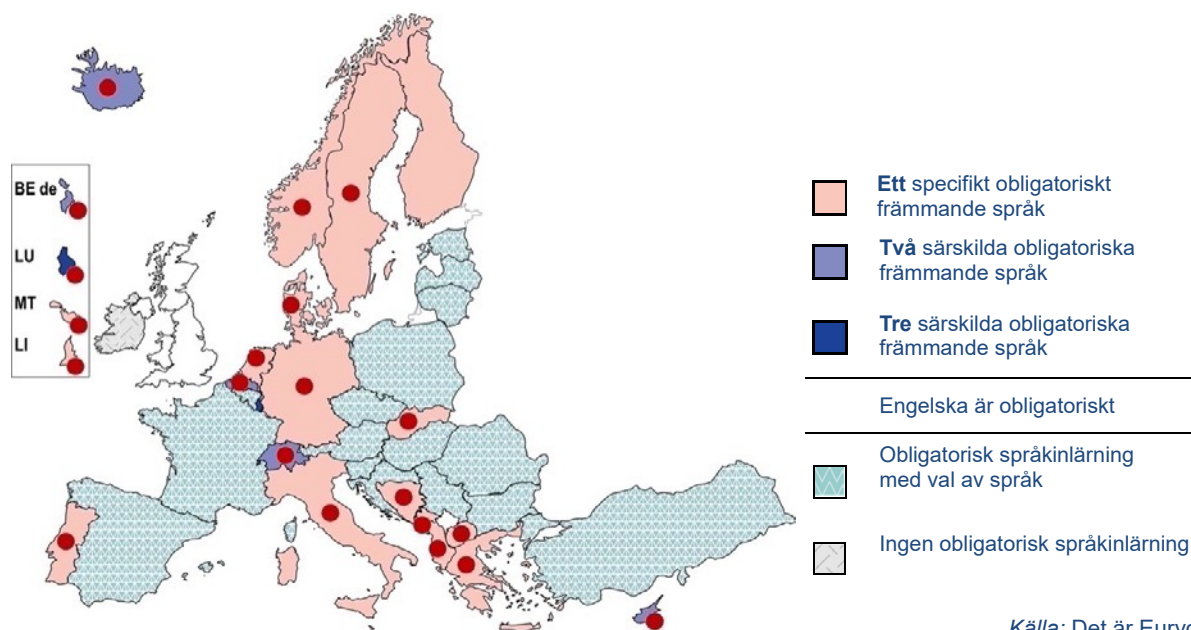
Andra språk än engelska är obligatoriska för alla studenter endast i ett fåtal länder.

Franska är obligatoriskt för alla studenter i de tyskspråkiga och flamländska gemenskaperna i Belgien, Cypern, Luxemburg och vissa kantonen i Schweiz. I de två belgiska gemenskaperna och Luxemburg är franska det första främmande språk som alla studenter måste studera. På Cypern är det det andra obligatoriska främmande språket, efter engelska. I Schweiz varierar ordningen: i de kantonen som definierar franska som ett obligatoriskt främmande språk är det ibland det första och ibland det andra obligatoriska språket (se de landsspecifika anmärkningarna i figur B7 för närmare uppgifter). Det är värt att notera att franska främst är obligatoriskt i länder där det är ett av de officiella statsspråken (alla ovannämnda länder utom Cypern, se figur A1).

På samma sätt är tyska obligatoriskt i länder där det är ett av de statliga språken, nämligen i Luxemburg och i alla icke-tyskspråkiga kantonen i Schweiz.

36 För närmare uppgifter om rapportens omfattning, se inledningen till rapporten.

Finland och Island anger att vissa nordiska språk är obligatoriska för alla studenter. I Finland är det andra statsspråket (svenska eller finska, beroende på skolans huvudspråk) obligatoriskt. På Island, tillsammans med engelska, är danska obligatoriskt (norska eller svenska kan ersätta det under vissa omständigheter).

Källa: Det är Eurydice.

Figur 11 Figur B7: Särskilda främmande språk obligatoriska för alla elever i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–2), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar om läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av toppnivå (utbildning) myndigheter anger obligatoriska främmande språk som alla elever i grundskolan och/eller gymnasiet måste lära sig under minst ett läsår. Om så är fallet anges antalet obligatoriska språk. När det gäller uppgifter om vilka främmande språk som är obligatoriska för alla, visas endast engelska. Andra språk än engelska anges i den tillhörande texten.

För definitioner av "meritförteckning", "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som obligatoriskt ämne", "styrdokument" och "toppnivå (utbildning) myndighet", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): endast huvudstadsregionen Bryssel och de vallonska kommunerna kallas språkgränsen (Comines-Warneton, Mouscron, Flobecq och Enghien) har ett särskilt obligatoriskt språk, vilket är nederländska. I andra delar av den franska gemenskapen i Belgien finns det inget specifikt främmande språk som är obligatoriskt för alla studenter.

Belgien (BE de): Franska är det första främmande språket. Endast i skolor där franska är undervisningsspråk är tyska det första främmande språket. Engelska definieras inte i styrdokument på toppnivå som ett obligatoriskt främmande språk. Men i praktiken kräver alla gymnasieskolor eleverna att lära sig engelska. Därför hänvisar siffran till två specifika obligatoriska främmande språk och identifierar engelska som obligatoriskt.

Tyskland: i nio delstater är engelska obligatoriskt som första främmande språk. Franska är obligatoriskt i Saarland.

Irland: alla studenter måste studera de två statliga språken: Engelska och irländska. Men ingen av dem betraktas som ett främmande språk i läroplanen.

Spanien: Engelska är ett specifikt obligatoriskt språk i endast ett fåtal autonoma regioner (t.ex. Valencia, Rioja och Kastilien-La Mancha).

Sverige: Svenska är obligatoriskt i skolor där finska är skolspråk, och finska är obligatoriskt i skolor där svenska är skolspråk.

Bosnien och Hercegovina: tillvägagångssättet för datainsamling skiljer sig från andra länder. Informationen 2021/2022 bygger på en undersökning av kantonala bestämmelser. I de flesta kantonen är engelska obligatoriskt.

Sverige: två främmande språk är obligatoriska för studenter. De angivna obligatoriska språken omfattar alla statliga språk (franska, tyska, italienska och romska) och engelska. Ordern beror på kantonen. Vanligtvis anges antingen ett

nationellt språk som det första obligatoriska främmande språket och engelska som det andra främmande språket eller engelska anges som det första obligatoriska främmande språket och ett nationellt språk som det andra. Mer specifikt, i de flesta tysktalande kantonen är det första obligatoriska främmande språket engelska och det andra är franska (i vissa kantonen är ordningen omvänd). I fransktalande kantonen är det första främmande språket tyska och det andra är engelska. I den italienskspråkiga kantonen är det första obligatoriska främmande språket franska och det andra är tyska.

Att analysera utvecklingen av obligatorisk språkinläring över tiden visar att politiken för obligatoriska språk är ganska stabil i Europa. Vissa förändringar har dock skett under de senaste åren. I EU antog Luxemburg 2017 en reform som införde franska i förskoleundervisningen från tre års ålder. Detta innebär att barn nu lär sig franska innan de börjar lära sig tyska, som de börjar när de är 6 år (före reformen var tyska det första obligatoriska språket, följt av franska). Precis som före reformen är engelska det tredje språk som alla studenter i Luxemburg måste lära sig. Utanför EU införde en reform 2017 engelska som ett obligatoriskt främmande språk för alla studenter från första klass i grundskolan. Med tanke på den längre period som har kartlagts i olika utgåvor av denna rapport (som omfattar de senaste två decennierna), genomförde vissa andra länder (t.ex. Italien, Portugal och Slovakien) reformer som införde engelska som ett obligatoriskt ämne (för detaljer se Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2017, s. 44).

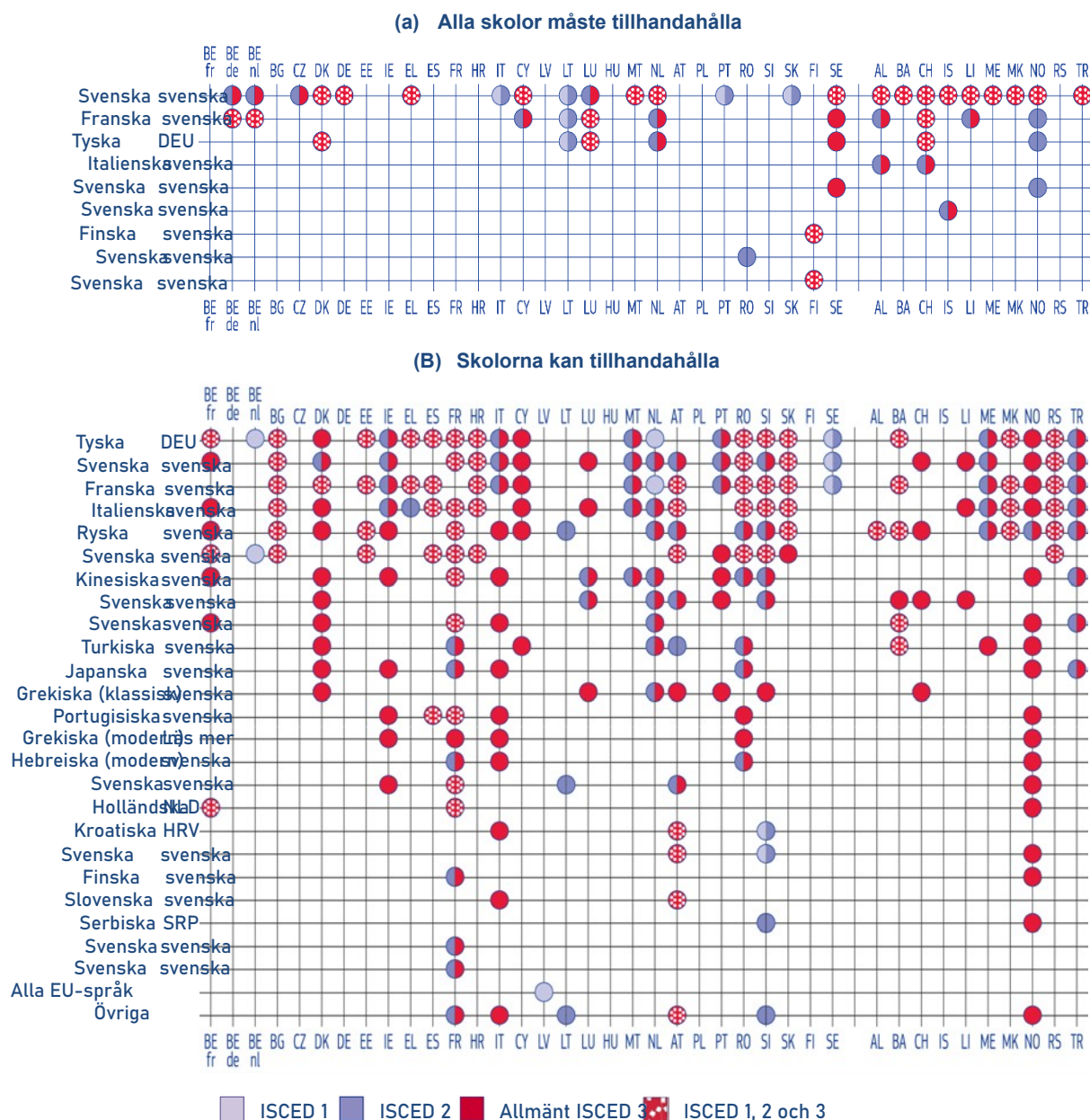
Den information om språk som styrdokumentet definierar som obligatorisk kan kompletteras med uppgifter om den faktiska andelen studenter som studerar olika språk. Sådana uppgifter finns i kapitel C avsnitt II.

I NÅGOT MER ÄN EN TREDJEDEL AV UTBILDNINGSSYSTEMEN ANGES MINST TVÅ FRÄMMANDE SPRÅK SOM ALLA SKOLOR MÅSTE TILLHANDAHÅLLA.

De främmande språk som eleverna lär sig (se kapitel C, avsnitt II) beror på det språk som anges i läroplanen. Figur B8 visar de särskilda främmande språk som tillhandahålls i skolorna enligt styrdokument på toppnivå. Den innehåller två delar: i del a anges särskilda främmande språk som alla skolor måste tillhandahålla. del b illustrerar främmande språk som skolorna kan välja att tillhandahålla eleverna.

I nästan alla länder anger styrdokumentet på toppnivå vilka främmande språk som skolorna måste tillhandahålla eller kan tillhandahålla (eller båda) för minst en utbildningsnivå. Dessutom kan de tillåta eller uppmuntra skolor att erbjuda andra språk än de som anges. I vissa fall hänvisar styrdokument uttryckligen till skolautonomi när det gäller de språk som de kan tillhandahålla, samtidigt som man anger vilka språk de måste tillhandahålla (i den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien och i Finland). I andra fall anger styrdokument varken de språk som skolorna får tillhandahålla eller vilka som de måste tillhandahålla, vilket ger skolorna full självständighet att besluta om detta (i Ungern och Polen).

I de flesta länder anger styrdokument på toppnivå ett eller flera främmande språk som alla skolor måste tillhandahålla. I de flesta fall är dessa språk engelska följt av franska och/eller tyska. När andra språk anges är de ofta officiella statliga språk (finska/svenska i Finland och italienska i Schweiz) eller ett grannlands språk (italienska i Albanien). I många fall, särskilt på grundskolenivå, är det obligatoriskt för studenter att lära sig de angivna främmande språken (se figur B7). Dessutom visar figur B8 att antalet angivna främmande språk ökar på sekundärnivå. I Sverige, Schweiz och Norge bör fyra specifika främmande språk tillhandahållas i alla skolor med lägre och/eller allmän gymnasieutbildning, beroende på land.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 12 Figur B8: Främmande språk som anges i styrdokument på högsta nivå för grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Denna siffra visar specifika främmande språk som tillhandahålls i skolorna i enlighet med läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter. I del a anges vilka främmande språk som alla skolor måste tillhandahålla. del b visar de främmande språk som skolorna kan välja att tillhandahålla. I vissa fall tillåts eller uppmuntras skolor att erbjuda ytterligare språk till de angivna.

För en eller flera utbildningsnivåer får det i läroplanen eller styrdokumentet på högsta nivå inte anges vilka främmande språk som skolorna måste eller kan tillhandahålla. I vissa fall kan de uttryckligen hänvisa till skolans självständighet på detta politikområde.

Denna siffra och de landsspecifika anmärkningarna anger inte om de språk som anges ska anges som första, andra eller tredje språk.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Klassiska språk (dvs. klassiska grekiska och latin) ingår endast när läroplanen eller styrdokumentet på toppnivå anger dem som alternativ till främmande språk.

I varje del av figuren listas språken i fallande ordning beroende på antalet utbildningssystem som inkluderar dem i läroplanen eller styrdokumentet på toppnivå. Rangordningen tar inte hänsyn till den eller de utbildningsnivåer för vilka tillhandahållande av främmande språk rekommenderas/erfordras. Om flera språk är listade i samma antal utbildningssystem, bestäms de alfabetiskt enligt deras ISO 639-3-kod (se <http://www.sil.org/iso639-3/>, senast tillgängliga: 13 juli 2022).

Officiella EU-språk visas när de tillhandahålls i minst två utbildningssystem. Alla andra språk visas när de tillhandahålls i minst tre utbildningssystem. Alla språk som inte visas markeras som "annat" i figuren och anges i de landsspecifika anmärkningarna.

För definitioner av läroplan, främmande språk, International Standard Classification of Education (ISCED) och styrdokument, se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): i huvudstadsregionen Bryssel och i de vallonska kommunerna med särskild språklig status vid sidan av Belgiens flamländska gemenskap måste alla skolor tillhandahålla nederländska i grundskole- och gymnasieutbildning. I de vallonska kommunerna med särskild språklig status vid sidan av den tyskspråkiga gemenskapen måste skolorna tillhandahålla tyska i grund- och gymnasieutbildning. Från och med september 2022 kan (franska) teckenspråk erbjudas i allmän gymnasieutbildning.

Tyskland: i nio delstater måste alla skolor tillhandahålla engelska. Alla skolor måste tillhandahålla franska i Saarland.

Frankrike: "Andra" språk omfattar armeniska, kambodjanska och de regionala språken baskiska, bretonska, katalanska, korsikanska, kreolska, melanesiska, occitanska och tahitiska i allmän gymnasieutbildning. I högre sekundärutbildning, koreanska, vietnamesiska och det regionala språket Gallo kan också de regionala språken i Alsace och de regionala språken i Mosel erbjudas. I allmän gymnasieutbildning kan också norska, persiska, tamilska och de regionala språken Wallisian och Futunian erbjudas.

Italien: "Andra" språk är albanska och serbiska/kroatiska, anses serbokroatiska.

Sverige: "Andra" språk är lettiska.

Nederländerna: alla skolor i Frieslandprovinsen måste erbjuda frisiska.

Österrike: "Andra" språk inkluderar tjeckiska, slovakiska och bosniska/kroatiska/serbiska undervisade som ett språk.

Sverige: "Andra" språk omfattar makedonska och (slovenska) teckenspråk i gymnasieutbildningen.

Sverige: Svenska ska tillhandahållas i skolor där skolspråket är finska och finska ska tillhandahållas i skolor där skolspråket är svenska.

Bosnien och Hercegovina: skolor i Sarajevo kan välja att erbjuda arabiska och turkiska.

Sverige: de främmande språk som ska tillhandahållas varierar beroende på språkregioner och kantoner: Fransktalande kantoner måste ge tyska och engelska, tysktalande kantoner måste ge franska och engelska, och italiensktalande kantoner måste ge tyska, franska och engelska i grundskolan och allmän gymnasieutbildning. Italienska måste ges i allmän gymnasieutbildning i alla fransk- och tysktalande kantoner. Romansh måste tillhandahållas i den tyskspråkiga delen av Graubünden-kantonen.

Sverige: "Andra" språk är albanska, estniska, isländska, amhariska, bosniska, dari, filippinska, kantonesiska, koreanska, kurdiska (sorani), oromo, Punjabi, persiska, somaliska, tamilska, (norska) teckenspråk, thailändska, Tigrinya, Urdu och vietnamesiska.

Förutom främmande språk som skolorna måste tillhandahålla, nämner styrdokument på toppnivå ofta främmande språk som skolorna kan välja att tillhandahålla. Förutom engelska, franska och tyska är de oftast angivna främmande språken spanska, italienska och ryska. Sedan kommer kinesiska, följt av latin, arabiska, turkiska, japanska, klassiska grekiska och portugisiska. I flera länder finns klassiska språk (dvs. klassiska grekiska och latin) i styrdokument på toppnivå som främmande språk som skolor kan tillhandahålla. Med andra ord är de alternativ till moderna främmande språk och kan studeras i stället för dem. Slutligen, enligt styrdokument på högsta nivå, kan skolor i en minoritet av länderna tillhandahålla några andra europeiska språk.

Som förväntat, antalet angivna främmande språk som skolorna kan välja att tillhandahålla öknings i den allmänna gymnasieutbildningen, särskilt inom den allmänna gymnasieutbildningen. När eleverna når denna utbildningsnivå måste de ofta studera mer än ett främmande språk eller ges möjlighet att studera flera

främmande språk som valfria ämnen (se figurerna B3 och B4). Därför speglar tillhandahållandet av främmande språk i läroplanen kraven för studenter som beskrivs i läroplanen.

Antalet angivna främmande språk som skolor kan tillhandahålla är mycket högt i Frankrike och Österrike på alla tre utbildningsnivåer. Denna siffra är också särskilt hög inom lägre och allmän gymnasieutbildning i Ungern, Rumänien och Slovenien. I vissa länder anger läroplanen ett stort antal främmande språk som skolor kan tillhandahålla i allmän gymnasieutbildning mer specifikt. Så är fallet i Danmark, Irland, Italien och Norge.

UNGEFÄR HÄLFTEN AV ALLA EUROPEISKA LÄNDER ANGER REGIONALA SPRÅK ELLER MINORITETSSPRÅK I OFFICIELLA DOKUMENT SOM RÖR UTBILDNING.

I hela Europa talas vid sidan av officiella statliga språk, regionala språk eller minoritetsspråk i delar av ländernas territorier. Även om den rättsliga statusen och antalet personer som talar dessa språk varierar kraftigt, har många gemensamt en viss grad av otrygghet (Gerken, 2022). I de flesta europeiska länder erkänner lagstiftningen officiellt minst ett regionalt språk eller minoritetsspråk (se figur A1) och främjar dess användning inom olika områden av det offentliga livet, inklusive offentlig förvaltning, juridiska tjänster, utbildning, medier, kultur och ekonomiskt och socialt liv.

Figur B9 fokuserar på inkludering av regionala språk eller minoritetsspråk i utbildningen. Där anges om officiella (styrande) handlingar som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter – t.ex. nationella läroplaner eller utbildningsprogram, nationella bedömnings- eller examensdokument eller bestämmelser som kräver att skolor ska tillhandahålla undervisning på specifika språk – hänvisar till tillhandahållandet av regionala språk eller minoritetsspråk och, om så är fallet, visar de berörda språken.

I ungefär hälften av de undersökta utbildningssystemen framgår det av de styrdokument som utfärdas av utbildningsmyndigheter på högsta nivå att det särskilt hänvisas till tillhandahållandet av vissa regionala språk eller minoritetsspråk. Antalet språk som omfattas varierar från ett eller två (Danmark, Grekland, Nederländerna, Slovenien och Albanien) till tio eller fler (Frankrike, Kroatien, Italien, Ungern, Polen, Rumänien och Serbien).

I vissa länder nämns alla officiellt erkända regionala språk eller minoritetsspråk (se figur A1), och endast dessa regionala språk eller minoritetsspråk, särskilt i styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter. Så är fallet i Italien, Ungern, Nederländerna, Polen, Slovenien, Finland, Sverige, Montenegro och Norge. I Polen har till exempel alla officiellt erkända regionala språk eller minoritetsspråk en grundläggande läroplan och skolor är skyldiga att tillhandahålla regionalundervisning eller minoritetsspråk om vissa villkor är uppfyllda (t.ex. ett minsta antal studenter ansöker om att studera språket). I Nederländerna, där frisiska är ett officiellt erkänt minoritetsspråk, måste alla elever i grundskole- och gymnasieutbildning i det frisiska området studera detta språk (eftersom alla skolor i detta område måste tillhandahålla det). Förutom tillhandahållande av instruktioner kan styrdokument avse tillhandahållande av prov på landsdels- eller minoritetsspråk. I Ungern kan eleverna till exempel ta sin sista gymnasieexamen (érettségi) på något av de officiellt erkända regionala språken eller minoritetsspråken.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

		BEfr	BEde	BEnl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
Ingen referens		•	•	•		•			•	•						•	•		•	
Svenska	ast											•								
Svenska	bel																	•		
Bosniska	bos													•						
Svenska	bre												•							
Svenska	bul																			•
Katalanska	cat											•	•		•					
Svenska	cat											•								
Svenska	ces													•						
Korsika	cos												•							
Svenska	csb																			
Svenska	dan							•												
Tyska	deu													•	•			•		•
Grekiska	ell														•					•
Svenska	eus											•	•							
Färöiska	fao						•													
Finska	fin																			
Svenska	fit																			
Svenska	fkv																			
Franska	fra														•					
Francoprovençal	frp												•		•					
Svenska	frs							•												
Svenska	fur														•					
Galiciska	glg											•								
Hebreiska	heb				•									•						
Kroatiska	hrv														•					•
Svenska	hun													•						
Armeniska	hye				•															•
Italienska	ita													•						
Grönländska	kal						•													
Svenska	klr																			
Litauiska	lit																			
Svenska	ltd														•					
Makedonska	mkd													•						
Lågt tyskt	nds							•												
Occitan	oci											•	•		•					
Svenska	pod												•							
Svenska	pol													•				•		•
Kreolska	rof												•							
Svenska	rom				•															•
Svenska	rom																			•
Svenska	rue													•						•
Aromanska (Vlach)	rup																			
Ryska	rus													•				•		
Slovakiska	slk													•						•
Slovenska	slv													•	•					•
Svenska	sme																			
Albanska	sqi													•	•					
Svenska	srp													•	•					•
Serbiska	srp													•						•
Svenska	tah												•							
Svenska	tat																			
Turkiska	tur				•							•								
Svenska	ukr													•						•
Svenska	wen							•												
Jiddisch	yid																			
Övriga													•							•

Figur 13 Figur B9: Regionala språk eller minoritetsspråk som särskilt nämns i styrdokument på högsta nivå för grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
Ingen referens	•				•							•	•	•	•					•
Svenska <i>ast</i>																				
Svenska				•																
Bosniska <i>bos</i>																•			•	
Svenska																				
Svenska <i>bul</i>						•													•	
Katalanska																				
Svenska <i>cat</i>																				
Svenska				•	•														•	
Korsika <i>cos</i>																				
Svenska				•																
Svenska <i>dan</i>																				
Tyska				•	•	•														
Grekiska <i>ell</i>										•										
Svenska																				
Färöiska <i>fao</i>																				
Finska									•									•		
Svenska <i>fit</i>									•											
Svenska																		•		
Franska <i>fra</i>																				
Francoprovençal																				
Svenska <i>frs</i>	•																			
Svenska																				
Galiciska <i>glg</i>																				
Hebreiska				•	•															
Kroatiska <i>hrv</i>			•			•										•			•	
Svenska			•			•	•	•											•	
Armeniska <i>hye</i>				•																
Italienska						•	•													
Grönländska <i>kat</i>																				
Svenska				•																
Litauiska <i>lit</i>				•																
Svenska																				
Makedonska <i>mkd</i>											•								•	
Lågt tyskt																				
Occitan <i>oci</i>																				
Svenska																				
Svenska <i>pol</i>																				
Kreolska																				
Svenska <i>rom</i>			•	•	•	•	•	•								•		•		
Svenska																			•	
Svenska <i>rue</i>								•											•	
Aromanska (Vlach)																				
Ryska <i>rus</i>				•			•									•		•		
Slovakiska				•	•														•	
Slovenska <i>slv</i>			•																•	
Svenska									•	•								•		
Albanska <i>sqi</i>																•	•	•		
Svenska																				
Serbiska <i>srp</i>						•										•	•			
Svenska																				
Svenska <i>tat</i>				•																
Turkiska						•										•				
Svenska <i>ukr</i>				•	•	•													•	
Svenska																				
Jiddisch <i>yid</i>				•						•										
Övriga				•															•	

Källa: Det är Eurydice.

Figur 14 Figur B9: Regionala språk eller minoritetsspråk som särskilt nämns i styrdokument på högsta nivå för grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar de regionala språk eller minoritetsspråk som nämns i läroplanen eller andra styrdokument som utfärdats av toppnivå (utbildning) myndigheter. Ingen åtskillnad görs mellan utbildningsnivåer, utbildningsvägar eller typer av skolor. I vissa länder kan de nämnda språken endast erbjudas i skolor i vissa regioner.

Begreppet "regionala språk eller minoritetsspråk" som används i figuren omfattar begreppet "icke-territoriella språk".

Språken i tabellen listas i alfabetisk ordning enligt deras ISO 639-3-kod (se <http://www.sil.org/iso639-3/>, senast tillgängliga: 27 juni 2022). Språk som inte har någon ISO 639-3-kod och språkgrupper är markerade som "andra" och anges i de landsspecifika anmärkningarna.

Definitioner av "International Standard Classification of Education (ISCED)", "icke-territoriellt språk", "regionalt språk eller minoritetsspråk", "styrningsdokument" och "toppnivå (utbildning)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Frankrike: "Andra" betyder Gallo, Kibushi, Shimaore (Mayotte), melanesiska språk, polynesiska språk (valisiska och futuniska), västflanderska, och de regionala språken Alsace och Mosel (känd som Alsatian och Moselle Franconian dialekter).

Sverige: "Annat" betyder Boyash (en dialekt av romani).

Sverige: "Annat" betyder Lemko.

Slovakien: utbildningsstandarder för ytterligare fyra språk (bulgariska, tjeckiska, kroatiska och polska) antogs i september 2022, det vill säga i början av läsåret 2022/2023.

Sverige: "Andra" betyder Bunjevac.

I vissa andra länder erkänns endast ett officiellt (statligt) språk (se figur A1), men styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter främjar tillhandahållandet av regionala språk eller minoritetsspråk. Så är fallet i Bulgarien, Grekland, Frankrike, Litauen och Albanien. I Frankrike är till exempel franska det enda officiella språket, men i de områden där regionala språk eller minoritetsspråk talas bör studenter kunna studera dem på alla utbildningsnivåer, särskilt som valfria ämnen i gymnasieutbildningen. På samma sätt bör i de områden i Albanien som bebos av makedonska och grekiska minoriteter grundskole- och gymnasieelever kunna studera, tillsammans med albanska, sitt modersmål. I Grekland omfattar styrdokument undervisningen i turkiska, som äger rum i vissa minoritetsskolor. I Bulgarien, i 2017, högsta utbildningsmyndigheter godkände läroplaner för studier av hebreiska, armeniska, romska och turkiska, som, om eleverna vill, de kan studera i 2 timmar i veckan i 7 år.

En kontrasterande grupp består av länder som beviljar regional- eller minoritetsspråk officiell status (se figur A1) men som inte specifikt hänvisar till dessa språk i styrdokument som utfärdas av högsta utbildningsmyndigheter. Detta gäller Tjeckien, Cypern, Lettland, Portugal och Schweiz. Det kan dock finnas en bredare hänvisning till dessa språk. Till exempel har medlemmar av nationella minoriteter i Tjeckien rätt att utbildas på sitt eget språk.

Slutligen erkänner vissa länder inte officiellt regionala språk eller minoritetsspråk (se figur A1) eller hänvisar till dessa språk i styrdokument som utfärdats av högsta utbildningsmyndigheter (Belgien, Estland, Irland, Luxemburg, Malta, Bosnien och Hercegovina, Island, Liechtenstein och Tyskland).

KLASSISKA SPRÅK ÄR OBLIGATORISKA FÖR ÅTMINSTONE NÅGRA GYMNASIEELEVER I NÄSTAN HÄLFTEN AV ALLA EUROPEISKA LÄNDER.

För att ge en fullständig bild av språkinlärning i hela Europa är det viktigt att överväga tillhandahållandet av klassiska språk. De nationella läroplanerna tar ofta inte hänsyn till klassiska grekiska och latinska "utländska språk", och därför ingår språken i fråga inte i de andra indikatorerna i detta avsnitt. För att komplettera de uppgifter som tidigare lagts fram undersöks därför tillhandahållandet av klassiska språk oavsett hur läroplanen kategoriserar dem. Indikatorns fokus ligger på tillhandahållandet av klassiska språk inom gymnasieutbildningen.

Figur B10 koncentrerar sig på två typer av föreskrifter om tillhandahållande av klassiska språk. Den första typen av reglering fastställer klassiska språk som obligatoriska ämnen, vilket innebär att eleverna är skyldiga att studera klassisk grekiska och/eller latin. Ett sådant krav kan gälla antingen alla elever under minst en del

av sin gymnasieutbildning (t.ex. ett läsår) eller endast vissa kategorier av elever. Den andra typen av förordning fastställer en rätt för (alla eller vissa) studenter att studera klassisk grekiska och/eller latin, vilket innebär att eleverna kan bestämma om de ska studera dessa språk, medan utbildningsanordnare måste se till att språkutbudet motsvarar elevernas val. I vart och ett av ovanstående fall kan klassisk grekiska och/eller latin studeras som ämnen på egen hand eller inom ämnen som omfattar bredare områden (t.ex. "klassiska studier").

Som del (a) i figur B10 visar att styrdokument sällan ställer krav på att alla elever ska studera klassiska språk inom gymnasieutbildningen. Rumänien är det enda land där alla elever i gymnasieutbildning måste studera latin, vilket ingår i sjunde klassens ämne "latin och romansk kultur". Grekland och Cypern är de enda länder där alla elever i gymnasieutbildning måste studera klassisk grekiska.

I några ytterligare länder (eller utbildningssystem) gäller kravet att studera klassiska språk i gymnasieutbildning endast studenter på särskilda vägar (den flamländska gemenskapen Belgien, Tyskland, Kroatien, Nederländerna, Schweiz och Liechtenstein). Till exempel, i Tyskland klassiska grekiska och latin är obligatoriska för studenter som vill uppnå examen *Allgemeine Hochschulreife* i *Gymnasium* som specialiserat sig på klassiska språk. I Liechtenstein, under de lägre åren av gymnasiumstudier, måste alla studenter studera latin. I den flamländska gemenskapen Belgien, Kroatien och Schweiz kan studenter i gymnasieutbildning specialisera sig på klassiska studier och därför blir klassisk grekiska och/eller latin en integrerad del av deras läroplan.

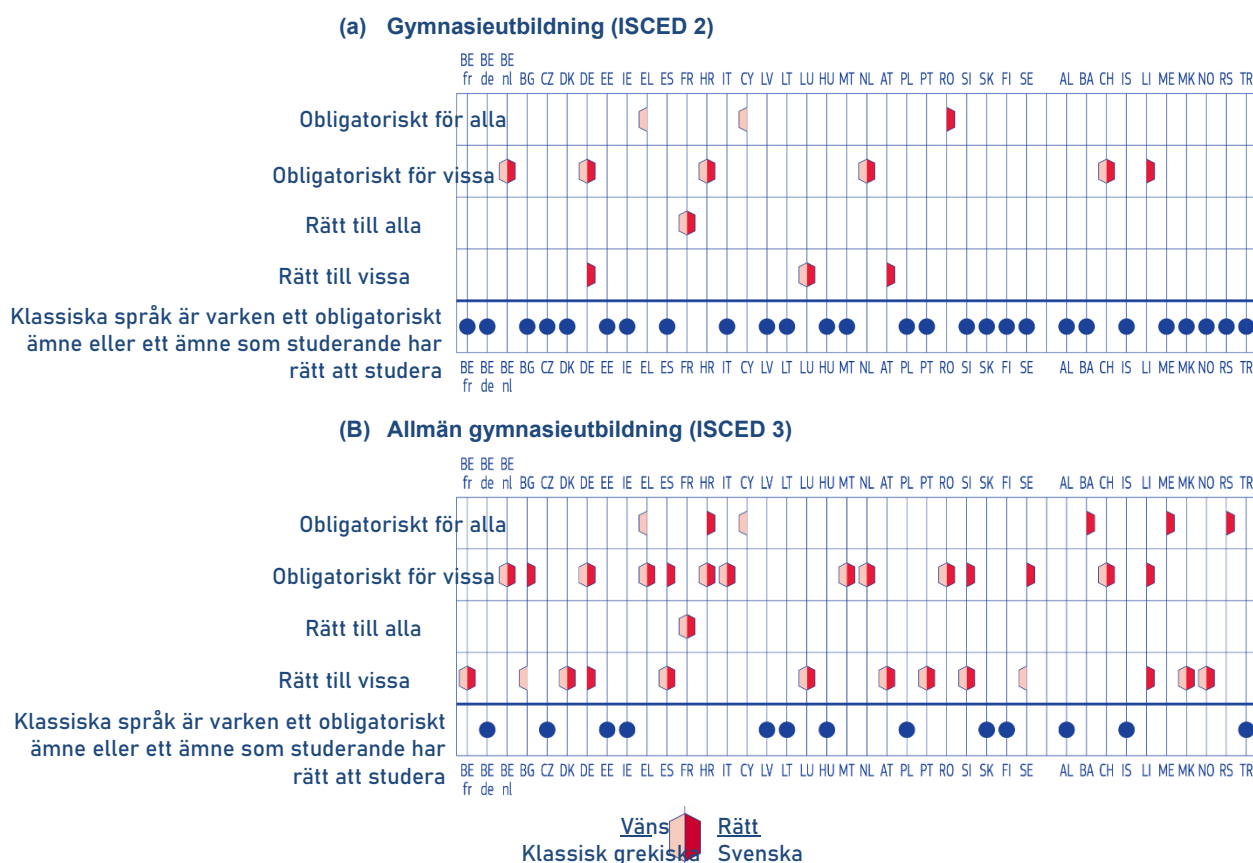
I fyra länder (Tyskland, Frankrike, Luxemburg och Österrike) har studenter i gymnasieutbildning rätt att välja klassisk grekiska och/eller latin som valfria ämnen. I Frankrike gäller denna rätt för alla elever i gymnasieutbildning och omfattar både klassisk grekiska och latin. I Tyskland, Luxemburg och Österrike gäller rätten endast studenter på särskilda utbildningsvägar. Till exempel i Luxemburg studenter som studerar i "klassiska spåret" kan välja latinska, klassiska språk (klassiska grekiska och latin) eller kinesiska. I Tyskland måste det första främmande språket för gymnasiumstudenter vara antingen ett modernt främmande språk eller latin.

Antalet länder som har ett krav eller en rätt för studenter att studera klassiska språk är mycket högre inom den allmänna gymnasieutbildningen än på gymnasienivå.

Alla elever i allmän gymnasieutbildning i Kroatien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro och Serbien måste studera latin under minst ett läsår. I Kroatien, utöver minimikravet för alla studenter att studera latin i ett år, måste de på det "klassiska programmet" studera latin (och klassisk grekiska) under hela (lägre och högre) gymnasieutbildning. I ytterligare 13 utbildningssystem är latin obligatoriskt endast för studenter på vissa utbildningsvägar. Som det ovannämnda exemplet med Kroatien visar börjar dessa vägar ibland i grundskoleutbildningen.

Klassisk grekiska är obligatorisk i allmän gymnasieutbildning i färre utbildningssystem än latin. Alla studenter i Grekland och Cypern måste studera detta språk i början av sina gymnasiestudier. I Grekland kan gymnasiestudenter ytterligare specialisera sig på klassiska studier, och för studenter på denna väg är klassisk grekiska (tillsammans med latin) obligatorisk utöver den period då det är obligatoriskt för alla studenter. I åtta ytterligare utbildningssystem är klassisk grekiska obligatorisk endast för studenter på specifika utbildningsvägar. För dessa studenter är klassisk grekiska vanligtvis obligatorisk tillsammans med latin.

I Frankrike har alla studerande rätt att studera klassiska språk som valfria ämnen i den allmänna gymnasieutbildningen, liksom inom den högstadie- och gymnasieutbildningen. I flera andra europeiska länder har gymnasiestuderande rätt att studera klassiska språk, men bara på vissa vägar. Mer specifikt, i 11 utbildningssystem studenter på vissa vägar har rätt att studera latin och i 11 system studenter på vissa vägar kan välja att studera klassisk grekiska. Dessa två grupper av utbildningssystem överlappar till stor del, eftersom både klassisk grekiska och latin ofta är bland valfria ämnen. Till exempel i Portugal är både klassisk grekiska och latin valfria ämnen för studenter som befinner sig på "språk och humaniora" väg.

Figur 15 Figur B10: Studier av klassisk grekiska och latin i allmän gymnasieutbildning (ISCED 2–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar om klassisk grekiska och latin är obligatoriska för (alla eller vissa) studenter och om (alla eller några) studenter har rätt att studera dessa språk. Informationen bygger på läroplanen eller andra styrdokument som utfärdats av toppnivå (utbildnings-)myndigheter.

Klassisk grekiska och/eller latin kan studeras som ämnen i egen rätt eller inom ämnen som omfattar bredare områden (t.ex. "klassiska studier"). Figuren tar hänsyn till båda situationerna.

Definitioner av "klassiskt språk", "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "språk som obligatoriskt ämne", "språk som rättighet", "styrningsdokument" och "högskolemyndighet", se ordlistan.

Landsspecifik anmärkning

Belgien (BE fr): efter en pågående kursreform kommer latin att bli ett obligatoriskt ämne under de första 2–3 åren av gymnasieutbildning (ISCED 2) från och med 2028.

Med tanke på båda utbildningsnivåerna i undersökningen är de länder där studenter krävs eller har rätt att studera klassiska språk i gymnasieutbildning ofta de länder där statsspråket direkt härrör från klassisk grekiska eller latin och/eller de länder där allmän gymnasieutbildning består av olika studieinriktningar, inklusive mycket akademiskt inriktade vägar.

Det är också värt att notera att när ländernas regler inte fastställer ett krav eller en rätt för studenter att studera klassiska språk, kan skolorna fortfarande kunna tillhandahålla dessa språk. Till exempel, i Polen en förordning som har varit i kraft sedan 2021/2022 gör det möjligt för rektorer i gymnasieskolor att bestämma vilka valfria ämnen – från en lista över ämnen som inkluderar latin – de kommer att tillhandahålla. Som det finns för andra valfria ämnen, det finns en statlig läroplan för latin. Dessutom ger gymnasieskolorna i Polen ibland ämnet "latin och antik kultur", för vilket det också finns en läroplan. På samma sätt kan

gymnasieskolor i Slovakien välja att tillhandahålla latin, och om de gör det använder de den statliga läroplanen för detta ämne. I den franska gemenskapen Belgien och Slovenien kan latin ingå i den uppsättning valfria ämnen som ges inom gymnasieutbildningen, och i Finland kan latin ingå som ett frivilligt ämne i både gymnasieutbildning och allmän gymnasieutbildning. I den flamländska gemenskapen Belgien och Ungern gäller skolornas självständighet att tillhandahålla klassiska språk både klassisk grekiska och latin, och det gäller både gymnasieutbildning och gymnasieutbildning. Detta urval av exempel visar att studenter i allmän gymnasieutbildning kan ha möjlighet att studera klassiska språk även om det inte finns några regler på toppnivå som kräver och/eller ger dem rätt att göra det.

STUDERANDE MED INVANDRARBAGGRUND HAR RÄTT TILL HEMSPRÅKSUNDERVISNING I MYCKET FÅ LÄNDER

I Europa tar språkutbudet i läroplanen olika former. Utöver skolspråket kan läroplanen omfatta främmande och antika språk (se figurerna B8 och B10). Regionala språk och minoritetsspråk, som talas av mindre grupper av medborgare i en stat som har bosatt sig i denna stat i generationer, finns också i skolor i många länder (se figur B9).

Figur B11 fokuserar på hemspråksundervisning. Närmare bestämt undersöker kommissionen om, enligt styrdokument på högsta nivå, elever med invandrarbakgrund som inte talar språket i skolan i hemmet har rätt (med villkor) till hemundervisning.

Hemspråk som talas av studenter med invandrarbakgrund bör inte förväxlas med regionala språk eller minoritetsspråk. I motsats till talare som talar regionalt språk eller minoritetsspråk har talare med invandrarbakgrund inte bosatt sig i värdlandet på flera generationer. Dessutom får de inte vara medborgare i värdlandet, särskilt när det gäller nyanlända migrerande studenter.

Som framgår av figur B11 har studenter med invandrarbakgrund rätt till hemspråksundervisning i endast sex länder, som till största delen ligger i norra Europa. Denna rätt gäller endast med villkor.

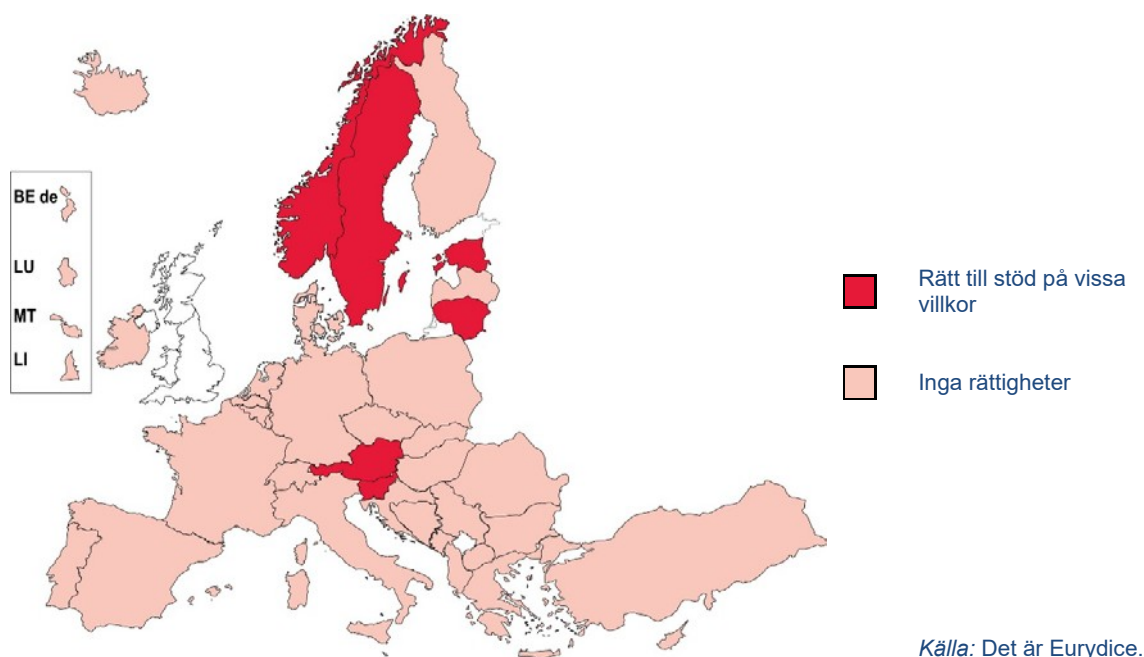
Ett minimum av intresserade studenter är ofta en förutsättning för att hemspråkslektioner ska organiseras. Siffran är 5 i Sverige och Litauen, 10 i Estland och 12 i Österrike. Intresserade elever kan komma från olika klasser och/eller skolor.

Tillgången till lärare avgör om hemundervisning kan ges i Litauen, Österrike, Sverige och Norge. I Sverige, när lärarsökande inte har de formella kvalifikationer som krävs för att undervisa, bestämmer rektorerna om de har den kompetens som krävs för att undervisa i hemspråk. I Norge behöver kommunen, när lämplig personal inte finns tillgänglig, söka efter alternativa alternativ, t.ex. distansundervisning.

Andra villkor gäller särskilt för studenter. I Sverige ska det berörda språket vara ett språk som eleverna använder i sin dagliga kommunikation hemma, vilket innebär att eleverna redan ska ha vissa kunskaper i språket.

Slutligen kan skolorna i Slovenien ansöka om särskilda offentliga medel för att stödja tillhandahållandet av hemspråkslektioner. Hemspråkslektioner tillhandahålls av intressenter utanför skolorna under förutsättning att det finns tillräckligt intresse och att lärare finns tillgängliga.

I fyra länder (Österrike, Finland, Sverige och Norge) påvisas också utbildningsmyndigheternas engagemang för hemspråksundervisning genom att tillhandahålla särskilda kursplaner eller läroplaner för den undervisningen.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 16 Figur B11: Rätt till hemundervisning för studenter med invandrabakgrund inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar om, enligt styrdokument på toppnivå, elever med invandrabakgrund som inte talar språket i skolan i hemmet har rätt till hemundervisning.

Den rätt som visas i figuren avser politiska villkor/ramar som fastställer rätten för studenter från invandrabakgrund till hemspråksundervisning. Begreppet "rätt" innebär att studenterna i fråga systematiskt ges tillträde till/delta i hemspråksundervisningen. När denna rätt är föremål för vissa villkor (ett minsta antal intresserade studenter etc.) uttrycks dessa i styrdokument (och specificeras i analysen relaterad till figur B11). Tillhandahållandet av hemspråksundervisning kan ske inom eller utanför formella skolmiljöer och/eller skoltid.

Tillhandahållande av hemspråksundervisning som organiseras eller stöds ekonomiskt av studenternas och/eller icke-statliga organisationers ursprungsland omfattas inte av siffran.

Eftersom det i alla länder där studenterna har rätt till hemspråksundervisning måste uppfyllas, visas endast två kategorier i figuren: "rättighet på vissa villkor" och "ingen rätt".

Definitioner av "hemspråk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "studenter med invandrabakgrund" och "styrdokument", se ordlistan.

Studenter med invandrabakgrund kan dra nytta av vissa språkpolitiska åtgärder eller lagstiftning som riktar sig till specifika språk. I den franska gemenskapen Belgien gäller till exempel de berörda språken (kinesiska, spanska, grekiska, italienska, marockanska, turkiska, tunisiska, portugisiska och rumänska) i de nio länder med vilka den franska gemenskapen i Belgien har upprättat ett visst partnerskap. Föräldrar måste lämna in en ansökan till skolan för att deras barn ska kunna dra nytta av språkkurserna. I Irland, enligt den nationella strategin för främmande språk, som har funnits sedan 2017, kan de språk som talas mest av studenter med invandrabakgrund (polska, litauiska och portugisiska) göras en del av läroplanen och studeras för statliga undersökningar. I dessa två utbildningssystem är ovannämnda språkkurser tillgängliga för alla studenter, det vill säga inte bara de med invandrabakgrund.

Slutligen bör EU:s medlemsstater enligt rådets direktiv från 1977 om utbildning av barn till migrerande arbetstagare vidta "lämpliga åtgärder för att främja undervisningen i modersmålet och ursprungslandets kultur" för "barn för vilka skolgång är obligatoriskt enligt värdstatens lagstiftning" och "som är beroende av varje arbetstagare som är medborgare i en annan medlemsstat" ⁽³⁷⁾. Vissa länder, t.ex. Danmark, inkluderar

37 Rådets direktiv 77/486/EEG av den 25 juli 1977 om utbildning av barn till migrerande arbetstagare.

barn som är medborgare i länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som inte ingår i EU, det vill säga Island, Liechtenstein och Norge.

Ett fåtal länder (Tyskland, Österrike, Slovenien, Finland och Sverige) övervakar hemspråksundervisningen, det vill säga att de systematiskt samlar in uppgifter om detta område och analyserar dem för att informera det politiska beslutsfattandet. I Tyskland visar en undersökning som genomfördes av Mediendienst Integration, en informationsplattform om migration och diskriminering som lanserades 2012 av migrationsrådet, att 140 000 studenter med invandrarbakgrund studerade sina hemspråk 2021/2022 (³⁸). I Österrike framgår det av en officiell rapport att 26 språk under 2018/2019 lärdes ut som hemspråk till 31 173 studenter med invandrarbakgrund (³⁹). Enligt ministeriet för utbildning, vetenskap och idrott i Slovenien deltog 511 studenter i hemspråkslektioner 2020/2021 (⁴⁰). År 2020 lärde sig 42 636 studerande hemspråk i den obligatoriska undervisningen i Finland. Kurserna gavs på 57 språk (⁴¹). Slutligen visar den officiella statistiken i Sverige att 187 000 studenter fick hemspråksundervisning 2020/2021. De mest studerade språken var arabiska (58 700 studenter) och somaliska (17 200 studenter).⁴²

FÖRUTOM FRÄMMANDE SPRÅK ANVÄNDS OFTA REGIONALA SPRÅK ELLER MINORITETSSPRÅK FÖR ATT LEVERERA CLIL

CLIL avser tvåspråkig eller nedsänkingsutbildning, där åtminstone vissa ämnen – till exempel matematik, geografi och naturvetenskap – undervisas på ett annat språk än skolans språk. Syftet med denna typ av bestämmelse är att förbättra elevernas kunskaper i andra språk än skolans språk.

Figur B12 undersöker förekomsten av CLIL-program inom grundskole- och gymnasieutbildningen och statusen för språk som används för att leverera CLIL. Siffran kompletteras med en bilaga (bilaga 2), som innehåller uppgifter om CLIL-bestämmelserna i varje undersökt land (språk som används för att leverera CLIL och utbildningsnivåer som omfattas).

Som framgår av figuren finns CLIL-program i praktiskt taget alla europeiska länder. Endast Grekland, Bosnien och Hercegovina, Island och Turkiet tillhandahåller inga CLIL-program.

Den vanligaste typen av CLIL-program, som finns i 29 utbildningssystem (av 35 med CLIL-program), består av att undervisa vissa ämnen på skolspråket (statsspråket) och andra ämnen på ett främmande språk. De flesta utbildningssystem med denna typ av CLIL-program har upp till tre olika språkkombinationer (t.ex. statsspråk och engelska, statsspråk och franska samt statsspråk och tyska). I vissa utbildningssystem överstiger dock antalet språkkombinationer mer än 10 (se information om Tyskland och Frankrike i bilaga 2). Med tanke på specifika främmande språk där CLIL levereras är engelska, franska och tyska, och i mindre utsträckning spanska och italienska, de vanligaste språken.

Den näst mest utbredda typen av CLIL-program, som finns i 18 utbildningssystem, består av att undervisa vissa ämnen på statsspråket och andra ämnen på ett regional- eller minoritetsspråk. Precis som för den tidigare typen skiljer sig antalet språkkombinationer som eleverna kan välja mellan mellan olika utbildningssystem. De kan välja mellan ett språkalternativ (t.ex. statsspråk och polska i Tjeckien) och mer än tio alternativ (i Frankrike, Ungern och Rumänien).

En annan typ av CLIL-program finns i länder med flera statliga språk (se figur A1), som ofta har program som levererar olika ämnen på två statliga språk. Denna typ av CLIL-program finns i Belgien, Irland, Luxemburg, Malta, Finland och Schweiz.

38 https://mediendienst-integration.de/fileadmin/Dateien/Factsheet_Herkunftssprachlicher_Unterricht_2022.pdf

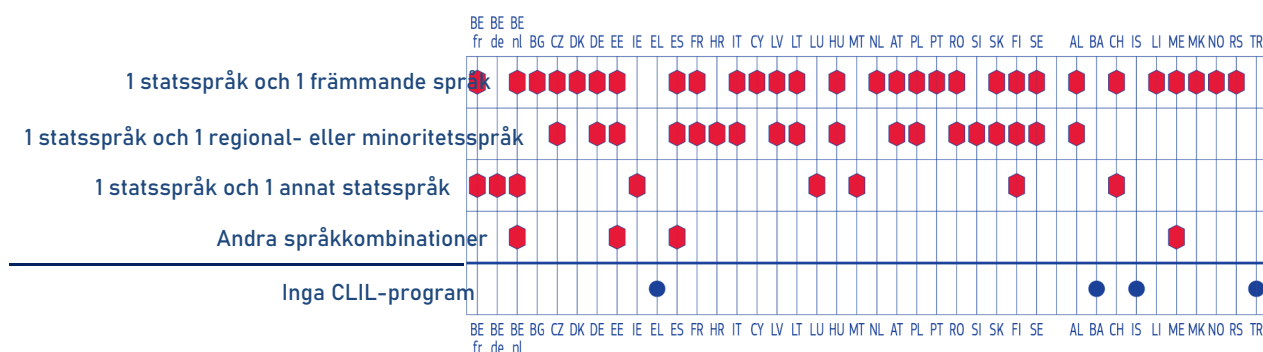
39 https://pubshop.bmbwf.gv.at/index.php?article_id=9&search %5Bcat %5D=4 &pub=824

40 <https://www.gov.si/teme/jeziki-v-vzgoji-in-izobrazevanju/>

41 https://www.opi.fi/sites/default/files/documents/Omana_äidinkielenä_opetetut_kielet_ja_opetukseen_osallistuneiden_määrätvuonna_2020.pdf

42 <https://www.skolverket.se/download/18.7f8c152b177d982455e15bc/1616397146883/pdf7920.pdf>

Ett begränsat antal länder tillhandahåller CLIL-program som inte omfattas av ovanstående kategorier. Till exempel i den flamländska gemenskapen i Belgien omfattar vissa CLIL-program parallellt undervisning på mer än två språk, särskilt två eller alla tre statliga språk (se figur A1) och ett främmande språk. På samma sätt finns det i Spanien CLIL-program som omfattar mer än två språk och dessutom program där vissa ämnen undervisas på ett regionalt språk och vissa undervisas på ett främmande språk (statsspråket – spanska – används endast i dessa program inom ämnet Lengua Castellana y Literatura). Denna typ av CLIL-program finns också i Estland och Montenegro, där vissa skolor erbjuder program som levererar vissa ämnen på ett minoritetsspråk (ryska i Estland och albanska i Montenegro) och andra på ett främmande språk (engelska i båda länderna).

Källa: Det är Eurydice.

Figur 17 Figur B12: Förekomst av CLIL-program och status för språk som används i CLIL i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar de språkkombinationer som används i CLIL enligt vad som anges i läroplanen eller andra styrdokument som utfärdas av myndigheter på toppnivå (utbildning) (undantag där språken inte anges i dessa dokument förtecknas i de landsspecifika anmärkningarna i bilaga 2).

Bestämmelsen som visas omfattar minst en utbildningsnivå i intervallet ISCED 1–3. Siffran anger inte nivån. Denna information finns i bilaga 2.

Begreppet "regionalt språk eller minoritetsspråk" som används i figuren omfattar begreppet "icke-territoriella språk". I figuren beaktas regionala språk eller minoritetsspråk både med officiell status och utan officiell status. Figuren omfattar inte följande:

- utbildningsprogram på elevernas modersmål för studenter som inte behärskar skolspråket (se figur E9).
- program i internationella skolor.

Definitioner av "Innehålls- och språkintegrerat lärande (CLIL)", "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "undervisningsspråk", "icke-territoriellt språk", "regionalt språk eller minoritetsspråk", "statligt språk" och "högskolemyndighet", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna i slutet av bilaga 2.

Inget av de undersökta utbildningssystemen innehåller alla (fyra) typer av CLIL-program som visas i figur B12, men fyra har infört tre typer av program (den flamländska gemenskapen i Belgien, Estland, Spanien och Finland). I 16 utbildningssystem finns två typer av CLIL-program. De flesta utbildningssystem med två typer av CLIL-program tillhandahåller program som levereras på det statliga språket och ett främmande språk, och på det statliga språket och ett regional- eller minoritetsspråk (Tjeckien, Tyskland, Frankrike, Italien, Lettland, Litauen, Ungern, Österrike, Polen, Rumänien, Slovakien, Sverige och Albanien). I 15 utbildningssystem finns bara en typ av CLIL-program på plats. Detta gäller oftast det statliga språket och ett främmande språk (Bulgarien, Danmark, Cypern, Nederländerna, Portugal, Liechtenstein, Nordmakedonien, Norge och Serbien). Andra arrangemang i utbildningssystemen med en typ av CLIL-program är program med två statliga språk (den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien, Irland, Luxemburg och Malta) och de som kombinerar statsspråket med ett regionalt språk eller ett minoritetsspråk (Kroatien och Slovenien).

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Det finns inget som tyder på att CLIL-programmen är koncentrerade till någon viss utbildningsnivå. I de flesta europeiska länder finns CLIL-program på alla undersökta utbildningsnivåer, dvs. grundskole-, gymnasie- och gymnasieutbildning. Länderna tillhandahåller dock ofta specifika språkalternativ endast på specifika utbildningsnivåer. Detta innebär att inte alla CLIL-alternativ som finns i ett land finns tillgängliga på alla utbildningsnivåer (se bilaga 2 för närmare uppgifter).

KAPITEL C DELTAGANDE

AVSNITT I – ANTAL FRÄMMANDE SPRÅK SOM ELEVERNA LÄRT SIG

Att se till att alla studenter har möjlighet att lära sig främmande språk är ett europeiskt politiskt mål. Vid Europeiska rådets möte i Barcelona 2002 enades beslutsfattarna om vikten av att undervisa minst två främmande språk från mycket tidig⁴³ ålder. I rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och⁴⁴ språkinläring upprepades detta mål genom att medlemsstaterna uppmanades att hjälpa alla ungdomar att vid slutet av gymnasieutbildningen förvärva kompetens på två andra språk än sitt skolspråk. Ungdomar bör kunna använda ett av dessa två språk effektivt för sociala, lärande och yrkesmässiga ändamål, och det andra för att interagera med andra med en viss flytförmåga.

Med tanke på det ovannämnda målet att ge ungdomar kompetens på två främmande språk presenteras i detta avsnitt uppgifter om antalet främmande språk som eleverna lär sig, beroende på utbildningsnivå och utbildningsväg. Den fokuserar mer specifikt på andelen elever som lär sig ett främmande språk på primärnivå (se figur C1) och två eller flera främmande språk på lägre sekundärnivå (se figur C3). Skillnader i dessa procentsatser mellan 2013 och 2020⁴⁵ diskuteras också (se figurerna C2 respektive C4). Vidare undersöks i detta avsnitt skillnaderna i språkinläring mellan studerande i allmän utbildning och studerande inom yrkesutbildning på gymnasienivå 2020 (se figur C5) och jämför dem med 2013 (se figur C6). Slutligen visar den det genomsnittliga antalet främmande språk som elever i grund- och gymnasieutbildning lär sig (se figur C7).

I avsnittet används uppgifter från Eurostats/UOE:s uppgiftsinsamling om antalet språk som eleverna lärt sig under givna referensår. De flesta av de uppgifter som presenteras tar hänsyn till studentpopulationen på en viss utbildningsnivå, nämligen grundskole-, gymnasie- eller gymnasieutbildningen (⁴⁶). Uppgifterna visar därför inte vilka språk och antalet språk som eleverna lär sig under varje skolår på varje utbildningsnivå, utan ger en övergripande bild av de språk som eleverna lär sig (och hur många de lär sig) i alla betyg på en utbildningsnivå under ett visst referensår. En indikator i avsnittet (som visas i figur C1b) ger dock åldersrelaterade uppgifter och möjliggör därför en bättre förståelse för antalet språkstudenter som lär sig vid en viss ålder.

Eurostats/UOE:s datainsamling omfattar endast språk som betraktas som främmande språk i den läroplan som utarbetats av de högsta utbildningsmyndigheterna. Regionala språk eller minoritetsspråk ingår endast när läroplanen anger dem som alternativ till främmande språk. Studier av språk som erbjuds utöver den grundläggande läroplanen ingår inte. Uppgifter om utländska medborgare som studerar sitt modersmål i särskilda klasser eller de som studerar undervisningsspråket i värdlandet är också uteslutna.

43 Ordförandeskapets slutsatser – Europeiska rådet i Barcelona den 15–16 mars 2002, C/02/930.

44 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019, s. 17.

45 Referensåren är läsåren 2012/2013 respektive 2019/2020.

46 Uppgifter från Eurostat som används som grund för kapitel C omfattar studenter som följer formella utbildningsprogram på primär-, gymnasie- och gymnasienivå. Beroende på landet och organisationen av dess utbildningssystem kan data (eller kanske inte) inkludera studenter utanför det typiska åldersintervallet i samband med dessa nivåer. Till exempel kan vuxenutbildning med andra chans ingå, om den ingår i det formella utbildningssystemet på dessa utbildningsnivåer. Information om huruvida landsuppgifterna omfattar vuxenutbildningsprogram finns i de nationella kvalitetsrapporterna, avsnitt 6.3.1. (se Eurostats webbplats (https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/en/educ_uoe_enr_esms.htm)). När det gäller yrkesutbildning (övre sekundär) avser Eurostat dessutom alla (övre sekundära) yrkesutbildningsprogram som finns i ett land, medan Eurydice-uppgifter endast avser program med ISCED-kod 354 (se figurerna B5 och B6). Eurostats uppgifter omfattar därför ett större antal (övre sekundära) yrkesutbildningsprogram än Eurydice-uppgifter.

Eftersom insamlingen av uppgifter från Eurostat/UOE inte omfattar alla utbildningssystem för vilka information finns tillgänglig från Eurydice saknas uppgifter i detta avsnitt systematiskt för den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkiye.

PÅ EU-NIVÅ LÄR SIG 86 % AV GRUNDSTUDERANDENA MINST ETT FRÄMMANDE SPRÅK.

I alla länder utom Irland ⁽⁴⁷⁾ lär sig eleverna främmande språk som obligatoriska ämnen i grundskolan. Detta lärande börjar vanligtvis mellan 6 och 8 år, eller ibland tidigare (se figur B1). Som framgår av figur C1a lär sig 86,1 % av grundskolestudenterna på EU-nivå minst ett främmande språk. På landsnivå kan dock andelen personer som deltar i undervisning i främmande språk bland grundskolebefolkningen variera avsevärt, beroende på den ålder då undervisning i främmande språk blir obligatorisk.

I 15 länder lär sig minst 96 % av eleverna i grundskolan ett eller flera främmande språk ⁽⁴⁸⁾. I alla dessa länder blir det obligatoriskt att lära sig ett främmande språk senast under det första året av grundskolan, vilket motsvarar fem års ålder på Malta. 7 år i Kroatien, Lettland och Polen. och 6 år i de återstående 11 länderna.

På EU-nivå lär sig 13,9 % av eleverna i grundskolan inte ett främmande språk i skolan. I tre utbildningssystem gör inte minst hälften av eleverna det. I vissa delar av den franska gemenskapen i Belgien och i den flamländska gemenskapen i Belgien är den ålder vid vilken inläringen av ett främmande språk blir obligatorisk tio år, det vill säga när eleverna går i den femte (av de sex klasserna) grundutbildning (se figur B1). I Nederländerna har skolorna möjlighet att bestämma när elever i grundskolan ska börja lära sig ett främmande språk (se figur B1).

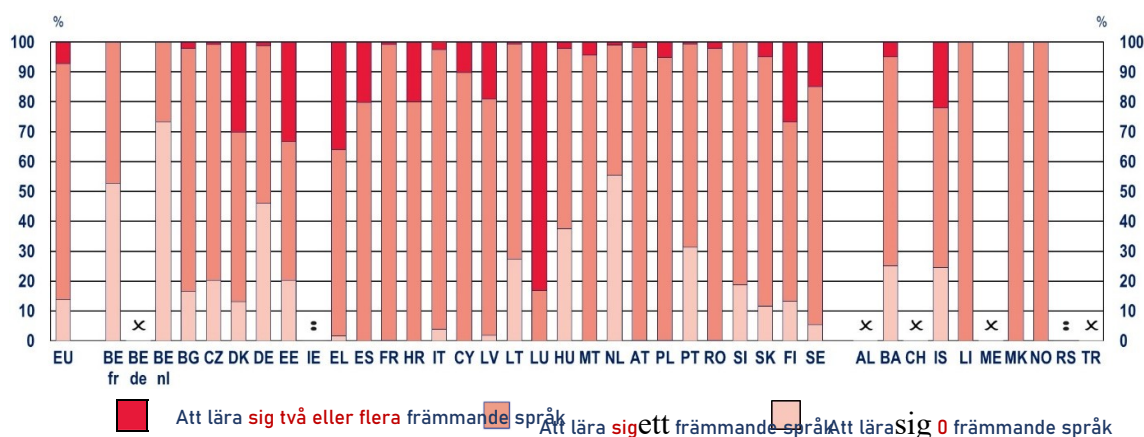
Att lära sig ett andra främmande språk blir ofta obligatoriskt i början av gymnasieutbildningen eller i slutet av grundskolan (se figur B1). Andelen grundstuderande som lär sig två eller flera främmande språk är därför ganska liten. På EU-nivå är den 7,2 %. Omkring 30 % av eleverna i grundskolan lär sig dock två eller flera främmande språk i Danmark, Estland och Grekland, och andelen är mycket högre i Luxemburg (83,2 %), där inläringen av ett andraspråk blir obligatorisk vid 6 års ålder.

Figur C1b visar, efter ålder, andelen elever som lär sig ett främmande språk i grundskolan. Denna information är dock inte tillgänglig för alla utbildningssystem som visas i figur C1a.

47 I Irland finns det ingen undervisning i främmande språk i grundskolan. Eleverna måste studera de två statliga språken: Engelska och irländska. Men ingen av dem betraktas som ett främmande språk i läroplanen.

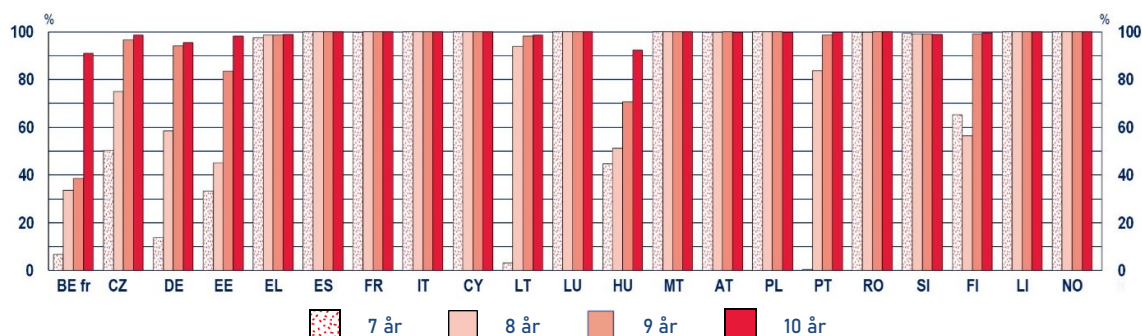
48 EI, ES, FR, HR, IT, CY, LV, LU, MT, AT, PL, RO, LI, MK och NO.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Figur 18 Figur C1a: Procentandel studenter som lär sig främmande språk i grundskolan (ISCED 1), efter antal språk, 2020

Källa: Eurydice-beräkningar, baserade på icke offentliggjorda uppgifter från Eurostat/UOE (senast uppdaterade den 29 september 2022).

Figur 19 Figur C1b: Procentandel studenter som lär sig minst ett främmande språk i grundskolan (ISCED 1), efter ålder, 2020

Förklarande anmärkningar

Andelen elever som lär sig 0, 1 eller 2 (eller fler) främmande språk beräknas med hänsyn till alla studenter under alla år av ISCED 1 (figur C1a) eller i en viss ålder i ISCED 1 (figur C1b), även när inläringen av främmande språk inte börjar under de första åren på denna nivå. Mer konkret är antalet studenter som lär sig 0, 1 eller 2 (eller fler) främmande språk dividerat med summan av studenter som lär sig 0, 1 och 2 (eller fler) främmande språk i alla år av ISCED 1 (figur C1a) eller i en viss ålder i ISCED 1 (figur C1b).

Deltagande i insamlingen av uppgifter om ålder är frivilligt. Därför omfattas färre utbildningssystem.

Uppgifter finns i bilaga 1. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02].

Belgien (BE nl): referensåret för uppgifterna i figur C1a är 2019 (uppgifter för 2020 fanns inte tillgängliga på datautvinningsdatumet).

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Irland: källuppgifterna för figur C1a flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde"). uppgifterna kan inte finnas).

Luxemburg: källuppgifterna för figur C1a för "0 språk" flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde". uppgifterna kan inte finnas).

Sverige: detta land ingår i UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02], men inga uppgifter finns tillgängliga.

I figur C1b motsvarar den nämnda åldern elevernas faktiska ålder och inte deras teoretiska ålder (den ålder en student ska vara i en viss klass). Detta kan leda till vissa skillnader mellan reglerna om startåldern för att lära sig främmande språk och det faktiska deltagandet i språkinläring, eftersom vissa elever kanske inte är i den klass de ska vara i. I Belgiens franska gemenskap bör till exempel alla studenter ha börjat lära sig ett främmande språk vid tio års ålder (fiktiv ålder) (se figur B1), dvs. i femte klass i grundskolan. 9,1 % av eleverna i åldern 10 år (faktisk ålder) har ännu inte lärt sig ett främmande språk. Det faktum att några 10-åriga studenter kanske ännu inte är i femte klass i grundskolan kan delvis förklara detta. Figur C1b illustrerar dock främst starka relationer mellan den officiella startåldern för att lära sig främmande språk (se figur B1) och det faktiska deltagandet i språkinläring.

I 13 av 21 utbildningssystem lär sig nästan alla studenter (minst 97 %) ett främmande språk i varje åldersgrupp. I tolv av dessa utbildningssystem blir det obligatoriskt att lära sig främmande språk före 7 års ålder, medan det i Slovenien blir obligatoriskt vid 7 års ålder (se figur B1).

I de flesta utbildningssystem där den obligatoriska åldern för att lära sig ett främmande språk är senare, finns det en tydlig start i den åldersgrupp som motsvarar den obligatoriska startåldern. Denna start sker vid 8 års ålder i Tjeckien, Tyskland, Litauen och Portugal, vid 9 års ålder i Ungern, och vid 10 års ålder i den franska gemenskapen i Belgien. Detta korrelerar med den ålder då inläring av främmande språk blir obligatorisk för alla studenter i respektive land 2021/2022 (se figur B1).

År 2020 (uppgifternas referensår) kunde skolor i Estland och Finland besluta om startåldern inom ett åldersintervall (mellan 7 och 9 år), i enlighet med reglerna på högsta nivå. Andelen elever som lär sig ett främmande språk tog tydligt fart vid 9 års ålder i båda länderna. I Estland fortsätter denna flexibilitet att gälla, men i Finland drogs den tillbaka från och med 2021/2022 till förmån för en fast startålder (7 år) (se figur B2).

Figur C1b visar också att skolor i flera länder inför främmande språk i läroplanen före den obligatoriska åldern. Till exempel i Ungern, där alla studenter måste börja lära sig ett främmande språk vid 9 års ålder, gör minst 40 % av dem det i åldrarna 7 och 8. På samma sätt börjar 50 % av eleverna i Tjeckien lära sig ett främmande språk ett år tidigare än den ålder då det blir obligatoriskt. Detta innebär att skolorna erbjuder språkundervisning tidigare än vad som krävs.

Dessutom lär sig mer än 30 % av eleverna i den franska gemenskapen av Belgien ett främmande språk två år innan det blir obligatoriskt för alla studenter som är 10 år gamla. Detta resultat skulle kunna förklaras av skillnaderna i lagstiftning inom territoriet: i vissa delar av den franska gemenskapen i Belgien börjar eleverna lära sig det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne från 8 års ålder (se figur B1).

MELLAN 2013 OCH 2020 ÖKADE ANDELEN GRUNDSTUDERANDE SOM LÄR SIG ETT FRÄMMANDE SPRÅK KRAFTIGT I ÅTTA LÄNDER.

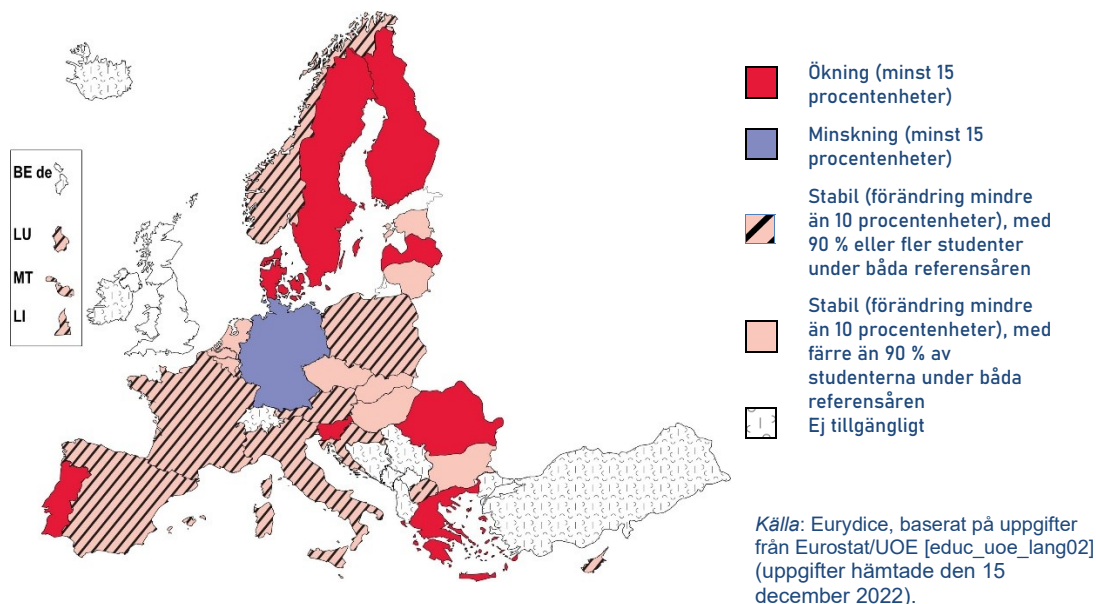
På EU-nivå lärde sig 86,1 % av eleverna i grundskolan ett eller flera främmande språk 2020, jämfört med 79,4 % 2013. Figur C2 visar tre olika trender under denna period.

I den största gruppen utbildningssystem (21 utbildningssystem) förblev situationen relativt stabil (en skillnad på mindre än 10 procentenheter). I 12 av dessa lärde sig mer än 90 % av grundstuderandena minst ett främmande språk under båda referensåren (i Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Luxemburg, Malta, Österrike, Polen, Liechtenstein, Nordmakedonien och Norge). Även i de övriga nio utbildningssystemen var situationen relativt stabil, även om deltagandet var lägre (i de franska och flamländska gemenskaperna i Belgien, Bulgarien, Tjeckien, Estland, Litauen, Ungern, Nederländerna och Slovakien).

I en andra grupp av åtta länder ökade andelen grundstuderande som lär sig främmande språk med minst 15 procentenheter mellan 2013 och 2020. Ökningen är mellan 15 och 25 procentenheter i Grekland, Lettland, Finland och Sverige och minst 30 procentenheter i Danmark, Portugal, Rumänien och Slovenien. I många fall kan ökningen förklaras av förändringar i den ålder då eleverna måste börja lära sig sitt första

obligatoriska främmande språk (se figur B2). I Finland och Sverige, där skolorna hade möjlighet att bestämma startåldern 2013 och 2020 ⁽⁴⁹⁾, kunde ökningen återspegla det faktum att grundskolorna införde främmande språk tidigare under 2020 än 2013.

Slutligen kan den motsatta trenden observeras i Tyskland, eftersom andelen studenter som lär sig minst ett främmande språk minskade med 13,5 procentenheter, från 67,9 % 2013 till 54,4 % 2020 (vilket dock, som den landsspecifika noten i samband med siffran antyder, delvis kan relateras till metodförändringar).

Figur 20 Figur C2: Tendenser i andelen elever som lär sig minst ett främmande språk i grundskolan (ISCED 1), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Andelen studenter som lär sig minst ett främmande språk beräknas med hänsyn till alla studenter under alla år av ISCED 1, även när inläringen av främmande språk inte börjar under de första åren på denna nivå. Mer konkret är antalet studenter som lär sig 1 eller 2 (eller fler) främmande språk dividerat med summan av studenter som lär sig 0, 1 och 2 (eller fler) främmande språk under alla år av ISCED 1.

De landsspecifika noterna avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter finns i bilaga 1. För en metodisk anmärkning relaterad till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an4.xlsx.

Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uoe_lang02].

Belgien (BE nl): referensåret för uppgifterna är 2019 i stället för 2020 (uppgifter för 2020 fanns inte tillgängliga på datautvinningsdatumet).

Tyskland: källdata för 2013 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Irland: källuppgifterna för 2013 och 2020 flaggades som "ej tillämpliga" (dvs. "saknas värde; uppgifterna kan inte finnas").

49 Detta är fortfarande fallet i Sverige, medan det har upphört sedan 2020 i Finland (se figur B2).

Bosnien och Hercegovina: uppgifter för 2013 finns inte tillgängliga.

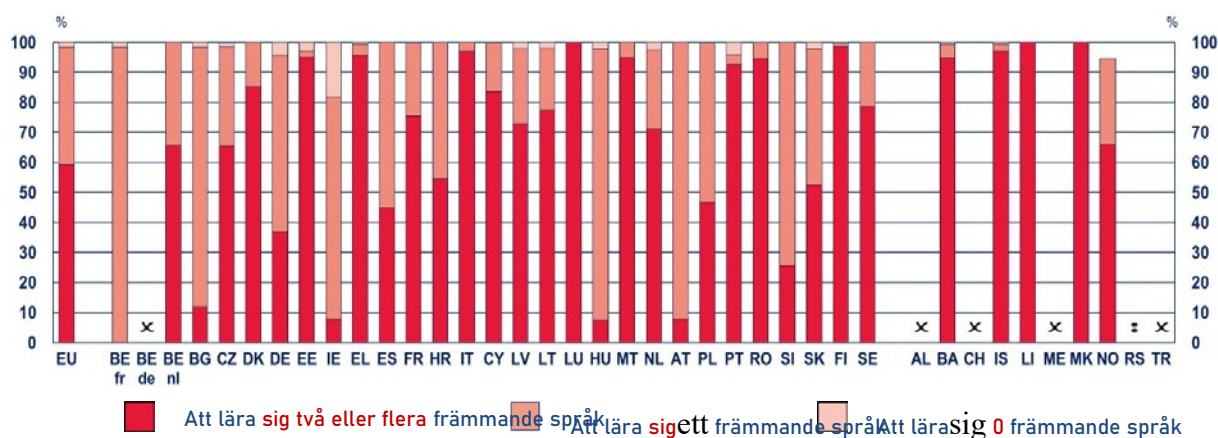
Sverige: landet ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02], men inga uppgifter finns tillgängliga.

60 % AV ELEVERNA LÄR SIG MINST TVÅ FRÄMMANDE SPRÅK I GYMNASIEUTBILDNINGEN

I de flesta länder blir det obligatoriskt att lära sig ett andraspråk senast i början av gymnasieutbildningen (se figur B1).

På EU-nivå lär sig 59,2 % av eleverna i grundskolan två eller flera främmande språk. I tolv utbildningssystem lär sig mer än 90 % av studenterna två eller flera främmande språk (Estland, Grekland, Italien, Luxemburg, Malta, Portugal, Rumänien, Finland, Bosnien och Hercegovina, Island, Liechtenstein och Nordmakedonien). Omvänt lär sig mindre än 15 % av eleverna i fem utbildningssystem två främmande språk eller mer. Detta är fallet i den franska gemenskapen i Belgien, där det inte finns någon bestämmelse om att lära sig ett andra främmande språk på denna utbildningsnivå. i Irland, där det inte är obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk. och i Bulgarien, Ungern och Österrike, där det blir obligatoriskt att lära sig ett andraspråk i gymnasieutbildningen. Sex andra utbildningssystem där endast ett främmande språk är obligatoriskt under gymnasieutbildningen ger alla studenter möjlighet att ta ytterligare ett främmande språk på denna utbildningsnivå (se figur B4). I dessa utbildningssystem (Spanien, Kroatien, Slovenien, Slovakien, Sverige och Norge) har minst en fjärdedel av studenterna valt att lära sig två främmande språk på lägre sekundärnivå, med deltagande från 25,6 % i Slovenien till 78,6 % i Sverige.

Figur C3 visar också att 98,4 % av eleverna på lägre sekundärnivå i EU lär sig minst ett främmande språk. Endast i Irland överstiger andelen studenter som inte lär sig något främmande språk i gymnasieutbildningen 5 %. I detta land kan den relativt höga andelen (18,1 %) delvis förklaras av att det inte är obligatoriskt att lära sig ett främmande språk i skolan, utan att alla elever lär sig engelska och iriska, de två officiella språken.

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Figur 21 Figur C3: Procentandel studenter som lär sig främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 2), efter antal språk, 2020

Förklarande anmärkningar

Andelen elever som lär sig 0, 1 eller 2 (eller fler) främmande språk beräknas för alla studenter under alla år av ISCED 2. Mer konkret är antalet studenter som lär sig 0, 1 eller 2 (eller fler) främmande språk dividerat med summan av studenter som lär sig 0, 1 och 2 (eller fler) främmande språk under alla år av ISCED 2.

Uppgifter finns i bilaga 1. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkiye: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02].

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Luxemburg: källuppgifterna för figur C3 för "0 språk" och "1 språk" flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde". uppgifterna kan inte finnas).

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02], men inga uppgifter finns tillgängliga.

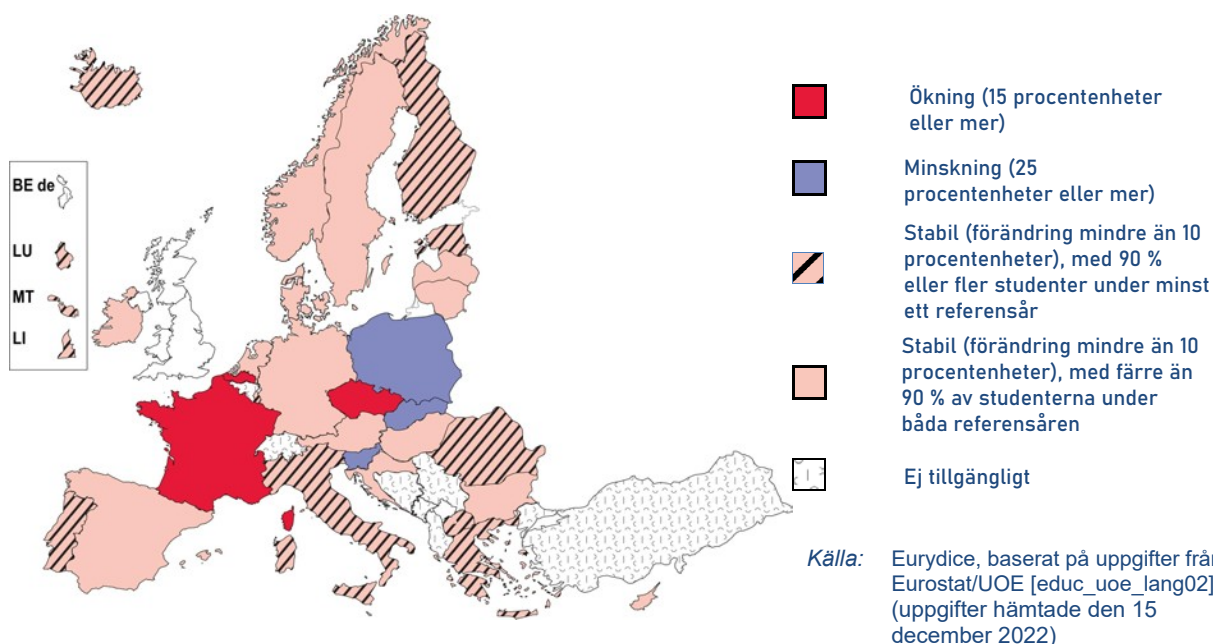
MELLAN 2013 OCH 2020 VAR ANDELEN GYMNASIEELEVER SOM LÄRDE SIG TVÅ ELLER FLERA FRÄMMANDE SPRÅK STABIL I DE FLESTA LÄNDER.

På EU-nivå lärde sig nästan två tredjedelar av eleverna på lägre sekundärnivå två eller flera främmande språk både 2013 och 2020 (58,4 % 2013 jämfört med 59,2 % 2020). Figur C4 visar förändringarna på landsnivå mellan de två referensåren.

I de allra flesta utbildningssystem där uppgifter finns tillgängliga (25 av 31) är skillnaden mellan 2020 och 2013 mindre (en skillnad på mindre än 10 procentenheter). I 11 av dessa utbildningssystem var andelen gymnasieelever som lär sig minst två främmande språk över 90 % under minst ett referensår (Estland, Grekland, Italien, Luxemburg, Malta, Portugal, Rumänien, Finland, Island, Liechtenstein och Nordmakedonien). I 14 andra utbildningssystem studerade färre än 90 % av studenterna två språk under båda referensåren (Bulgarien, Danmark, Tyskland, Irland, Spanien, Kroatien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Nederländerna, Österrike, Sverige och Norge).

Skillnaden mellan 2013 och 2020 i andelen elever som lär sig två språk är större i sex utbildningssystem. I tre av dem ökade andelen elever i gymnasieutbildning som lär sig två eller flera främmande språk med minst 15 procentenheter. Ökningen var strax över 15 procentenheter i den flamländska gemenskapen i Belgien, medan den översteg 20 procentenheter i Tjeckien och Frankrike. I de övriga tre utbildningssystemen med en betydande skillnad mellan 2013 och 2020 (Polen, Slovenien och Slovakien) minskade andelen gymnasieelever som lär sig två eller flera främmande språk med mer än 25 procentenheter. Olika orsaker till dessa förändringar kan identifieras. I Slovakien kan till exempel minskningen vara relaterad till avskaffandet av kravet på att varje elev ska lära sig två främmande språk under gymnasieutbildningen (se figur B3). I Polen beror minskningen på en omorganisation av skolbetygen på olika utbildningsnivåer, men utgångsbetyget och antalet år med obligatorisk andra språkinläring förblir oförändrade (⁵⁰).

50 Från och med 2016 har årskurserna 5 och 6, där det inte är obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk, överförts från grundskoleutbildning till gymnasieutbildning. Samtidigt börjar skyldigheten att lära sig ett andra främmande språk fortfarande i årskurs 7 och varar i samma antal år. Mer information om förändringarna i Polens utbildningssystem finns i Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2017).

Figur 22 Figur C4: Tendenser i andelen elever som lär sig två eller flera främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 2), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Andelen studenter som lär sig två (eller flera) främmande språk beräknas med hänsyn till alla studenter under alla år av ISCED 2. Mer konkret är antalet studenter som lär sig två (eller fler) främmande språk dividerat med summan av studenter som lär sig 0, 1 och 2 (eller fler) främmande språk under alla år av ISCED 2.

Landsspecifika noter avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter finns i bilaga 1. För en metodisk anmärkning relaterad till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an4.xlsx. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr) och Bosnien och Hercegovina: uppgifterna för 2013 finns inte tillgängliga.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkiye: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uoe_lang02].

Tyskland: källdata för 2013 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

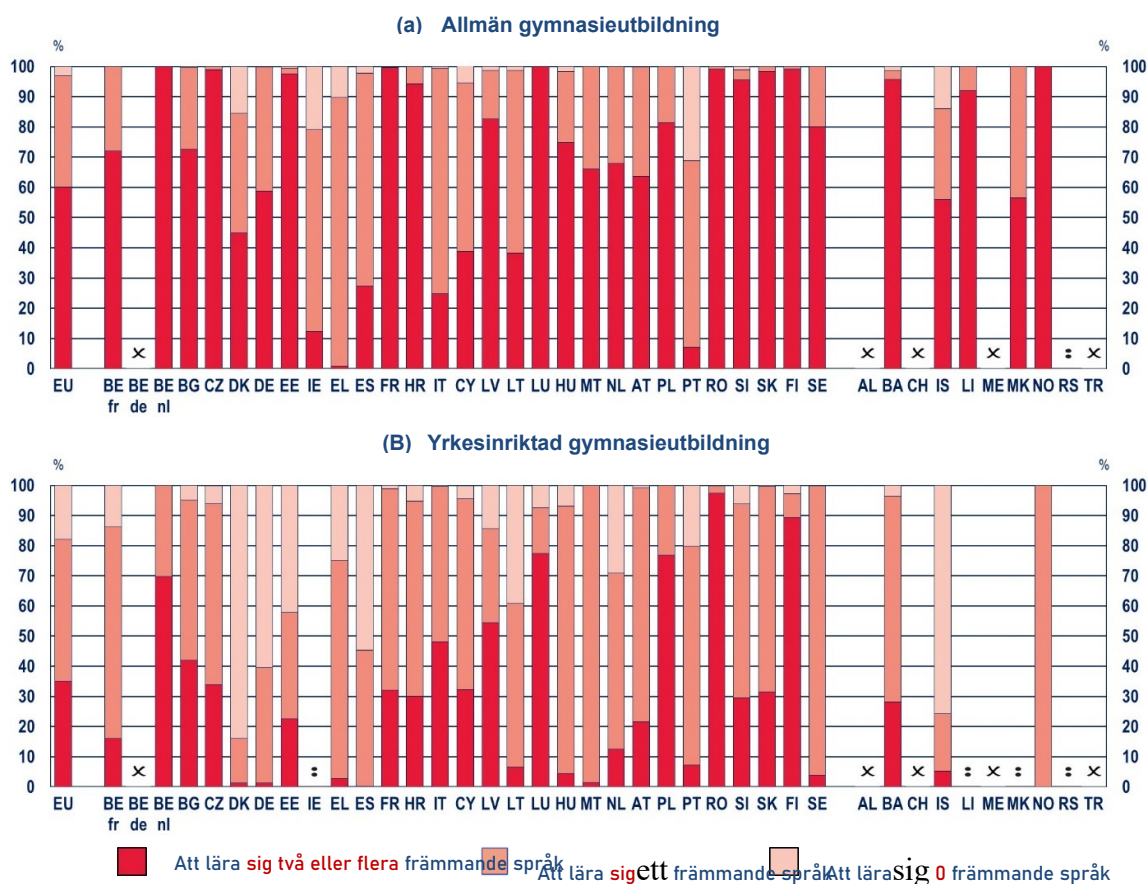
Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uoe_lang02], men inga uppgifter finns tillgängliga.

STUDERANDE I GYMNASIEUTBILDNING ÄR MER BENÄGNA ATT LÄRA SIG SPRÅK ÄN DE SOM BEFINNER SIG PÅ YRKESUTBILDNINGAR.

Inom gymnasieutbildningen kan studerande antingen studera i allmän utbildning, som vanligtvis leder till högre utbildning, eller i yrkesutbildning, vilket leder till mer arbetsinriktade studier eller direkt till arbetsmarknaden. De utbildningsprogram som är förknippade med dessa utbildningsvägar är därför ofta ganska olika på gymnasienivå. Därför presenteras situationerna inom allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning separat för denna indikator och nästa. På EU-nivå går nästan hälften av alla

gymnasiestuderande (48,7 %) på yrkesutbildning ⁽⁵¹⁾. Den högsta andelen gymnasiestuderande som är inskrivna på ett yrkesutbildningsprogram (65 % eller mer) finns i Tjeckien, Kroatien, Nederländerna, Österrike, Slovenien, Slovakien, Finland, Liechtenstein, Montenegro och Serbien. Omvänt är färre än en tredjedel av gymnasiestuderande inskrivna på ett yrkesutbildningsprogram i Irland, Grekland, Cypern, Litauen, Malta och Island.

51 https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/EDUC_UOE_ENRS05/default/table?lang=en&category=educ.educ_part.educ_uoe_enr.educ_uoe_enrs (utvunna uppgifter av den 14 september 2022). Uppgifterna gäller för 2020.

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Figur 23 Figur C5: Andel studerande som lär sig främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 3), efter antal språk, 2020

Förklarande anmärkningar

Andelen elever som lär sig 0, 1 eller 2 (eller fler) främmande språk beräknas med hänsyn till alla studenter under alla år med ISCED 3 (figur C5a) eller yrkesinriktad ISCED 3 (figur C5b), även om språkinlämningen inte fortsätter förrän i slutet av nivån (se figurerna B2, B3, B5 och B6). Mer konkret är antalet studenter som lär sig 0, 1 eller 2 (eller fler) främmande språk dividerat med summan av studenter som lär sig 0, 1 och 2 (eller fler) främmande språk i alla år av ISCED 3 (figur C5a) eller yrkesinriktad ISCED 3 (figur C5b).

EU:s aggregat för yrkesgrupp ISCED 3 markeras som "definitionen skiljer sig åt, se metadata".

Uppgifter finns i bilaga 1. För metodnoter relaterade till EU:s aggregerade uppgifter och landsuppgifter, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02].

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Sverige: källdata för allmän och yrkesinriktad ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Luxemburg: källdata för 0 språk och ett språk flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde; uppgifterna kan inte finnas").

Island: referensåret för allmänna och yrkesinriktade ISCED 3-uppgifter är 2019 (uppgifter för 2020 fanns inte tillgängliga på datautvinningsdatumet).

Sverige: källuppgifterna för ISCED 3 har markerats som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3. ISCED 3 uppgifter som matas in i figuren omfattar både allmän utbildning och yrkesutbildning.

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02], men inga uppgifter finns tillgängliga.

Figurerna C5a och C5b visar att elevernas möjlighet att lära sig främmande språk i många utbildningssystem beror på vilken väg de följer. Detta återspeglar skillnaderna i kraven i fråga om obligatorisk inläring av främmande språk mellan allmänna utbildningsstuderande och yrkesstuderande. kraven är ofta lägre för yrkesutbildningsstuderande (se figurerna B5 och B6). Särskilt i de flesta utbildningssystem är antalet år som ägnas åt att lära sig två främmande språk lägre för yrkesutbildningsstuderande än för deras kamrater i allmän utbildning.

På EU-nivå är andelen studerande som inte lär sig främmande språk sex gånger så hög inom yrkesutbildningen som inom allmän utbildning (18,0 % respektive 2,9 %). Som redan nämnts beräknas andelen gymnasieelever som inte lär sig ett främmande språk baserat på den totala befolkningen av studenter på denna nivå. Inom den allmänna gymnasieutbildningen är det bara Portugal som har mer än 30 % av de studerande som inte lär sig ett främmande språk under referensåret. Inom yrkesinriktad gymnasieutbildning lär sig däremot omkring 30 % av studenterna eller fler inte ett främmande språk i sju länder (Danmark, Tyskland, Estland, Spanien, Litauen, Nederländerna och Island). Av dessa är andelen högst i Danmark (84,0 %) och Island (75,8 %). Det faktum att studenter i yrkesutbildning i Danmark, Tyskland, Estland och Spanien som ger tillträde till högre utbildning inte alla behöver lära sig minst ett främmande språk kan delvis förklara dessa nivåer (se figur B5).

Vid prövningen av uppgifterna om inläring av två eller flera främmande språk finns det också betydande skillnader mellan allmän och yrkesinriktad utbildning på gymnasienivå. På EU-nivå lär sig 60,0 % av studenterna minst två främmande språk i den allmänna gymnasieutbildningen jämfört med 35,1 % i yrkesinriktad gymnasieutbildning. I 13 utbildningssystem lär sig minst 90 % av eleverna två eller flera främmande språk i den allmänna gymnasieutbildningen. Endast Rumänien har en så hög andel elever som lär sig två språk i yrkesinriktad gymnasieutbildning. Omvänt har två utbildningssystem inom allmän utbildning (Grekland och Portugal), jämfört med 11 inom yrkesutbildning, färre än 10 % av eleverna som lär sig två eller flera främmande språk på gymnasienivå.

MELLAN 2013 OCH 2020 ÖKADE ANDELEN GYMNASIEELEVER SOM LÄRDE SIG TVÅ ELLER FLERA SPRÅK I MYCKET FÅ LÄNDER.

Siffrorna C6a och C6b visar de förändringar som skett mellan 2013 och 2020 i andelen studerande som lär sig två eller flera främmande språk inom allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

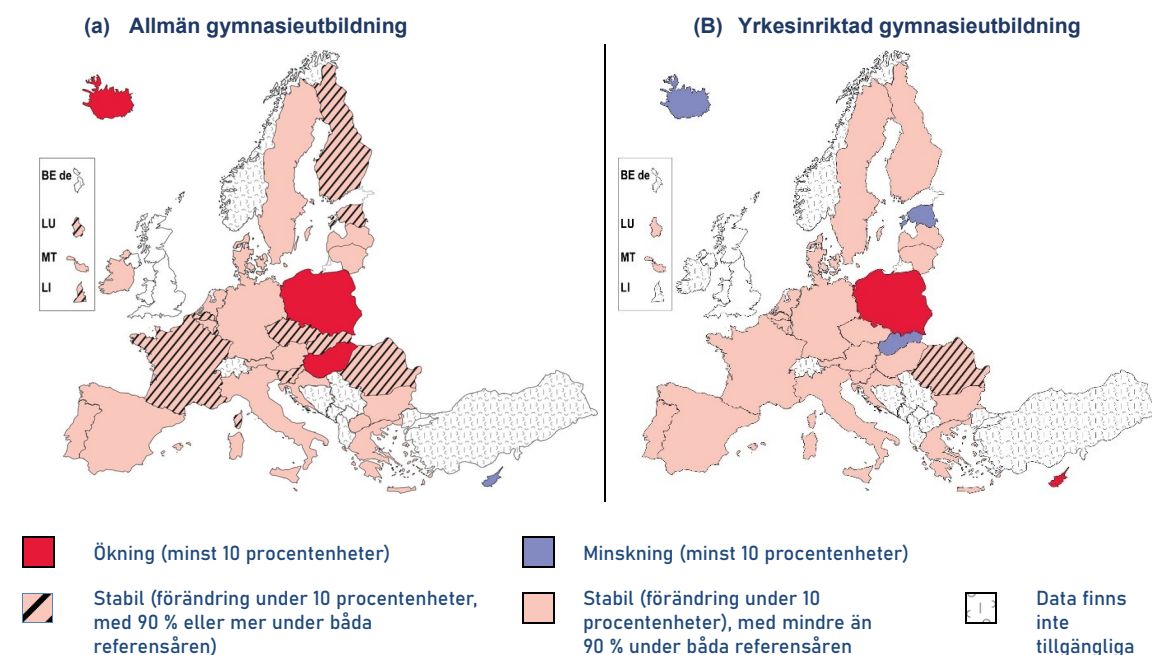
Inom den allmänna gymnasieutbildningen lärde sig 60,0 % av studenterna på EU-nivå två eller flera främmande språk 2020, vilket är mycket likt andelen 2013 (58,4 %). Som tidigare nämnts beräknas andelen elever i antal inlärd språk baserat på alla elever i alla betyg på denna utbildningsnivå.

I nästan alla utbildningssystem där uppgifter finns tillgängliga (27 av 31 utbildningssystem) var andelen elever i allmän utbildning som lärde sig minst två främmande språk stabil mellan 2013 och 2020 (dvs. en skillnad på mindre än 10 procentenheter). I tio av dessa utbildningssystem är andelen studenter som lär sig två eller flera främmande språk över 90 % för båda referensåren. I de 17 andra utbildningssystemen är andelen elever som lär sig två eller flera främmande språk mindre än 90 % under båda referensåren.

Till skillnad från den dominerande stabilitetsbilden registrerade tre länder en skillnad på minst 10 procentenheter i andelen studenter som lär sig minst två främmande språk i allmän gymnasieutbildning mellan 2013 och 2020. Denna andel minskade i Cypern (med 45 procentenheter), medan den ökade i Polen (med 12,2 procentenheter) och Island (med 37,6 procentenheter). Förändringen av deltagandet i Cypern kan förklaras av en reform som sänkte den ålder vid vilken det inte längre är obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk (se figur B3).

Inom yrkesinriktad gymnasieutbildning lärde sig drygt en tredjedel av eleverna två eller fler främmande språk både 2013 och 2020 (34,1 % 2013 jämfört med 35,1 % 2020). Liksom inom allmän utbildning fanns det i de allra flesta utbildningssystem där uppgifter finns tillgängliga (23 av 28) en mindre skillnad i andelen studenter som lärde sig minst två främmande språk inom yrkesutbildningen 2013 och 2020 (dvs. mindre än 10 procentenheter). Med undantag för Rumänien var dessa andelar mindre än 90 % för båda referensåren.

Mellan 2013 och 2020 fanns det dock i fem länder en betydande skillnad (minst 10 procentenheter) i andelen yrkesstuderande som lär sig minst två främmande språk. I Cypern och Polen ökade andelen. I Estland, Slovakien och Island minskade den (med 39,7, 35,0 respektive 10,6 procentenheter).

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Figur 24 Figur C6: Tendenser i andelen studerande som lär sig två eller flera främmande språk inom gymnasieutbildningen (ISCED 3), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Andelen studenter som lär sig två eller flera främmande språk beräknas med hänsyn till alla studenter under alla år av ISCED 3 (figur C6a) eller yrkesinriktad ISCED 3 (figur C6b), även om inläringen inte fortsätter förrän i slutet av denna nivå. Mer konkret är antalet studenter som lär sig två eller flera främmande språk dividerat med summan av studenter som lär sig 0, 1 och 2 (eller fler) främmande språk i alla år av ISCED 3 (figur C6a) eller yrkesinriktad ISCED 3 (figur C6b).

Landsspecifika noter avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter finns i bilaga 1. För metodnoter relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) och https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educuae_enr_esms_an4.xlsx (2013). Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkiye: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang02].

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Irland: 2013 års källdata för ISCED 3 angavs som "ej tillämpligt" (dvs. "missing value; uppgifterna kan inte finnas").

Sverige: 2020 års källdata för ISCED 3 för allmän och yrkesinriktad ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Det genomsnittliga antalet inlärd främmande språk beräknas med hänsyn till alla studerande under alla år på den berörda utbildningsnivån, oavsett om de lär sig ett eller flera främmande språk i alla årskurser.

EU:s aggregat för Isced 3 för 2020 markeras som "definitionen skiljer sig åt, se metadata".

Uppgifter finns i bilaga 1. För metoanmärkningar relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx.

Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till detta kapitel.

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang03].

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1 är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga).

Tyskland: källdata för ISCED 2 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Grekland: källdata för ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Irland: källuppgifterna för ISCED 1 flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Sverige: källdata för ISCED 3 flaggades som "break in time series" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Island: referensåret för Isced 3 är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang03], men inga uppgifter finns tillgängliga.

Undervisningen i ett andraspråk börjar ofta i slutet av grundskolan eller i början av gymnasieutbildningen (se figur B1). Detta förklarar varför det genomsnittliga antalet främmande språk som lärs in i de europeiska utbildningssystemen systematiskt ligger under 2,0 i grundskolan, även om det vanligtvis varierar mellan 0,5 och 1,2. Genomsnittet är det högsta i Luxemburg (1,8), där den ålder då barnen börjar lära sig sitt andra främmande språk är den yngsta (vid 6 års ålder). Omvänt är det lägsta antalet främmande språk som lärs in i grundskolan i Belgien (0,3), där det blir obligatoriskt att lära sig ett första främmande språk vid tio års ålder.

Inom både gymnasieutbildning och gymnasieutbildning är det genomsnittliga antalet inlärd främmande språk mellan 1,0 och 1,9 i majoriteten av utbildningssystemen. Dessutom är denna siffra minst 2,0 för både grundskoleutbildning och gymnasieutbildning i endast tre utbildningssystem (Luxemburg, Rumänien och Finland). I åtta andra utbildningssystem når den 2,0 eller fler för en av de två utbildningsnivåerna. I sju av dessa utbildningssystem når antalet i genomsnitt 2,0 endast i grundskoleutbildning (Estland, Italien, Malta, Nederländerna, Island, Liechtenstein och Nordmakedonien). I Belgiens flamländska gemenskap uppgår däremot genomsnittet till 2,0 endast inom gymnasieutbildningen. De lägsta medelvärdena, under 1,0, observeras för gymnasieutbildning i Danmark, Grekland, Portugal och Norge samt för gymnasieutbildning i Irland.

AVSNITT II – FRÄMMANDE SPRÅK SOM STUDERANDE LÄR SIG

Att värdera språklig mångfald är en av EU:s grundläggande principer. EU har med sina 27 medlemsstater 24 officiella språk. Ytterligare språk spelar in när man överväger alla länder som omfattas av denna rapport, det vill säga 37 europeiska länder⁽⁵³⁾. Dessutom erkänner de flesta europeiska länder officiellt regionala språk eller minoritetsspråk inom sina gränser för rättsliga eller administrativa ändamål (se figur A1).

Med tanke på språkmångfalden i Europa undersöks i detta avsnitt vilka studerande på grund- och gymnasienivå som studerar främmande språk (se figurerna C8–C11). Vidare diskuteras förändringarna i andelen elever som lär sig engelska, franska, tyska och spanska mellan 2013 och 2020 (se figurerna C12–C15) och skillnaderna i språkinläring mellan elever i allmän gymnasieutbildning och studerande i yrkesinriktad gymnasieutbildning (se figur C16).

Uppgiftskällan är Eurostats/UOE:s datainsamling, vilket innebär att inledningen till denna datainsamling som presenteras i det första avsnittet i detta kapitel också gäller för detta avsnitt.

ENGELSKA ÄR DET MEST LÄRDA FRÄMMANDE SPRÅKET I EUROPA

Figur C8 visar att engelska utan tvekan är det mest lärda främmande språket i Europa. I nästan alla europeiska länder är engelska det språk som de flesta elever lär sig under grund- och (lägre och högre) gymnasieutbildning. Detta speglar regelverk som analyseras i kapitel B, som i många länder anger engelska som obligatoriskt ämne (se figur B7) och/eller ett ämne som alla skolor måste inkludera i sitt lärande (se figur B8a).

Det finns mycket få länder där ett annat främmande språk än engelska lärs av de flesta studenter. Irland, som ett engelsktalande land, är en av dem, med franska som det mest lärda främmande språket. I Luxemburg är tyska det mest inlärda främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen (nästan följt av franska), medan alla elever inom gymnasieutbildningen lär sig både tyska och franska. I Liechtenstein lär sig alla elever i gymnasieutbildning franska och engelska (i grundskolan och gymnasiet är engelska det dominerande språket). I Belgien lär sig studenterna vanligtvis språken i de andra gemenskaperna. Mer specifikt, i den flamländska gemenskapen i Belgien, är franska det mest inlärda språket på alla utbildningsnivåer som omfattas. I den franska gemenskapen av Belgien dominerar nederländska i grundskolan (i gymnasieskolan dominerar engelska)⁽⁵⁴⁾.

Andelen elever som lär sig det vanligaste främmande språket varierar mellan länder och utbildningsnivåer (se uppgifterna i bilaga 1). Dessa variationer kan delvis förklaras av skillnader i varaktigheten av obligatorisk språkinläring (se kapitel B avsnitt I).

I grundskolan i Spanien, Cypern, Luxemburg, Malta, Österrike, Liechtenstein, Nordmakedonien och Norge lär sig alla eller nästan alla studenter (99–100 %) det dominerande främmande språket. I den flamländska gemenskapen i Belgien, där franska är det mest inlärda språket, tar däremot endast 26,1 % av eleverna i grundskolan det som ett ämne. Andelen är likartad i den franska gemenskapen i Belgien, där 33,1 % av eleverna i grundskolan lär sig det vanligaste språket, det vill säga nederländska. Andelen är också relativt låg i Nederländerna och Ungern, där färre än hälften av alla grundskolestudenter (44,6 % respektive 45,9 %) lär sig det vanligaste främmande språket (engelska). I alla utbildningssystem med lägre andel grundskolestuderande som lär sig det dominerande främmande språket blir det relativt sent att lära sig främmande språk (se figurerna B1 och B2 för närmare uppgifter om startåldrar).

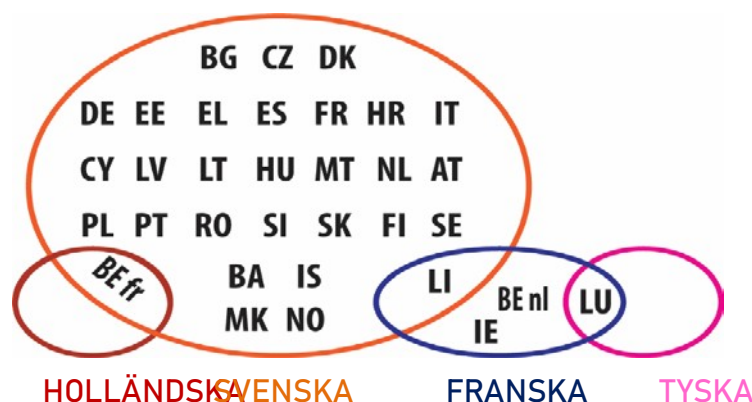
Inom gymnasieutbildningen, i nästan alla europeiska utbildningssystem, lär sig de allra flesta studenter – mer än 90 % – det dominerande främmande språket. Det finns bara ett fåtal utbildningssystem med lägre andel elever som lär sig det dominerande språket. En av dem är Irland, landet utan obligatorisk språkinläring (se figurerna B1 och B2), där 49,2 % av eleverna i grundskolan lär sig franska. I den franska gemenskapen av

53 För närmare uppgifter om rapportens omfattning, se inledningen till rapporten.

54 Eurostat/UOE-databasen innehåller inga uppgifter för den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien. För närmare uppgifter om föreskrifter, se kapitel B, figur B7 och tillhörande landsspecifika anmärkningar.

Belgien lär 49,7 % av eleverna engelska, vilket dominerar på denna utbildningsnivå (engelska följs noga av nederländska, som lärs av 47,3 % av studenterna). Andelen gymnasieelever som lär sig det vanligaste främmande språket är också lägre (under 90 %) i Ungern, där 74,6 % av eleverna lär sig engelska.

Andelen studerande som lär sig det dominerande språket är lägre inom gymnasieutbildningen än inom gymnasieutbildningen (se EU-genomsnittet i bilaga 1). Detta beror delvis på att vissa studenter, särskilt de på yrkesutbildningsvägar, inte lär sig några främmande språk (se figur C5) och delvis på grund av att det finns en större variation av främmande språk att studera (se figur B8). I ungefär hälften av alla europeiska länder lär sig dock mer än 90 % av eleverna i gymnasieutbildning det dominerande främmande språket. De lägsta andelarna finns i tre nordiska länder, nämligen Danmark, Island och Norge, där endast mellan 40 % och 60 % av gymnasieeleverna lär sig det dominerande främmande språket (engelska). och i Irland, där 50,8 % av eleverna i allmän gymnasieutbildning lär sig det dominerande främmande språket (franska).

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Figur 26 Figur C8: Det mest inlärda främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2020

Förklarande anmärkningar

Länder där samma språk lärs av de flesta studenter på alla utbildningsnivåer visas i huvudområdet för det relevanta språket ovalt. Länder där det främmande språk som de flesta studenter lär sig varierar beroende på utbildningsnivå visas i skärningspunkten mellan de relevanta språkovalet. Den senare metoden används också när samma procentandel studenter på samma utbildningsnivå lär sig två olika språk.

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien: de officiella statliga språken är nederländska, franska och tyska (se figur A1). Dessa språk används dock i avgränsade språkområden och erkänns inte som administrativa språk i hela landets territorium. Framför allt anses franska vara ett främmande språk i den flamländska gemenskapen i Belgien, och flamländska (nederländska) anses vara ett främmande språk i den franska gemenskapen i Belgien.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av datainsamlingen från Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (och visas därför inte i figuren).

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1-uppgifterna är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga).

Irland: källuppgifterna för ISCED 1 (alla de undersökta språken) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1. För ISCED 3 beaktas dessutom endast allmän utbildning. Detta beror på att det inte finns några aggregerade uppgifter om (allmänna och yrkesinriktade) ISCED 3.

Luxemburg: även om de officiella statliga språken är franska, tyska och luxemburgska (se figur A1), räknas franska och tyska som främmande språk.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Sverige: Engelska är ett officiellt språk tillsammans med maltesiska (se figur A1), men när det gäller utbildningsstatistik räknas det som ett främmande språk.

Island: referensåret för Isced 3-data är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga (och det visas därför inte i figuren).

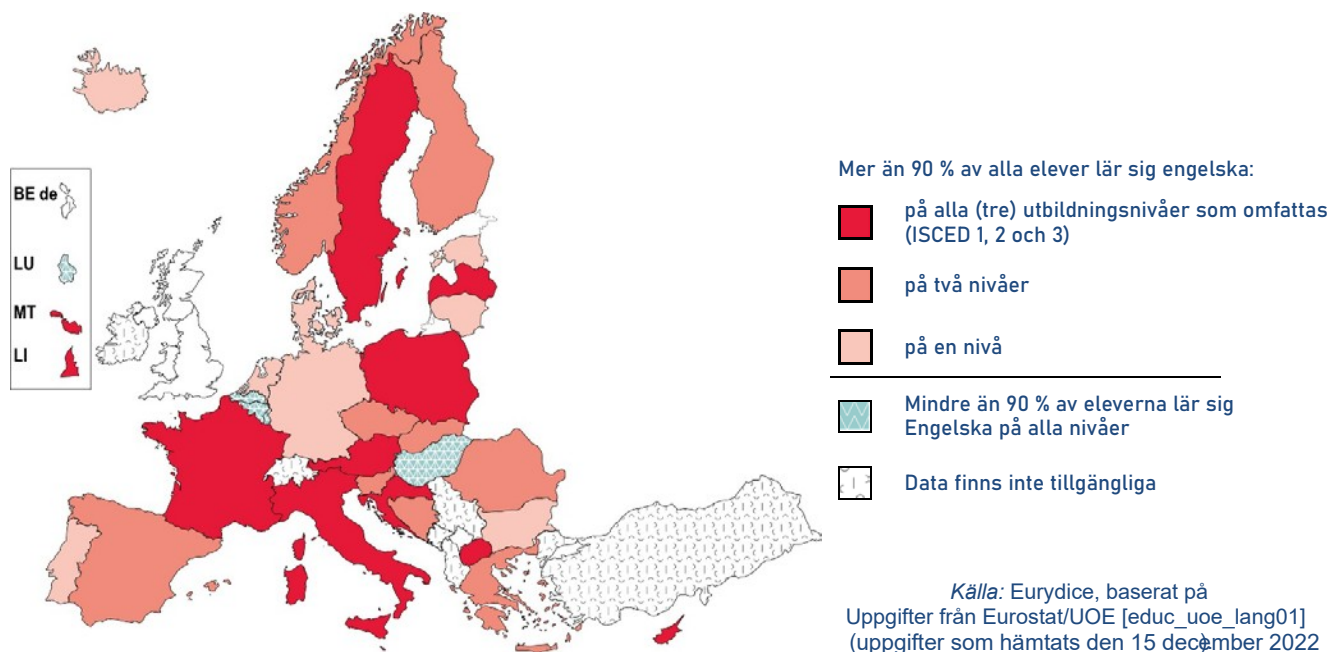
MER ÄN 90 % AV ELEVERNA LÄR SIG ENGELSKA PÅ MINST EN UTBILDNINGSNIVÅ I NÄSTAN ALLA EUROPEISKA LÄNDER

Som framgår av föregående figur lär man sig engelska mycket i Europa. På EU-nivå lär sig 84,1 % av eleverna i grundskolan engelska. Andelen är ännu högre i gymnasieutbildningen, där nästan alla studenter (98,3 %) lär sig engelska. Inom gymnasieutbildningen minskar siffran på EU-nivå med cirka 10 procentenheter till 88,1 %. Detta kan förklaras av en lägre andel yrkesutbildningsstuderande som lär sig främmande språk (se figur C5) och en större variation av främmande språk som tillhandahålls av gymnasieskolor (se figur B8).

Figur C9 visar de länder där en hög andel studenter (mer än 90 %) lär sig engelska och anger antalet utbildningsnivåer med så höga andelar. Siffran visar också de länder där andelen elever som lär sig engelska inte når 90 % i någon utbildningsnivå som beaktas.

I elva länder (Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Malta, Österrike, Polen, Sverige, Liechtenstein och Nordmakedonien) lär mer än 90 % av eleverna engelska på alla utbildningsnivåer, det vill säga från början av skolan till gymnasiet. I två av dessa länder (Malta och Liechtenstein) lär sig alla studenter (100 %) engelska under hela skoltiden. I ytterligare nio länder (Tjeckien, Grekland, Spanien, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Bosnien och Hercegovina och Norge) lär mer än 90 % av eleverna engelska på två utbildningsnivåer och i åtta länder (Bulgarien, Danmark, Tyskland, Estland, Litauen, Nederländerna, Portugal och Island) på en nivå. När mer än 90 % av eleverna lär sig engelska på bara en utbildningsnivå, är det alltid på gymnasienivå (se bilaga 1 för detaljer).

I tre europeiska länder, nämligen Belgien, Luxemburg och Ungern, når däremot andelen elever som lär sig engelska inte 90 % i någon utbildningsnivå som beaktas. Som tidigare nämnts, i Belgien och Luxemburg, lär eleverna vanligtvis olika statliga språk (se figurerna A1 och C8), vilket förklarar den lägre andelen elever som lär sig engelska. Även i de tre ovannämnda länderna lär sig dock mer än 70 % av studenterna på minst en utbildningsnivå engelska (särskilt gymnasieutbildningen i Belgien och Luxemburg samt gymnasieutbildningen i Ungern).

Figur 27 Figur C9: Länder med en hög andel studenter (mer än 90 %) som lär sig engelska i grund- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020

Förklarande anmärkningar

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. För metodanmärkningar relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uoe_lang01].

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1-uppgifterna är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga). Dessutom flaggades källdata för ISCED 2 eftersom "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Tyskland: källdata för ISCED 2 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Irland: källuppgifterna flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Grekland: källdata för allmän ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Sverige: källdata för ISCED 3 flaggades som "break in time series" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Sverige: Engelska är ett officiellt språk tillsammans med maltesiska (se figur A1), men när det gäller utbildningsstatistik räknas det som ett främmande språk.

Island: referensåret för Isced 3-data är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uoe_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

PÅ EU-NIVÅ ÄR FRANSKA OCH TYSKA DE MEST POPULÄRA FRÄMMANDE SPRÅKEN EFTER ENGELSKA.

Figur C8 visade att engelska i nästan alla europeiska länder är det mest inlärd främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen. Figur C9 visade att i nästan alla länder som omfattas av denna rapport, på minst

en utbildningsnivå, lär mer än 90 % av eleverna engelska. Med utgångspunkt i de två tidigare siffrorna visar figur C10 vilket språk som är det näst mest lärda främmande språket i de europeiska länderna.

På EU-nivå är franska det näst mest lärda främmande språket i grundskolan och gymnasiet. Det lärs av 5,5 % respektive 30,6 % av eleverna i dessa två nivåer, respektive. Det är också ett populärt ämne inom gymnasieutbildning (18,9 % av eleverna lär sig det på EU-nivå), strax efter tyska. Franska är särskilt populärt i många central- och sydeuropeiska länder. Det är det näst mest inlärda främmande språket på minst en utbildningsnivå (minst 10 % av eleverna lär sig det) i Tyskland, Grekland, Spanien, Italien, Cypern, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal, Rumänien och Liechtenstein. Att lära sig franska är mindre vanligt i de östeuropeiska länderna (utom Rumänien) och i de nordiska länderna (se bilaga 1).

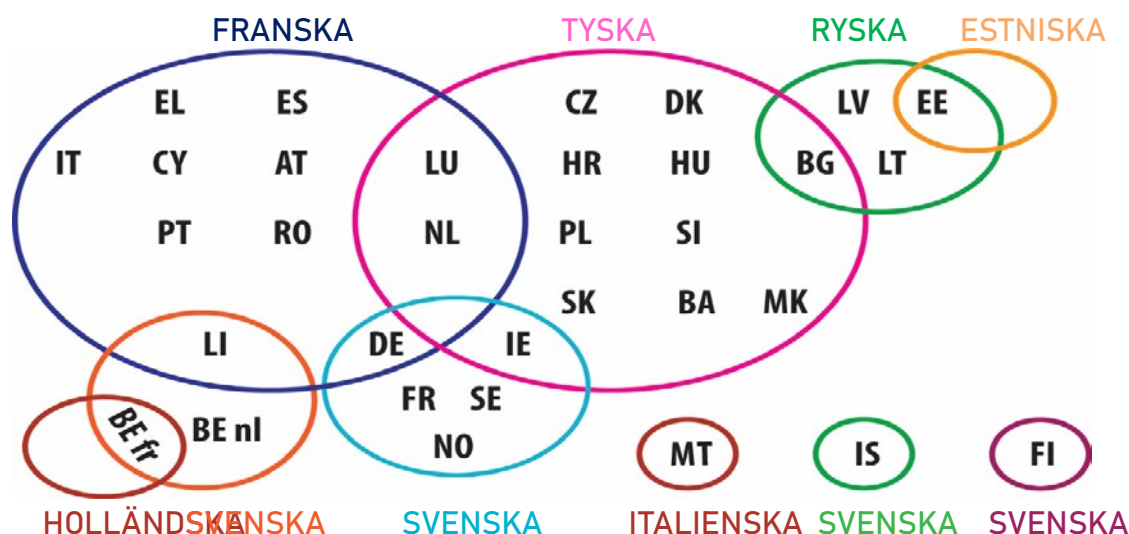
Tyska är det näst mest inlärda främmande språket i EU inom gymnasieutbildning, och 20,0 % av studenterna tar det som ett ämne. Detta språk är allmänt lärt sig i centrala och sydöstra europeiska länder (Bulgarien, Tjeckien, Kroatien, Ungern, Polen, Slovenien, Slovakien, Bosnien och Hercegovina och Nordmakedonien) och i Danmark, Irland, Luxemburg och Nederländerna. Tyska är mindre populärt i sydeuropeiska länder (Spanien, Italien, Cypern och Portugal) och i den franska gemenskapen Belgien och Finland, där färre än 10 % av eleverna lär sig det på någon utbildningsnivå som beaktas.

På EU-nivå lärs spanska av 17,7 % av eleverna i grundskoleutbildning och 18,0 % av gymnasiestuderandena. Det är det näst mest inlärda främmande språket (med minst 10 % av eleverna som lär sig det) i grundskoleutbildningen i Irland, i gymnasieutbildningen i Tyskland och i både gymnasieutbildning och gymnasieutbildning i Frankrike, Sverige och Norge.

Jämfört med ovanstående språk lär man sig ryska mindre ofta när man betraktar EU som helhet: endast 2,2 % av grundskolestuderande och 2,7 % av gymnasieeleverna lär sig det. Ryska är dock fortfarande det näst mest inlärda främmande språket på minst en utbildningsnivå i Bulgarien, Estland, Lettland och Litauen. Till exempel i Estland, Lettland och Litauen lär sig omkring 60 % av eleverna i grundskolan ryska.

I allmänhet är engelska det näst mest inlärda språket i utbildningssystem där det inte är det första främmande språket (se figur C8), nämligen i den franska gemenskapen Belgien (i grundskolan) och i den flamländska gemenskapen av Belgien (inom gymnasieutbildning). I Liechtenstein lär sig alla elever i gymnasieutbildning både engelska och franska (och därför visas dessa språk i både figur C8 och figur C10). I Luxemburg är engelska det tredje främmande språket, efter tyska och franska (och därför visas det inte i figur C10).

Flera mindre talade språk lärs i vissa länder, antingen av historiska skäl eller på grund av geografisk närhet. Till exempel i Finland, där det andra statsspråket (svenska eller finska, beroende på huvudspråket i skolan) är obligatoriskt (se figur B7), är svenska det näst mest inlärda främmande språket på alla utbildningsnivåer som omfattas. På Island är danska det näst mest lärda främmande språket, vilket kan förklaras av det faktum att danska vid sidan av engelska är obligatoriskt på Island (se figur B7). I Belgiens franska gemenskap är nederländska, som är ett av Belgiens tre statliga språk, det näst mest inlärda språket i gymnasieutbildningen. På Malta är italienska ett populärt främmande språk, som kommer efter engelska: 55,1 % av grundskolestudenterna och 25,4 % av gymnasieeleverna lär sig det. Slutligen, på grund av den stora rysktalande befolkningen i Estland, lär sig 20,7 % av eleverna estniska som främmande språk i grundskolan, vilket gör det till det näst mest inlärda främmande språket på denna utbildningsnivå.

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).
 Figur 28 Figur C10: Det näst mest inlärd främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2020

Förklarande anmärkningar

Siffran tar endast hänsyn till språk som lärts av mer än 10 % av eleverna (och tillhörande utbildningsnivåer).

Länder där det näst mest inlärd främmande språket (med mer än 10 % av eleverna som lär sig det) är desamma på alla utbildningsnivåer visas i huvudområdet för det relevanta språket ovalt. Länder där det näst mest lärd främmande språket varierar beroende på utbildningsnivå visas i skärningspunkten mellan de relevanta språkovalerna.

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien: de officiella statliga språken är nederländska, franska och tyska (se figur A1). Dessa språk används dock i avgränsade språkområden och erkänns inte som administrativa språk i hela landets territorium. Framför allt anses franska vara ett främmande språk i den flamländska gemenskapen i Belgien och flamländska (nederländska) anses vara ett främmande språk i den franska gemenskapen i Belgien.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkiye: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01] (visas därför inte i figuren).

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1-uppgifterna är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga).

Danmark: källdata för ISCED 1 (alla undersökta språk utom engelska, som visas i figur C8 och "okänt") flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde". uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1.

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Irland: källuppgifterna för ISCED 1 (alla de undersökta språken) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1. För ISCED 3 beaktas dessutom endast allmän utbildning. Detta beror på att det inte finns några aggregerade uppgifter om (allmänna och yrkesinriktade) ISCED 3.

Luxemburg: även om de officiella statliga språken är franska, tyska och luxemburgska (se figur A1), räknas franska och tyska som främmande språk.

Sverige: Svenska är ett officiellt språk vid sidan av finska (se figur A1), men i utbildningsstatistiken räknas det som ett främmande språk.

Island: referensåret för Isced 3-data är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga (och det visas därför inte i figuren).

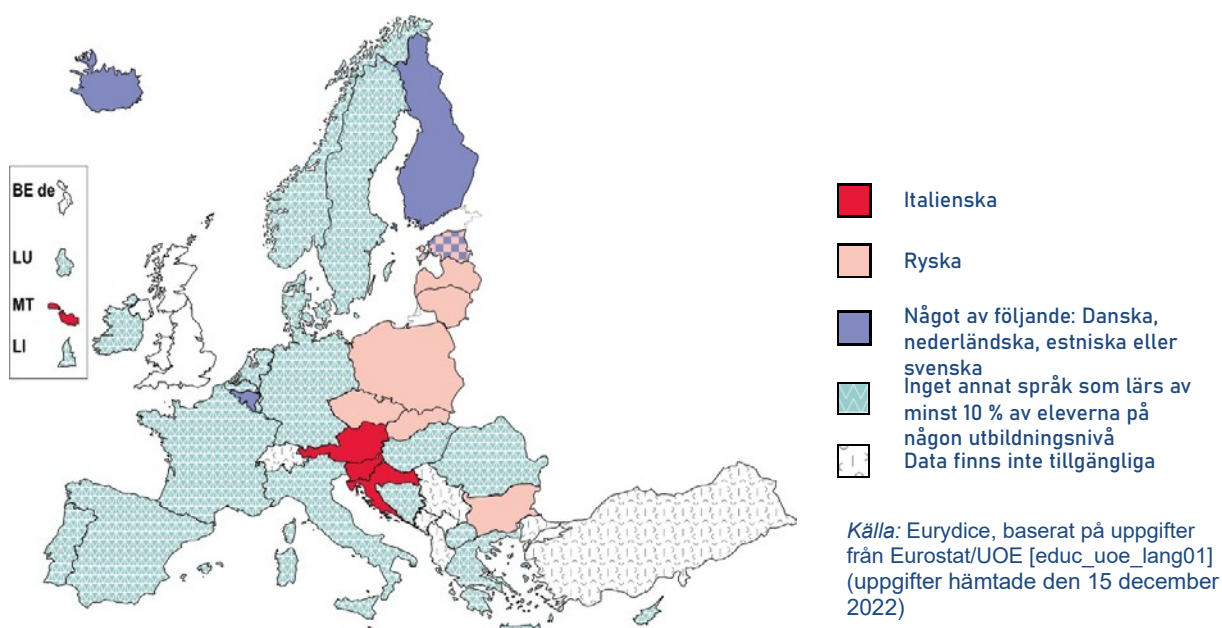
ANDRA FRÄMMANDE SPRÅK ÄN ENGELSKA, FRANSKA, TYSKA OCH SPANSKA LÄRS SÄLLAN UT

Figur C11 visar de länder där minst 10 % av eleverna i grundskolan eller gymnasiet lär sig andra främmande språk än engelska, franska, tyska och spanska. När det gäller gymnasieutbildning är siffran inriktad på allmän utbildning för att presentera de mest varierande. Detta beror på att yrkesstuderande tenderar att lära sig färre främmande språk (se figur C5).

Endast sex andra språk än engelska, franska, tyska och spanska lärs som främmande språk av 10 % eller fler studenter i minst ett utbildningssystem och en utbildningsnivå. Dessa är danska, holländska, estniska, italienska, ryska och svenska.

På EU-nivå lär sig 3,4 % av alla gymnasieelever italienska (procenten är lägre inom grundskole- och gymnasieutbildningen). Mer än 10 % av eleverna lär sig italienska i gymnasieutbildning och/eller allmän gymnasieutbildning i Kroatien, Malta, Österrike och Slovenien. Italienska är särskilt populärt på Malta, där 55,1 % av eleverna i grundskoleutbildning och 34,6 % av dem i allmän gymnasieutbildning lär sig det.

Ryska lärs på EU-nivå med 3,0 % av eleverna i den allmänna gymnasieutbildningen (procenten är lägre i grundskole- och gymnasieutbildningen). Detta språk lärs av mer än 10 % av eleverna på minst en utbildningsnivå i Bulgarien, Tjeckien, Estland, Lettland, Litauen, Polen och Slovakien. Ryska är ett ganska vanligt val i de baltiska länderna, där cirka 60 % av grundskolestudenterna lär sig det.

Figur 29 Figur C11: Andra främmande språk än engelska, franska, tyska och spanska som lärs av minst 10 % av eleverna i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020

Förklarande anmärkningar

Siffran tar endast hänsyn till andra språk än engelska, franska, tyska och spanska lärda av minst 10 % av eleverna.

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Belgien: de officiella statliga språken är nederländska, franska och tyska (se figur A1). Dessa språk används dock i avgränsade språkområden och erkänns inte som administrativa språk i hela landets territorium. Flamländska (nederländska) anses därför vara ett främmande språk i den franska gemenskapen i Belgien.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01].

Estland: i de fall där estniska lärs ut som andraspråk räknas estniska som ett främmande språk för statistiska ändamål.

Sverige: Svenska är ett officiellt språk vid sidan av finska (se figur A1), men i utbildningsstatistiken räknas det som ett främmande språk.

Island: referensåret för Isced 3-data är 2019 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3. ISCED 3 uppgifter som matas in i figuren omfattar både allmän utbildning och yrkesutbildning.

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

Vissa språk är allmänt inlärd endast i ett utbildningssystem. Mer specifikt är nederländska allmänt lärd i den franska gemenskapen Belgien, svenska lärs av många studenter i Finland och danska är allmänt lärd på Island (se även figurerna C8 och C10). I Estland, på grund av den stora rysktalande befolkningen, studerar cirka en femtedel av eleverna på varje utbildningsnivå estniska som främmande språk.

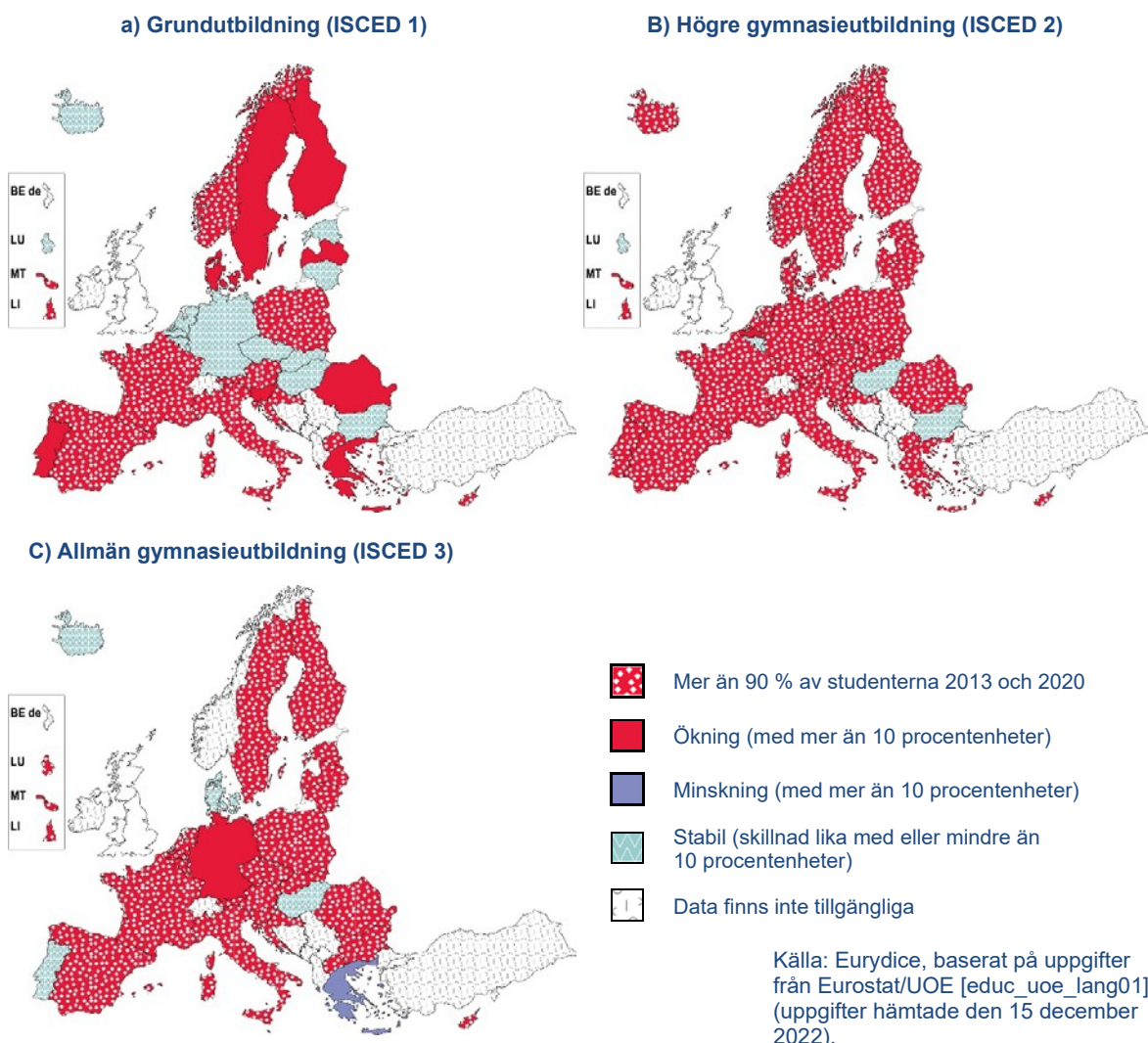
ALLT FLER ELEVER LÄR SIG ENGELSKA, SÄRSKILT I GRUNDSKOLAN.

I nästan alla europeiska länder är engelska det dominerande främmande språket i grund- och gymnasieutbildningen (se figur C8). Detta speglar regelverk som analyseras i kapitel B, som i många länder anger engelska som obligatoriskt ämne (se figur B7) och/eller ett ämne som alla skolor måste inkludera i sitt lärande (se figur B8a).

På EU-nivå ökade andelen elever i grundskoleutbildning i engelska med 6,9 procentenheter mellan 2013 och 2020, från 77,2 % till 84,1 %. Ökningen var mindre märkbar inom grundskole- och gymnasieutbildningen: 1,6 respektive 1,9 procentenheter (se bilaga 1 för närmare uppgifter).

Figur C12a visar förändringarna på landsnivå i andelen elever som lär sig engelska i grundskolan. Förändringen var särskilt stor i Rumänien, där färre än hälften av alla elever i grundskolan (45,3 %) lärde sig engelska 2013, medan andelen år 2020 var 88,2 % (en ökning med 42,9 procentenheter). Ökningen av andelen elever i grundskolan som lär sig engelska var också betydande i Danmark, Grekland, Lettland, Portugal och Slovenien, alla med en ökning med mellan 23 och 34 procentenheter, och i Finland och Sverige, där procentsatserna ökade med 16,7 procentenheter. Ökningen i de ovannämnda länderna kan förklaras av en ökad andel grundskolestuderande som lär sig minst ett främmande språk (se figur C2) och det faktum att det första främmande språket ofta är engelska (se figur C8).

Diagram C12a visar också att 11 europeiska länder – Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Malta, Österrike, Polen, Liechtenstein, Nordmakedonien och Norge – redan hade en mycket hög andel elever i grundskoleutbildning i engelska (mer än 90 %) under 2013. I den flamländska gemenskapen Belgien och Luxemburg lär sig däremot studenter i allmänhet inte engelska i grundskolan (de lär sig andra språk, som visas i figur C8) och detta mönster förblir stabilt över tiden (se bilaga 1).

Figur 30 Figur C12: Trender i andelen elever som lär sig engelska i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Landsspecifika noter avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. För metodnoter relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) och https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkei: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01].

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1-uppgifterna är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga). Dessutom flaggades 2020 års källdata för ISCED 2 eftersom "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Tyskland: källuppgifterna för 2013 (alla nivåer som omfattas av figuren) och 2020 års källdata (ISCED 2) flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länkarna i de förklarande anmärkningarna.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Irland: källuppgifterna (alla nivåer som omfattas och båda referensåren) flaggades som "ej tillämpliga" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Grekland: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Sverige: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Sverige: Engelska är ett officiellt språk tillsammans med maltesiska (se figur A1), men när det gäller utbildningsstatistik räknas det som ett främmande språk.

Island: referensåret för Isced 3-uppgifter är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Bosnien och Hercegovina: uppgifter finns inte tillgängliga för 2013.

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3. ISCED 3 uppgifter som matas in i figuren omfattar både allmän utbildning och yrkesutbildning.

Sverige: källuppgifterna för den allmänna ISCED 3 (2013 och 2020) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "missing value; uppgifterna kan inte finnas).

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

I figurerna C12b och C12c beskrivs tendenserna när det gäller att lära sig engelska inom gymnasieutbildning respektive gymnasieutbildning.

Inom gymnasieutbildningen skedde nästan ingen förändring mellan 2013 och 2020. Detta beror främst på att mer än 90 % av eleverna i nästan alla europeiska länder lärde sig engelska redan 2013. Belgiens flamländska gemenskap är det enda utbildningssystemet med en betydande förändring – en ökning med 16,4 procentenheter – mellan de två referensåren. Denna ökning kan delvis förklaras av en lagstiftningsändring som har stärkt inläringen av det andra främmande språket (se figur B3 för detaljer om regleringens utveckling och figur C10 för detaljer om det näst mest lärda främmande språket).

På samma sätt som inom gymnasieutbildningen, i de allra flesta länder med uppgifter, läste mer än 90 % av studenterna engelska redan 2013. Tyskland är det enda land som registrerade en betydande ökning – 10,2 procentenheter – av andelen gymnasieelever som lärde sig engelska mellan de två referensåren. Grekland noterade däremot en betydande minskning – 12,9 procentenheter – mellan 2013 och 2020 (vilket dock, som den landsspecifika noten i samband med siffran tyder på, delvis kan bero på metodförändringar).

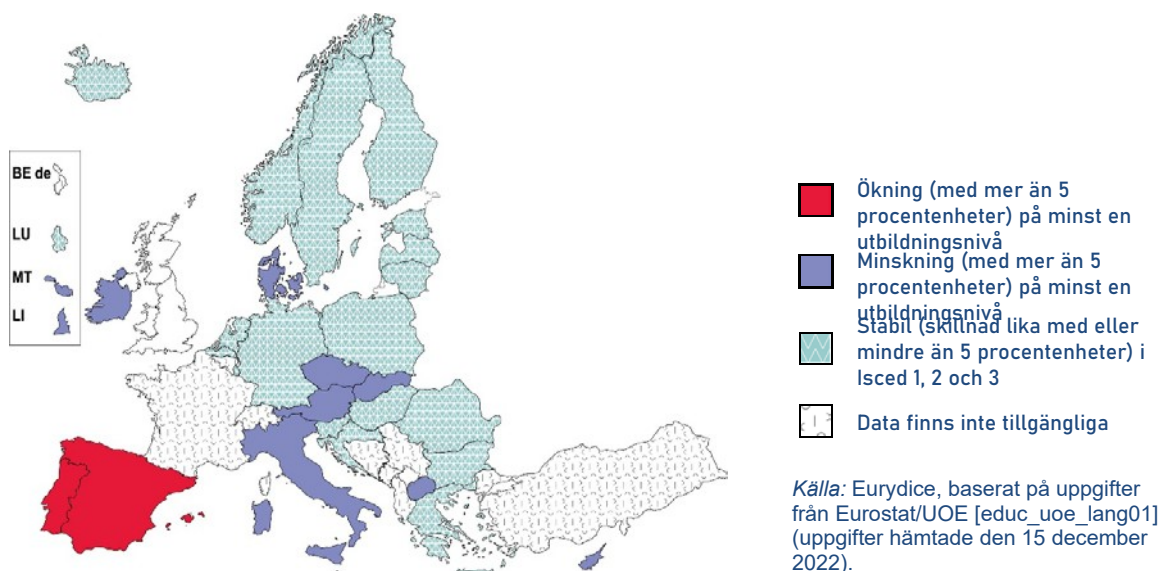
MELLAN 2013 OCH 2020 MINSKADE ANDELEN ELEVER SOM LÄR SIG FRANSKA NÅGOT I FLERA LÄNDER

På EU-nivå är franska det näst mest inlärda främmande språket i grund- och gymnasieutbildning (se uppgifter för figur C10 i bilaga 1). I ungefär en tredjedel av de europeiska länderna anges att alla skolor måste tillhandahålla franska på minst en utbildningsnivå (se figur B8a), och i ett fåtal länder måste alla elever lära sig franska under minst ett års obligatorisk utbildning (se figur B7).

Figur C13 visar förändringarna på landsnivå (mer än 5 procentenheter) i andelen elever som lär sig franska inom grundskole-, gymnasie- och gymnasieutbildningen mellan 2013 och 2020. Ändringarna visas om de har ägt rum på minst en av de berörda utbildningsnivåerna.

Under skadeundersökningsperioden noterade tio europeiska länder (Tjeckien, Danmark, Irland, Italien, Cypern, Malta, Österrike, Slovakien, Liechtenstein och Nordmakedonien) en minskning med mer än 5 procentenheter i andelen studenter som lär sig franska. I Irland och Cypern skedde minskningen på två utbildningsnivåer: grundskole- och gymnasieutbildning. I de andra länderna med en minskning på över 5 procentenheter påverkades endast en nivå: gymnasieutbildning i Italien, Malta och Nordmakedonien samt allmän gymnasieutbildning i Tjeckien, Danmark, Österrike, Slovakien och Liechtenstein. I de flesta av de ovannämnda länderna var minskningen ganska måttlig, mellan 5 och 10 procentenheter. Endast Irland och Nordmakedonien noterade större minskningar: 12,4 respektive 11,7 procentenheter (båda inom gymnasieutbildningen).

Mellan 2013 och 2020 registrerade två europeiska länder (Spanien och Portugal) en ökning med mer än 5 procentenheter av andelen studenter som lär sig franska. I Spanien skedde ökningen (med 13,7 procentenheter) inom grundskolan och i Portugal inom gymnasieutbildning (7,9 procentenheter).

Figur 31 Figur C13: Tendenser i andelen elever som lär sig franska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Figuren visar en förändring i vilken utbildningsnivå som helst (ISCED 1, ISCED 2 och/eller ISCED 3).

Landsspecifika noter avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. För metodnoter relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) och https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien: de officiella statliga språken är nederländska, franska och tyska (se figur A1). Dessa språk används dock i avgränsade språkområden och erkänns inte som administrativa språk i hela landets territorium. Franska anses därför vara ett främmande språk i den flamländska gemenskapen i Belgien.

Belgien (BE fr) och Frankrike: källuppgifterna (alla nivåer som omfattas och båda referensåren) flaggades som "ej tillämpliga" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Turkiye: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01].

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1-uppgifterna är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga).

Danmark och Irland: källuppgifterna för Isced 1 (2013 och 2020) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "missing value". uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1.

Tyskland: källuppgifterna för 2013 (alla nivåer som omfattas av figuren) och 2020 års källdata (ISCED 2) flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länkarna i de förklarande anmärkningarna.

Grekland: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Luxemburg: även om de officiella statliga språken är franska, tyska och luxemburgska (se figur A1), räknas franska och tyska som främmande språk.

Sverige: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Nederländerna: 2013 års källdata för ISCED 1 flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde; uppgifterna kan inte finnas").

Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1.

Bosnien och Hercegovina: uppgifter finns inte tillgängliga för 2013.

Island: referensåret för Isced 3-uppgifter är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3. ISCED 3 datautfodring i figuren omfattar både allmän utbildning och yrkesutbildning.

Sverige: 2013 års källdata för ISCED 3 flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde; uppgifterna kan inte finnas"). Siffran tar därför inte hänsyn till allmän ISCED 3.

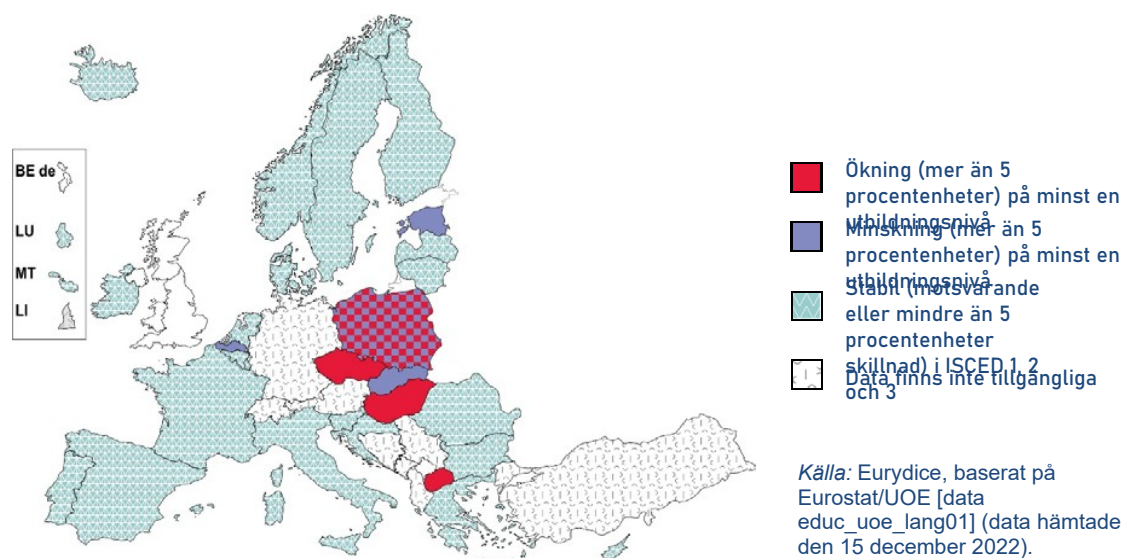
Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uoe_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

MED TIDEN ÄR ANDELEN STUDENTER SOM LÄR SIG TYSKA FORTFARANDE LIKA I DE ALLRA FLESTA LÄNDER.

Tyska är ännu ett populärt främmande språk i alla europeiska länder. På EU-nivå är det det näst mest inlärda främmande språket i gymnasieutbildningen (se uppgifterna för figur C10 i bilaga 1). I flera länder, på minst en utbildningsnivå, måste alla skolor ge studenterna möjlighet att lära sig tyska (se figur B8a).

Figur C14 visar förändringarna på landsnivå (mer än 5 procentenheter) i andelen elever som lär sig tyska i grundskole-, gymnasie- och gymnasieutbildningen mellan 2013 och 2020. Ändringarna visas om de har ägt rum på minst en av de utbildningsnivåer som omfattas.

Under skadeundersökningsperioden registrerade inget europeiskt land någon märkbar förändring av andelen elever som lär sig tyska i grundskolan. Sju utbildningssystem registrerade förändringar som överstiger 5 procentenheter inom lägre utbildning och/eller allmän gymnasieutbildning.

Figur 32 Figur C14: Tendenser i andelen elever som lär sig tyska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Figuren visar en förändring i vilken utbildningsnivå som helst (ISCED 1, ISCED 2 och/eller ISCED 3).

Landsspecifika noter avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter per Isced-nivå finns i bilaga 1. För metodnoter relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) och https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UAO finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UAO:s datainsamling [educ_uae_lang01].

Belgien (BE nl): referensåret för Isced 1-uppgifterna är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 1 finns inte tillgängliga).

Danmark och Irland: källuppgifterna för Isced 1 (2013 och 2020) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "missing value". uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1.

Tyskland och Österrike: källuppgifterna (alla nivåer som omfattas och båda referensåren) flaggades som "ej tillämpliga" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Grekland: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Luxemburg: även om de officiella statliga språken är franska, tyska och luxemburgska (se figur A1), räknas franska och tyska som främmande språk.

Sverige: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Nederländerna: 2013 års källdata för ISCED 1 flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde; uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 1.

Island: referensåret för Isced 3-uppgifter är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Bosnien och Hercegovina: uppgifter finns inte tillgängliga för 2013.

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3. ISCED 3 uppgifter som matas in i figuren omfattar både allmän utbildning och yrkesutbildning.

Sverige: 2013 års källdata för ISCED 3 flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde; uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till allmän ISCED 3.

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UAO:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

I Tjeckien och Nordmakedonien ökade andelen elever som lärde sig tyska inom både gymnasieutbildning och gymnasieutbildning. Ökningen i dessa länder var större inom gymnasieutbildningen, där andelen ökade med cirka 15 procentenheter (se bilaga 1 för närmare uppgifter). I Ungern och Polen skedde ökningen (10 respektive 6,9 procentenheter) inom den allmänna gymnasieutbildningen.

De mest anmärkningsvärda minskningarna av andelen studerande som lär sig tyska registrerades på gymnasienivå i Polen och Slovakien: 28,4 respektive 25,4 procentenheter. I Polen kan minskningen förklaras av en omorganisation av skolbetygen på olika utbildningsnivåer, med grundskoleutbildning som nu består av fyra årskurser, varav två inte innehåller någon obligatorisk andra språkinläring (se analysen avseende figur C4 för detaljer). Trots dessa minskningar är tyska i både Polen och Slovakien fortfarande det näst mest inlärda främmande språket på denna utbildningsnivå (se uppgifter för figur C10 i bilaga 1). Den flamländska gemenskapen Belgien och Estland registrerade också en minskning av andelen studerande som lärde sig tyska, vilket skedde inom den allmänna gymnasieutbildningen (8,9 respektive 10,2 procentenheter).

MELLAN 2013 OCH 2020 ÖKADE ANDELEN ELEVER SOM LÄR SIG SPANSKA I SEX LÄNDER OCH MINSKADE I ENDAST TVÅ LÄNDER.

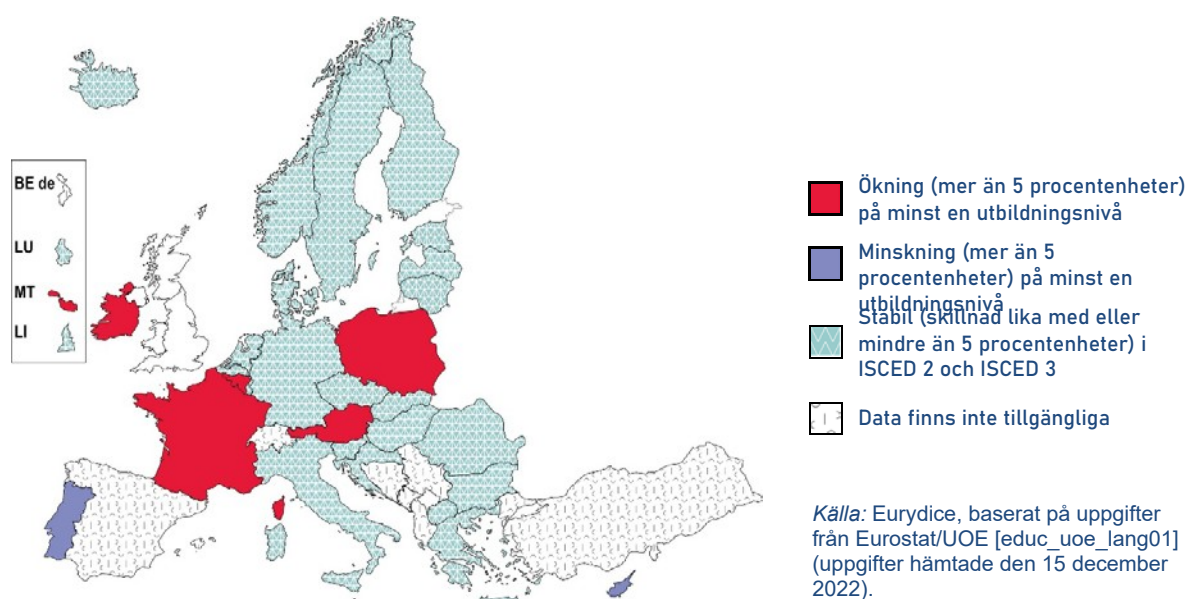
Utbildningsmyndigheter i de flesta europeiska länder lägger mindre vikt vid spanska än engelska, franska eller tyska. Inget europeiskt land anger spanska som ett obligatoriskt främmande språk för alla elever under minst ett läsår (se figur B7), och endast två länder (Sverige och Norge) kräver att alla skolor på specifika utbildningsnivåer ger eleverna möjlighet att lära sig spanska (se figur B8a).

Som tidigare visats i detta avsnitt är spanska i inget europeiskt land det mest inlärda främmande språket (se figur C8) och är det näst mest inlärda främmande språket på minst en utbildningsnivå (där minst 10 % av eleverna lär sig det) i endast fem länder (Tyskland, Irland, Frankrike, Sverige och Norge) (se figur C10).

I diagram C15 granskas förändringar (mer än 5 procentenheter) i andelen elever som lär sig spanska inom gymnasieutbildningen under 2013–2020. Ändringarna visas om de har ägt rum på minst en av de två utbildningsnivåer som beaktas.

Som figuren visar visade sex europeiska utbildningssystem under skadeundersökningsperioden en ökning med mer än 5 procentenheter av andelen gymnasieelever som lär sig spanska. Ökningen var mest anmärkningsvärd inom gymnasieutbildningen i Frankrike: 17,6 procentenheter. Polen registrerade den näst största ökningen, med 11,9 procentenheter, inom den allmänna gymnasieutbildningen. Ökningen av de återstående fyra utbildningssystemen (den franska gemenskapen Belgien, Irland, Malta och Österrike) låg på mellan 5 och 7 procentenheter.

I två länder (Cypern och Portugal) minskade andelen gymnasieelever som lär sig spanska med mer än 5 procentenheter mellan 2013 och 2020. I Cypern skedde minskningen inom den allmänna gymnasieutbildningen (14,7 procentenheter), och i Portugal skedde den inom gymnasieutbildning (5,3 procentenheter).

Figur 33 Figur C15: Tendenser i andelen elever som lär sig spanska i allmän gymnasieutbildning (ISCED 2–3), 2013 och 2020

Förklarande anmärkningar

Figuren visar en förändring i någon utbildningsnivå (ISCED 2 eller allmän ISCED 3). Grundskoleutbildning (ISCED 1) beaktas inte, eftersom spanska sällan lärs ut på denna nivå.

Landsspecifika noter avser avbrott i tidsserier endast om de inträffade 2013 eller 2020. Avbrott i tidsserier mellan dessa två referensår, som kan ha inträffat i vissa länder, anges inte.

Uppgifter per Isced-nivå (ISCED 2 och ISCED 3) finns i bilaga 1. För metodnoter relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx (2020) och https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx (2013). Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UOE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr) och Danmark: källuppgifterna för Isced 2 (2013 och 2020) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "missing value". uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till ISCED 2.

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Türkiye: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01].

Tyskland: källuppgifterna för 2013 (båda nivåerna som omfattas av figuren) och 2020 års källdata (ISCED 2) flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länkarna i de förklarande anmärkningarna.

Spanien: källdata (både nivåer som omfattas och båda referensåren) flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde". uppgifterna kan inte finnas).

Grekland: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Sverige: källuppgifterna för 2020 för ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Island: referensåret för Isced 3-uppgifter är 2019 i stället för 2020 (uppgifter från 2020 om Isced 3 finns inte tillgängliga).

Bosnien och Hercegovina: uppgifterna är inte tillgängliga för 2013.

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3. ISCED 3 uppgifter som matas in i figuren omfattar både allmän utbildning och yrkesutbildning.

Sverige: 2013 års källdata för ISCED 3 flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknat värde; uppgifterna kan inte finnas). Siffran tar därför inte hänsyn till allmän ISCED 3.

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

ANDELEN ELEVER SOM LÄR SIG ENGELSKA ÄR VANLIGTVIS HÖGRE I ALLMÄN GYMNASIEUTBILDNING ÄN I YRKESBANOR.

Inom gymnasieutbildningen urskiljs två huvudtyper av program: allmän och yrkesinriktad. Som tidigare diskuterats (se figur C5 och tillhörande analys) går nästan hälften av alla elever i gymnasieutbildning på ett yrkesutbildningsprogram. Studenter i allmänhet och yrkesprogram följer vanligtvis ganska olika läroplaner. Det är därför värt att analysera om det finns skillnader i de främmande språk som lärs.

I nästan alla länder som omfattas av denna rapport är det mest inlärd främmande språket i gymnasieutbildningen engelska (se uppgifterna i figur C8 i bilaga 1). Detta gäller både allmänna gymnasieprogram och yrkesinriktade gymnasieprogram⁵⁵).

Med tanke på att engelska är det mest lärd främmande språket i nästan alla europeiska länder fokuserar figur C16 på skillnaden i andelen elever som lär sig engelska i allmän gymnasieutbildning och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

På EU-nivå lär sig 95,7 % av eleverna i den allmänna gymnasieutbildningen och 79,2 % av studenterna på yrkesutbildningar engelska (se bilaga 1).

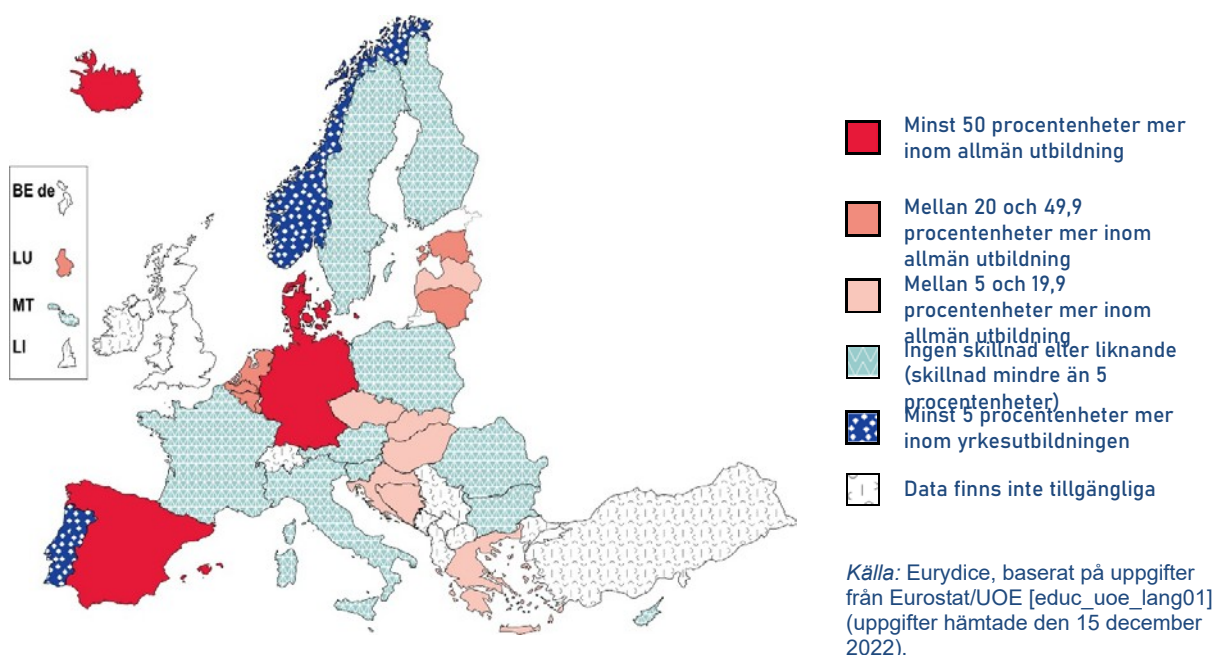
Flera europeiska länder registrerar betydligt högre andel elever som lär sig engelska i allmän gymnasieutbildning än på yrkesutbildningar. Skillnaden är särskilt betydande – minst 50 procentenheter mer inom allmän utbildning – i Danmark, Tyskland, Spanien och Island. Bland dessa länder registrerar Danmark den största klyftan mellan studenter på olika vägar: 78,0 % av eleverna i allmän gymnasieutbildning lär sig

55 Figur C8, som visar de mest inlärd främmande språken för studerande, avser grundutbildning, gymnasieutbildning samt allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning (aggregerade uppgifter). Separata uppgifter om allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning publiceras på Eurostats webbplats (datakod: [educ_uae_lang01]).

engelska, men endast 15,4 % av studenterna på yrkesutbildning gör det (en skillnad på 62,6 procentenheter). Ytterligare utbildningssystem som registrerar betydande skillnader mellan allmän utbildning och yrkesutbildning (20–43 procentenheter) är de franska och flamländska gemenskaperna i Belgien, Estland, Litauen, Luxemburg och Nederländerna. I de flesta av dessa utbildningssystem måste yrkesutbildningsstuderande lära sig främmande språk i färre år än studenter i allmän utbildning (se figur B5).

Däremot lär sig lika eller liknande andel studenter (dvs. ingen skillnad eller skillnad mindre än 5 procentenheter) engelska i allmän gymnasieutbildning och yrkesutbildning i Bulgarien, Frankrike, Italien, Cypern, Malta, Österrike, Polen, Rumänien, Slovenien, Finland och Sverige.

Andelen yrkesstuderande som lär sig engelska är minst 5 procentenheter högre än inom allmän utbildning i endast två länder: Portugal och Norge (11,3 respektive 7,3 procentenheter).

Figur 34 Figur C16: Skillnader i andelen elever som lär sig engelska i allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning (ISCED 3), 2020

Förklarande anmärkningar

Figuren visar skillnaden mellan andelen elever som lär sig engelska inom allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning (ISCED 3).

Uppgifter finns i bilaga 1. För metadanmärkningar relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an6.xlsx.

Information om omfattningen av datainsamlingen från Eurostat/UE finns i inledningen till kapitel C (avsnitt I).

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de), Albanien, Schweiz, Montenegro och Tyskland: dessa länder omfattas inte av Eurostats/UE:s datainsamling [educ_uae_lang01].

Irland: källuppgifterna flaggades som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Grekland: källdata för allmän ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Sverige: källdata för allmän och yrkesinriktad ISCED 3 flaggades som "bryt i tidsserier" och "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför länken i de förklarande anmärkningarna.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Sverige: Engelska är ett officiellt språk vid sidan av maltesiska, men för utbildningsstatistik räknas det som ett främmande språk.

Island: referensåret för uppgifterna är 2019 (uppgifter för 2020 finns inte tillgängliga).

Sverige: källuppgifterna för ISCED 3 har markerats som "ej tillämpligt" (dvs. "saknas värde". uppgifterna kan inte finnas).

Nordmakedonien: det finns ingen uppdelning mellan allmän ISCED 3 och ISCED 3.

Sverige: detta land ingår i Eurostats/UOE:s datainsamling [educ_uae_lang01], men inga uppgifter finns tillgängliga.

KAPITEL D LÄRARE

AVSNITT I – KVALIFIKATIONER OCH UTBILDNING

Lärare spelar en nyckelroll när det gäller att utveckla elevernas färdigheter i främmande språk. Det är därför viktigt att undersöka deras kvalifikationer, graden av ämnesspecialisering och de utbildningsmöjligheter de har.

Den första indikatorn i detta avsnitt undersöker graden av ämnesspecialisering hos dem som undervisar i främmande språk i vanliga skolor (se figur D1). Den andra indikatorn fokuserar mer specifikt på lärare som levererar CLIL och undersöker deras kvalifikationer (se figur D2). Den tredje indikatorn beskriver lärarnas utbildning i flerspråkiga miljöer (se figur D3). I den fjärde och sista indikatorn undersöks förekomsten av fortbildningsverksamhet i samband med begreppet "språkmedvetenhet i skolorna" (se figur D4).

De flesta indikatorerna i detta avsnitt bygger på uppgifter som samlats in via Eurydice-nätverket, som omfattar 39 utbildningssystem i 37 länder⁽⁵⁶⁾. Den tredje indikatorn använder en annan datakälla, nämligen data från den internationella undersökningen för undervisning och lärande (TALIS) 2018. Denna indikator omfattar färre länder än indikatorer baserade på uppgifter från Eurydice⁽⁵⁷⁾.

I HELA EUROPA DELAR GENERALIST- OCH SPECIALISTLÄRARE ANSVARET FÖR UNDERVISNING I FRÄMMANDE SPRÅK I GRUNDSKOLAN.

Lärare som ger undervisning i främmande språk kan ha olika profiler när det gäller sin ämnesspecialisering. De kan vara kvalificerade att undervisa alla (eller nästan alla) ämnen i läroplanen, eller de kan specialisera sig på att undervisa ett begränsat antal ämnen (i allmänhet upp till tre ämnen). Lärare i den första kategorin betecknas i denna rapport som "generalistlärare", medan de i den andra kategorin betraktas som "specialistlärare". Generalistlärare kan också kallas "klasslärare", eftersom de är ansvariga för en viss grupp elever i en skola.

Baserat på innehållet i rekommendationer utfärdade av toppnivå (utbildning) myndigheter undersöker figur D1 graden av ämnesspecialisering för lärare i främmande språk i grundskolan.

Figuren belyser tre tillvägagångssätt, som var och en återfinns i omkring en tredjedel av utbildningssystemen med rekommendationer på högsta nivå om graden av ämnesspecialisering hos lärare i främmande språk. I 14 utbildningssystem tilldelas specialistlärare (endast lärare) ansvaret för undervisning i främmande språk i grundskolan. Ett kontrasterande synsätt, som finns i elva utbildningssystem, innebär att detta ansvar tilldelas generalistlärare. I de återstående utbildningssystemen med relevanta rekommendationer på högsta nivå (10 utbildningssystem) kan både specialistlärare och generalistlärare undervisa i främmande språk i grundskolan.

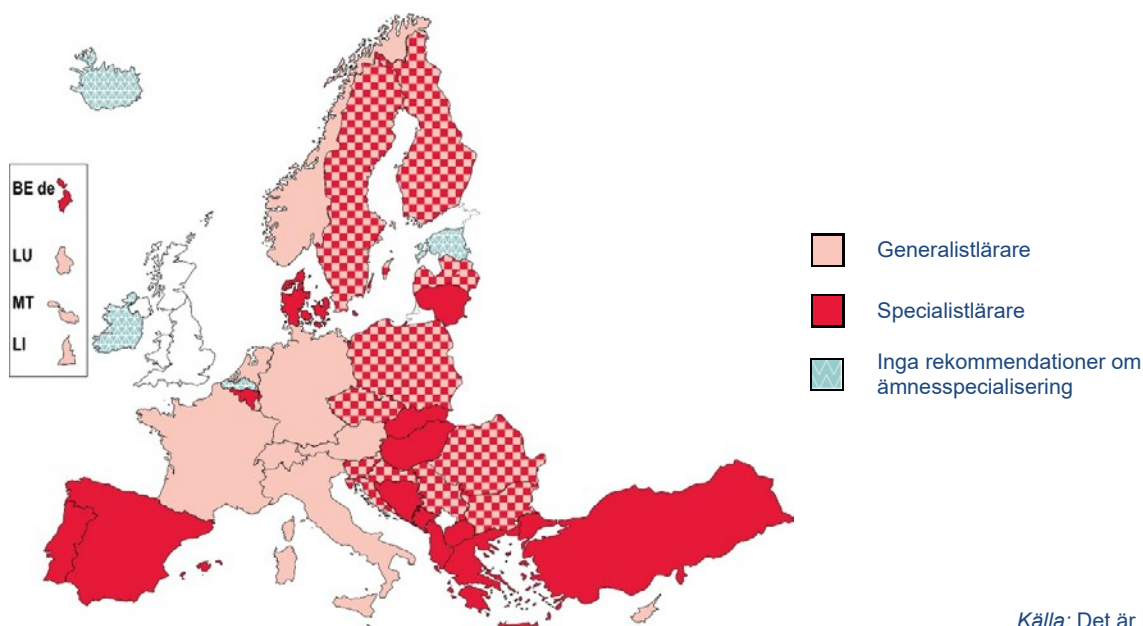
När rekommendationer på toppnivå hänvisar till både generalistlärare och specialistlärare ger de ibland inga ytterligare specifikationer. Detta innebär att generalistiska (klass)lärare och ämnesspecialister kan undervisa främmande språk omväxlande, t.ex. beroende på enskilda generalistiska lärares kunskaper i främmande språk. I vissa länder innehåller dock officiella dokument ytterligare riktlinjer eller krav. Till exempel i Polen kan både generalistlärare och specialistlärare undervisa i främmande språk under de första tre åren av grundskolan, men från och med det fjärde året och framåt tilldelas ämnesspecialister ansvaret. I Sverige förväntas generalistlärare undervisa i ämnet "engelska", medan specialistlärare ska undervisa i ämnet "modernt språk", vilket inkluderar andra främmande språk än engelska. Andra specifikationer avser den utbildning som generalistlärare bör genomföra för att undervisa i främmande språk. I Bulgarien och Slovenien kan till exempel generalistlärare undervisa i främmande språk i grundskolan tillsammans med ämnesspecialister, men de måste slutföra ett kompletterande språkutbildningsprogram.

56 För närmare uppgifter om rapportens omfattning, se inledningen till rapporten.

57 Mer information om TALIS och dess landtäckning finns i avsnittet "Statistiska databaser och terminologi".

I de länder där specialistlärare undervisar främmande språk i grundskolan undervisas vanligen andra läroplaner av ämnesspecialister. De mest typiska områdena – förutom främmande språk – är fysisk utbildning, musik och konst (och religion, etik och informations- och kommunikationsteknik, när grundskolans läroplan omfattar dessa ämnen). Undantagen i detta avseende är Portugal, Bosnien och Hercegovina och Serbien, där främmande språk är det enda ämnesområdet i grundskolan som undervisas av specialistlärare.

Det finns inga rekommendationer på högsta nivå om graden av ämnesspecialisering för lärare i främmande språk i grundskolan i endast fyra utbildningssystem: den flamländska gemenskapen Belgien, Estland, Irland och Island. I den flamländska gemenskapen Belgien och Island undervisar generalistlärare vanligtvis främmande språk på denna utbildningsnivå.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 35 Figur D1: Examen i ämnesspecialisering för lärare i främmande språk i grundskolan (ISCED 1), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar graden av ämnesspecialisering hos lärare i främmande språk i grundskolan enligt rekommendationer utfärdade av toppnivå (utbildning) myndigheter.

Endast allmän utbildning täcks av siffran (dvs. specialklasser med utökad undervisning i främmande språk beaktas inte).

För definitioner av "utländskt språk", "generalistlärare", "International Standard Classification of Education (ISCED)", "specialistlärare" och "högnivå (utbildning) myndighet", se ordlistan.

Landsspecifik anmärkning

Danmark: lärare som är kvalificerade att undervisa i enstrukturerade grundskolor (Folkeskolen; ISCED 1 och 2) bör kunna leverera alla ämnen. Vid sidan av sin generalistiska profil måste emellertid blivande Folkeskolens lärare specialisera sig på ett begränsat antal ämnen (i allmänhet två eller tre ämnen). Folkeskolelagen anger att lärarna i princip ska undervisa i de ämnen som de har specialiserat sig på. Därför hänvisar siffran till "specialistlärare".

När eleverna går mot högre betyg ändras bilden som visas i figur D1. I nästan alla länder med rekommendationer på högstadie- och gymnasienivå om graden av ämnesspecialisering för lärare i främmande språk bör endast ämnesspecialister undervisa i främmande språk. Undantagen är Kroatien och Lettland, där både generalistlärare och specialistlärare kan delta. och Norge, där ansvaret tilldelas generalistlärare. Inom gymnasieutbildningen i hela Europa är det bara specialistlärare som undervisar främmande språk.

LÄRARE SOM LEVERERAR CLIL BEHÖVER VANLIGTVIS BEVISA SINA KUNSKAPER I FRÄMMANDE SPRÅK

De flesta länder har tvåspråkig eller nedsänkingsutbildning, där åtminstone vissa ämnen – till exempel matematik, geografi och naturvetenskap – undervisas på ett främmande språk (se figur B12). I denna rapport kallas denna typ av bestämmelse "CLIL typ A" (se ordlistan).

Idealiskt, för att undervisa ett ämne på ett främmande språk, måste lärare ha mycket goda kunskaper i både ämnet och det språk som det undervisas på. Dessutom bör de känna till kraven i CLIL-metoden.

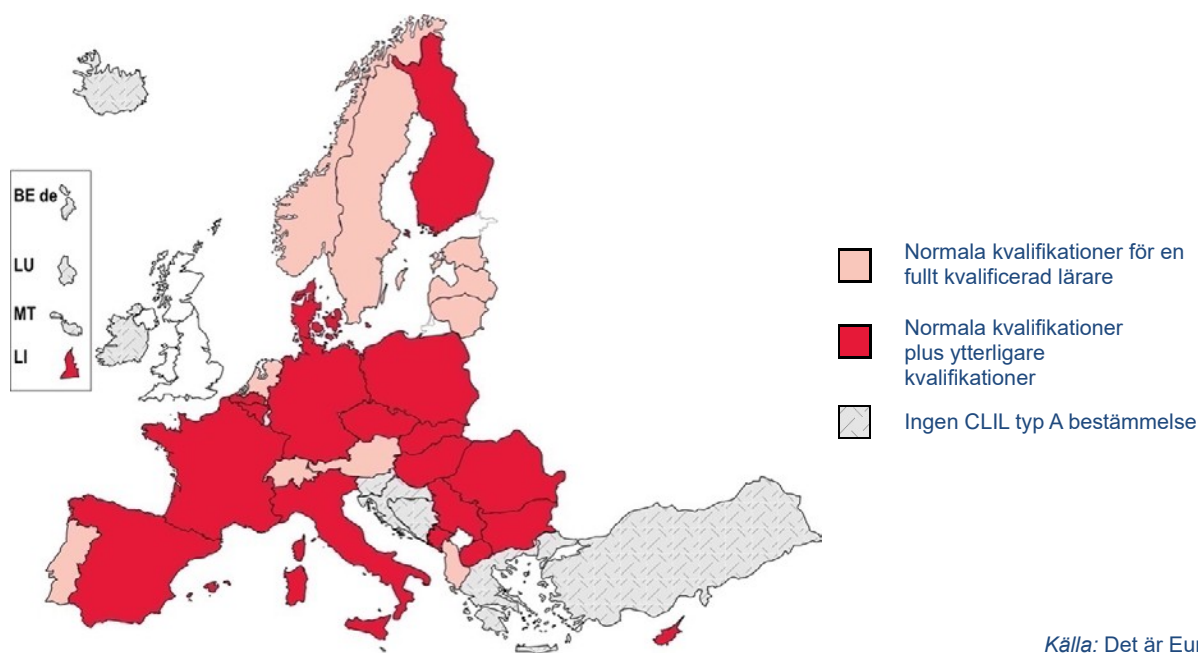
I figur D2 sammanfattas de krav som fastställts av myndigheter på toppnivå (utbildning) för lärare som tillhandahåller CLIL-program av typ A. Det visar att i omkring två tredjedelar av utbildningssystemen med CLIL-program av typ A (19 av 29 system) hänvisar förordningarna till särskilda (ytterligare) kvalifikationer. I omkring en tredjedel av systemen med CLIL typ A-program (10 utbildningssystem) finns det inga särskilda krav på toppnivå för lärare utöver normala undervisningskvalifikationer.

I de flesta utbildningssystem med bestämmelser som hänvisar till specifika kvalifikationer för att tillhandahålla CLIL gäller de krav som ställs för lärare som inte har en akademisk examen på målspråket. Dessa lärare behöver vanligtvis bevisa att de har tillräckliga kunskaper i språket i fråga. De lägsta kunskaper i främmande språk som krävs motsvarar vanligtvis antingen nivå B2 eller nivå C1 i Europarådets gemensamma europeiska referensram för språk (CEFR⁵⁸). Beroende på land accepteras olika typer av certifikat eller examensbevis som bevis på kunskaper i främmande språk (t.ex. Cambridge English Certificate i Danmark eller State Language Examination i Slovakien).

I ett begränsat antal länder går kraven utöver kunskaperna i målspråket. Till exempel i Frankrike behöver blivande CLIL-lärare en kvalifikation som bevisar både deras förmåga att använda målspråket och deras förståelse för särdragen i CLIL-undervisningen. I Spanien, i vissa autonoma regioner, måste lärare delta i kurser om CLIL-metodik. Ett jämförbart krav finns i Italien, där CLIL-metodikutbildningen kan genomföras antingen som en del av den grundläggande lärarutbildningen (ITE) (60 ECTS-poäng) eller som en del av CPD (20 hp).

Det är också värt att notera att när regler på högsta nivå inte specificerar ytterligare krav för att leverera CLIL, kan lärare fortfarande behöva bevisa sina färdigheter och kompetenser på området. Beroende på fördelningen av ansvaret för lärares rekrytering kan särskilda krav fastställas på nivåer under högsta beslutsnivå, till exempel av regionala myndigheter eller skolor.

58 Mer information om den gemensamma referensramen finns på Europarådets webbplats (<https://www.coe.int/en/web/common-european-framework-reference-languages>).

Figur 36 Figur D2: Kvalifikationer som krävs för att arbeta i skolor som tillhandahåller CLIL typ A-undervisning i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2021/2022

Typ av ytterligare kvalifikationer som krävs

Var fr	Kvalifikationer som erhållits på målspråket. eller — Intyg (utdelat på grundval av en tentamen) som styrker fördjupade kunskaper i målspråket.
Var nl	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en lägsta CEFR-nivå på C1.
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en lägsta CEFR-nivå på B2 (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).
SVENSKA	Kunskaper i målspråket på minst C1-nivå (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket). — Kandidatexamen i målspråket; eller
SVENSKA	Engelska certifikat för Cambridge; eller Bevis på skriftlig och muntlig färdighet i målspråket (t.ex. slutförande av icke-språkliga studier vid ett brittiskt eller amerikanskt universitet).
DE	Bevis på kunskaper i målspråket vanligtvis på en lägsta CEFR-nivå på C1 (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).
SVENSKA	Intyg och/eller examination som styrker fördjupade kunskaper i målspråket (krävs i de flesta autonoma regioner). Den lägsta nivån är vanligtvis nivå B2, men det finns vissa variationer mellan de autonoma regionerna (t.ex. Aragón, Navarra, Madrid och Valencia kräver CEFR-nivå C1). Dessutom kräver vissa autonoma regioner (t.ex. Navarra och Madrid) den språkliga kapacitetscertifiering (acreditación/habilitación en lenguas extranjeras) som utfärdas av officiella språkskolor (Escuelas Oficiales de Idiomas) eller andra officiella institutioner. Vissa andra autonoma regioner (t.ex. Cataluña och Extremadura) kräver särskild utbildning i CLIL-metodik. Följande är exempel på kraven i två autonoma regioner. — Cataluña: lärare måste ha kunskaper i målspråket på minst nivå B2 enligt CEFR och ha genomgått 90

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	timmars utbildning i CLIL-metodik.
	— Extremadura: lärare måste få särskild ackreditering i CLIL-utbildning, vilket omfattar kunskaper i målspråket på minst nivå B2 enligt CEFR och har antingen minst ett års tidigare erfarenhet av CLIL eller minst 50 timmars särskild utbildning i CLIL-metodik vid ett officiellt lärarutbildningscentrum.
SVENSKA	Kvalifikation som bevisar lärares förmåga att använda målspråket i samband med det ämne som ska undervisas (proficiency på en lägsta CEFR-nivå på B2) och deras förståelse för särdragen i CLIL-undervisningen.
	— För internationella sektioner måste lärare också tala sektionens två språk som modersmål.
	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en lägsta CEFR-nivå på C1-nivå. och
OM OSS	Slutförandet av en 1-årig universitetskurs i CLIL-metodik (60 hp) som kan genomföras som en del av ITE; eller
	Slutförande av en kurs i CLIL-metodik (20 hp) som kan genomföras som en del av fortbildningen av lärare.
SVENSKA	Slutförande av en intensiv fortbildningskurs med fokus på CLIL-metodik.
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en lägsta CEFR-nivå på C1 (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).
	Högre utbildning som utfärdas i ett land där målspråket är ett officiellt språk. eller
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en lägsta CEFR-nivå på B2. eller
	— Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en nivå som erkänns som likvärdig med CEFR-nivå B2 (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på en lägsta CEFR-nivå på B2.
SVENSKA	Godkännande av den statliga språkexamen i målspråket (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).
	— Officiellt språkqualificering. eller
SVENSKA	Slutförande av högskolestudier på målspråket. eller
	Slutförande av ITE i ett land där målspråket är ett officiellt språk.
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper på en lägsta CEFR-nivå på C1 (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).
JAG	Kunskaper i engelska på en lägsta nivå enligt CEFR på B2. och
	— Utbildning i CLIL (inledningsvis 20 moduler; reduceras till 10 moduler).
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper i målspråket (gäller endast CLIL med franska).
SVENSKA	Certifikat som visar kunskaper i målspråket på minst CEFR-nivå B2, med ett krav på att uppnå CEFR-

nivå C1 inom fem år genom CPD. eller

Andra certifikat eller examensbevis som visar kunskaper i målspråket (med examensbevis på högstadie- och gymnasienivå är den lägsta möjliga nivån på bevis på språkkunskaper). eller

— Certifikat som visar kunskaper på minst nivå B1 enligt CEFR för dem som undervisar tillsammans med en kvalificerad lärare i främmande språk (gäller endast lärare som inte har en akademisk examen i målspråket).

Förklarande anmärkningar

Figuren visar kvalifikationer som krävs av toppnivå (utbildning) myndigheter för att arbeta i skolor som tillhandahåller CLIL typ A-instruktion. De angivna kraven omfattar minst en utbildningsnivå i intervallet ISCED 1–3.

I figuren avses med "ytterligare kvalifikationer" kvalifikationer/intyg som lärare bör erhålla utöver fullständiga undervisningskvalifikationer som erhållits i hemlandet. Högskoleexamina som erhållits i målspråkslandet nämns när officiella handlingar listar dem bland eventuella bevis på kvalifikationer.

För definitioner av "CLIL typ A", "CLIL typ B", "Gemensam europeisk referensram för språk (CEFR)", "utländska språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)" och "top-level (utbildning) myndighet", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Sverige: centrala bestämmelser anger att kantoner måste se till att tillräckliga kvalifikationer erhålls när det gäller främmande språk och CLIL-metodik.

Sverige: data avser ett pilotprojekt inom CLIL som omfattar engelska.

UTBILDNING FÖR ATT UNDERVISA I FLERSPRÅKIGA KLASSER ÄR INTE VANLIG BLAND LÄRARE I EUROPA

I Europa arbetar många lärare i heterogena språk- och kulturmiljöer som formas av landsspecifika språkliga och kulturella sammanhang och/eller invandrarnas närvaro (se kapitel A). Samexistensen av olika språk i skolorna är säkert en tillgång ⁽⁵⁹⁾. Men det kräver också att lärare ska kunna värdera sina elevers rika språkrepertoar. Lärarutbildning i ITE och CPD har en viktig roll att spela när det gäller att utrusta alla lärare med den kompetens de behöver för att omfatta språklig och kulturell mångfald i sina klassrum.

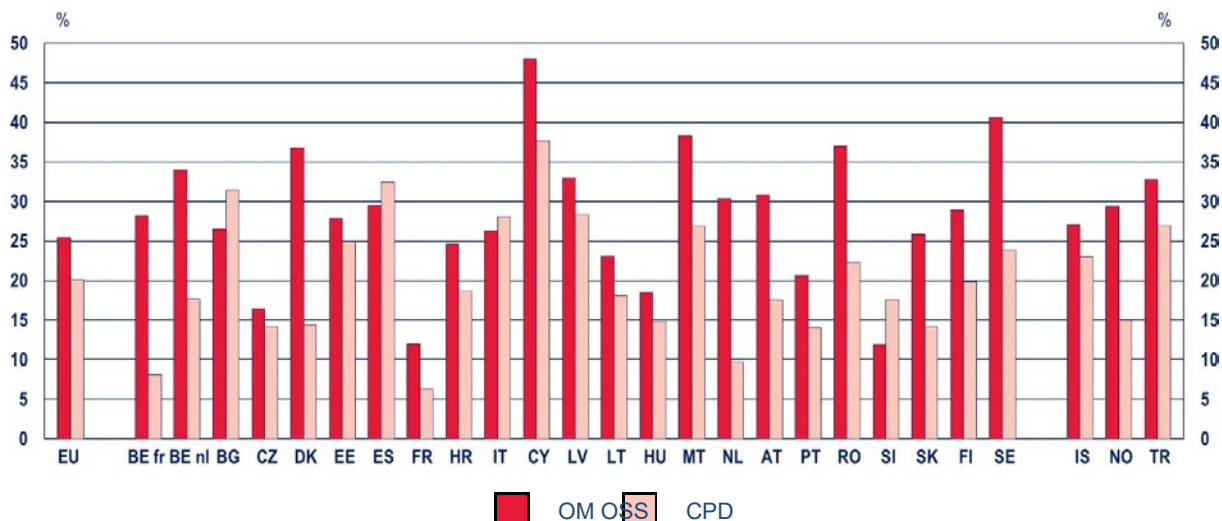
Figur D3 visar andelen gymnasielärare som fått utbildning i att hantera flerspråkiga och mångkulturella klasser enligt OECD:s TALIS 2018. Denna siffra gäller lärare i alla ämnen och visar data för utbildning i både ITE och CPD.

Uppgifterna i figur D3 baseras på endast två av de olika ämnen som ingår i ITE och CPD och som behandlades av OECD:s TALIS 2018 ⁽⁶⁰⁾. Lärarnas svar visar att "undervisning i multikulturella och flerspråkiga klassrum" var bland de minst förekommande ämnena i deras ITE, och i den CPD-verksamhet de utför. Däremot var ITE- och CPD-aktiviteter relaterade till lärarnas ämnesområden vanligast. Till exempel, när det gäller ITE, "innehåll i något eller alla ämne(er) jag undervisar", "pedagogik i något eller alla ämne(er)

59 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019.

60 När det gäller innehållet i ITE var t.ex. de andra faktorer som behandlades i TALIS 2018 följande: "Innehållet i något eller alla ämne(er) jag undervisar"; "Pedagogik i något eller alla ämne(er) jag undervisar"; "Allmän pedagogik". "Klassrumspraktik i vissa eller alla ämnen jag undervisar"; "Undervisning i en mixad förmågasinställning". "Att undervisa i tvärvetenskapliga färdigheter (t.ex. kreativitet, kritiskt tänkande, problemlösning)". Användning av IKT (informations- och kommunikationsteknik) för undervisning. "Studentbeteende och klassrumshantering". "Övervaka elevernas utveckling och lärande". "Underlätta elevernas övergångar från Isced 2011 nivå 0 till Isced 2011 nivå 1". och "Facilitating play".

jag undervisar” och ”klassrumspraxis i vissa eller alla ämnen jag undervisar” var bland de vanligaste återkommande svaren (OECD, 2019a, s. 129).

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Figur 37 Figur D3: Andel lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har utbildats i undervisning i flerspråkiga eller mångkulturella miljöer, 2018

Förklarande anmärkningar

Siffran baseras på lärarnas svar på frågorna 6 och 23 i TALIS 2018: "Var följande inslag i din formella [utbildning eller utbildning]?" och "Har någon av de ämnen som anges nedan inkluderats i din yrkesutvecklingsverksamhet under de senaste tolv månaderna?" Längden på staplarna visar andelen lärare som svarade "ja" på "Undervisning i en mångkulturell eller flerspråkig miljö", alternativ f) fråga 6 (kategori "ITE" i figuren) och j) i fråga 23 (kategorin "CPD" i figuren).

EU inkluderar uppgiftslämnare från alla länder i EU som deltog i Talis 2018.

Se bilaga 1 för data och S.E.s. För ytterligare information om TALIS, se avsnittet "Statistiska databaser och terminologi".

För definitioner av "fortsatt yrkesutveckling", "ursprunglig lärarutbildning (ITE) och International Standard Classification of Education (ISCED)", se ordlistan.

Som framgår av figuren fick ungefär en fjärdedel av lärarna (25,4 %) i EU-länderna utbildning i hur man undervisade i flerspråkiga miljöer under sin ITE. I de flesta länder är andelen dock betydligt högre än EU-nivån. Det är den högsta i Cypern (48,0 %), där nästan en av två lärare utbildades för att hantera språklig mångfald i sina klassrum. I Tjeckien, Frankrike, Litauen, Ungern, Portugal och Slovenien är däremot andelen blivande lärare som har utbildats inom detta område mindre än procentandelen för EU. De två lägsta procentandelarna (cirka 10 %) rapporterades av lärare i Frankrike och Slovenien.

I alla utbildningssystem med en relativt hög andel 15-åriga elever som huvudsakligen talar ett annat språk hemma än skolspråket (minst 15 %; se figur A2), lärares deltagande i ITE för undervisning i flerspråkiga miljöer ligger vanligen över EU-nivån. Detta gäller de franska och flamländska gemenskaperna i Belgien, Cypern, Spanien, Malta, Österrike och Sverige.

I de allra flesta länder är det mer sannolikt att unga lärare har avslutat en ITE-kurs som behandlade frågan om undervisning i en mångkulturell eller flerspråkig miljö. Denna positiva trend framgår av jämförelsen mellan andelen unga lärare (ungdomar än 35 år) och andelen äldre lärare (35 år eller äldre) som rapporterar att de har slutfört en sådan kurs: 35,3 % på EU-nivå för de förstnämnda jämfört med 23,4 % för den senare

(se bilaga 1). Skillnaden är därför 11,9 procentenheter till förmån för den yngre generationen. Skillnaden är den högsta i Norge, 32,6 procentenheter till förmån för den yngre generationen.

När man övergår från ITE till CPD visar figur D3 att en femtedel av lärarna (20,1 %) i EU deltog i CPD-aktiviteter om undervisning i multikulturell eller flerspråkig miljö under de tolv månader som föregick undersökningen. Den högsta andelen lärare som slutförde CPD-aktiviteter i detta ämne var, liksom för ITE, i Cypern, med 37,7 % lärare som rapporterade det. Däremot har 10 % eller färre gymnasielärare bedrivit CPD-verksamhet på området i den franska gemenskapen Belgien, Frankrike och Nederländerna.

I VISSA EUROPEISKA LÄNDER KAN LÄRARE DELTA I FORTBILDNING OM SPRÅKMEDVETENHET I SKOLORNA.

Samtidigt som man fokuserar på att förbättra undervisningen i moderna språk i skolorna syftar rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring också till att öka elevernas övergripande språkkompetens. Sådan övergripande språkkompetens omfattar färdigheter i olika typer av språk, bland annat skolspråk och språk som talas hemma av barn med flerspråkig bakgrund. För att uppnå detta uppmanar rådet i sin rekommendation EU:s medlemsstater att inta en mer övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, särskilt genom att stödja utvecklingen av språkmedvetenhet i skolorna ⁽⁶¹⁾.

Språkmedvetenhet i skolorna är ett begrepp som hänvisar till en flerspråkig strategi och en hel skolstrategi som innebär en omfattande språkstrategi som inbegriper kontinuerlig reflektion över språkdimensionen i alla aspekter av skollivet. Det innebär också en övergripande strategi för undervisning av alla språk i skolorna (undervisningsspråk, hemspråk, främmande språk, döda språk osv.). Mer konkret värderar språkmedvetna skolor sina elevers språkliga mångfald, erkänner deras ursprungliga språkkunskaper och använder dem som en inlärningsresurs. Språkmedvetna skolor hjälper alla lärare att ta itu med användningen av innehållsspecifikt språk inom sina respektive ämnesområden, bland annat genom att öka medvetenheten om olika språkregister och ordförråd (Europeiska kommissionen, 2018).

Den enkät som användes för att samla in Eurydice information för denna rapport omfattade en rad frågor som frågade om CPD aktiviteter relaterade till språkmedvetenhet i skolor för lärare eller rektorer i grundskolan och gymnasiet. CPD hänvisar till formell fortbildning som gör det möjligt för personalen att bredda, utveckla och uppdatera sina kunskaper, färdigheter och attityder under hela sin karriär. CPD-verksamhet kan tillhandahållas i olika format, t.ex. kurser, seminarier, peer observation och stöd från nätverk av utövare. CPD är en yrkesplikt i nästan alla länder (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2021c). CPD-aktiviteter är därför ett bra sätt att nå ut till all personal i tjänsten för att hjälpa dem att bekanta sig med nya undervisningsmetoder.

Syftet med undersökningen var att samla in information om i vilken utsträckning det relativt nya undervisningssättet att främja språkmedvetenhet i skolorna sprids till skolpersonal genom CPD-verksamhet. Uppgiftslämnarna från de 39 undersökta utbildningssystemen hade möjlighet att ge upp till tre exempel på CPD-aktiviteter i samband med språkmedvetenhet i skolorna. De insamlade uppgifterna omfattar endast CPD-verksamhet som ackrediterats, ekonomiskt stöds eller organiseras av högsta utbildningsmyndigheter (ensam eller i samarbete med internationella organisationer) ⁽⁶²⁾.

61 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019.

62 Frågeformuläret innehöll den ovan citerade definitionen av "språkmedvetenhet i skolorna" och använde halvstrukturerade frågor med öppna rutor, vilket gjorde det möjligt för uppgiftslämnare att beskriva CPD-aktiviteter. Dessutom gav den följande exempel på specifika inlärningsmål för CPD-aktiviteter som rör språkmedvetenhet i skolorna:

— hur man genomför en omfattande språkstrategi i skolorna (dvs. en övergripande strategi för undervisning av alla språk i skolorna och, utöver detta, en språkdimension som återspeglar i alla aspekter av skollivet),

hur man värderar språklig mångfald i skolorna,

— hur man bedömer elevernas språkliga repertoar;

Innehållsanalysen av exemplen på CPD-verksamhet (deras korta beskrivningar) belyser några viktiga tematiska områden med anknytning till begreppet språkmedvetenhet i skolorna. Dessa tematiska områden kan grupperas i tre kategorier som delvis överlappar varandra: (1) främja språkligt känslig undervisning⁶³, 2) omfamna språklig och kulturell mångfald i flerspråkiga klassrum och 3) undervisning i skolspråk i flerspråkiga klassrum.

Det första tematiska området – främjande av språkligt känslig undervisning – kan illustreras genom CPD-verksamhet i Tyskland, Frankrike, Österrike och Finland. I Tyskland syftade en lärarutbildning som var inriktad på matematiklärare till att hjälpa lärare att utforma lektioner under vilka matematiska och språkliga kunskaper samkonstruerades. Detta kan till exempel uppnås genom innehållsspecifika diskussioner där eleverna lärde sig att formulera tydligt matematiska problem och idéer, med hjälp av rätt tekniska termer, i ett strukturerat och begripligt tal (⁶⁴). I Frankrike erbjuder ministeriet för nationell utbildning, ungdom och idrott utbildningsmöjligheter för lärarutbildare, rektorer och inspektörer som gör det möjligt för dem att förstå språkdimensionen i undervisningen och lärandet, och mer allmänt i⁶⁵skollivet. I Österrike var språkkänslig undervisning ett av de ämnen som behandlades i en utbildningsmodul som fanns tillgänglig som en del av ITE- och CPD-aktiviteterna (⁶⁶). Andra ämnen var språkinläring, diagnostisk språkbedömning, språk och identitet. Några andra inspirerande exempel på CPD-verksamhet med anknytning till språkligt känslig undervisning finns i Finland. Till exempel syftar en fortbildningskurs för lärare som främst riktar sig till gymnasielärare till att göra det möjligt för deltagarna att utveckla och genomföra ett omfattande projekt som rör språkligt känslig undervisning i skolor (⁶⁷).

Det andra tematiska området – som omfattar språklig och kulturell mångfald i flerspråkiga klassrum – handlar om att flerspråkiga klassrum är verklighet för ett stort antal studenter (se figur A4). Att hjälpa lärare att omfamna flerspråkighet och stödja flerspråkiga studenter, särskilt genom att hjälpa dem att nå en hög nivå av kunskaper i skolspråket, är därför ett viktigt mål. Luxemburg har till exempel tre officiella språk och en betydande andel elever som inte talar skolspråk (se figurerna A1 och A2). I detta sammanhang avser en CPD-verksamhet som riktar sig till lärare på alla utbildningsnivåer att ge deltagarna en bättre förståelse för vad det innebär att vara flerspråkiga och hur man undervisar flerspråkiga studenter (⁶⁸). Schweiz har också ett särskilt varierat språklandskap (se figur A1). En CPD-verksamhet syftar särskilt till att hjälpa deltagarna att undervisa i flerspråkiga klassrum och ta itu med specifika frågor som rör skolspråket. Dessutom utbildar

— hur man värderar elevernas färdigheter på olika språk;

— hur man använder elevernas färdigheter som en inlärningsresurs;

hur man undervisar i flerspråkiga klassrum;

— hur man kan hjälpa eleverna att utveckla akademiska språkkunskaper (dvs. avancerade färdigheter i skolspråket i motsats till vardagliga språkkunskaper som används i grundläggande interpersonell kommunikation).

Figur D4 och tillhörande text bygger huvudsakligen på beskrivningar av CPD-aktiviteter som ges i öppna frågor.

63 Språkligt känslig undervisning är ett paraplybegrepp som hänvisar till både ett koncept och undervisningsmetoder. Den erkänner den språkliga dimensionen i utbildningen och språkets roll i inläring, identitetstillväxt och välbefinnande på både individuell och kollektiv nivå (Bergroth et al., 2022, s. 13). Eftersom språkligt känslig undervisning gäller alla språk som lärs ut i skolan och talas av eleverna, leder det till att flerspråkigheten värdesätts. Språkligt känslig undervisning är därför ett begrepp som ligger mycket nära begreppet språkmedvetenhet i skolorna, vilket förespråkas i rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring.

64 <https://www.akademie.rub.de/zertifikatskurse/mathematikunterricht-sprachsensibel-gestalten/#tab-19c35bca6dd135c9ea5>

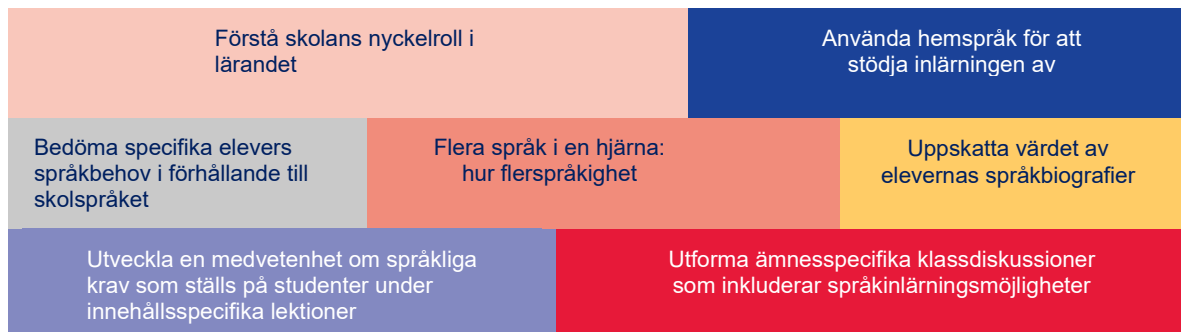
65 https://magistere.education.fr/local/magistere_offers/index.php?v=formation

66 http://oesz.at/OESZNEU/UPLOAD/016/Basiskompetenzen_sprachliche_Bildung_FINAL.pdf

67 <https://www.laurea.fi/koulutus/taydennyskoulutukset/kielitietoinen-opetus-toisella-asteella/>

68 <https://ssl.education.lu/ifen/liste-formations?dispDomaine=101&idSsDomaine=1622>

denna verksamhet lärare att stödja allofonstudenter genom att utnyttja elevernas egna (lärande eller språkliga) resurser ⁽⁶⁹⁾.

Figur 38 Figur D4: Exempel på centrala termer som beskriver CPD-verksamhet med anknytning till "språkmedvetenhet i skolor", 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Denna siffra innehåller exempel på nyckeltermerna som används för att beskriva CPD-aktiviteter som rör språkmedvetenhet i skolor, ackrediterade, ekonomiskt understödda eller organiserade av högsta utbildningsmyndigheter (ensam eller i samarbete med internationella organisationer), och som riktar sig till lärare eller rektorer inom grundskole- och gymnasieutbildningen. Dessa exempel är hämtade från de CPD-aktiviteter som rapporteras i den text som är kopplad till figuren.

För definitioner av "fortsatt yrkesutveckling" och "språkmedvetenhet i skolorna", se ordlistan.

Det tredje och sista tematiska området – undervisning i skolans språk i flerspråkiga klassrum – även om flerspråkighet fortfarande omfattar flerspråkighet, fokuserar mer specifikt på skolspråket och dess nyckelroll i lärandet. I Irland erbjuds till exempel lärare som ger stöd till elever som inte behärskar skolspråk utbildning i hur man bedömer elevernas engelskanivå och hur man använder elevernas hemspråk för att stödja utvecklingen av deras engelska.

69 <https://www.hep-bejune.ch/fr/Formations-continues/Formations-postgrades/CAS/education-Plurilinguisme-Bildung-Mehrsprachigkeit/CAS-education-Plurilinguisme-Bildung-Mehrsprachigkeit.html>

AVSNITT II – TRANSNATIONELL RÖRLIGHET

Att utveckla lärares rörlighet över gränserna under sina studier eller karriärer har varit en av EU:s prioriteringar under lång tid. 2009 framhöll rådet i sina slutsatser om lärares och skolledares yrkesmässiga utveckling behovet av att gradvis öka den transnationella rörligheten, särskilt för lärare, med en ”syn på att göra perioder av lärande utomlands – både inom Europa och resten av världen – till regel snarare än undantag”⁽⁷⁰⁾. På senare tid efterlyses i rådets slutsatser från maj 2022 om ökad rörlighet för lärare och utbildare en rad åtgärder för att främja lärares europeiska rörlighet som en del av deras grundutbildning och⁷¹fortbildning.

Med tanke på den ovannämnda prioriteringen fokuserar detta avsnitt på gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk, som studentlärare eller som utövare. För det första undersöker kommissionen om högsta utbildningsmyndigheter rekommenderar att blivande lärare i främmande språk tillbringar en period i målspråkslandet under sin grundutbildning (se figur D5). Därefter anges andelen gymnasielärare i främmande språk som reser utomlands för yrkesmässiga ändamål och jämför dessa uppgifter över tiden (se figur D6). I detta avsnitt beskrivs också de finansieringssystem på högsta nivå som finns tillgängliga för att stödja gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk (se figur D7). Dessutom jämförs andelen lärare i främmande språk som reser utomlands med stöd från EU-program och nationella/regionala program (se figur D8). Slutligen belyser detta avsnitt de främsta orsakerna till att lärare i främmande språk reser utomlands och den tid de tillbringar på professionella resor i andra länder (se figurerna D9 och D10).

Eftersom de trender som presenteras i detta avsnitt avser perioden 2013–2018 är det värt att komma ihåg att de kan ha påverkats tillfälligt av covid-19-pandemin.

Fyra indikatorer i detta avsnitt bygger på uppgifter från TALIS⁽⁷²⁾. De omfattar 22 europeiska länder (EU-medlemsstater och länder utanför EU). De återstående två indikatorerna innehåller information baserad på uppgifter från Eurydice-nätverket, som omfattar 37 länder.

REKOMMENDATIONER PÅ TOPPNIVÅ AVSER SÄLLAN SPECIFIKT GRÄNSÖVERSKRIDANDE RÖRLIGHET FÖR BLIVANDE LÄRARE I FRÄMMANDE SPRÅK

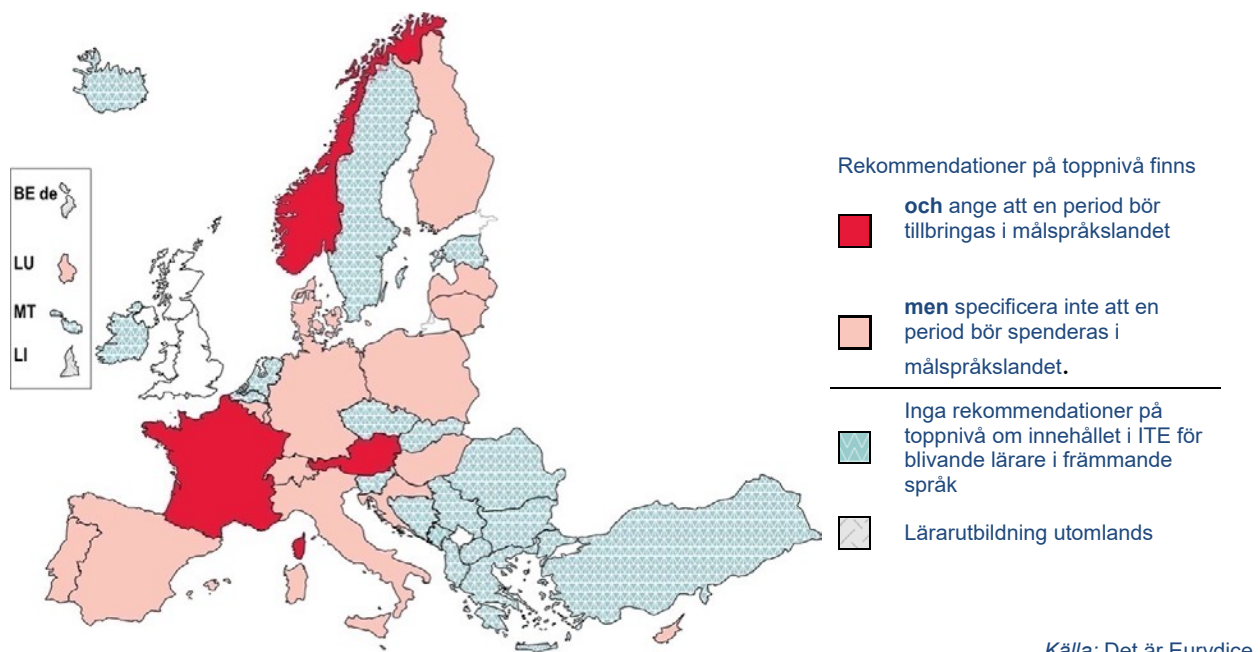
Att tillbringa en period i målspråkslandet under ITE är särskilt viktigt för blivande lärare i främmande språk. Detta kan avsevärt förbättra deras kunskaper i det språk de kommer att undervisa. Det kan också ge dem förstahandserfarenhet av kulturen i målspråkslandet.

Figur D5 visar förekomsten av rekommendationer från myndigheter på toppnivå (utbildning) om innehållet i ITE för lärare i främmande språk och ger, om sådana rekommendationer finns, information om riktlinjerna för vistelser i målspråkslandet.

70 Rådets slutsatser av den 12 maj 2009 om en strategisk ram för europeiskt utbildningssamarbete (Utbildning 2020), EUT C 119, 28.5.2009, s. 3.

71 Rådets slutsatser av den 21 april 2022 om ökad rörlighet för lärare och utbildare, särskilt europeisk rörlighet, under grundutbildningen och fortbildningen, EUT C 167, 21.4.2022.

72 Mer information om TALIS finns i avsnittet ”Statistiska databaser och terminologi”.

Figur 39 Figur D5: Förekomst av rekommendationer på toppnivå om innehållet i ITE för blivande lärare i främmande språk och den period som ska spenderas i målspråkslandet 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Om det finns rekommendationer på högsta nivå om innehållet i ITE för minst en typ av lärare i främmande språk (dvs. generalist- eller specialistlärare, i figur D1 för närmare uppgifter) eller en utbildningsnivå (ISCED 1–3) klassificeras landet, beroende på situationen, under en av två huvudkategorier (mörkröd eller ljusröd).

Om lärare i främmande språk tillbringar en period i ett land eller en region där det språk som ska undervisas (målspråk) talas, kan detta omfatta tid som tillbringas i en skola (som assistent), vid ett universitet (att delta i kurser) eller på en arbetsplats. Syftet är att ge blivande lärare direkt kontakt med det språk de kommer att undervisa i och kulturen i det berörda landet.

För definitioner av "utländskt språk", "ursprunglig läroutbildning (ITE)", "International Standard Classification of Education (ISCED)" och "högsta nivå (utbildning) myndighet", se ordlistan.

I ungefär hälften av de undersökta länderna ger utbildningsmyndigheter på högsta nivå inga rekommendationer om ITE för blivande lärare i främmande språk. När sådana rekommendationer har införts behandlar de olika aspekter av ITE, bland annat anordnandet av teoretiska kurser, praktikplatser i främmande språk i skolan och/eller vistelser i målspråkslandet.

Bland de länder som ger några rekommendationer om innehållet i ITE rekommenderar bara tre att blivande lärare i främmande språk tillbringar en viss period i målspråkslandet innan de avslutar sin undervisningsexamen. I Österrike rekommenderas termin utomlands. I Frankrike rekommenderas att specialistlärare i främmande språk tillbringar en period i målspråkslandet, men varaktigheten anges inte. En liknande allmän rekommendation finns i Norge, där de nationella riktlinjerna för grundskole- och gymnasieutbildning visar att generalistlärare, eftersom de kommer att undervisa i främmande språk, bör göra en utlandsvistelse under sina studier. Vistelsens land är inte specificerat, men engelska är ett obligatoriskt ämne för elever i grundskole- och gymnasieutbildning (se figur B7) och generalistlärare förväntas undervisa det (se figur D1).

När det gäller de undersökta rekommendationerna utgör Irland ett särskilt fall. I detta land kan utbildningsanstalterna fritt besluta om innehållet i den ITE som de erbjuder lärare i främmande språk (dvs. inga rekommendationer på toppnivå visas i figuren). Men för att kunna anställas måste lärarna registreras hos lärarrådet (som gör det möjligt för enskilda att undervisa i statligt finansierade skolor). För att bli registrerad måste blivande lärare i främmande språk inom gymnasieutbildningen ha tillbringat minst sex månader i målspråkslandet (från och med 2023 har perioden minskats till 3 månader).

Antalet länder med relevanta rekommendationer är fortfarande begränsat, men två ytterligare aspekter som rör studentlärares gränsöverskridande rörlighet måste övervägas. För det första kan enskilda lärosäten i länder utan särskilda rekommendationer på högsta nivå ändå ange att blivande lärare i främmande språk måste genomföra en del av sina studier i målspråkslandet. För det andra föreskriver ländernas rekommendationer på högsta nivå idag att alla studenter – det vill säga inte bara blivande lärare i främmande språk – ska ha möjlighet att slutföra en del av sina studier utomlands. Därför kan den gränsöverskridande rörligheten för blivande lärare i främmande språk stimuleras genom rekommendationer som går utöver dem som visas i figur D5.

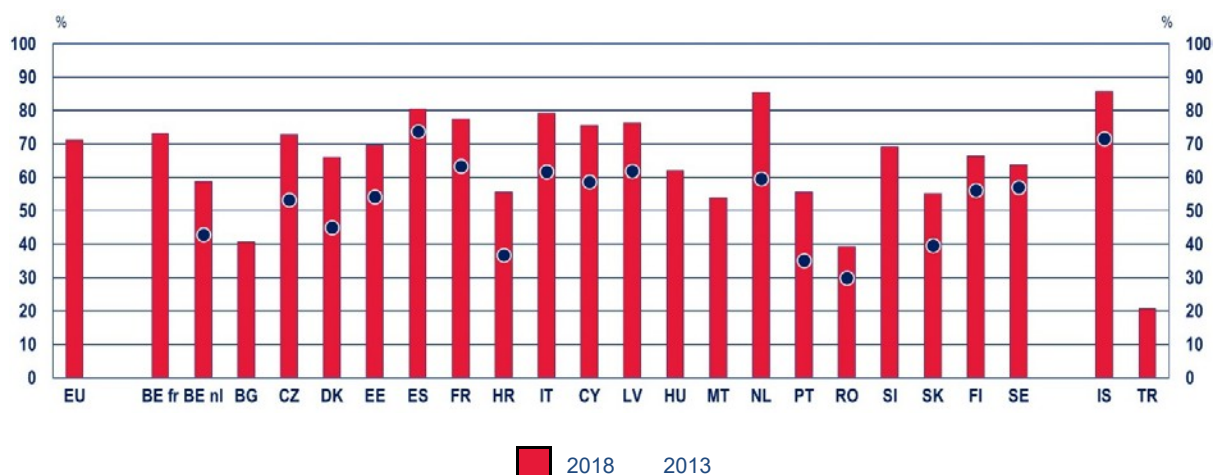
DEN GRÄNSÖVERSKRIDANDE RÖRLIGHETEN FÖR LÄRARE I FRÄMMANDE SPRÅK HAR ÖKAT MED TIDEN

I diagram D5 granskades rekommendationerna på toppnivå om ITE när det gäller den gränsöverskridande rörligheten för blivande lärare i främmande språk. Det visar att få länder har infört rekommendationer på detta område. I figur D6 visas också den transnationella rörligheten för lärare i främmande språk, men ur ett annat perspektiv. Den beaktar faktisk praxis för gränsöverskridande rörlighet som rapporterats av lärare i TALIS 2018. Mer specifikt visar den uppgifter om andelen lärare i främmande språk i gymnasieutbildning som rapporterade att de hade rest utomlands under sina studier eller karriär för yrkesmässiga ändamål. Den jämför också utlandslärares gränsöverskridande rörlighetspraxis 2018 och 2013.

Som framgår av diagram D6 reste omkring 70 % av lärare i främmande språk i EU under 2018 minst en gång, som student, som lärare, eller som båda. Spanien, Nederländerna och Island har den högsta andelen mobila lärare i främmande språk, och mer än 80 % av dem rapporterar gränsöverskridande rörlighet.

I jämförelse är lärare i andra ämnen mycket mindre rörliga: på EU-nivå gick endast 36,0 % av dem utomlands under sin utbildning eller i sin karriär som lärare (se bilaga 1). Cypern och Island har den största andelen lärare i andra ämnen som är rörliga (63,5 % respektive 80,1 %).

Lärare i främmande språk måste naturligtvis utbilda och öva det språk de undervisar. De behöver också uppleva nära kontakt med ett av de länder där språket de undervisar talas, för att få en djupare kulturell insikt att dela med sina studenter. Därför verkar gränsöverskridande rörlighet vara ett yrkesmässigt behov för lärare i främmande språk mer än för andra ämnen. Ändå har nästan 30 % av de moderna lärare i främmande språk som undersökts i EU aldrig varit utomlands för yrkesmässiga ändamål, vilket kan ha betydelse för kvaliteten på undervisningen i främmande språk. I Bulgarien, Rumänien och Tyskland har endast en minoritet av lärare i främmande språk varit rörliga. Denna procentandel är den lägsta i Tyskland, där endast 20,7 % av lärare i främmande språk någonsin har varit utomlands som praktiserande lärare eller under sin ITE.

Källa: Eurydice, baserat på Talis 2018 och 2013.

Figur 40 Figur D6: Andel moderna lärare i främmande språk i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har varit utomlands i yrkessyfte, 2013 och 2018

Förklarande anmärkningar

Siffran baseras på lärarnas svar på frågorna 15 och 56 i TALIS 2018 och frågorna 15 och 48 i TALIS 2013: Undervisar du följande ämneskategorier under innevarande läsår? och "Har du någonsin varit utomlands för yrkesmässiga ändamål i din karriär som lärare eller under din lärarutbildning?"

Staplarnas längd och placeringen av de blå cirkelarna visar andelen lärare som valde alternativ e för fråga 15 och svarade ja på åtminstone en av rörlighetssituationerna (alternativen a-e 2018 och alternativen b-f 2013).

EU inkluderar uppgiftslämnare från alla länder i EU som svarade på de rörlighetsrelaterade frågorna från Talis 2018.

Se bilaga 1 för data och S.E.s. För ytterligare information om TALIS, se avsnittet "Statistiska databaser och terminologi".

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Tendenser över tid kan observeras på grundval av de 17 europeiska utbildningssystemen⁷³ som besvarade frågorna om gränsöverskridande rörlighet i båda omgångarna av Talis. Jämförelsen av uppgifterna från TALIS 2013 och 2018 visar att i dessa utbildningssystem hade fler lärare i främmande språk befunnit sig utomlands för yrkesmässiga ändamål under 2018 (⁷⁴). Andelen lärare i främmande språk som hade varit utomlands var 14,6 procentenheter högre 2018 än 2013, vilket ökade från 57,6 % till 72,2 % (se bilaga 1). Rörligheten för lärare i främmande språk ökade i alla de 17 utbildningssystem som besvarade rörlighetsrelaterade frågor både 2013 och 2018. Den största ökningen var i Nederländerna, med en ökning med 26,0 procentenheter. Den minsta ökningen var i Sverige, med bara 6,7 procentenheter mer 2018 än 2013.

Ökningen av den transnationella rörligheten för lärare i främmande språk är inte ett isolerat fenomen. Andelen lärare i andra ämnen som tillbringade tid för yrkesändamål i ett annat land ökade också i liknande utsträckning mellan 2013 och 2018, och ökade från 20,0 % till 36,3 % i EU (se bilaga 1).

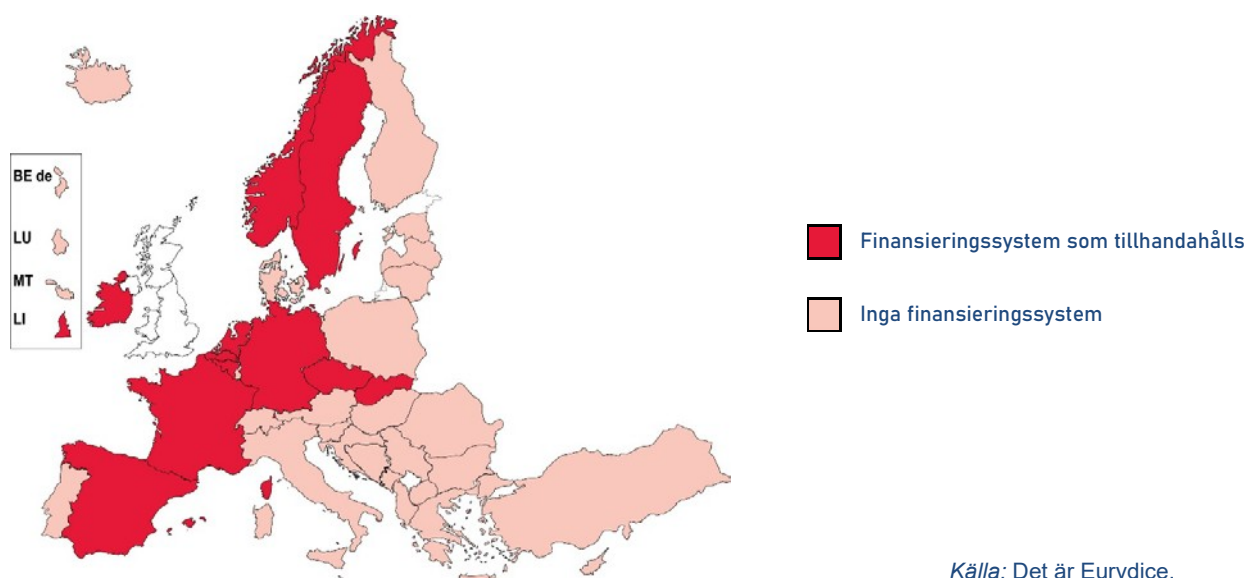
⁷³ Be nl, CZ, DK, EE, ES, FR, HR, IT, CY, LV, NL, PT, RO, SK, FI, SE och IS.

⁷⁴ När det gäller jämförelsens giltighet bör läsarna veta att frågorna om rörlighet var något annorlunda mellan 2013 års undersökning och 2018 års undersökning. Under 2013 ställdes frågorna om rörlighet in i en filtreringsfråga ("Har du någonsin varit utomlands i yrkessyfte under din karriär som lärare eller under din lärarutbildning: ja/nej?"), medan 2018 var det ingen filtreringsfråga. Trots denna skillnad i rörlighetsrelaterade frågor mellan 2013 och 2018, och även om effekten av denna skillnad är okänd, kan man ändå anta att ökningen inte enbart beror på ändringarna i frågeformuläret.

NATIONELLA FINANSIERINGSSYSTEM FÖR GRÄNSÖVERSKRIDANDE RÖRLIGHET FÖR LÄRARE I FRÄMMANDE SPRÅK FINNS HUVUDSAKLIGEN I VÄSTEUROPEISKA LÄNDER

Vissa länder har finansieringssystem på högsta nivå för att stödja gränsöverskridande rörlighet för sina lärare i främmande språk. Syftet med dessa finansieringssystem är att stödja lärare som vill tillbringa lite tid utomlands för yrkesmässiga ändamål. Figur D7 är inriktad på program till stöd för lärares gränsöverskridande rörlighet 2021/2022, även om det i praktiken, på grund av covid-19-pandemin, var färre lärare som gynnades av dem än före pandemin. Även om inget land rapporterade att särskilda finansieringssystem på högsta nivå till stöd för rörlighet hade avskaffats sedan 2020, tillhandahölls vissa system inte 2020, 2021 och/eller 2022, medan andra övergick till onlineformat.

Som framgår av figur D7 finns det finansieringssystem till stöd för yrkesmässig rörlighet över gränserna för primär- och gymnasielärare i ett dussin länder, främst i Västeuropa. Finansieringssystemen kan gälla alla lärare, oavsett vilket ämne de undervisar i, eller riktar sig specifikt till lärare i främmande språk. Dessa program stöder både primärlärare och gymnasielärare, utom i de franska och flamländska gemenskaperna i Belgien, Irland och Norge, där endast sekundärlärare kan dra nytta av dem.

Figur 41 Figur D7: Finansieringssystem som tillhandahålls av myndigheter på högsta nivå för att stödja gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk i grundskolan och den allmänna gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Kartan visar om finansieringssystem som stöder gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk i grundskolan och gymnasiet tillhandahålls av högsta utbildningsmyndigheter.

Finansieringssystemen kan användas av lärare i alla ämnen eller särskilt av dem som undervisar i främmande språk. Endast finansieringssystem som är verksamma i hela landet/utbildningssystemet eller ett betydande geografiskt område beaktas (de som är begränsade till ett visst geografiskt läge är därför uteslutna). Finansieringssystemen bör omfatta gränsöverskridande passage av geografiska gränser och vara avsedda som långsiktiga delar av utbildningssystemet, som omfattar flera år i följd (initiativ med kortfristig projektbaserad finansiering som endast omfattar ett eller två år är uteslutna).

Finansieringssystem som hjälper lärare att flytta utomlands för att delta i en konferens eller en workshop, för att slutföra en doktorsexamen eller undervisa i en skola i ursprungslandet (när det skiljer sig från det land där de arbetar) beaktas inte här. På samma sätt undantas också binationella utbildningsprogram och internationella finansieringssystem, såsom EU:s Erasmus+program och Nordplus-programmet, och språkassistentprogram för nybörjare eller doktorandlärare.

Eurydice-dataleverantörer uppmanades att rapportera upp till tre finansieringssystem.

För definitioner av International Standard Classification of Education (ISCED) och myndigheter på högsta nivå, se ordlistan.

En närmare titt på de finansieringssystem som rapporterats av Eurydice-dataleverantörer visar att dessa system har olika mål, t.ex. att förbättra lärarnas språk- och undervisningsförmåga, eller att utveckla kulturell medvetenhet om undervisning i främmande språk. De kan också uppnå dessa mål på olika sätt, bland annat genom studiebesök, utbildningskurser, jobbskuggning, praktikplatser eller undervisningsperioder. Längden på de rörlighetsperioder som stöds av nationella system varierar också. Oftast går lärare utomlands under en kort period, vanligtvis 1 eller 2 veckor.

Antalet mottagarländer varierar också mellan finansieringssystemen. Vissa finansieringssystem riktar sig till lärare som undervisar i ett visst främmande språk: de ger dessa lärare möjlighet att tillbringa tid i det land där språket de undervisar talas. Detta är till exempel fallet i Norge, där franska språklärare har möjlighet att delta i vidareutbildning eller enskilda program (arbetsskuggning) i Frankrike i 2 till 21 dagar.

I Spanien, Frankrike, Sverige och Liechtenstein riktar sig de rapporterade finansieringssystemen till många olika länder. I Spanien ger programmet Professional Visits (*Estancias Profesionales*) primär- och gymnasielärare, oavsett vilket ämne de undervisar, möjlighet att tillbringa 2 veckor utomlands för studie- och observationsbesök i skolor i 14 olika länder. I Frankrike kan lärare i främmande språk i allmänna gymnasieskolor (inklusive de som är involverade i skolor som tillhandahåller CLIL) delta i språk-, pedagogiska och kulturella utvecklingsverksamheter (*stadiers av perfectionnement linguistique, pédagogique et culturel*) utomlands under två veckor i sex till åtta destinationsländer. I Sverige ger Atlas Partnership-programmet, som syftar till att främja internationellt samarbete mellan lärare och skolor, alla lärare möjlighet att delta i lärarutbyten i alla länder utanför EU. I Liechtenstein, som anges i 2004 års dekret om undervisningstjänster⁽⁷⁵⁾, finansierar staten professionella resor för lärare i främmande språk till de länder där de språk de undervisar talas.

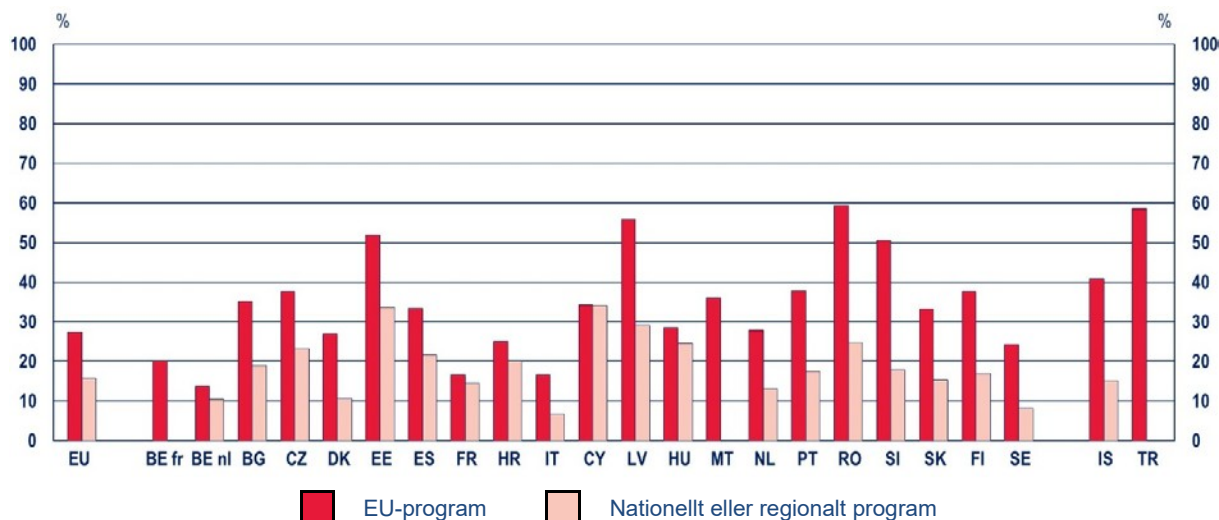
Belgiens tre gemenskaper, med tre olika skolspråk (franska, nederländska och tyska), undertecknade i april 2015 ett avtal som syftar till att främja möjligheterna för lärare i främmande språk i varje gemenskap att undervisa i en av de andra två gemenskaperna under minst ett år. Även om detta initiativ inte är transnationellt i sig är det också värt att nämna detta initiativ. Syftet med initiativet är att göra det möjligt för skolor att tillhandahålla språkkurser med modersmålstalare som lärare. På samma sätt organiseras utbyten av franska, tyska och italienska språklärare i Schweiz mellan de olika språkregionerna. Dessa språklärare har möjlighet att tillbringa en kort (upp till 5 veckor) eller lång (upp till 12 månader) vistelse i en annan språkregion som klassassistent. Syftet är att hjälpa lärare att utveckla sina språk- och undervisningskompetenser och etablera samarbete mellan skolor i olika språkregioner.

EU-PROGRAM SPELAR EN VIKTIG ROLL FÖR DEN GRÄNSÖVERSKRIDANDE RÖRLIGHETEN FÖR LÄRARE I FRÄMMANDE SPRÅK

Figur D8 visar andelen mobila lärare i främmande språk i gymnasieutbildning som rapporterade att de hade varit utomlands för yrkesmässiga ändamål med stöd av transnationella rörlighetsprogram. Det anger vilken typ av rörlighetsprogram (ett EU-program, t.ex. Erasmus+, eller ett nationellt/regionalt program) som de har rest utomlands med. Denna siffra gäller endast den gränsöverskridande rörligheten för lärare i främmande språk under sin karriär.

I EU är andelen mobila moderna lärare i främmande språk som fick EU-finansiering i genomsnitt nästan dubbelt så stor som andelen som fick finansiering från ett nationellt eller regionalt program. Andelen mobila lärare i främmande språk som har varit utomlands i yrkessyfte genom ett EU-program är 27,4 %, jämfört med 15,7 % för nationella eller regionala program. I tio utbildningssystem (Danmark, Italien, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige och Island) var denna trend ännu tydligare, med minst dubbelt så många lärare som reser utomlands med EU-finansiering än med nationell eller regional finansiering. I den flamländska gemenskapen Belgien, Frankrike, Kroatien, Cypern och Ungern var däremot effekten av båda finansieringskällorna ungefär densamma.

75 <https://www.gesetze.li/konso/2004092000>

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018

Figur 42 Figur D8: Andel mobila moderna lärare i främmande språk i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har rest utomlands för yrkesmässiga ändamål med stöd av ett mobilitetsprogram, 2018

Förklarande anmärkningar

Siffran baseras på lärarnas svar på frågorna 15 och 56 i TALIS 2018: "Undervisar du följande ämneskategorier under innevarande läsår?" och "Har du någonsin varit utomlands för yrkesmässiga ändamål i din karriär som lärare eller under din lärarutbildning?". Längden på staplarna visar andelen lärare som svarade ja på alternativ b) "som lärare i ett EU-program" och/eller c) "som lärare i ett regionalt eller nationellt program". Lärare kan ha använt båda typerna av program.

Lärare i främmande språk är de som väljer alternativ e för fråga 15. Mobila lärare är de som svarade ja på minst ett av alternativen a-e i fråga 56.

EU inkluderar uppgiftslämnare från alla länder i EU som svarade på de rörlighetsrelaterade frågorna från Talis 2018.

Se bilaga 1 för data och S.E.s. För ytterligare information om TALIS, se avsnittet "Statistiska databaser och terminologi".

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifik anmärkning

Belgien (BE fr), Malta och Türkiye: urvalet var otillräckligt (färre än 5 olika skolor eller 30 lärare) för kategorin "nationella eller regionala program".

Jämfört med 2013 förändrades andelen mobila lärare i främmande språk som ingick i EU-programmen inte nämnvärt, medan andelen som ingick i nationella eller regionala program ökade med 4,3 procentenheter (SE 0,86) (se bilaga 1). Följaktligen var EU-programmens relativa bidrag till rörlighet för lärare i främmande språk jämfört med det relativa bidraget från nationella eller regionala program i genomsnitt något högre 2013 (25,1 % (SE 0,89) jämfört med 11,1 % (SE 0,53)) än 2018 (27,2 % (SE 0,71) jämfört med 15,4 % (SE 0,67)).

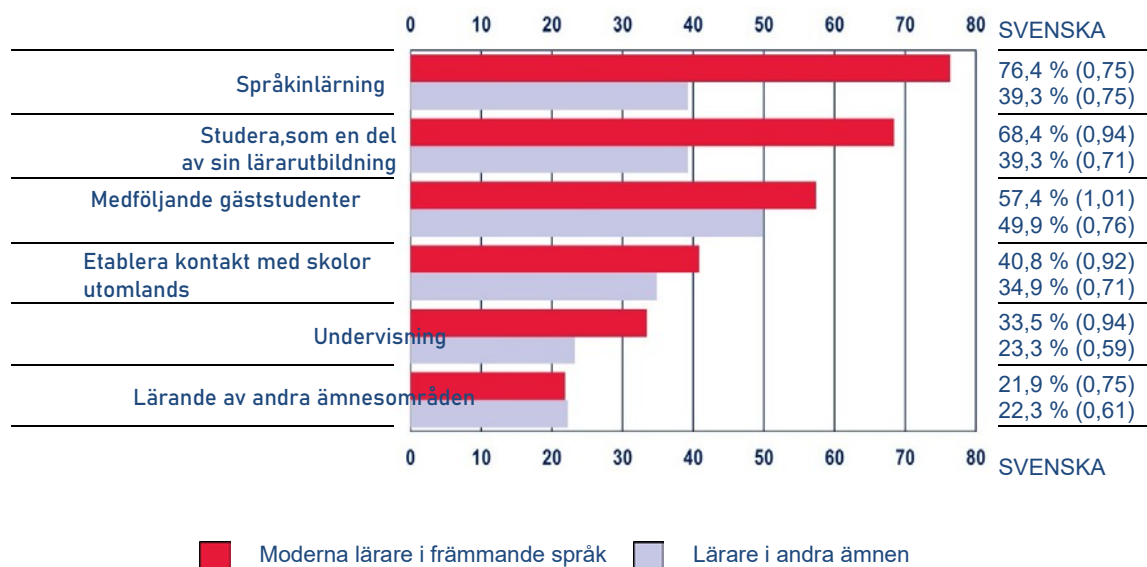
MER ÄN TVÅ TREDJEDELAR AV LÄRARE I FRÄMMANDE SPRÅK RESER UTOMLANDS FÖR SPRÅKINLÄRNING OCH SOM EN DEL AV SIN GRUNDUTBILDNING.

I figur D9 beskrivs de syften för vilka lärare i främmande språk i gymnasieutbildning tillbringar perioder i ett annat land under sina studier eller karriärer. Mer exakt visar den procentandel av transnationellt rörliga lärare, som ett EU-genomsnitt, per yrkesmässigt syfte att åka utomlands. Denna procentandel visas för lärare i främmande språk och lärare i andra ämnen.

Som framgår av figur D9 skiljer sig yrkessyftet med att åka utomlands i viss utsträckning mellan de två kategorierna av lärare.

I EU är den främsta anledningen till att utländska språklärare rapporterar om språkinläring (76,4 %). I Spanien, Italien och Ungern angav mer än 80 % av de mobila lärarna i främmande språk detta som skäl för resor (se bilaga 1). Ett av de mest effektiva sätten för lärare att förbättra sina kunskaper i det eller de språk de undervisar är att besöka ett av de länder där de talas. Denna särskilda orsak till gränsöverskridande rörlighet är därför mycket nära förknippad med arbetet. På EU-nivå har endast 39,3 % av de mobila lärare som undervisar i andra ämnen rapporterat språkinläring som ett yrkesmässigt syfte att åka utomlands.

På EU-nivå har nästan 70 % av de mobila lärarna i främmande språk studerat utomlands som en del av sin lärarutbildning, även om endast ett fåtal länder har rekommendationer på detta område (se figur D5). Skillnaderna mellan länderna är ganska stora: omkring 80 % av de mobila lärare i främmande språk i Spanien och Italien har studerat utomlands som en del av sin lärarutbildning, medan mindre än 50 % har gjort det i Kroatien, Lettland, Portugal, Slovenien, Island och Türkiye. På EU-nivå har endast 39,3 % av lärarna som undervisar i andra ämnen rapporterat att de studerar utomlands som en del av sin utbildning.

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Figur 43 Figur D9: Andel mobila lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2), efter yrkesskäl för att åka utomlands, EU-nivå, 2018

Förklarande anmärkningar

Siffran baseras på lärarnas svar på frågorna 15 och 57 i TALIS 2018: "Undervisar du följande ämneskategorier under innevarande läsår?" och "Var följande yrkesmässiga syften med dina utlandsbesök?" Lärarna ombads att ge så många svar som möjligt.

Lärare i främmande språk är de som väljer alternativ e för fråga 15. Lärare i andra ämnen är de som inte valde alternativ e för fråga 15 utan valde något annat alternativ från a till i. Mobila lärare är de som svarade ja på minst ett av alternativen a-e i fråga 56.

EU inkluderar svar från alla länder i EU som svarade på fråga 57 i Talis 2018: Tjeckien, Danmark, Estland, Spanien, Frankrike, Kroatien, Italien, Cypern, Lettland, Ungern, Malta, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Finland, Sverige, Island och Türkiye.

Skälen till att ha varit utomlands presenteras i fallande ordning enligt andelen lärare i främmande språk som rapporterar dem.

Se bilaga 1 för de landsspecifika uppgifterna och S.E.S. För ytterligare information om TALIS, se avsnittet "Statistiska databaser och terminologi".

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Lärarna kan också spela en roll när det gäller att stödja både verklig studentmobilitet och virtuell studentmobilitet. Lärare kan följa med studenter som reser utomlands och kan också lägga grunden för framtida samarbete mellan skolor, till exempel genom att utarbeta gränsöverskridande rörlighetsprogram eller utveckla gemensamma projekt där ny teknik kommer att stödja utbyten mellan studenter. Andelen mobila lärare i främmande språk som redan har åtföljt besökande studenter är 57,4 % i EU, något mer än för lärare i andra ämnen (49,9 %). Mobila lärare i främmande språk har också varit utomlands för att etablera kontakt med skolor oftare än lärare i andra ämnen (40,8 % respektive 34,9 %).

På EU-nivå är undervisning utomlands inte lika vanligt som språkinläring bland mobila lärare i främmande språk (33,5 %), men det är fortfarande något vanligare än för lärare i andra ämnen (23,3 %). "Undervisning" angavs oftast som orsak till rörlighet för lärare i främmande språk i Rumänien (enligt 68,3 % av lärarna i främmande språk). Mer än 40 % av mobila lärare i främmande språk i Spanien och Frankrike rapporterar att de har undervisat utomlands. Omvänt har färre än 15 % av dem i Kroatien och Portugal gjort det.

Att resa utomlands för att lära sig om andra ämnen är inte en vanlig orsak till rörlighet, med liknande och låga andelar av både mobila lärare i främmande språk (21,9 %) och lärare i andra ämnen (22,3 %) som rapporterar att de reste utomlands för detta ändamål.

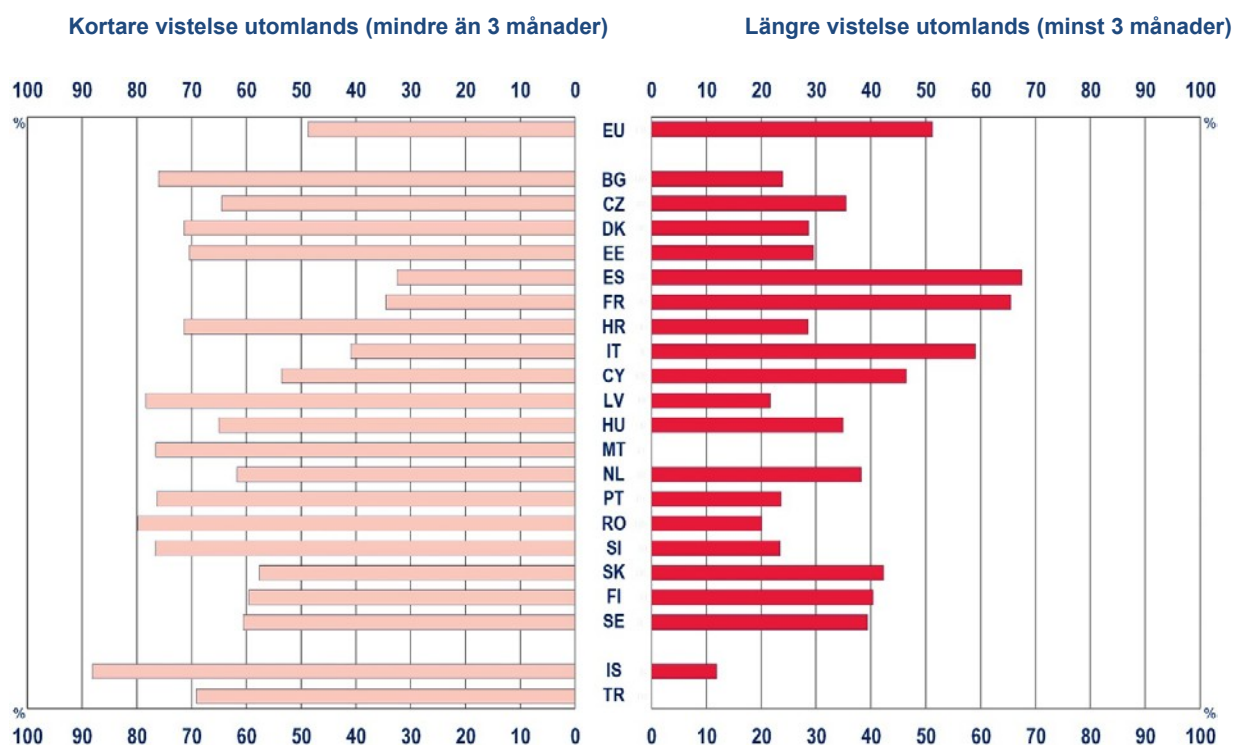
Uppgifter från TALIS 2013 (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2017) visar att trenden för utländska språklärares gränsöverskridande rörlighet har varit stadig över tiden. Rangordningen från de vanligaste orsakerna till att utländska språklärare reser utomlands i yrkessyfte är densamma för 2013 och 2018, trots den ökade rörligheten för lärare i främmande språk i alla länder (se figur D6).

LÄNGDEN PÅ UTLANDSVISTELSER FÖR LÄRARE I FRÄMMANDE SPRÅK SKILJER SIG MYCKET ÅT MELLAN LÄNDERNA

Figur D10 visar längden på mobila lärare i främmande språk utomlands under sin ITE och karriär. Denna varaktighet motsvarar alla perioder som tillbringats utomlands tillsammans. Närmare bestämt skiljer figur D10 mellan utlandsvistelser som är kortare än tre månader (korta vistelser) och vistelser utomlands under minst tre månader (långa vistelser).

Som framgår av diagram D10 är andelen mobila lärare i främmande språk som rapporterar korta och långa vistelser i utlandet ungefär likartad (48,8 % respektive 51,2 % på EU-nivå).

När det gäller enskilda länder hade dock i nästan alla de flesta mobila lärare i främmande språk totalt tillbringat mindre än tre månader utomlands (kort vistelse) under sina studier och karriär. Detta märks särskilt i Bulgarien, Lettland, Malta, Portugal, Rumänien, Slovenien och Island. I Spanien, Frankrike och Italien är situationen dock den motsatta: i dessa länder rapporterade mer än hälften av de mobila lärarna i främmande språk långa vistelser utomlands (67,5 %, 65,5 % respektive 59,1 %).

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Figur 44 Figur D10: Andel mobila lärare i främmande språk inom gymnasieutbildning (ISCED 2) för längre och kortare vistelser utomlands, 2018

Förklarande anmärkningar

Siffran baseras på lärarnas svar på frågorna 15 och 58 i TALIS 2018: "Undervisar du följande ämneskategorier under innevarande läsår?" och "Hur länge har du stannat utomlands i yrkessyfte?" Svaren "i tre till tolv månader" (alternativ 2) och "i mer än ett år" (alternativ 3) slogs samman för att göra kategorin "längre vistelse".

Lärare i främmande språk är de som väljer alternativ e för fråga 15. Mobila lärare är de som svarade ja på minst ett av alternativen a-e i fråga 56.

EU inkluderar svar från alla länder i EU som svarade på fråga 58 i Talis 2018.

Se bilaga 1 för data och S.E.S. För ytterligare information om TALIS, se avsnittet "Statistiska databaser och terminologi".

En definition av "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr, BE nl): frågan administrerades inte i landet.

Malta och Türkiye: urvalet är otillräckligt (färre än 5 olika skolor eller 30 lärare) för kategorin "långa vistelser utomlands".

KAPITEL E UNDERVISNINGSPROCESSER

AVSNITT I – UNDERVISNINGSTID OCH LÄRANDERESULTAT

I detta avsnitt, som innehåller sex indikatorer, diskuteras främst undervisningstiden för undervisning i främmande språk som obligatoriska ämnen i den obligatoriska allmänna undervisningen på heltid ⁽⁷⁶⁾. Närmare bestämt undersöker den hur mycket tid skolorna måste ägna åt undervisning i främmande språk, som fastställts av högsta utbildningsmyndigheter ⁽⁷⁷⁾. Undervisningstid utanför denna ram rapporteras inte (t.ex. främmande språk som tas som valfria ämnen eller undervisas som en del av den läroplan som beslutas på skolnivå).

Frågan om undervisningstid beaktas ur olika vinklar, inklusive skillnaden mellan den tid som spenderas på det första och andra främmande språket (se figur E2), förhållandet mellan undervisningstiden för det första främmande språket och antalet år som undervisningen i det första främmande språket ägnas åt (se figur E3), den relativa vikten av undervisning i främmande språk i läroplanen (se figur E4) och slutligen förändringarna över tiden i antalet timmar som ägnas åt undervisning i främmande språk (se figur E5). Dessutom innehåller detta avsnitt information om förväntade miniminivåer för första och andra främmande språk vid två referenspunkter: avslutad gymnasieutbildning och avslutad gymnasieutbildning (se figur E6).

Alla indikatorer i detta avsnitt bygger på uppgifter som samlats in via Eurydice-nätverket, som omfattar 39 utbildningssystem i 37 länder ⁽⁷⁸⁾. Indikatorer för undervisningstid visar uppgifter om enskilda utbildningsvägar i Luxemburg ⁽⁷⁹⁾ och Liechtenstein ⁽⁸⁰⁾, vilket gör det möjligt att jämföra 42 utbildningssystem/utbildningsvägar.

UNDERVISNINGSTIDEN FÖR FRÄMMANDE SPRÅK ÄR BETYDLIGT HÖGRE INOM GYMNASIEUTBILDNINGEN ÄN I GRUNDSKOLAN.

Figur E1 visar det lägsta antalet timmar som ägnas åt undervisning av alla främmande språk som lärs ut som obligatoriska ämnen under ett teoretiskt år (dvs. den totala undervisningsbelastningen för en viss utbildningsnivå dividerat med antalet betyg på den utbildningsnivån) ⁽⁸¹⁾. Denna siffra innehåller två stapeldiagram som innehåller uppgifter för grundskoleutbildning och obligatorisk grundskoleutbildning på heltid separat.

76 De främmande språk som berörs är de som är obligatoriska för alla studenter på en viss årskurs eller utbildningsnivå. Vidare utesluter tillämpningsområdet för förskoleundervisning, även om vissa betyg på den utbildningsnivån i vissa utbildningssystem är obligatoriska för barn att delta i.

77 Uppgifterna samlas in gemensamt av Eurydice och OECD Network for the Collection and the Adjudication of System-Level Descriptive Information on Educational Structures, Policies and Practices (NESLI) vartannat år. De uppgifter som presenteras i denna rapport kommer från datainsamlingen 2020/2021. Mer information om undervisningstiden i skolorna i Europa finns i Eurydice-rapporten vartannat år (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2021a).

78 För närmare uppgifter om rapportens omfattning, se inledningen till rapporten.

79 *Enseignement secondaire classique* (klassisk gymnasieutbildning) och *enseignement secondaire général* (gymnasial utbildning).

80 *Gymnasium* (skoltyp med avancerade krav), *Oberschule* (skoltyp med grundläggande krav) och *Realschule* (skoltyp med mellanliggande krav).

81 Antalet betyg som ingår i den obligatoriska obligatoriska utbildningen på heltid varierar avsevärt mellan utbildningssystemen. I vissa fall upphör obligatorisk allmän skolgång på heltid i slutet av gymnasieutbildningen. I andra fall omfattar det helt eller delvis gymnasieutbildning (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2020). För att undanröja den variation som beror på skillnaderna i antalet betyg i den obligatoriska obligatoriska utbildningen på heltid visar de flesta indikatorerna på undervisningstid det minsta antalet undervisade timmar per teoretiskt år.

På grundskolenivå varierar antalet timmar per teoretiskt år för undervisning i främmande språk som obligatoriska ämnen mellan 13 timmar (i Ungern) och 407 timmar (i Luxemburg). Trots detta breda utbud är antalet undervisade timmar mellan 30 och 69 timmar i de flesta utbildningssystem (27 utbildningssystem). I de obligatoriska betygen för allmän gymnasieutbildning på heltid varierar antalet undervisade timmar per teoretiskt år i alla utbildningssystem/utbildningsvägar från 74 timmar (i Norge) till 373 timmar (i Luxemburg (*enseignement secondaire classique*)).

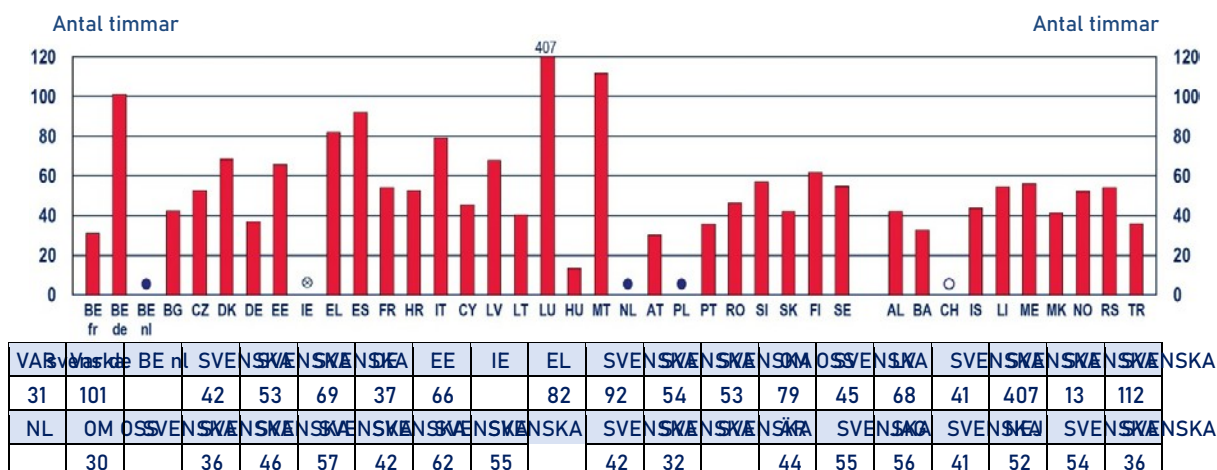
Två viktiga faktorer kan förklara det lägre antalet undervisade timmar i grundskolan. Den första handlar om den ålder då det blir obligatoriskt att lära sig ett främmande språk. Undervisningstiden är relativt låg i den franska gemenskapen i Belgien (31 timmar), Tyskland (37 timmar), Portugal (36 timmar) och Bosnien och Hercegovina (32 timmar), där inläring av främmande språk blir obligatorisk efter den andra graden av grundskoleutbildning, till skillnad från i de flesta andra utbildningssystem (se figur B1).

Den andra faktorn gäller utbildningssystemens struktur. Vanligtvis ökar antalet timmar för undervisning i främmande språk när eleverna går vidare genom skolbetygen (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2021a). När grundskoleutbildningen är relativt kort (t.ex. 4 år), t.ex. i Tyskland (37 timmar) och Österrike (30 timmar), lämnar barn därför detta utbildningsstadium vid en yngre ålder, vilket innebär att de får färre timmars undervisning i främmande språk i detta utbildningsstadium än barn i utbildningssystem där grundskoleutbildningen varar längre.

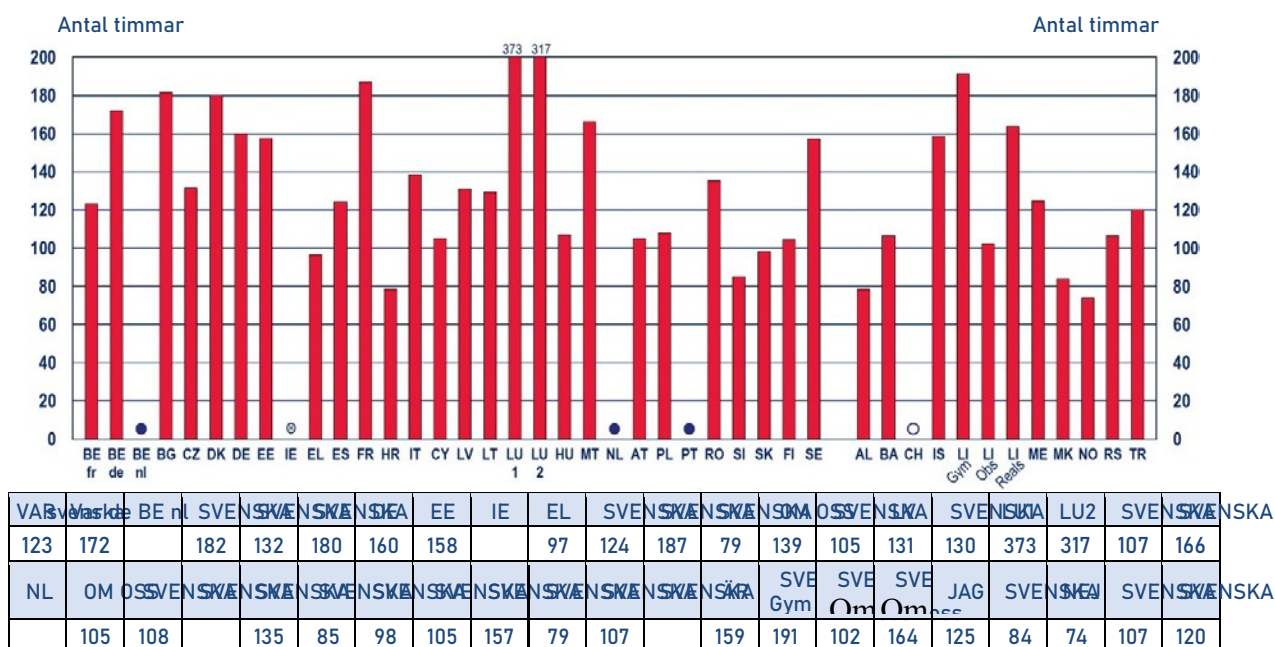
De två ovannämnda faktorerna gäller även Ungern, där ett särskilt lågt antal timmar avsätts för undervisning i främmande språk (13 timmar). I Ungern finns det fyra betyg i grundskolan, och inläring av främmande språk blir obligatorisk i den sista. Men beroende på skolan kan eleverna börja lära sig ett främmande språk tidigare och därmed få ytterligare undervisningstid.

Antalet timmar som ägnas åt undervisning i främmande språk i grundskolan är mer än 69 timmar i sex utbildningssystem (den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Grekland, Spanien, Italien, Luxemburg och Malta). Utbildningssystemen i den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Italien, Luxemburg och Malta har följande gemensamma drag: CLIL används som undervisningsmetod under vissa årskurser (eller nästan alla betyg i Luxemburgs fall) av obligatorisk allmän utbildning på heltid. Denna specifika undervisningsmetod, enligt vilken läroplansämnena undervisas på (minst) två språk (se figur B12), kan delvis förklara det förhållandevis höga antalet timmar som ägnas åt undervisning i främmande språk i dessa utbildningssystem. Antalet timmar är högst i den tyskspråkiga gemenskapen Belgien (101 timmar), Luxemburg (407 timmar) och Malta (112 timmar).

(a) Grundutbildning

(B) Obligatorisk gymnasieutbildning på heltid

Horisontell flexibilitet

Instruktionstid definierad på kantonnivå

Inget obligatoriskt främmande språk

Källa: Det är Eurydice.

Figur 45 Figur E1: Antal timmar obligatorisk undervisning i främmande språk under ett teoretiskt år i grundskole- och heltidspliktig allmännygymnasial utbildning, 2020/2021

Förklarande anmärkningar

Denna figur visar den lägsta rekommenderade undervisningstiden för främmande språk som lärs ut som obligatoriska ämnen för alla studenter, som fastställts av högsta utbildningsmyndigheter.

Undervisningstiden per nominellt år i grundskolan (eller obligatorisk grundskoleutbildning på heltid) motsvarar den totala undervisningstiden i grundskolan (eller den obligatoriska grundskoleutbildningen på heltid) dividerat med antalet betyg i grundskolan (eller obligatorisk grundskoleutbildning på heltid).

Horisontell flexibilitet: högsta utbildningsmyndigheter bestämmer den totala undervisningstiden för en grupp (eller alla) ämnen inom ett visst betyg. Skolor/lokala myndigheter är då fria att bestämma hur mycket tid man ska fördela till enskilda ämnen. När detta gäller hälften eller mer än hälften av betygen i grundskole- och/eller heltidsgymnasial utbildning används den särskilda symbolen ●. Om den horisontella flexibiliteten gäller för mindre än hälften av betygen i

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

grundskolan eller den obligatoriska grundskoleutbildningen på heltid, är dessa betyg utslutna vid beräkningen av teoretiska år. Detta gäller för den franska gemenskapen Belgien och Portugal i grundskolan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): det finns horisontell flexibilitet i graderna 3 och 4.

Bulgarien: i de två sista årskurserna i den obligatoriska grundutbildningen på heltid, som motsvarar de första två åren av gymnasieutbildning, visar figuren data för den väg som ger intensiv språkinläring.

Tyskland: uppgifterna motsvarar de viktade genomsnittliga undervisningstider för undervisning i främmande språk som beräknats av sekretariatet för den ständiga konferensen för utbildnings- och kulturministrarna i delstaterna på grundval av antalet studenter som är inskrivna i de olika typerna av skolor.

Irland: undervisning i främmande språk är inte obligatorisk. De officiella språken, engelska och iriska, lärs ut till alla studenter.

Spanien: uppgifterna representerar de viktade genomsnitten av nationella och regionala bestämmelser om läroplanen och skolkalendern (referensåret 2020/2021). För att beräkna de vägda genomsnitten användes statistik över antalet studerande per lönegrad och den autonoma regionen som rapporterats av statistikkontoret vid ministeriet för utbildning och yrkesutbildning (referensåret 2018/2019).

Italien: uppgifterna för de två sista klasserna av obligatorisk grundskoleutbildning på heltid avser liceo scientifico.

Luxemburg: LU1 motsvarar *enseignement secondaire classique* (klassisk gymnasieutbildning). LU2 motsvarar *enseignement secondaire général* (allmän gymnasieutbildning).

Sverige: i årskurserna 9 och 10, de två sista årskurserna i den obligatoriska utbildningen på heltid, motsvarar uppgifterna Gimnazium.

Österrike: det finns inga uppgifter för den sista lönegraden i den obligatoriska grundutbildningen på heltid.

Österrike och Liechtenstein: uppgifterna omfattar inte undervisningstid för årskurs 1 och 2 för Österrike och lönegrad 1 för Liechtenstein, eftersom främmande språk undervisas genom andra ämnen och inte som fristående ämnen. Därför underskattar de framlagda uppgifterna undervisningstiden för främmande språk.

Sverige: det finns horisontell flexibilitet i de tre första (av fyra) årskurserna i grundskolan.

Portugal: i de sista två av de sex betygen i grundskolan finns det horisontell flexibilitet. I de tre första klasserna av obligatorisk gymnasieutbildning på heltid finns det horisontell flexibilitet för det första och det andra främmande språket som obligatoriska ämnen, medan det i de tre senaste främmande språken inte är obligatoriskt att lära sig främmande språk.

Sverige: för obligatorisk gymnasieutbildning på heltid omfattar uppgifterna undervisningstid för andraspråket, vilket inte är obligatoriskt för alla studenter (se figur B1).

Sverige: Li Gym motsvarar Gymnasium (en typ av skola med avancerade krav). Li Obs motsvarar *Oberschule* (en typ av skola med grundläggande krav) och Li Reals motsvarar Realschule (en typ av skola med mellanliggande krav).

Sverige: ingen standardplan och ingen standardinstruktionstid definieras på nationell nivå. Läroplaner och avsedd undervisningstid bestäms av de 26 kantonerna på regional nivå.

Som tidigare nämnts är utbudet av undervisade timmar per teoretiskt år i alla utbildningssystem/utbildningsvägar ganska brett i de obligatoriska betygen för allmän gymnasieutbildning på heltid (från 74 till 373 timmar). Inom detta breda område kan fyra grupper av utbildningssystem/utbildningsvägar med ett relativt jämförbart antal undervisade timmar identifieras.

Den första gruppen omfattar 15 utbildningssystem/utbildningsvägar där mellan 74 timmar (Norge) och 108 timmar (Polen) per teoretiskt år ägnas åt undervisning i främmande språk som obligatoriska ämnen. Den andra innehåller nio utbildningssystem/utbildningsvägar som anslår mellan 120 timmar (Türkiye) och 139 timmar (Italien) per teoretiskt år till obligatorisk undervisning i främmande språk. De flesta utbildningssystem/utbildningsvägar ingår i dessa två grupper.

Elva utbildningssystem/utbildningsvägar utgör den tredje gruppen, där undervisningstiden för främmande språk som obligatoriska ämnen varierar från 157 timmar (i Sverige) till 191 timmar (i Liechtenstein (*gymnasium*)). Slutligen ger de två allmänna utbildningsvägarna i Luxemburg (*enseignement secondaire général* och *enseignement secondaire classique*) det överlägset högsta antalet undervisade timmar (317 timmar respektive 373 timmar per teoretiskt år).

En mer detaljerad jämförelse mellan undervisningstiden för främmande språk i grundskolan och undervisningstiden för dessa ämnen under de obligatoriska betygen för gymnasieutbildningen visar att antalet undervisade timmar per teoretiskt år är högre i de obligatoriska betygen för gymnasieutbildning i nästan alla utbildningssystem/utbildningsvägar (Luxemburg är ett undantag). I de flesta av dem är antalet minst dubbelt, och det är tre (eller fler) gånger högre i lite mer än en tredjedel av dem. Alla utbildningssystem med ett betydligt lägre antal undervisade timmar i grundskolan ökar avsevärt elevernas möjligheter att lära sig främmande språk genom att ge mycket mer undervisningstid i de obligatoriska betygen på gymnasiet. Detta är särskilt fallet i Ungern, där antalet timmar per nominellt år är åtta gånger högre.

DET FÖRSTA FRÄMMANDE SPRÅKET HAR DEN STÖRSTA ANDELEN UNDERVISNINGSTID FÖR FRÄMMANDE SPRÅK I ALLA LÄNDER.

I figur E1 presenteras den lägsta undervisningstiden för alla främmande språk som lärs ut som obligatoriska ämnen i grundskole- och heltidsgymnasial utbildning. I figur E2 jämförs det minsta antal timmar som avsatts för undervisning i första och andra främmande språk som obligatoriska ämnen. Det omfattar hela den obligatoriska utbildningen på heltid. För att undanröja den variation som följer av skillnaderna i betyg i den obligatoriska grundutbildningen på heltid ges undervisningstid per teoretiskt år, det vill säga motsvarande den totala undervisningstiden i den obligatoriska utbildningen på heltid dividerat med antalet år under denna utbildningsperiod.

Till skillnad från andra läroplansämnen, t.ex. matematik, undervisas inte främmande språk som obligatoriska ämnen i alla årskurser i obligatorisk allmän utbildning på heltid (se figur B2). Vidare är det inte obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk i vissa utbildningssystem (se figur B3). Dessa särdrag hos främmande språk som läroplansämnen måste beaktas när undervisningstiden mellan utbildningssystemen jämförs.

Undervisningstiden för det första främmande språket som obligatoriskt ämne sträcker sig från 39 till 114 timmar per teoretiskt år i nästan alla utbildningssystem/utbildningsvägar. De där undervisningstiden ligger längst ner i detta intervall, det vill säga de med de sex lägsta värdena (mellan 39 och 54 timmar per teoretiskt år), inkluderar Cypern, Ungern, Sverige, Bosnien och Hercegovina, Island, Nordmakedonien och Serbien. Utbildningssystem med undervisningstider i toppklass, dvs. med de fyra högsta värdena (mellan 105 och 114 timmar per nominellt år) är den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Bulgarien, Spanien och Malta. I Luxemburg ligger undervisningstiden för undervisning i det första främmande språket långt utanför detta intervall (199 timmar i *enseignement secondaire général* och 223 i *enseignement secondaire classique*).

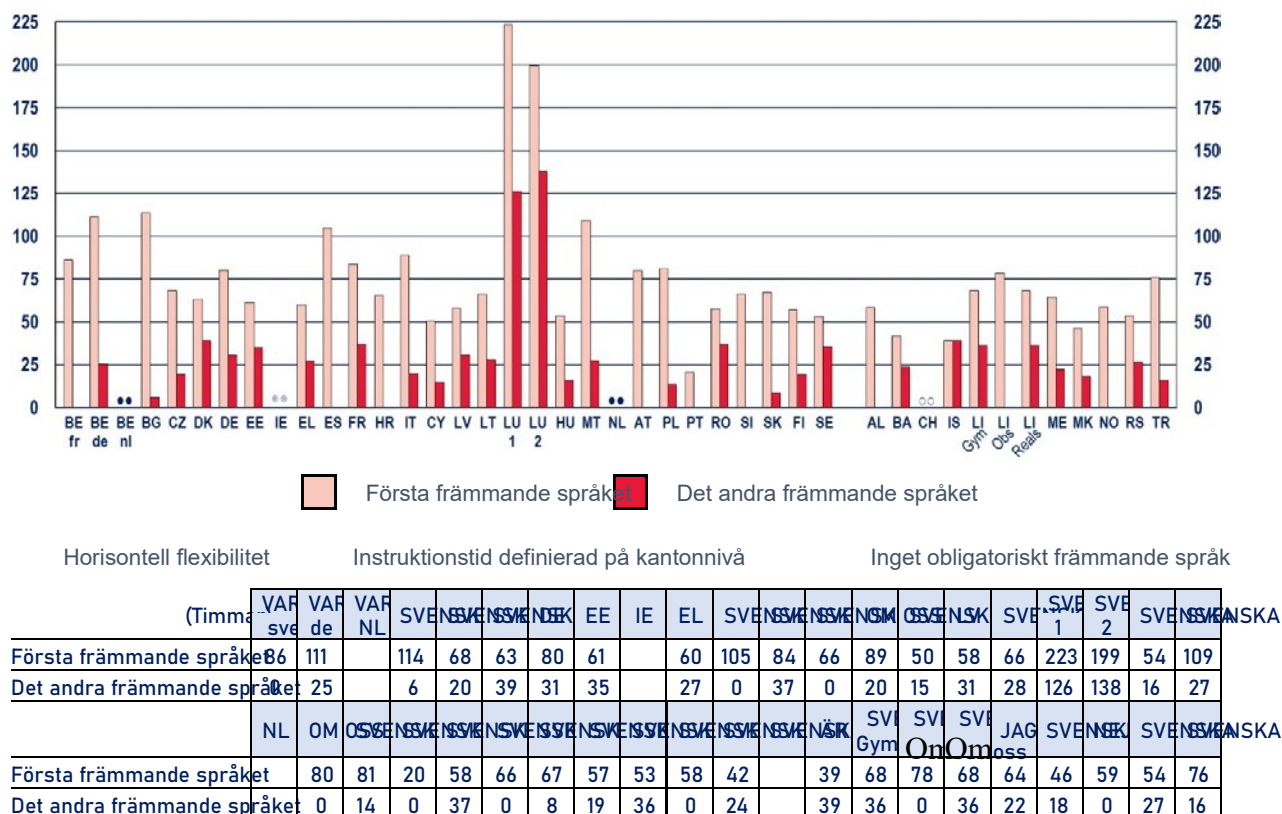
I utbildningssystem/utbildningsvägar där det är obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk är antalet timmar per teoretiskt år ganska begränsat i nästan alla utbildningssystem, från 6 till 39 timmar. Utbildningssystem med undervisningstider längst ner i intervallet, dvs. med värden under 10 timmar per teoretiskt år, är Bulgarien och Slovakien (6 respektive 8 timmar). Utbildningssystem med undervisningstider i toppklass, dvs. med värden lika med eller högre än 35 timmar per teoretiskt år, är Danmark, Estland, Frankrike, Rumänien, Sverige, Island och Liechtenstein (*gymnasium* och *Realschule*).

Undervisningstiden för det andra främmande språket är återigen relativt hög i Luxemburg (126 timmar i *enseignement secondaire classique* och 138 timmar i *enseignement secondaire général*) och överlägset överträffar alla andra länder. I Luxemburg används franska och tyska, som lärs ut som främmande språk, som undervisningsspråk i undervisningen (CLIL).

Skillnader i betyg där det blir obligatoriskt att lära sig ett andra främmande språk förklarar ofta variationerna i undervisningstiden mellan utbildningssystem/utbildningsvägar. I Europa börjar eleverna vanligtvis lära sig ett andra främmande språk som ett obligatoriskt ämne i gymnasieutbildningen. En minoritet av dem börjar tidigare, i grundskolan eller senare, i ett betyg som ligger utanför den obligatoriska utbildningen (se figur B1).

I nästan alla utbildningssystem/utbildningsvägar som behandlas i detta avsnitt (Island är ett undantag; se den landsspecifika noten) är antalet undervisade timmar per teoretiskt år systematiskt högre för det första obligatoriska främmande språket än för det andra. Skillnaden varierar från 17 timmar (i Sverige) till 108 timmar (i Bulgarien). I utbildningssystem där skillnaden är störst, det vill säga över 81 timmar (den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien, Bulgarien (väg som ger intensiv språkinläring), Luxemburg (*enseignement secondaire classique*) och Malta) används de första utländska språkstudenterna som undervisningsspråk i något skede i utbildningen (CLIL).

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Källa: Det är Eurydice.

Figur 46 Figur E2: Antal timmar per teoretiskt år som avsatts för undervisning i första och andra främmande språk som obligatoriska ämnen i obligatorisk allmän utbildning på heltid, 2020/2021

Förklarande anmärkningar

Denna figur visar den lägsta rekommenderade undervisningstiden för första och andra främmande språk som lärs ut som obligatoriska ämnen för alla studenter, som fastställts av högsta utbildningsmyndigheter.

Undervisningstiden per teoretiskt år i obligatorisk allmän utbildning på heltid motsvarar den totala undervisningstiden för den utbildningsperioden dividerat med antalet betyg i den obligatoriska obligatoriska utbildningen på heltid.

Horisontell flexibilitet: högsta utbildningsmyndigheter bestämmer den totala undervisningstiden för en grupp (eller alla) ämnen inom ett visst betyg. Skolor/lokala myndigheter är då fria att bestämma hur mycket tid man ska fördela till enskilda ämnen. När detta gäller hälften eller mer än hälften av betygen i den obligatoriska grundutbildningen på heltid används den särskilda symbolen •. När horisontell flexibilitet gäller för mindre än hälften av betygen i den obligatoriska obligatoriska allmänna utbildningen på heltid, är dessa betyg uteslutna vid beräkningen av teoretiska år. Detta gäller för den franska gemenskapen Belgien, Polen och Portugal (för ytterligare information se de landsspecifika anmärkningarna under figur E1).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna under figur E1.

Frankrike: högsta utbildningsmyndigheter fastställer undervisningstiden för det första och andra främmande språket tillsammans i den sista graden av obligatorisk allmän gymnasieutbildning på heltid. I detta fall har denna tid delats med två, och resultatet av den uppdelning som tilldelats det första och andra främmande språket lika.

Island: högsta utbildningsmyndigheter definierar undervisningstid för första och andra främmande språk tillsammans för alla betyg. I detta fall har denna tid delats med två, och resultatet av den uppdelning som tilldelats det första och andra främmande språket lika.

DE LÄNDER DÄR UNDERVISNINGEN I FRÄMMANDE SPRÅK VARAR LÄNGST HAR INTE NÖDVÄNDIGTVIS DEN HÖGSTA UNDERVISNINGSTIDEN.

Figur E3 visar förhållandet mellan två faktorer som i hög grad påverkar undervisningen i främmande språk i skolan: den kortaste undervisningstiden för främmande språk och längden på skolåren som undervisningen varar. Mer exakt visar figur E3 förhållandet mellan undervisningstiden för inlärn timer av det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne och varaktigheten av detta lärande. Endast undervisningstider för de betyg för vilka uppgifter finns tillgängliga rapporteras ⁽⁸²⁾.

Sammantaget indikerar siffran att det finns ett positivt förhållande, om än ett relativt svagt, mellan de två faktorerna. Men en mer detaljerad analys visar att även om vissa länder undervisar det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne för samma antal betyg, skiljer de sig avsevärt när det gäller den totala undervisningstiden de tilldelar undervisningen. Skillnaden är särskilt märkbar när det gäller länder med tio års avsättning: i Norge är undervisningstiden för det första främmande språket 588 timmar, medan det i Spanien når 1 050 timmar.

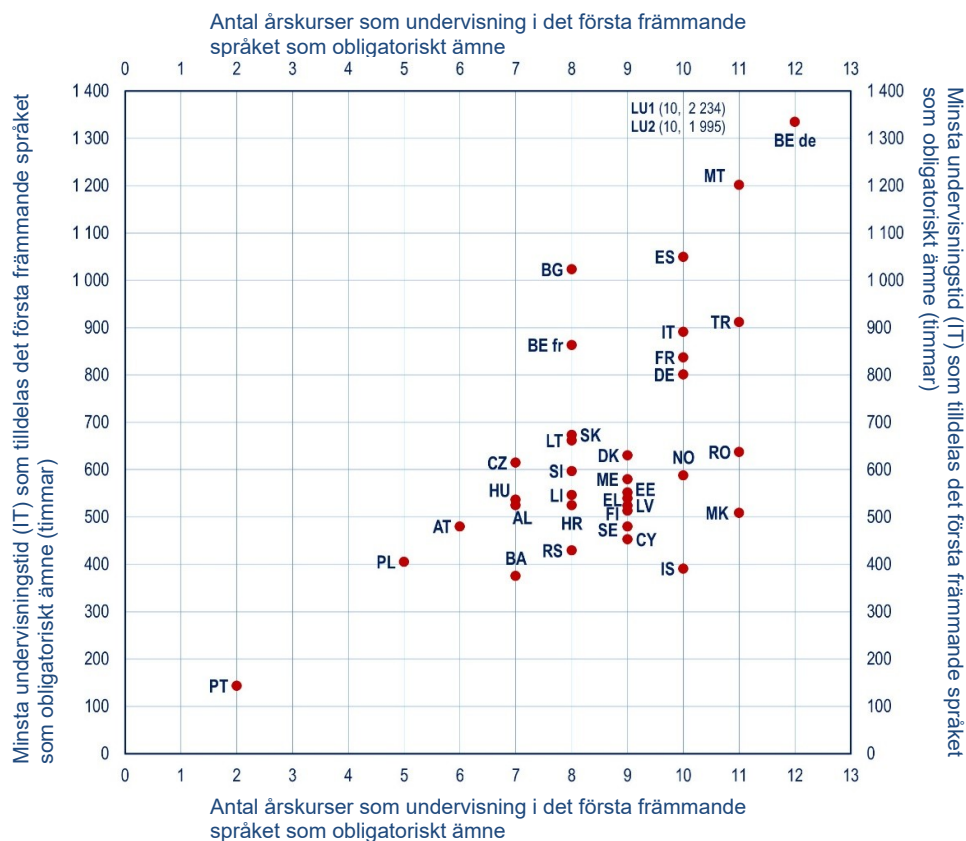
Omvänt kan de länder som avsätter lika mycket undervisningstid göra det under ett helt annat antal år inom den obligatoriska utbildningen. Till exempel rekommenderas i Ungern och Nordmakedonien undervisningstider på 536 timmar respektive 509 timmar för det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne. Bestämmelsen varar 7 år i Ungern och 11 år i Nordmakedonien.

Figur E3 visar också ett kluster av elva länder (Danmark, Estland, Grekland, Kroatien, Lettland, Litauen, Slovenien, Slovakien, Finland, Liechtenstein och Montenegro) med en liknande profil. de avsätter mellan 700 och 500 timmar till undervisningen i det första obligatoriska främmande språket under 8–9 skolår.

I den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Luxemburg och Malta, där det första främmande språk som undervisas också är ett undervisningsspråk, är undervisningstiden för detta språk den högsta i Europa. De officiella läroplanerna i dessa tre utbildningssystem föreskriver 1 335 timmar under en tolvårsperiod i den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien, 2 234 och 1 995 timmar (för *enseignement secondaire classique* och *enseignement secondaire général, r espectively*) under 10 år i Luxemburg och 1 201 timmar under 11 år på Malta.

82 För ytterligare information, se den förklarande anmärkningen. Särskild information om undervisningstiden för det första främmande språket finns i figur B2.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Oppet	Värf	Var de	SVEN	SWA	SWA	NKA	EE	EL	SVEN	SWA	SWA	NKA	OSV	SVEN	SWA	SVEN	NKA	LU2	SVEN	NKA
OM	0863	1335	1023	614	630	801	551	539	1050	837	525	891	452	524	662	2 234	1995	536		
		SVEN	NKA	OSV	SVEN	SWA	SWA	NKA	SVEN	SWA	SWA	SWA	NKA	SVEN	JAG	SVEN	SWA	SVEN	SWA	NKA
OM	0901	480	405	143	637	597	673	513	480	525	375	391	546 Gym	580	509	588	429	912		

Källa: Det är Eurydice.

Figur 47 Figur E3: Sambandet mellan undervisningstiden för det första främmande språket och antalet betyg under vilka detta språk undervisas i obligatorisk allmän utbildning på heltid, 2020/2021

Förklarande anmärkningar

Uppgifterna visar den minsta undervisningstid (i timmar) som rekommenderas för det första främmande språket som obligatoriskt ämne för alla studenter i förhållande till antalet betyg som undervisning i detta obligatoriska främmande språk under heltid obligatorisk allmän utbildning.

Antalet år som undervisning i det första främmande språket som obligatoriskt ämne beror på två faktorer: antalet betyg under vilka det första främmande språket undervisas som obligatoriskt ämne och längden på den obligatoriska obligatoriska utbildningen på heltid, som varierar mellan utbildningssystemen.

För vissa utbildningssystem (den franska gemenskapen Belgien, Österrike, Polen, Portugal och Liechtenstein) avser det angivna antalet timmar det antal betyg för vilka det är möjligt att visa uppgifter. Till exempel har man inte beaktat de betyg (och deras undervisade timmar) där horisontell flexibilitet gäller. Ytterligare förklaringar ges i de landsspecifika noterna. Mer information om varaktigheten av undervisningen i det första främmande språket som obligatoriskt ämne finns i figur B2.

Horisontell flexibilitet: högsta utbildningsmyndigheter bestämmer den totala undervisningstiden för en grupp (eller alla) ämnen inom ett visst betyg. Skolor/lokala myndigheter är då fria att bestämma hur mycket tid man ska fördela till enskilda ämnen.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): det finns horisontell flexibilitet i graderna 3 och 4.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Belgien (BE nl): siffran omfattar inte uppgifter för detta utbildningssystem, eftersom den horisontella flexibiliteten gäller för alla årskurser i obligatorisk allmän utbildning på heltid.

Bulgarien: för de två sista betygen i den obligatoriska grundutbildningen på heltid, som motsvarar de två första åren av allmän gymnasieutbildning, visar figuren data för den väg som ger intensiv språkinläring.

Tyskland: uppgifterna motsvarar de viktade genomsnittliga undervisningstider för undervisning i främmande språk som beräknats av sekretariatet för den ständiga konferensen för utbildnings- och kulturministrarna i delstaterna på grundval av antalet studenter som är inskrivna i de olika typerna av skolor.

Irland: undervisning i främmande språk är inte obligatorisk. De officiella språken, engelska och iriska, lärs ut till alla studenter.

Spanien: uppgifterna representerar de viktade genomsnittet av nationella och regionala bestämmelser om läroplanen och skolkalendern (referensåret 2020/2021). För att beräkna de vägda genomsnittet användes statistik över antalet studerande per lönegrad och den autonoma regionen som rapporterats av statistikkontoret vid ministeriet för utbildning och yrkesutbildning (referensåret 2018/2019).

Italien: uppgifterna för de två sista klasserna av obligatorisk grundskoleutbildning på heltid avser liceo scientifico.

Frankrike: högsta utbildningsmyndigheter fastställer undervisningstiden för det första och andra främmande språket tillsammans i den sista graden av obligatorisk allmän gymnasieutbildning på heltid. I detta fall har tiden delats med två, och resultatet av den uppdelning som tilldelats de första och andra främmande språken lika.

Luxemburg: LU1 motsvarar *enseignement secondaire classique* (klassisk gymnasieutbildning). LU2 motsvarar *enseignement secondaire général* (allmän gymnasieutbildning).

Sverige: i årskurserna 9 och 10, de två sista årskurserna i den obligatoriska utbildningen på heltid, motsvarar uppgifterna Gimnazium.

Nederländerna: siffran omfattar inte uppgifter för detta land, eftersom högsta utbildningsmyndigheter inte anger minsta undervisningstid för varje läroplansämne, utan för alla läroplansämnen tillsammans per utbildningsnivå.

Österrike: för gymnasieutbildning motsvarar uppgifterna Allgemeinbildende *höhere Schule* (akademiska gymnasiet). Eleverna lär sig det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne i 9 år, det vill säga hela den obligatoriska utbildningens längd. Denna siffra visar instruktionstid för endast 6 år. Inga uppgifter kunde lämnas för de första två åren (det första främmande språket lärs ut genom andra ämnen och inte som fristående ämne) och det senaste året (saknade uppgifter).

Sverige: det första främmande språket lärs ut som ett obligatoriskt ämne under hela den obligatoriska utbildningen på heltid (åtta årskurser). Uppgifter kan dock endast tillhandahållas från lönegrad 4 och framåt, som innan denna horisontella flexibilitet gäller.

Portugal: det första främmande språket är ett obligatoriskt ämne i 7 av de 12 års obligatorisk allmän utbildning på heltid (från årskurs 3 till årskurs 9). Uppgifter kunde dock endast lämnas för lönegraderna 3 och 4, liksom för de andra horisontella flexibiliteterna.

Island: högsta utbildningsmyndigheter definierar undervisningstid för första och andra främmande språk tillsammans för alla betyg. I detta fall har tiden delats med två, och resultatet av den uppdelning som tilldelats de första och andra främmande språken lika.

Sverige: inom gymnasieutbildningen motsvarar uppgifterna gymnasium (högsta gymnasienivå). Eleverna lär sig det första främmande språket som ett obligatoriskt ämne i 9 år, det vill säga hela den obligatoriska utbildningen på heltid. Denna siffra visar instruktionstid för endast 8 år. Inga uppgifter kunde lämnas för den första klassen (det första främmande språket lärs ut genom andra ämnen och inte som ett fristående ämne).

Nordmakedonien: åldersgränsen för obligatorisk skolgång på heltid varierar, vilket innebär att den tid eleverna lär sig det första främmande språket också varierar (mellan 11 och 13 år).

Sverige: siffran omfattar inte uppgifter från detta land, eftersom ingen standardplan och ingen standardinstruktionstid definieras på nationell nivå. Läroplaner och avsedd undervisningstid bestäms av de 26 kantonerna på regional nivå.

ANDELEN UNDERVISNINGSTID FÖR UNDERVISNING I FRÄMMANDE SPRÅK ÄR BETYDLIGT HÖGRE INOM GYMNASIEUTBILDNINGEN ÄN I GRUNDSKOLAN.

I figur E4 anges vikten av undervisning i främmande språk i läroplanen för grundutbildning och obligatorisk gymnasieutbildning på heltid. För att göra detta undersöker den det minsta antalet undervisade timmar som ägnas åt främmande språk som är obligatoriska för alla studenter, som en andel av den totala undervisningstiden för att undervisa hela den obligatoriska läroplanen.

I nästan alla utbildningssystem/utbildningsvägar är andelen tid som avsatts för främmande språk som obligatoriska ämnen i förhållande till den totala undervisningstiden för undervisning i den obligatoriska läroplanen (mycket) högre i de obligatoriska betygen för allmän gymnasieutbildning på heltid än i grundskolan. I tio utbildningssystem/utbildningsvägar är skillnaden lika med eller högre än 10 procentenheter (den franska gemenskapen Belgien, Bulgarien, Tyskland, Frankrike, Litauen, Ungern, Sverige, Island och Liechtenstein (*Realschule* och *Gymnasium*)).

Mot denna trend är *enseignement secondaire général* (allmän gymnasieutbildning) i Luxemburg den enda utbildningsvägen där andelen undervisningstid som ägnas åt främmande språk är högre i grundskolan. Det specifika språkundervisningssammanhanget i Luxemburg, där det första och det andra främmande språket används som undervisningsspråk, kan förklara detta (se figurerna E1 och E2). I tre utbildningssystem/utbildningsvägar (Spanien, Kroatien och Luxemburg (*enseignement secondaire classique*)) är skillnaden mellan grundläggande och heltid obligatorisk allmän gymnasieutbildning begränsad till mindre än 1 procentenhet.

Om man ser mer specifikt på den tid som ägnas åt undervisning i främmande språk som en del av den tid som ägnas åt att leverera hela läroplanen i grundskolan, utgör undervisningen i främmande språk som obligatoriska ämnen mellan 5 % och 10 % av den totala undervisningstiden i de flesta utbildningssystem. I ett fåtal utbildningssystem, nämligen den franska gemenskapen Belgien, Ungern, Österrike och Portugal, är den andel av den totala undervisningstiden som ägnas åt undervisning i främmande språk som obligatoriska ämnen mindre än 5 %. I Österrike undervisas främmande språk under de första två åren av grundskolan genom CLIL, vilket inte rapporteras här. I de övriga tre utbildningssystemen blir inläringen av främmande språk obligatorisk relativt sent i grundskolan (se figur B1).

I den andra änden av spektrumet står undervisning i främmande språk för cirka 11 % av den totala undervisningstiden i den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Grekland, Spanien, Kroatien, Lettland och Montenegro och 14,9 % på Malta. Luxemburg utmärker sig, med 44,0 % av den totala undervisningstiden för främmande språk.

Skillnader mellan utbildningssystemen kan förklaras av strukturella faktorer, som redan lyfts fram tidigare (se figurerna E1 och E2), t.ex. antalet betyg i grundskole- och heltidspliktig gymnasieutbildning, eller av faktorer som är specifikt relaterade till främmande språk (dvs. antalet obligatoriska främmande språk och startåldern för att lära dem, och deras vikt i läroplanen).

När det gäller obligatorisk allmän gymnasieutbildning på heltid varierar andelen undervisningstid för främmande språk från 10 % till 19 % i de flesta utbildningssystem. Det finns därför en större variation än i grundskolan. Andelen för Albanien ligger längst ner i intervallet (10,2 %), medan andelen för Estland (19,1 %) och Frankrike (19,3 %) ligger högst.

Endast ett fåtal utbildningssystem ligger utanför detta område. Norge har den lägsta andelen tid till främmande språk (8,5 %). I det landet är endast ett främmande språk obligatoriskt i den obligatoriska utbildningen på heltid, vilket åtminstone delvis kan förklara den låga siffran. Utbildningssystem med de högsta andelarna, det vill säga 20 % och högre, använder CLIL som en undervisningsmetod i alla skolor eller i vissa årskurser i obligatorisk gymnasieutbildning på heltid (den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Bulgarien⁸³), Luxemburg och Malta. Ett undantag från detta är Liechtenstein (Gymnasium) (20,1 %), där CLIL inte anges i dessa grader. Precis som i grundskolan utmärker sig Luxemburg: 37,2 % (*enseignement secondaire général*) och 44,2 % (*enseignement secondaire classique*) av den totala undervisningstiden ägnas åt undervisning i främmande språk.

83 I de två sista betygen i den obligatoriska utbildningen på heltid, som motsvarar de två första åren av gymnasieutbildning, avser uppgifterna den väg som ger intensiv språkinläring.

	VAR SVE	VAR DE	VAR NL	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	EE	IE	EL	SVEN	SVEN	SVEN	NOR	OSLO	SVEN	SVE	SVE 1	SVE 2	SVEN	SVEN	SVENSKA
Primär	3.6	11.9		8.3	7.6	6.9	5.1	9.9		11.1	11.6	6.3	11.1	8.9	5.7	11.3	6.1	44.0	44.0	2.0	14.9	
Sekundär	14.0	20.2		22.2	14.8	15.0	17.7	19.1		12.5	11.8	19.3	11.9	14.6	12.3	16.7	15.7	44.2	37.2	12.8	22.8	
	NL	OM	OSLO	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	NÄR	SVEN Gym	SVEN	SVEN	JAG	SVEN	SVEN	SVEN	SVEN	SVENSKA
Primär		4.2		3.2	7.0	8.3	6.3	9.4	7.7	7.2	6.0			6.0	7.0	7.0	10.5	9.8	6.9	8.8	5.0	
Sekundär		11.7	14.1		14.1	11.1	11.9	12.9	18.1	10.2	14.2			18.9	20.1	11.0	17.6	18.5	16.5	8.5	12.5	13.3

Figur 48 Figur E4: Undervisningstid för främmande språk som obligatoriska ämnen, som andel av den totala undervisningstiden i grundskole- och heltidspliktig allmän gymnasieutbildning, 2020/2021

Uppgifterna motsvarar undervisningstiden (som fastställts av högsta utbildningsmyndigheter) som tilldelats alla främmande språk som obligatoriska ämnen som lärs ut till alla studenter, dividerat med den totala undervisningstiden för alla ämnen i den obligatoriska läroplanen, multiplicerad med 100.

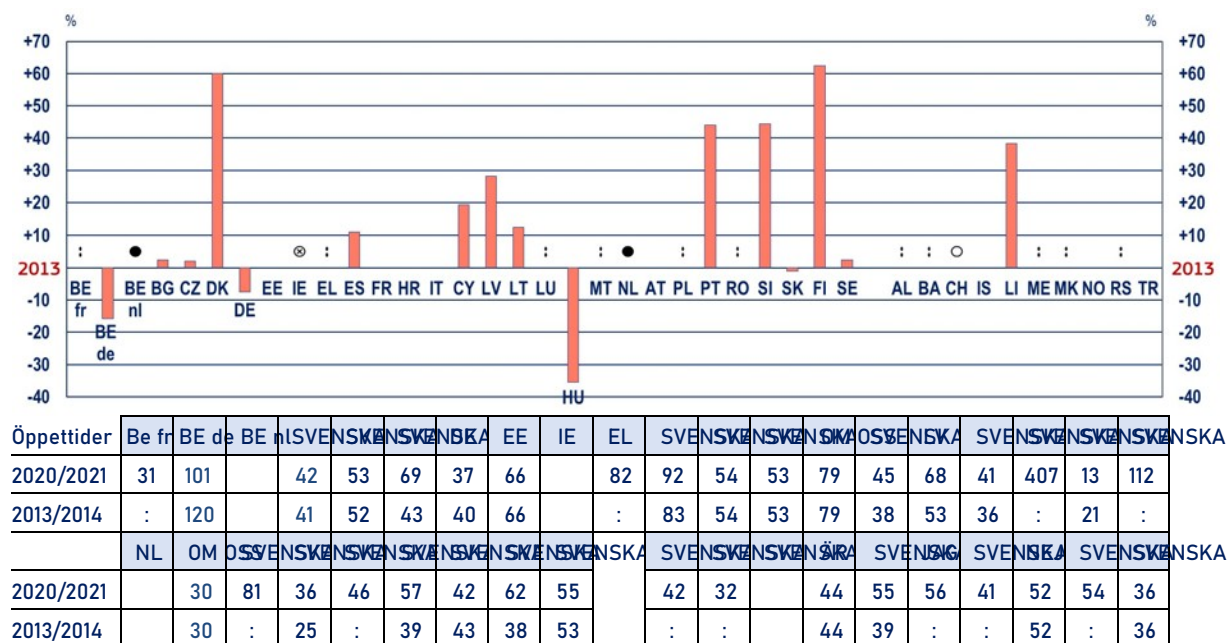
Landsspecifika noter

I HELA EUROPA ÄR UNDERVISNINGSTIDEN FÖR FRÄMMANDE SPRÅK FORTFARANDE RELATIVT STABIL ÖVERTID

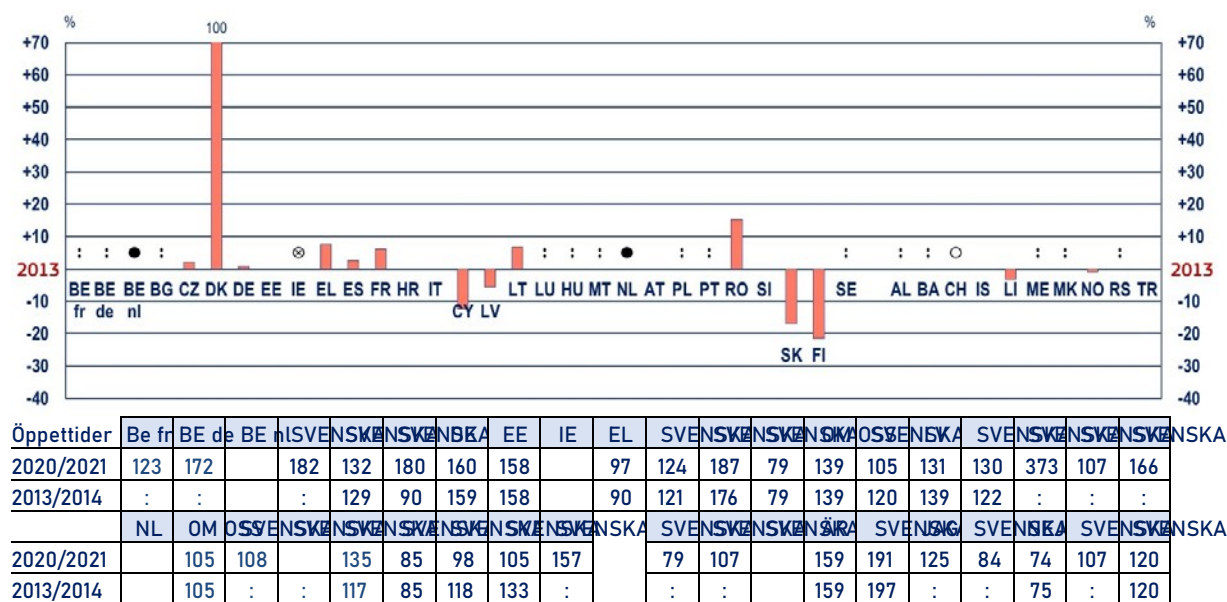
Figur E5 visar de ändringar (i procent) av den rekommenderade minsta undervisningstiden per teoretiskt år⁽⁸⁴⁾ som tilldelats främmande språk som lärs ut som obligatoriska ämnen för alla studenter 2020/2021 jämfört med 2013/2014, som används som baslinje. Denna siffra är inriktad på grundskoleutbildning och obligatorisk gymnasieutbildning på heltid. En jämförelse mellan de två referensåren kan endast göras för något mindre än två tredjedelar av utbildningssystemen. landsspecifika förklaringar om jämförbarhetsfrågor ges i noterna nedan.

84 Den totala undervisningstiden per teoretiskt år motsvarar den totala undervisningstiden för grundskolan/den obligatoriska grundskoleutbildningen på heltid dividerat med antalet betyg i grundskolan/den obligatoriska gymnasieutbildningen på heltid.

(a) Grundutbildning

(B) Obligatorisk gymnasieutbildning på heltid

Horisontell flexibilitet

Instruktionstid definierad på kantonnivå

Inget obligatoriskt främmande språk

Källa: Det är Eurydice.

Figur 49 Figur E5: Ändringar (i procent) av den rekommenderade minsta undervisningstiden per teoretiskt år som tilldelats främmande språk som obligatoriska ämnen mellan 2013/2014 och 2020/2021

Förklarande anmärkningar

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Denna siffra visar skillnaden, uttryckt i procent, mellan undervisningstiden för främmande språk som obligatoriska ämnen 2020/2021 och undervisningstiden för främmande språk som obligatoriska ämnen 2013/2014, som används som baslinje.

Datatabellerna under siffrorna visar antalet timmar som ägnas åt undervisning i främmande språk som obligatoriska ämnen per teoretiskt år 2020/2021 och 2013/2014. Undervisningstiden per nominellt år i grundskolan/den obligatoriska gymnasieutbildningen på heltid motsvarar den totala undervisningstiden under den utbildningsperioden dividerat med antalet år i grundskolan/den obligatoriska gymnasieutbildningen på heltid.

Det går inte att göra en jämförelse mellan alla utbildningssystem på grund av saknade uppgifter 2013/2014 eller skillnader i den metod som används för att samla in uppgifter mellan de två referensåren. I båda fallen visas symbolen ":", för 2013/2014 i tabellerna och figuren, och detaljerade uppgifter finns i de landsspecifika anmärkningarna ⁽⁸⁵⁾.

Horisontell flexibilitet: högsta utbildningsmyndigheter bestämmer den totala undervisningstiden för en grupp (eller alla) ämnen inom ett visst betyg. Skolor/lokala myndigheter är då fria att bestämma hur mycket tid man ska fördela till enskilda ämnen. När detta gäller hälften eller mer än hälften av betygen i grundskole- och/eller heltidsgymnasial utbildning används den särskilda symbolen •. Om den horisontella flexibiliteten gäller för mindre än hälften av betygen i grundskolan eller den obligatoriska grundskoleutbildningen på heltid, är dessa betyg uteslutna vid beräkningen av teoretiska år. Detta gäller för den franska gemenskapen Belgien och Portugal i grundskolan 2020/2021.

Landsspecifika noter

De landsspecifika noterna nedan rör främst jämförbarhet mellan de två referensåren. Ytterligare landsspecifika noter om mer allmänna frågor finns under figur E1.

Belgien (BE fr): det finns en skillnad i metoden (olika kodning).

Belgien (BE de) och Sverige: det finns en skillnad i metoden (olika koder för rapportering av obligatorisk gymnasieutbildning på heltid).

Belgien (BE nl) och Nederländerna: horisontell flexibilitet gäller.

Bulgarien: det finns en skillnad i metoden (olika koder för att rapportera ämnen i obligatorisk gymnasieutbildning på heltid).

Grekland: sedan 2016/2017 har det bara funnits en enda typ av heldagsskola. Skillnaden mellan skolor som genomför den ordinarie läroplanen och skolor som genomför den enhetliga reviderade läroplanen har eliminerats. Den dagliga tidtabellen och antalet undervisningstimmar har också ändrats. Därför är det inte möjligt att jämföra på grundskolenivå.

Luxemburg: det finns en skillnad i metoden (olika koder för nationella språk).

Sverige: det finns en skillnad i metoden (olika metoder som används för att rapportera vinter- och sommartidtabeller).

Sverige: det finns en skillnad i metoden (olika räckvidd).

Sverige: det finns en skillnad i metodiken (väsentliga förändringar i utbildningsstrukturen). Horisontell flexibilitet gäller (i flera lönegrader) 2013/2014 och 2020/2021.

Portugal: under 2020/2021 fanns det horisontell flexibilitet i de tre första klasserna inom obligatorisk gymnasieutbildning på heltid och inga främmande språk undervisades som obligatoriska ämnen i de tre senaste betygen. Därför kan ingen jämförelse göras med uppgifterna 2013/2014.

Rumänien: det finns en skillnad i metodiken (förändring i rapporteringen av en skolperiod i grundskolan).

Albanien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro, Nordmakedonien och Serbien: det finns inga uppgifter för 2013/2014.

Sverige: uppgifterna motsvarar gymnasium i obligatorisk gymnasieutbildning på heltid.

I grundskolan finns det ingen eller knappast någon förändring i ungefär hälften av utbildningssystemen för vilka det är möjligt att jämföra. Mycket små variationer kan helt enkelt bero på fluktuationer i antalet undervisningsdagar, till exempel beroende på när helgdagarna föll under hela året och det specifika arrangemanget för skolarbetet.

Bland länder med skillnader mellan de två referensåren ökade undervisningstiden för främmande språk i de flesta av dem. Ökningen varierade från ca 10 % till 20 % i Spanien, Cypern och Litauen. I Lettland, Portugal,

⁸⁵ För fullständiga uppgifter om undervisningstid i skolor för 2013/2014, se Eurydice-rapporten 2015 om detta ämne (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2015).

Slovenien och Liechtenstein varierade ökningen från ca 30 % till 45 %. under 2020/2021 hade undervisningstiden för främmande språk i Danmark och Finland ökat med mer än 50 % jämfört med 2013/2014.

Undervisningstiden minskade i endast tre utbildningssystem (den tyskspråkiga gemenskapen Belgien, Tyskland och Ungern). I Ungern genomgick den nationella läroplanen betydande förändringar, vilket framför allt ledde till att mer undervisningstid tilldelades flexibla ämnen som valts ut av enskilda skolor, vilka inte omfattas av denna analys. Den tyskspråkiga gemenskapen i Belgien är dock fortfarande bland de som ger mest undervisningstid för undervisning i främmande språk i grundskolan (se figur E1).

I likhet med vad som observerades för grundskoleutbildningen på heltid är antalet länder med en märkbar förändring (dvs. lika med eller större än 3 %) ganska lika med antalet länder utan eller knappast någon förändring. Men när det finns märkbara skillnader är de i allmänhet mindre än i grundskolan. Antalet länder som ökar eller minskar undervisningstiden för undervisning i främmande språk i den obligatoriska gymnasieutbildningen på heltid är ungefär likartade.

I Cypern, Slovakien och Finland varierar minskningen av undervisningstiden för främmande språk som obligatoriska ämnen från ca 10 % till 20 %. Undervisningstiden för undervisning i främmande språk ökade märkbart i fem länder (Danmark, Grekland, Frankrike, Litauen och Rumänien). Det skedde en särskilt kraftig ökning (100 %) i Danmark. I det landet har det blivit obligatoriskt för alla studenter att lära sig ett andra främmande språk, medan innan man lär sig ett andra språk identifierades som frivilligt av läroplanen (se figur B3).

Få länder uppvisar samma trend på båda utbildningsnivåerna. Bland dem skedde den största förändringen i Danmark, där undervisningstiden ökade. I Cypern, Lettland och särskilt Finland ökade däremot antalet undervisningstimmar som ägnas åt undervisning i främmande språk i grundskolan, samtidigt som de obligatoriska betygen för gymnasieutbildningen minskade.

I SLUTET AV GYMNASIEUTBILDNINGEN FÖRVÄNTAS STUDENTERNA UPPNÅ NIVÅ B2 PÅ FÖRSTA FRÄMMANDE SPRÅK OCH NIVÅ B1 I DEN ANDRA

Den gemensamma referensramen är en ram för språkinläring, språkundervisning och språkbedömning som utvecklats av Europarådet. CEFR beskriver kunskaper i främmande språk på en sexgradig skala: A1 och A2 (grundläggande användare), B1 och B2 (oberoende användare) och C1 och C2 (produktiva användare). De omfattande beskrivningarna av kommunikationskompetensen (läsa, skriva, lyssna och tala) åtföljs av en detaljerad analys av kommunikativa sammanhang, teman, uppgifter och syften. Denna ram gör det möjligt att jämföra tester och undersökningar över språk och nationsgränser. Den utgör också en grund för erkännande av språkkunskaper och kvalifikationer, vilket underlättar rörlighet inom utbildning och yrkesverksamhet (Europarådet, 2020). I rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring rekommenderas att användningen av den gemensamma referensramen stärks "särskilt för inspirerande utveckling av läroplaner, testning och bedömning av språk"⁸⁶.

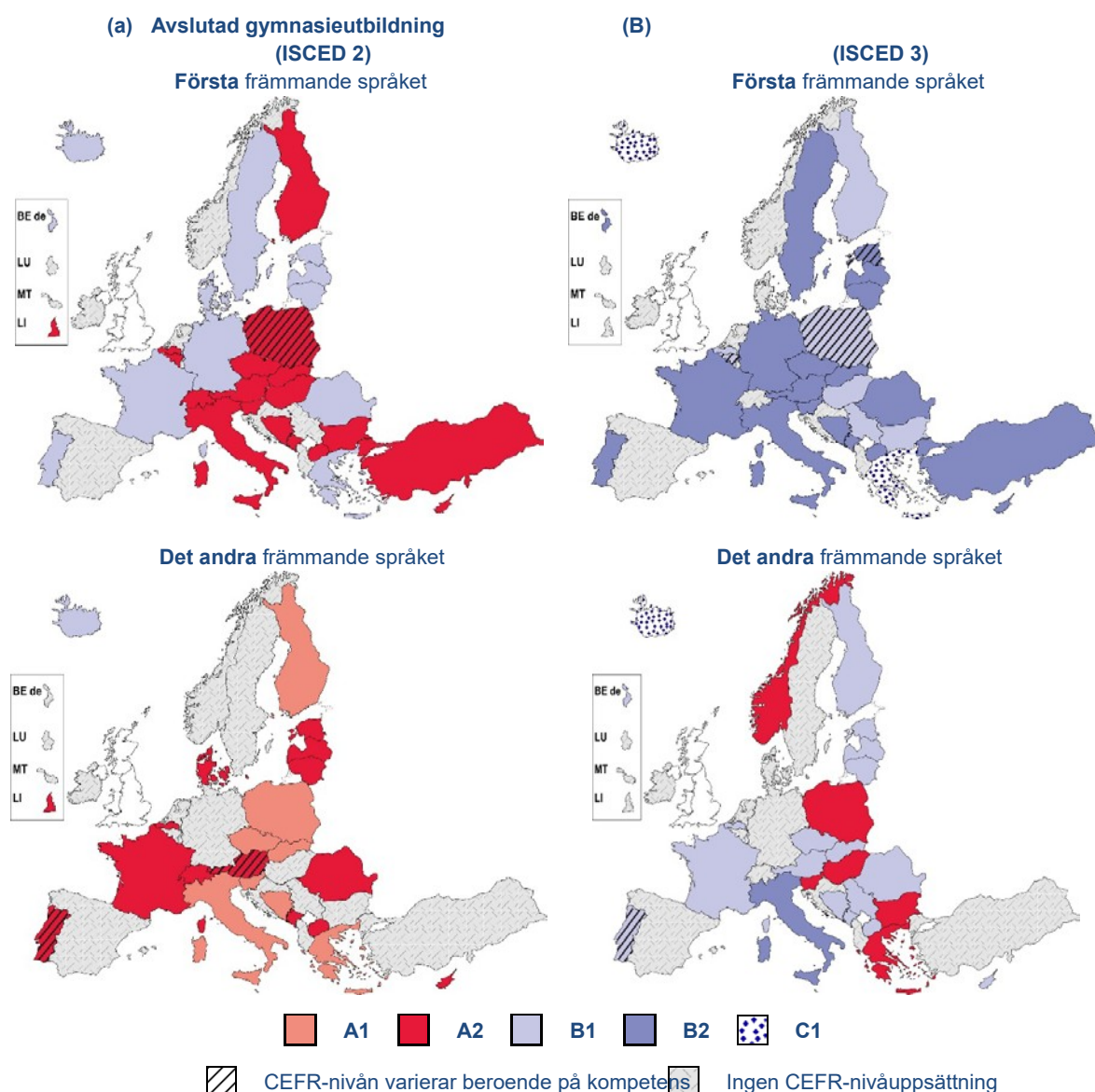
Figur E6 visar de förväntade miniminivåerna för första och andra främmande språk som obligatoriska ämnen (för alla studenter) vid två referenspunkter: avslutandet av gymnasieutbildningen och avslutandet av den allmänna gymnasieutbildningen. För närvarande använder ungefär två tredjedelar av de europeiska utbildningssystemen där det är obligatoriskt att lära sig främmande språk den gemensamma referensramen för att fastställa miniminivåer för kunskaper i främmande språk vid dessa två referenspunkter. Detta gäller vanligen både det första obligatoriska främmande språket och det andra obligatoriska främmande språket.

Vid en jämförelse av nivåerna av att uppnå det första och det andra främmande språket vid samma referenspunkt förväntas elevernas utbildning i allmänhet vara högre för det första främmande språket än för det andra. I slutet av gymnasieutbildningen varierar miniminivån i allmänhet mellan A2 och B1 för det första språket och mellan A1 och A2 för den andra i nästan alla utbildningssystem. I slutet av den allmänna gymnasieutbildningen definierar de flesta europeiska länder B2 som lägsta utbildningsnivå för det första främmande språket och B1 som lägsta utbildningsnivå för det andra främmande språket. För andraspråket (i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen) varierar språkkunskaperna i större utsträckning i hela Europa:

⁸⁶ Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019, s. 18.

från A2 i Bulgarien, Grekland, Ungern, Polen, Slovenien och Norge till C1 Island. Endast två länder fastställer minimikravet på avancerad nivå eller språkkunskaper (C1 eller C2): Grekland, för det första främmande språket (C1) och Island, för både det första främmande språket och det andra främmande språket (C1).

I vissa utbildningssystem är de förväntade resultaten för första och andra språken identiska vid samma referenspunkt. Detta är fallet i åtta utbildningssystem (den flamländska gemenskapen Belgien, Cypern, Österrike, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro och Nordmakedonien) i slutet av gymnasieutbildningen. En liknande trend finns i sex utbildningssystem (den flamländska gemenskapen Belgien, Italien, Rumänien, Finland, Island och Serbien) i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen.

Källa: Det är Eurydice.

Figur 50 Figur E6: Förväntad lägsta utbildningsnivå för första och andra främmande språk i slutet av gymnasieutbildningen (ISCED 2–3), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Denna siffra visar den förväntade miniminivån för de första och andra främmande språken som obligatoriska ämnen. Närmare bestämt omfattar den miniminivå för uppnående som fastställts som ett läranderesultat av högsta utbildningsmyndigheter. Den gemensamma referensramen används för att uttrycka uppnådda nivåer. Endast de sex huvudnivåerna (dvs. A1, A2, B1, B2, C1 och C2) omfattas. subnivåer beaktas inte.

När CEFR-nivån varierar beroende på de fyra viktigaste färdigheterna (läsa, lyssna, skriva och tala) rapporteras den nivå som fastställts för majoriteten av de fyra färdigheterna i figuren. när prestationsnivån för två viktiga färdigheter (t.ex. läsning och lyssnande) skiljer sig från den som fastställts för de två återstående stora färdigheterna (t.ex. att skriva och tala) visas miniminivån för uppnående i figuren. I alla dessa fall ges kompletterande information i de landsspecifika noterna.

Ingen CEFR-nivåuppsättning: denna kategori omfattar tre olika situationer: (1) Inläring av främmande språk (första och/eller andra främmande språk) är inte obligatorisk i grundskolan och/eller den allmänna gymnasieutbildningen. (2) CEFR används inte för att fastställa graden av uppnående. och (3) ingen miniminivå av uppnående definieras i läroplanen. Landsspecifik information finns i texten.

Definitioner av "Gemensam europeisk referensram för språk (CEFR)", "utländskt språk" och "International Standard Classification of Education (ISCED)" finns i ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr): i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen varierar CEFR-nivåerna för det första främmande språket beroende på de fyra viktigaste färdigheterna: B1 för att lyssna, skriva och tala. B2 för läsförmåga.

Estland: i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen varierar CEFR-nivåerna för det första främmande språket beroende på de fyra viktigaste färdigheterna: B2 för läsning, lyssnande och tal; B1 för att skriva.

Frankrike: i slutet av gymnasieutbildningen, för det andra främmande språket, är A2 den förväntade nivån på minst två av språkkunskaperna.

Österrike: i slutet av gymnasieutbildningen, för det andra främmande språket, fastställs olika nivåer för två typer av talarfärdigheter: A2 är inställd för att tala produktion medan A1 krävs för att tala interaktion. I slutet av den allmänna gymnasieutbildningen varierar CEFR-nivån beroende på hur många år eleverna har lärt sig sitt andra obligatoriska främmande språk (4 eller 6 år) och/eller de viktigaste färdigheterna (efter 6 år, B2 för läsning och B1 för att lyssna, tala och skriva; och efter fyra år, B1).

Portugal: i slutet av gymnasieutbildningen förväntas eleverna i andra främmande språk uppnå A2 på franska och tyska. På spanska beror nivån på skickligheten (B1 för läsning och lyssnande; och A2 för att tala och skriva).

Sverige: CEFR-nivåerna varierar beroende på de fyra viktigaste färdigheterna för det första främmande språket: A2 för tal- och skrivförmåga och B1 för läs- och lyssnande färdigheter i slutet av gymnasieutbildningen. och B1 för tal- och skrivförmåga och B2 för läs- och lyssningsfärdigheter i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen.

En jämförelse av de miniminivåer som fastställts för studerande i främmande språk i slutet av gymnasieutbildningen och den allmänna gymnasieutbildningen visar, vilket man kan förvänta sig, att det finns en gemensam tendens att uppnå högre utbildning i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen än i slutet av gymnasieutbildningen. Det finns en allmän förväntan på att studenterna kommer att göra ytterligare framsteg med vidare studier. Detta gäller både det första främmande språket och det andra främmande språket.

De flesta länder sätter samma miniminormer för de fyra viktigaste kommunikationsfärdigheter (lyssna, tala, läsa och skriva). I den franska gemenskapen Belgien, Estland, Österrike, Polen och Portugal tilldelas emellertid olika miniminivåer för särskilda färdigheter (se de landsspecifika anmärkningarna). Ingen tydlig trend uppstår ur denna mångfald. I slutet av den allmänna gymnasieutbildningen fastställer den franska gemenskapen i Belgien till exempel B1 för hör-, skriv- och talfärdigheter och B2 för läsförmåga för det första främmande språket, medan det i Estland fastställs till B2 för läsning, lyssnande och tal och B1 för skrivning.

Variationer i miniminivån kan också bero på vilka språk som studeras. Så är fallet i Portugal och Finland. I Portugal kan eleverna studera franska, tyska eller spanska som andraspråk. I slutet av gymnasieutbildningen förväntas eleverna uppnå A2 på franska och tyska, medan på spanska förväntas eleverna uppnå färdighet (B1 för läsning och lyssnande och A2 för tal och skrivning). I Finland är den lägsta utbildningsnivån för engelska som första främmande språk högre än för andra språk (dvs. B1 i slutet av gymnasieutbildningen och B2 i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen).

Tre huvudsakliga skäl kan förklara varför det i vissa utbildningssystem inte fastställs någon utbildningsnivå.

För det första är det inte obligatoriskt att lära sig främmande språk (för det första och/eller andra främmande språket) i grundskolan och/eller gymnasiet. Detta är fallet i Irland, där inga främmande språk är obligatoriska ämnen. Det gäller även den franska gemenskapen Belgien, Tyskland, Spanien, Kroatien, Sverige och Albanien, där ingen gymnasieutbildning är ett andra främmande språk som är obligatoriskt för alla studenter. I Bulgarien, Ungern och Norge är ett andra främmande språk obligatoriskt för alla endast inom allmän gymnasieutbildning, medan det i Danmark är obligatoriskt endast inom grundskoleutbildningen. På Malta är inga främmande språk obligatoriska ämnen under de senaste två åren av allmän gymnasieutbildning.

För det andra får den gemensamma referensramen inte användas för att fastställa graden av uppnående. Detta gäller Spanien och Kroatien, där endast ett främmande språk är obligatoriskt, och Luxemburg, Malta och Nederländerna, där två främmande språk är obligatoriska. I Norge och Türkiye beror användningen av den gemensamma referensramen för att fastställa uppnådda nivåer på det berörda främmande språket (det

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

andra för Norge och det första för Türkiye). Ett liknande blandat tillvägagångssätt finns i Danmark, Schweiz, Liechtenstein och Serbien, där användningen av den gemensamma referensramen beror på utbildningsnivån (den används i slutet av gymnasieutbildningen i de tre första länderna och i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen i det sista).

Slutligen, i Albanien, för det första obligatoriska främmande språket definieras ingen miniminivå i läroplanen (det finns inget andra obligatoriskt främmande språk).

AVSNITT II – STÖDÅTGÄRDER FÖR TESTNING OCH SPRÅKINLÄRNING

Undervisningstiden för främmande språk, ett ämne som diskuteras i avsnitt I i detta kapitel, är den tid som ägnas åt att tillhandahålla formella inlärningsmöjligheter för elever i ett skolsammanhang. Testning och antagande av stödåtgärder för språkinläring, som är i fokus för detta andra avsnitt, är andra viktiga aspekter av inlärnings- och undervisningsprocessen.

Testning kan ta många former, som till stor del formas av sina syften: det kan vara diagnostiskt, formatativt eller summativt ⁽⁸⁷⁾. I rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring stöds användningen av en blandning av dessa tre bedömningsformer ⁽⁸⁸⁾.

I detta avsnitt behandlas summariska prov på främmande språk som leder till ett intyg efter avslutad gymnasieutbildning (se figur E7). Diskussionen fokuserar på mångfalden av främmande språk för vilka dessa prov finns tillgängliga. Detta är nära relaterat till figurerna B7 och B8 i kapitel B och avsnitt II i kapitel C. Detta avsnitt gäller också diagnostisk bedömning av språk i slutet av förskoleundervisningen eller i början av grundskolan. Den fokuserar på bedömningen av skolspråket, som kan vara ett främmande språk för vissa elever (t.ex. nyanlända migrantstudenter) (se figur E8).

De stödåtgärder för språkinläring som diskuteras i detta avsnitt (se figur E9) är begränsade till dem som är inriktade på nyanlända migrerande studenter i grund- och gymnasieutbildning, vilket motsvarar obligatorisk utbildning i de flesta länder. I rådets rekommendation från 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring erkänns de särskilda behoven hos denna särskilda grupp av studenter, särskilt när det gäller skolspråket ⁽⁸⁹⁾.

Alla indikatorer i detta avsnitt bygger på uppgifter som samlats in via Eurydice-nätverket, som omfattar 39 utbildningssystem i 37 länder ⁽⁹⁰⁾.

NATIONELLA TESTER FÖR MELLAN 6 OCH 12 FRÄMMANDE SPRÅK FINNS I DE FLESTA LÄNDER

I figur E7 visas de främmande språk som testas genom nationella prov som leder till ett intyg i slutet av den allmänna gymnasieutbildningen. Nationella prov är standardiserade prov/undersökningar som fastställts av högsta utbildningsmyndigheter och utförs under deras ansvar. Som framgår av figuren använder de flesta länder nationella tester. De testade främmande språken kan grupperas i tre huvudkategorier.

Den första kategorin omfattar engelska, franska och tyska, som testas genom nationella tester (när de finns) i de allra flesta utbildningssystem, tätt följt av ryska, spanska och italienska, som också testas i de flesta av dem. Den andra kategorin omfattar kinesiska, latin, klassiska grekiska (91), japanska, portugisiska, arabiska, moderna grekiska, ungerska, polska och turkiska. Dessa språk testas genom nationella prov i mellan 5 och 10 utbildningssystem. Den sista kategorin innehåller språk som testas i färre än fem utbildningssystem.

87 Diagnostiska bedömningar är förhandsbedömningar som ger instruktörer information om elevernas förkunskaper, förståelser och missuppfattningar före införandet av ett nytt koncept eller aktivitet. Den diagnostiska bedömningen kan också användas för att ställa in en baslinje för hur mycket akademisk tillväxt har inträffat när lektionen är klar. "Summativa bedömningar är studentutvärderingar... som sker ofta (men inte alltid) i slutet av en kurs, modul eller enhet för att mäta hur väl eleverna har uppfyllt undervisningens mål." "Formativ bedömning avser inte typen av studentutvärdering, utan till tidpunkten för den utvärderingen" (McComas, 2014). De äger rum under undervisningen. De ger återkoppling till elever och lärare om undervisnings- och inlärningsprocessen i syfte att förbättra den och hjälpa eleverna att förbättra sina akademiska prestationer.

88 Rådets rekommendation av den 22 maj 2019 om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring, EUT C 189, 5.6.2019, s. 21.

89 Ibid.

90 För närmare uppgifter om rapportens omfattning, se inledningen till rapporten.

Främmande språk listas i fallande ordning, beroende på antalet utbildningssystem som testar dem genom nationella prov. När antalet listade språk är detsamma, beställs språken enligt deras ISO-kod (ISO 639–3) (se <https://iso639-3.sil.org/>, senast åtkomliga: 11 juli 2022).

Officiella EU-språk visas när de provas i minst två utbildningssystem. Alla andra språk visas när de testas i minst tre utbildningssystem. Alla språk som inte visas markeras som "annat" i figuren och anges i landsspecifika anteckningar.

För definitioner av "utländskt språk", "International Standard Classification of Education (ISCED)" och "nationellt prov", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Belgien (BE de): det finns inget nationellt prov, men alla studenter under gymnasiet sista år deltar i *diplôme d'études en langue française* (studieexamen på franska språket) och får ett intyg om de klarar provet.

Tyskland: proven i *Abitur* (högskoleexamen) fastställs av högsta utbildningsmyndigheter i nästan alla *delstater*. Språken kan variera mellan delstaterna.

Frankrike: "Andra" omfattar albanska, amhariska, armeniska, Bambara, baskiska, berber Tashelhit, Berber Kabyle, Berber Riffian, bretoniska, bulgariska, katalanska, kambodjanska, Korsika, kreolska, Fula, Gallo, Hausa, hindi, indonesiska-malaysiska, koreanska, laotiska, makedonska, madagaskiska, melanesiska, norska, occitanska, regionala språk i Alsace och Mosel (kända som alsatiska och mosellfranska dialekter). Swahili, tahitiska, tamilska, vietnamesiska, Wallisiska och Futunan.

Sverige: alla språk som lärs ut i skolan kan testas i *maturaprovet* (nationellt prov i slutet av gymnasieutbildningen). De förtecknade främmande språken är de som testades 2020/2021.

Österrike: "Andra" omfattar bosniska, kroatiska och serbiska.

Sverige: "Andra" omfattar samiska språk (norra, Skolt och Inari).

Sverige: "Andra" omfattar albanska, amhariska, bosniska, kantoniska, Dari, filippinska, hindi, isländska, koreanska, kurdiska (Sorani), Lule Sami, Nordsamiska, Oromo, Panjabi, Pashto, serbiska, teckenspråk, somaliska, sydsamiska, tamilska, tigrinya, urdu och vietnamesiska.

De flesta länder med nationella prov som leder till ett intyg i slutet av gymnasieprovet mellan 6 och 12 främmande språk. I tre länder, nämligen Tyskland, Frankrike och Norge, är antalet främmande språk som testas exceptionellt högt: 24, 60 respektive 45 främmande språk.

EN REKOMMENDATION ELLER ETT KRAV PÅ ATT TESTA SMÅ BARNSSKOLSPRÅK FINNS I NÅGOT MINDRE ÄN HÄLFTEN AV UTBILDNINGSSYSTEMEN.

Att behärska skolans språk är nyckeln för alla elever att prestera bra i skolan. Dessutom är det nu erkänt att för att lära sig framgångsrikt behöver eleverna utveckla språkkunskaper som går utöver det spontana och allmänt informella språk som används i det dagliga sociala livet (Europarådet, 2015, s. 10). Det specifika språk som används i akademiska miljöer, ofta kallat "akademiskt språk", skiljer sig från det vanliga språket på många sätt, med till exempel specialiserat ordförråd eller komplexa meningar med klausulkopplingar. Samtidigt som en hög nivå av kunskaper i skolspråket kan vara utmanande för alla elever, är det särskilt så för dem som inte talar skolans språk hemma (se figur A2).

Det finns också en växande medvetenhet om att elevernas språkliga och kulturella verklighet, när dessa skiljer sig från skolans huvudspråk (och kultur), har en positiv inverkan på elevernas välbefinnande och prestationer i skolan, särskilt i förhållande till skolspråket (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2019). Olika konkreta stödåtgärder, t.ex. anordnande av modersmålsklasser (se figur E9) kan bidra till att värdera elevernas specifika språkliga och kulturella förhållanden och, mer allmänt, bidra till att förbättra deras skolresultat (Siarova, 2022).

I det arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljer förslaget till rådets rekommendation om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinläring förespråkas med kraft att "bryta ner silorna för språkinläring" (Europeiska kommissionen, 2018, s. 24), genom en mer övergripande strategi för språkinläring och språkundervisning i skolan. I detta innovativa och allomfattande perspektiv

rekommenderas också bedömning (och validering) av elevernas språkkunskaper (dvs. bedömning av alla språk som eleverna (delvis) kan känna till).

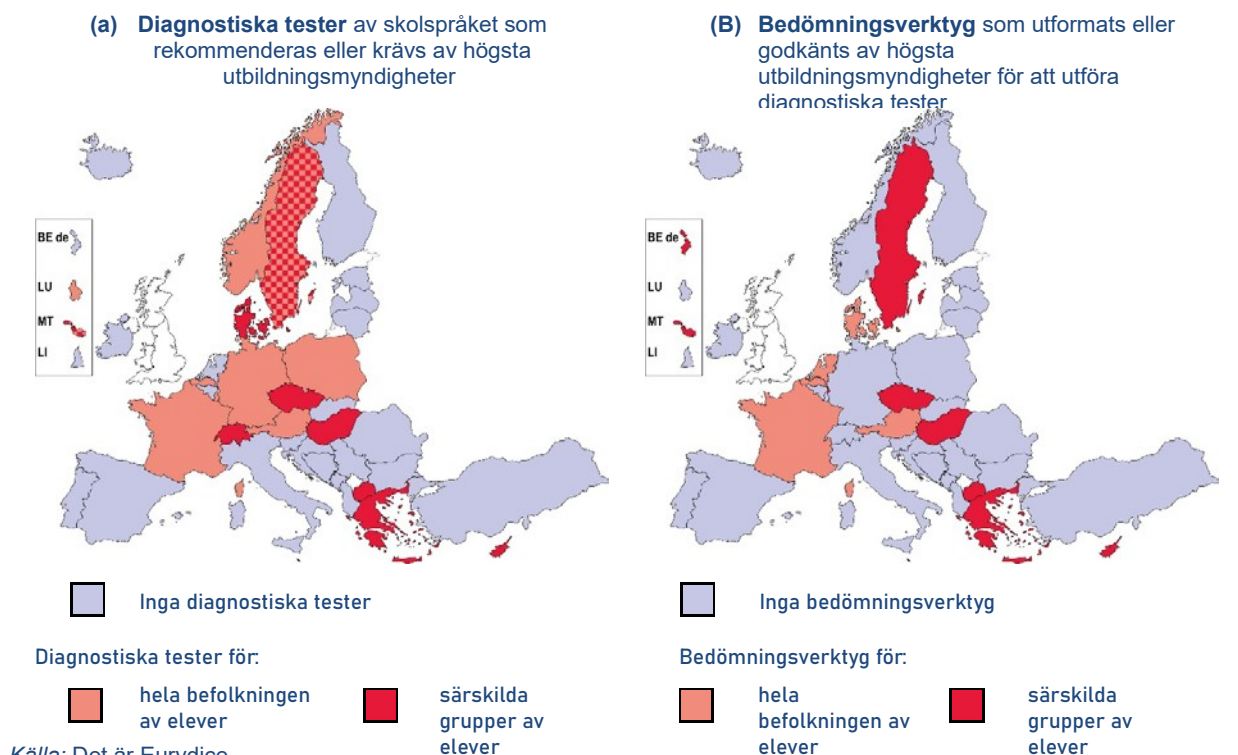
I alla europeiska länder finns det för närvarande inga rekommendationer eller krav från högsta utbildningsmyndigheter att skolor ska utföra diagnostiska tester av elevernas fullständiga språkrepertoar, det vill säga deras skolspråk, modersmål, främmande språk etc. Befintliga diagnostiska tester fokuserar uteslutande på skolspråket.

Syftet med figur E8 är att visa om högsta utbildningsmyndigheter rekommenderar eller kräver att skolorna genomför diagnostiska tester av skolspråket i slutet av förskolan eller i början av grundskolan (karta a). Den visar också om högsta utbildningsmyndigheter har utformat eller godkänt bedömningsverktyg för att genomföra dessa prov (karta b). Slutet på förskoleundervisningen och början av grundskolan är kritiska punkter i utbildningen, eftersom de ofta motsvarar den period då läskunnighetsundervisningen börjar. Båda kartorna visar också om diagnostiska tester och bedömningsverktyg berör alla elever eller endast specifika grupper, t.ex. nyanlända migrantelever eller dyslexi.

Som figuren visar (karta a) rekommenderar eller kräver högsta utbildningsmyndigheter i 16 utbildningssystem (av 39) att skolorna genomför diagnostiska tester av elevernas kompetens på skolspråket i slutet av förskoleundervisningen och/eller i början av grundskolan. Hälften av dem testar alla elever, medan den andra halvan bara testar specifika grupper av elever. I Malta och Sverige rekommenderas (eller krävs) skolor för att bedöma hela elevpopulationen och specifika elevkategorier.

Nyanlända invandrare och/eller de som inte talar skolspråk är de mest testade eleverna (Tjeckien, Grekland, Cypern, Malta, Sverige och Schweiz). Andra särskilda kategorier av elever som är föremål för diagnostiska tester är elever i skolor där mer än 30 % av skolbefolkningen kommer från utsatta områden (Danmark). de som identifierats som utsatta grupper, till exempel elever från romer eller grekiska återvändande (Grekland). elever med dyslexi (Ungern och Sverige); och elever som är äldre än den förväntade skolåldern (Nordmakedonien).

Högsta utbildningsmyndigheter i de flesta utbildningssystem där elevernas kompetens på skolspråket testas är en rekommendation eller ett krav har också utformat eller godkänt särskilda bedömningsverktyg. Undantag är Tyskland, Luxemburg, Polen, Schweiz och Norge (karta b). Omvänt finns det inga rekommendationer eller krav på att utföra diagnostiska tester i slutet av förskoleutbildningen och/eller i början av grundskolan (karta a), men högsta utbildningsmyndigheter i den tyskspråkiga gemenskapen Belgien och Nederländerna har utformat eller godkänt bedömningsverktyg. De riktar sig till elever vars kunskaper i skolspråk ligger under CEFR-nivå A2 (Belgiens tyskspråkiga gemenskap) och 3- till 4-åriga elever (Nederländerna).

Figur 52 Figur E8: Testning av skolspråket i slutet av förskoleutbildningen (ISCED 0) och/eller i början av grundskolan (ISCED 1), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Endast tester med inriktning på läsförmåga omfattas inte av figuren. "Hela befolkningen av elever" avser hela skolbefolkningen i en viss ålder.

För definitioner av "diagnostiskt prov", "International Standard Classification of Education (ISCED)" och "överordnad (utbildning) myndighet", se ordlistan.

Landsspecifik anmärkning

Belgien (BE nl): målgruppen för KOALA-testet är den femåriga elevpopulationen utom nyanlända migrantelever.

EN MINORITET AV LÄNDERNA FRÄMJAR ELLER GER EKONOMISKT STÖD TILL UNDERVISNINGEN AV NYANLÄNDA INVANDRARSTUDENTERS MODERSMÅL.

Nyanlända migrantstudenter är en särskild grupp studenter som står inför ett visst antal utmaningar. Dessa gäller migrationsprocessen (t.ex. att lämna hemlandet och anpassa sig till nya regler i värdlandet), de allmänna socioekonomiska och politiska förhållandena i värdlandet (t.ex. resurser som avsatts för utbildning) och deltagande i utbildning (t.ex. olämplig placering i lönegrad eller tillhandahållande av språk och brist på socialt och emotionellt stöd). För att ta itu med dessa utmaningar förespråkar forskningen en övergripande strategi för att tillhandahålla stöd – inklusive stödåtgärder för språkinläring – som beaktar de akademiska, sociala och emotionella behoven hos nyanlända migrantstudenter (Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice, 2019).

Inom ramen för denna rapport, som är inriktad på språkinläring, ligger tonvikten på stödåtgärder för språkinläring, särskilt sådana som främjas eller får ekonomiskt stöd av högsta utbildningsmyndigheter. Stödåtgärder för språkinläring, som bidrar till att utveckla språkrika inlärningsmiljöer, gynnar inte bara nyanlända invandrarstudenter, som ofta inte talar skolans språk, utan också för hela skolbefolkningen (Europeiska kommissionen, 2018).

Som framgår av figur E9 stöder utbildningsmyndigheter på högsta nivå i nästan alla länder antingen ekonomiskt eller stöder minst en av följande stödåtgärder för språkinläring:

- ytterligare klasser på skolspråket
- en anpassad läroplan (dvs. en läroplan vars standardkrav har ändrats)
- modersmålsklasser
- lärarassistent i klassen
- tvåspråkig ämnesundervisning (moderspråk och skolspråk).

Den mest utbredda språkstödåtgärden, som finns i nästan alla europeiska länder, är tillhandahållandet av ytterligare klasser på skolspråket under skoltid. Vanligtvis är tillhandahållandet av sådana klasser begränsat i tid. I Finland är det särskilt lång tid: eleverna kan dra nytta av det i 6 år från den dag de börjar skolan. Endast Bulgarien, Polen, Rumänien, Slovenien, Slovakien, Albanien, Nordmakedonien och Norge rapporterar inte någon sådan bestämmelse. Men dessa länder, utom Albanien och Norge, anordnar ytterligare klasser på skolspråket utanför skoltiden.

Tillhandahållandet av ytterligare klasser på skolspråket utanför skoltiden är en språkstödåtgärd som främjas eller får ekonomiskt stöd i något mindre än två tredjedelar av utbildningssystemen. I vissa av dem ges stöd till språkinläring under sommaren. Detta är till exempel fallet i Malta. Sommarspråkkursen "Language to Go", som anordnas av enheten för migrerande elever, riktar sig särskilt till nyanlända migrantstudenter och elever med inlärnings svårigheter på maltesiska och/eller engelska.

I flera utbildningssystem finansierar högsta utbildningsmyndigheter tillhandahållandet av ytterligare klasser på skolspråket utan att ange om de bör organiseras under eller utanför skoltiden. Detta är till exempel fallet i den flamländska gemenskapen Belgien, Estland, Lettland och Nederländerna. I Österrike beror det valda arrangemanget för ytterligare klasser på elevernas resultat i det tyska språkkompetensprovet: de som behöver mycket stöd lärs ut utanför skoltid, medan de som behöver måttligt stöd får ytterligare lektioner inom skoltimmarna.

Utöver kompletterande klasser på skolspråket är införandet av en anpassad läroplan en annan stödåtgärd som är allmänt tillgänglig för nyanlända invandrare i hela Europa. Den finns i drygt hälften av de undersökta länderna.

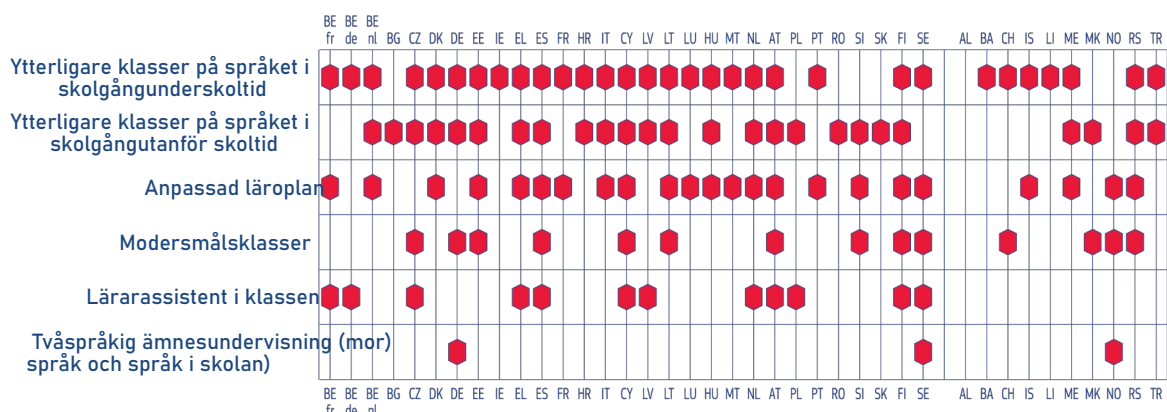
Med lite mer än en tredjedel av länderna som rapporterar att de främjar eller ekonomiskt stöder undervisningen i nyanlända invandrarstudenters modersmål är det en mindre populär åtgärd. I vissa fall beror denna bestämmelse på studenternas ursprungsland och/eller förekomsten av bilaterala avtal mellan värdlandet och ursprungslandet (t.ex. Tjeckien och Nordmakedonien). På Cypern erbjuds modersmålsklasser genom ett nationellt projekt som finansieras av EU:s strukturfonder. I Tyskland och Spanien är tillgången till modersmål beroende av delstaterna respektive de autonoma regionerna.

I något mindre än en tredjedel av utbildningssystemen används lärarassistenter i klassrum för att underlätta för nyanlända invandrarstudenter att lära sig. Det är också värt att notera att lärarassistenternas arbete inte nödvändigtvis är begränsat till att hjälpa nyanlända migrerande studenter. Det kan vara tillgängligt för alla studenter som behöver stöd. Detta är till exempel fallet i Finland.

Slutligen ger få länder – bara Tyskland, Sverige och Norge – tvåspråkig ämnesundervisning, inklusive elevernas modersmål och skolans språk.

När man överväger alla de stödåtgärder som analyserats rapporterar endast ett land – nämligen Albanien – inga åtgärder.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Källa: Det är Eurydice.

Figur 53 Figur E9: Stödåtgärder för språkinlärning för nyanlända migrerande studerande i grundskole- och gymnasieutbildning (ISCED 1–2), 2021/2022

Förklarande anmärkningar

Figuren visar om högsta utbildningsmyndigheter främjar eller ekonomiskt stöder någon av de förtecknade stödåtgärderna för språkinlärning för nyanlända migrerande studenter.

När nyanlända migrantstudenter deltar i ytterligare klasser under skoltimmarna deltar de inte i de lektioner som planerades vid den tiden för att leverera standardplanen till sina kamrater.

När nyanlända migrantstudenter deltar i ytterligare klasser efter skoltimmarna deltar de i dessa klasser efter de lektioner som planeras för att leverera standardplanen till sina kamrater (och sig själva).

En anpassad läroplan avser en läroplan vars standardkrav har ändrats för att möta de särskilda behoven och omständigheterna hos nyanlända migrantstudenter.

När högre utbildningsmyndigheter finansierar tillhandahållandet av ytterligare klasser på skolspråket utan att ange om dessa ytterligare klasser bör organiseras under eller utanför skoltiden visas båda alternativen i figuren.

För definitioner av "undervisningsspråk", "International Standard Classification of Education (ISCED)", nyanlända migrantstudenter" och "högskolemyndighet", se ordlistan.

Landsspecifika noter

Tyskland: tillhandahållandet av stödåtgärder är beroende av delstaterna. Den information som visas är de vanligaste stödåtgärderna i de 16 delstaterna i landet.

Spanien: stödåtgärder för nyanlända migrantstudenter beslutas av de autonoma regionerna. Figuren visar de mått som kan hittas i hela Spanien, men inte nödvändigtvis i varje autonom region.

Nederländerna: skolorna får särskilda medel när de tar emot elever med invandrarbakgrund. De bestämmer hur de ska använda dessa medel. Dessa medel är tillgängliga för den period då migrantstatusen varar, det vill säga fyra år.

REFERENSER

Bergroth, M., Dražnik, T., Llompart Esbert, J., Pepiot, N., van der Worp, K. och Sierens, S. (2022), *språkligt känslig lärarutbildning: Verktygslåda för reflektionsuppgifter och aktionsforskning* (<https://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2022021018583>), senast tillgänglig: 13 juli 2022.

Council of Europe (1992), *Europeiska stadgan för regionala språk eller minoritetsspråk (ECRML)*, *European Treaty Series*, nr 148 (<http://conventions.coe.int/treaty/en/Treaties/Html/148.htm>), senast tillgänglig: 20 maj 2022.

Europarådet (2015), *Språkdimensionen i alla ämnen: En handbok för läroplansutveckling och lärarutbildning* (<https://www.ecml.at/coe-docs/language-dimensions-subjects-EN.pdf>), senast tillgänglig: 17 maj 2022.

Europarådet (2020), *dengemensamma europeiska referensramen för språk: Lärande, undervisning, bedömning – Companion volume*, Europarådets förlag, Strasbourg (<https://rm.coe.int/common-european-framework-of-reference-for-languages-learning-teaching/16809ea0d4>), senast tillgängligt: 30 november 2021.

Eacea (Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur) (2015), *Jämförande översikt över rekommenderad årlig undervisning i obligatorisk heltidsutbildning i Europa* (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/8a70d336-9f16-4907-8908-d44d3cc690fe/language-en>), senast tillgänglig: 30 januari 2023.

Europeiska kommissionen (2012), *Första europeiska undersökningen om språkkunskaper: Slutrapport*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg (<https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/42ea89dc-373a-4d4f-aa27-9903852cd2e4>), senast tillgänglig: 6 juli 2022.

EUropean Commission (2013), *Study on education support för nyanlända migrerande barn* (<http://bookshop.europa.eu/en/study-on-educational-support-for-newly-arrived-migrant-children-pbNC3112385/>), senast tillgänglig: 12 november 2021.

European kommissionen (2018), arbetsdokument från kommissionens avdelningar som åtföljerförslaget tillrådets rekommendation om en övergripande strategi för språkundervisning och språkinlärning, COM(2018) 272 final (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=SWD%3A2018%3A174%3AFIN>), senast tillgängligt: 15 december 2022.

European Commissiom/EACEA/Eurydice (2015), *Språk i sekundärutbildning: En översikt över national tester i Europa: 2014/15*, Eurydice-rapporten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

European Commission/EACEA/Eurydice (2017), *Nyckeldata om undervisningsspråk i skolan i Europa– 2017 års upplaga*, Eurydice-rapporten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2018), *The Structure of the European Education Systems 2018/19: Schematiska diagram*, Eurydice – Fakta och siffror, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

European kommissionen/Eacea/Eurydice (2019), *integrera studenter med invandrabakgrund i schools i Europa: Nationell politik ochåtgärder*, Eurydice-rapporten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2020), *The Structure of the European Education Systems 2020/21: Schematiska diagram*, Eurydice – Fakta och siffror, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2021a), *Rekommenderad årlig undervisningstid i obligatorisk heltidsutbildning i Europa – 2020/21*, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2021b), *strukturella indikatorer för övervakning av utbildningssystemen i Europa – 2021: Översikt över större reformer sedan 2015*, Eurydice-rapporten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Europeiska kommissionen/Eacea/Eurydice (2021c), *Lärare i Europa: Karriär, utveckling och välbefinnande*, Eurydice-rapporten, Europeiska unionens publikationsbyrå, Luxemburg.

Gerken, M. (2022), *Att underlätta genomförandet av den europeiska stadgan för regionala språk eller minoritetsspråk genom artificiell intelligens* (<https://rm.coe.int/min-lang-2022-4-ai-and-ecrml-en/1680a657c5>), senast tillgänglig: 18 maj 2022.

MCComas, W. F. (ed.) (2014), *The Language of Science Education: En utökad ordlista med nyckeltermer och d-begrepp i naturvetenskaplig undervisning och lärande* (<https://link.springer.com/content/pdf/10.1007/978-94-6209-497-0.pdf>), senast tillgänglig: 8 juli 2022.

OECD (Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling) (2019a), *TALIS 2018 Resultat (volym I): Lärare och skolledare som livslångt lärande*, OECD Publishing, Paris (https://www.oecd-ilibrary.org/education/talis-2018-results-volume-i_1d0bc92a-en), senast tillgänglig: 18 maj 2020.

Siarova, H. (2022), *Utbildningsinsatser som stöder nyanlända och fördrivna barn i deras språkinlärningsbehov, NESET:sad* *hoc-rapporter*, nr 2/2022 (https://nesetweb.eu/wp-innehåll/uppladdningar/2022/09/NESET_AHQ_Languages.pdf), senast tillgänglig: 2 december 2022.

Unesco UIS (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organisation Institute for Statistics), (2012), *International Standard Classification of Education (ISCED 2011)* (<http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/international-standard-classification-of-education-isced-2011-en.pdf>), senast tillgänglig: 19 januari 2021.

Wallace, S. (ed.) (2015), *A Dictionary of Education*, Oxford University Press, Oxford.
Doi:10.1093/acref/9780199679393.001.0001.

ORDLISTA

Akademiskt språk: specifik språkform som skiljer sig lexiskt och grammatiskt från vardagsspråket, ofta med specialiserade ordförråd eller särskilda grammatiska strukturer (t.ex. klausulanslutningar) och som används för olika specifika ändamål, t.ex. sammanfattning, jämförelse och kontrastering. Eleverna måste utveckla sina akademiska språkkunskaper för att framgångsrikt lära sig innehållet i ► läroplanen.

Certifikat: ett officiellt bevis på en kvalifikation som har utfärdats till en studerande efter en viss etapp eller en fullständig utbildning. Utfärdandet av certifikat kan grundas på olika former av bedömning. en slutlig undersökning är inte nödvändigtvis en förutsättning.

Klassiskt språk: ett gammalt språk, såsom klassisk grekiska eller latin, som inte längre talas i något land och därför undervisas för andra ändamål än kommunikation. Lärandemålen kan innefatta att förvärva en djupare kunskap om rötterna till ett modernt språk som uppstod ur det klassiska språket i fråga, att läsa och förstå originaltexter i antik litteratur, eller att bli bekant med den civilisation som använde språket. I vissa läroplaner betraktas klassiska språk som ► främmande språk.

Gemensam europeisk referensram för språk (CEFR): ram för språkinläring, språkundervisning och språkbedömning som utvecklats av Europarådet. Huvudsyftet är att underlätta tydlighet och jämförbarhet i tillhandahållandet av språkutbildning och språkqualifikationer.

Den gemensamma referensramen ger en omfattande beskrivning av de kompetenser som krävs för kommunikation på ett ► främmande språk, tillhörande kunskaper och färdigheter samt de olika kommunikationssammanhangen.

I den gemensamma referensramen definieras sex nivåer av kunskaper från "grundanvändare" till "produktiv användare":

- A1 ("genombrott"),
- A2 ("waystage"),
- B1 ("tröskelvärde"),
- B2 ("vantage"),
- C1 ("effektiv operativ kompetens")
- C2 ("mästerskap").

Det gör det möjligt att mäta framstegen för elever och användare av främmande språk (Europarådet, 2020).

Innehålls- och språkintegrerad inläring (CLIL): en allmän term för att beteckna olika typer av tvåspråkig eller nedsänkning utbildning. Två typer av CLIL har definierats utifrån statusen för de språk som används för att undervisa i olika ämnen (andra än språk och deras litteratur/kultur).

CLIL typ A: tillhandahållande där olika ämnen undervisas på ett språk som anges i ► läroplanen ► på toppnivå som ett ► främmande språk. Antalet ämnen som lärs ut på främmande språk kan variera. I vissa fall (fall 1) undervisas alla ämnen (andra än språk) på det främmande språket. I andra (fall 2) undervisas vissa ämnen (andra än språk) på främmande språk och andra undervisas på det huvudsakliga ►-språket i skolan i landet.

CLIL typ B: tillhandahållande där olika ämnen undervisas på ett ► regional- eller minoritetsspråk, ett ► icke-territoriellt språk eller ett ►-statsspråk (i länder med mer än ett statsspråk) och andra ämnen (andra än språk) undervisas på ett andra språk, vilket kan vara vilket annat språk som helst. Till skillnad från CLIL typ A (fall 1), i CLIL typ B, andra ämnen än språk alltid undervisas på minst två språk. Vid sidan av metoden med två språk används i vissa sällsynta fall tre (eller fler) språk för att undervisa i olika ämnen (t.ex. ett statligt språk, ett regional- eller minoritetsspråk och ett främmande språk).

Fortsatt yrkesutveckling (CPD): i samband med denna rapport hänvisar CPD till formell fortbildning som genomförs av lärare och/eller rektorer under hela sin karriär som gör det möjligt för dem att bredda, utveckla och uppdatera sina kunskaper, färdigheter och attityder. Det omfattar både ämnesbaserad

utbildning och pedagogisk utbildning. Olika format erbjuds såsom kurser, seminarier, peer observation och stöd från nätverk av utövare. I vissa fall kan CPD-verksamhet leda till kompletterande kvalifikationer.

Kursplan: ett officiellt ► styrdokument utfärdat av ► högsta myndigheter med uppgifter om studieprogram och/eller något av följande: lärandeinhåll, lärandemål, måluppfyllelse, riktlinjer för elevbedömning eller kursplaner. Mer än en typ av styrdokument kan vara i kraft samtidigt i ett utbildningssystem och dessa kan medföra olika nivåer av skyldigheter för skolorna att följa.

Diagnostiskt test: Ett test vars syfte är att utvärdera en elevs styrkor och utvecklingsområden. ... [det är] ett sätt att upptäcka vilken nivå av stöd eller utmaning eleven kommer att behöva. Ett diagnostiskt test är ofta ett första steg i att utveckla en individuell inlärningsplan. Det utförs vanligtvis när eleven går in i sin studie, och dess resultat kallas ibland elevens "inmatningsbeteende" eller startpunkt (Wallace, 2015). Diagnostiska tester kan vara nationella/standardiserade eller kan definieras av skolorna och lärarna själva.

Utbildningsväg: i vissa länder måste eleverna välja ett specialområde för studier från en rad alternativ på sekundär nivå; till exempel kan de behöva välja mellan litterära och vetenskapliga studier, eller mellan olika typer av skolor, såsom Gymnasium eller Realschule i Tyskland. Detta begrepp gäller endast vanliga skolor. Den försöker inte beskriva mycket specifika typer av utbildningsutbud, såsom ► CLIL, experimentella skolor och musikskolor.

Främmande språk: ett språk som beskrivs som sådant i ► läroplanen som anges av ► högsta utbildningsmyndigheter. Den beskrivning som används bygger på en utbildningsrelaterad definition som inte har något samband med ett språks politiska status. Därför kan vissa språk som betraktas som regionala språk eller minoritetsspråk ur ett politiskt perspektiv inkluderas i läroplanen som främmande språk. På samma sätt kan vissa ► klassiska språk betraktas som främmande språk i vissa läroplaner. Främmande språk kan också kallas "moderna språk" (för att tydligt skilja dessa språk från klassiska språk) eller "andra eller tredje språk" (i motsats till "första språket", som kan användas för att beskriva ► skolspråk i länder med mer än ett ► statsspråk).

Generalistlärare: en lärare (vanligtvis i grundskolan) som är kvalificerad att undervisa alla (eller nästan alla) ämnen i läroplanen, inklusive ► främmande språk. Sådana lärare får tillhandahålla undervisning i främmande språk oavsett om de har fått utbildning på fältet eller inte.

Hemspråk: det språk som ofta talas hemma av ► studenter med invandrarbakgrund. Det skiljer sig från ► skolans språk. I många fall är studentens hemspråk deras modersmål.

Grundläggande lärarutbildning (ITE): studie- och utbildningsperiod under vilken blivande lärare deltar i akademiska ämnesbaserade kurser och genomgår yrkesutbildning (antingen samtidigt eller i följd) för att förvärva de kunskaper och färdigheter som krävs för att vara lärare. Denna period slutar när blivande lärare kvalificerar sig som lärare.

Internationell standardklassificering av utbildning (ISCED): den internationella referensklassificeringen för anordnande av utbildningsprogram och tillhörande kvalifikationer per nivå och område. Den utvecklades för att underlätta jämförelsen av utbildningsstatistik och utbildningsindikatorer mellan olika länder på grundval av enhetliga och internationellt överenskomna definitioner. Isced omfattar alla organiserade och varaktiga möjligheter till lärande för barn, ungdomar och vuxna, inbegripet personer med särskilda utbildningsbehov, oavsett vilka institutioner eller organisationer som tillhandahåller dem eller i vilken form de tillhandahålls.

Den nuvarande klassificeringen – Isced 2011 (Unesco UIS, 2012) – har nio nivåer, som börjar vid ISCED 0 (tidig barndomsutbildning) och omfattning till ISCED 8 (doktorsexamen eller motsvarande nivå).

Denna rapport omfattar fyra Isced-nivåer (ISCED 0–3), och ISCED 1–3 står i centrum för utredningen. De viktigaste egenskaperna hos de berörda nivåerna är följande:

ISCED 0: småbarnspedagogik

Förskoleverksamhet är vanligtvis utformad med en helhetssyn för att stödja barns tidiga kognitiva, fysiska, sociala och emotionella utveckling och introducera små barn till organiserad undervisning utanför familjens sammanhang.

Isced 0-programmen riktar sig till barn som är yngre än ISCED 1. Det finns två kategorier av Isced 0-program: utveckling av förskoleverksamhet och förskoleverksamhet. Den förstnämnda har pedagogiskt

innehåll utformat för yngre barn (i åldersgruppen 0 till 2 år), medan det senare är utformat för barn från 3 års ålder till den ålder då de börjar grundskolan.

ISCED 1: grundutbildning

Grundutbildningen ger lärande och pedagogiska aktiviteter som vanligtvis är utformade för att göra det möjligt för eleverna att utveckla grundläggande färdigheter i läsning, skrivning och matematik (dvs. läskunnighet och räkneförmåga). Det skapar en solid grund för lärande och en sund förståelse av kärnområden av kunskap, och främjar personlig utveckling, vilket förbereder eleverna för gymnasieutbildning. Det ger grundläggande lärande med liten, om någon, specialisering.

Den sedvanliga eller lagliga åldern för inresa är vanligtvis inte under 5 år eller över 7 år. Denna nivå varar vanligtvis 6 år, även om dess varaktighet kan variera från 4 till 7 år. Grundskolan varar vanligtvis tills ålder 10 till 12 år.

ISCED 2: högstadie- och gymnasieutbildning

Program på ISCED 2-nivå, eller i gymnasieutbildning, bygger vanligtvis på de grundläggande undervisnings- och inlärningsprocesser som börjar vid ISCED 1. Vanligtvis är det pedagogiska målet att lägga grunden för livslångt lärande och personlig utveckling, förbereda eleverna för ytterligare utbildningsmöjligheter. Program på denna nivå är vanligtvis organiserade kring en mer ämnesorienterad läroplan, som introducerar teoretiska begrepp inom ett brett spektrum av ämnen.

Vissa utbildningssystem kan erbjuda yrkesutbildningsprogram vid ISCED 2 för att ge enskilda personer färdigheter som är relevanta för sysselsättningen.

ISCED 2 börjar efter 4 till 7 års ISCED 1 utbildning. Eleverna går in i ISCED 2 vanligtvis mellan 10 och 13 år (i åldern 12 år den vanligaste).

ISCED 3: gymnasieutbildning

Program på ISCED 3-nivå, eller inom gymnasieutbildning, är vanligtvis utformade för studenter som avslutar gymnasieutbildning som förberedelse för högre utbildning eller högre utbildning, eller för att tillhandahålla färdigheter som är relevanta för sysselsättningen, eller båda. Program på denna nivå erbjuder studenter mer ämnesbaserade, specialiserade och fördjupade program än i gymnasieutbildning (ISCED 2). De är mer differentierade, med ett ökat utbud av alternativ och strömmar tillgängliga.

ISCED 3-programmen kan vara antingen allmänna eller yrkesinriktade. Vissa Isced 3-program ger direkt tillgång till Isced 4, och/eller Isced 5, 6 eller 7.

ISCED 3 börjar efter 8–11 års utbildning från början av ISCED 1. Eleverna går in i denna nivå vanligtvis mellan 14 och 16 år. ISCED 3-programmen avslutas vanligtvis 12 eller 13 år efter starten av ISCED 1 (eller omkring 17 eller 18 år).

Språk som obligatoriskt ämne: alla språk som anges som obligatoriskt ämne i ► läroplanen eller andra ► styrdokument som utarbetats av ► högsta utbildningsmyndigheter. Uttrycket kan användas för att hänvisa till situationer där alla studenter på ett visst utbildningsprogram eller i en viss grad måste lära sig ett språk, eller i det särskilda sammanhang som specifika läroplaner för olika ► utbildningsvägar.

Språk som rättighet: alla språk som anges i ► läroplanen eller andra ► styrdokument som utarbetats av ► högsta utbildningsmyndigheter och som studenter har rätt att välja som frivilligt ämne. Rätten innebär att skolorna måste se till att de tillhandahåller det som studenten väljer. När det gäller främmande och klassiska språk kan uttrycket användas för att hänvisa till situationer där alla studenter på ett visst utbildningsprogram eller i en viss klass har rätt att välja ett språk, eller i det särskilda sammanhang som särskilda läroplaner för olika ► utbildningsvägar.

Språkmedvetenhet i skolorna: begrepp som hänvisar till en flerspråkig och hel skolstrategi som innebär en omfattande språkstrategi med kontinuerlig reflektion över språkdimensionen i alla aspekter av skollivet och förslag till en övergripande strategi för undervisning av alla språk i skolorna (► skolspråk, ► hemspråk, ► främmande språk (inklusive ► klassiska språk) etc.). Detta tillvägagångssätt förväntas engagera alla lärare och skollärare och involvera föräldrar, andra anhängigvårdare och det omgivande lokalsamhället. I konkreta termer värdesätter språkmedvetna skolor den språkliga mångfalden hos sina elever, erkänner deras tidigare språkkunskaper och använder dem som en inlärningsresurs. Språkmedvetna skolor hjälper

lärare att hantera användningen av specifika språk inom sina respektive ämnesområden, bland annat genom att öka medvetenheten om olika språkregister och ordförråd (Europeiska kommissionen, 2018).

Skolans språk: ett språk som används för att leverera innehållet i ► läroplanen och, mer allmänt, för kommunikation inom skolan och utanför skolan, med intressenter som föräldrar och utbildningsmyndigheter.

Nationellt test: ett standardiserat test/undersökning som fastställts av ► offentliga myndigheter på högsta nivå och som utförs under deras ansvar. Standardiserade tester/undersökningar är varje form av test som (1) kräver att alla testtagare svarar på samma frågor (eller frågor som valts ut från en gemensam frågebank) och (2) görs på ett standardiserat eller konsekvent sätt. Internationella tester eller undersökningar som SurveyLang omfattas inte av tillämpningsområdet och är inte heller utformade på skolnivå, även om de har utvecklats på grundval av en centralt utformad referensram (Europeiska kommissionen/EACEA/Eurydice, 2015).

Nyanlända migrantstudenter: studerande födda utanför sitt nuvarande boplatsskolor till föräldrar som är födda utanför värdlandet och som är i skolåldern eller lägre (enligt de nationella bestämmelserna för obligatorisk utbildning) och därefter går in i formell utbildning i värdlandet (Europeiska kommissionen, 2013).

Icke-territoriellt språk: ett språk som "används av medborgare i staten och som skiljer sig från det eller de språk som används av resten av statens befolkning men som, även om det traditionellt används inom statens territorium, inte kan identifieras med ett visst område" (Europarådet, 1992). Romani är ett icke-territoriellt språk.

Officiellt språk: ett språk som används för rättsliga och offentliga förvaltningsändamål inom ett visst område i en viss stat. Den officiella statusen kan begränsas till en del av staten eller sträcker sig över hela dess territorium. Alla ► Statsspråk är officiella språk men inte alla språk med officiell språkstatus är statliga språk (till exempel danska, som har officiell språkstatus i Tyskland, är ett ► regionalt språk eller minoritetsspråk och inte ett statligt språk).

Regionalt språk eller minoritetsspråk: ett språk som "traditionellt används inom ett visst territorium i en stat av medborgare i den staten som utgör en grupp som är numeriskt mindre än resten av statens befolkning". det skiljer sig från ► statliga språk i denna stat (Europarådet, 1992). Som en allmän regel är det språk för befolkningar som har sina etniska rötter i de berörda områdena eller som har bosatt sig i de berörda regionerna i generationer. Minoritetsspråk/regionala språk kan ha status som ett ► officiellt språk, men per definition kommer denna status att begränsas till de områden där de talas.

Specialistlärare: en lärare som är kvalificerad att undervisa ett begränsat antal ämnen (i allmänhet upp till tre ämnen). Detta inkluderar antingen ► främmande språk, eller ett eller flera främmande språk och (ett) annat ämne(er).

Statligt språk: alla språk med officiell status i hela landet. Alla statliga språk är ett ► officiellt språk.

Styrdokument: olika typer av officiella dokument som innehåller föreskrifter, riktlinjer och/eller rekommendationer för utbildningsinstitutioner.

Studenter med invandrabakgrund: studerande som går i skolan i ett annat land än sitt ursprungsland eller i båda föräldrarnas ursprungsland. Dessa direktiv omfattar flera rättsligt åtskilda situationer, däribland flyktingar, asylsökande, barn till migrerande arbetstagare, barn till tredjelandsmedborgare med ställning som varaktigt bosatta, barn till arbetstagare från länder utanför EU som inte är varaktigt bosatta, barn som är irreguljära bosatta och barn med invandrabakgrund som inte nödvändigtvis omfattas av rättsliga bestämmelser som specifikt rör utbildning. Denna definition tar inte hänsyn till språkliga minoriteter som har bosatt sig i länder i över två generationer.

Elevernas teoretiska ålder: i skolsystemet, den normala åldern för elever när de börjar eller avslutar ett visst betyg eller utbildningsnivå. Tidig eller sen inresa till skolgång, betygsupprepning eller andra avbrott i skolgången beaktas inte.

Högsta nivå (utbildning) myndighet: den högsta nivån av myndighet med ansvar för utbildning i ett visst land, vanligtvis på nationell (statlig) nivå. För Belgien, Tyskland och Spanien är dock kommunernas, delstaternas respektive autonoma regionernas förvaltningar helt och hållet ansvariga eller delar ansvaret med den nationella nivån på alla eller de flesta områden som rör utbildning. Därför betraktas dessa förvaltningar som toppnivåmyndigheter för de områden där de har ansvaret, medan de båda anses vara toppnivåmyndigheter för de områden där de delar ansvaret med den nationella nivån.

STATISTISKA DATABASER OCH TERMINOLOGI

Den internationella databasen Pisa 2018

Pisa är en internationell undersökning som genomförts under överinseende av OECD för att mäta prestationsnivåerna för 15-åriga studenter i läs- och skrivkunnighet, räknefärdighet och vetenskaplig läskunnighet. Undersökningen baseras på ett representativt urval av 15-åriga studenter, som antingen går i grundskole- eller gymnasieutbildning (ISCED 2 eller 3), beroende på systemets struktur. Förutom att mäta prestanda, innehåller PISA internationella enkäter frågeformulär för att identifiera variabler i skolan och familjens sammanhang, vilket kan belysa undersökningsresultaten. Alla indikatorer omfattar både offentliga skolor och privata skolor, oavsett om de beviljas stöd eller på annat sätt.

Pisaundersökningar genomförs vart tredje år. Den första undersökningen ägde rum år 2000. följande omgångar genomfördes 2003, 2006, 2009, 2012, 2015 och 2018.

Bland de länder som deltog i denna rapport deltog endast Liechtenstein inte i insamlingen av uppgifter för Pisa 2018.

Urvalsförfarandet omfattade urval av skolor och därefter elever. Det syftade till att erbjuda varje elev samma sannolikhet att väljas oavsett storlek eller placering av den skola han eller hon deltog i. För detta ändamål valdes skolorna med en sannolikhet i proportion till antalet 15-åriga studenter. Inom en skola valdes ett fast antal elever ut. Denna procedur är utformad för att begränsa variationen i sannolikheten för att en student är en del av provet.

När uppgifter antas gälla för hela befolkningen i ett land är det viktigt att uppfylla vissa strikta krav, såsom S.E.-analys (uppskattning av urvalsrelaterade fel). Till följd av detta kan en märkbar skillnad mellan två dataposter anses vara obetydlig i statistiska termer (se även förklaringarna under "Statistiska termer").

De EU-värden (befolkningsuppskattningar) som presenteras i denna rapport är viktade medelvärden av befolkningsskattningarna i de EU-länder/regioner som deltog i Pisa-undersökningen 2018. Detta innebär att varje lands bidrag till uppskattningen av den statistiska indikatorn på europeisk nivå står i proportion till landets storlek, det vill säga antalet 15-åriga studenter med värden som inte saknas. Pisa 2018-databasen finns på OECD:s webbplats (<http://www.oecd.org/pisa/data/>).

PISA 2018-frågeformulären finns också på OECD:s webbplats (<https://www.oecd.org/pisa/data/2018database/>).

Databasen TALIS 2018

Talis är en internationell undersökning som genomförs under överinseende av OECD och fokuserar på lärarnas arbetsförhållanden och inlärningsmiljöerna i skolorna. De viktigaste ämnena är skolledarskap, lärarutbildning; bedömning och återkoppling till lärare. lärares pedagogiska övertygelser, attityder och undervisningsmetoder. lärares rapporterade känsla av själv effektivitet; lärarnas arbetsnöjdhet och klimatet i de skolor och klassrum där de arbetar. och slutligen lärares gränsöverskridande rörlighet.

Undersökningen fokuserar främst på lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2). Den bygger på lärares och rektors enkäter. Alla indikatorer omfattar både offentliga skolor och privata skolor, oavsett om de beviljas stöd eller på annat sätt.

Den första omgången av undersökningen ägde rum 2008, och den andra genomfördes 2013. De senaste uppgifterna kommer från den tredje cykeln av undersökningen (2018). OECD förbereder för närvarande TALIS 2024.

I denna rapport används uppgifter om lärarutbildning och lärares gränsöverskridande rörlighet. Uppgifterna om lärarutbildning omfattar 26 utbildningssystem i 25 länder som deltog i denna rapport som deltog i TALIS 2018. Uppgifter om lärares rörlighet över gränserna finns i ett mer begränsat antal utbildningssystem (23). I denna rapport presenteras också trenddata baserade på TALIS-cyklerna 2013 och 2018. Trenddata avser de 17 utbildningssystem som deltog i båda cyklerna.

Det standardiserade provtagningsförfarandet omfattade urval av 200 skolor per land och 20 lärare (per skola) undervisning på lägre sekundärnivå (ISCED 2).

När uppgifter antas gälla för hela befolkningen i länder är det viktigt att uppfylla vissa strikta krav, såsom S.E.-analys (uppskattning av urvalsrelaterade fel), vilket gör att en märkbar skillnad mellan två dataposter kan anses vara obetydlig i statistiska termer (se även förklaringarna under "Statistiska termer").

De EU-värden (befolkningsuppskattningar) som presenteras i denna rapport är viktade medelvärden av värdena för de EU-länder/regioner som deltog i Talis 2018. Detta innebär att varje lands bidrag till uppskattningen av den statistiska indikatorn på europeisk nivå står i proportion till landets storlek, det vill säga antalet ISCED 2-lärare med värden som inte saknas.

Uppgifterna från TALIS 2018 finns på OECD:s webbplats (<https://www.oecd.org/education/talis/talis-2018-data.htm>).

Frågeformulären TALIS 2018 finns också på OECD:s webbplats (<https://www.oecd.org/education/school/talis2018questionnaires.htm>).

Statistiska termer

Internationell standardklassificering av utbildning (ISCED): se ordlistan.

Standardfel (SE): PISA 2018-undersökningen och TALIS 2018, precis som alla andra storskaliga utbildningsundersökningar (OECD:s tidigare PISA-undersökningar och Taliss, International Association for the Evaluation of Educational Achievement's Progress in International Reading Literacy Study and Trends in International Mathematics and Science Study, etc.), tittar bara på ett representativt urval av målgrupperna. I allmänhet finns ett oändligt antal möjliga prover för en viss population. Därför kan från ett urval till ett annat uppskattningar som gjorts för en populationsparameter (ett genomsnitt, en procentandel, en korrelation etc.) variera. Den S.E. som är kopplad till en uppskattning av en populationsparameter kvantifierar denna urvalsosäkerhet. Baserat på denna uppskattade parameter och dess respektive S.E. är det möjligt att konstruera konfidensintervallet, vilket återspeglar hur mycket det värde som beräknats från ett prov kan variera från ett prov till ett annat. Om man antar ett uppskattat genomsnitt på 50 och en S.E. på 5 är konfidensintervallet, med ett typ I-fel på 5 %, lika med $[50 - (1,96 \times 5), 50 + (1,96 \times 5)]$, dvs. ungefär [40; 60]. Därför kan man säga att det bara finns 5 chanser av 100 att vara fel om befolkningens genomsnitt sägs vara i detta intervall.

Alla S.E.s som registrerats i denna rapport har beräknats med hjälp av nya urvalsmetoder och med hjälp av olika tekniska dokument från Pisa-undersökningen och TALIS.

S.E.s för undersökningssuppgifterna förtecknas i bilaga 1.

Statistisk signifikans. Avser konfidensnivån på 95 %. En signifikant skillnad innebär till exempel att skillnaden skiljer sig statistiskt signifikant från noll med en konfidensnivå på 95 %.

BILAGOR

BILAGA 1: DETALJERADE STATISTISKA UPPGIFTER

Kapitel A

	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
% 2018	11.5	17.4	24.1	17.4	12.9	5.8	8.1	17.8	5.4	9.1	6.2	20.6	11.5	3.3	7.1	22.3	10.5	5.9	82.9	2.2
S.E.	0.21	0.85	2.28	1.33	1.17	0.51	0.39	0.95	0.40	0.59	0.47	0.76	0.66	0.28	0.37	0.53	0.70	0.41	0.42	0.23
Δ 2003-2015	:	10.5	0.7	-7.4	:	3.8	3.8	4.1	:	4.8	2.6	2.9	1.8	:	3.9	:	1.7	:	-8.0	1.7
S.E.	:	1.56	2.50	1.75	:	0.38	0.59	0.96	:	0.86	0.72	1.76	0.98	:	0.48	:	1.42	:	0.59	0.26
Δ 2003-2018	:	10.2	6.9	-5.5	:	4.8	4.2	10.1	:	6.7	3.0	4.8	4.8	:	5.1	:	2.2	:	-9.6	1.6
S.E.	:	1.11	2.70	1.84	:	0.54	0.62	1.11	:	0.79	0.61	1.64	1.00	:	0.45	:	1.31	:	0.58	0.26
Δ 2015-2018	:	-0.4	6.2	1.9	4.2	1.0	0.4	6.0	-0.4	1.8	0.4	1.9	3.1	0.2	1.1	:	0.5	0.5	-1.6	-0.1
S.E.	:	1.63	3.05	1.79	1.50	0.60	0.53	1.22	0.71	0.90	0.77	1.24	0.92	0.45	0.56	:	1.13	0.62	0.60	0.33
	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE		AL	BA	CH	IS	ME	MK	NO	RS	TR
% 2018	82.8	9.8	20.5	1.7	3.1	3.1	9.9	8.7	7.6	17.6		4.0	6.5	27.0	7.2	4.2	7.2	10.2	5.2	7.0
S.E.	0.54	0.76	0.90	0.29	0.34	0.55	0.39	0.74	0.49	1.03		0.53	0.44	1.20	0.45	0.25	0.39	0.55	0.58	0.91
Δ 2003-2015	:	-7.4	9.8	0.9	1.4	:	:	4.9	3.1	8.2		:	:	14.0	4.0	:	:	3.9	:	5.4
S.E.	:	1.42	1.20	0.18	0.35	:	:	1.00	0.57	1.28		:	:	1.38	0.43	:	:	0.80	:	1.26
Δ 2003-2018	:	-4.8	11.5	1.5	1.7	:	:	4.8	4.7	10.0		:	:	14.9	5.5	:	:	5.1	:	5.2
S.E.	:	1.49	1.17	0.30	0.40	:	:	1.07	0.54	1.25		:	:	1.39	0.50	:	:	0.77	:	1.17
Δ 2015-2018	:	-4.9	2.6	1.7	0.6	0.2	0.4	2.3	-0.1	1.6	1.9	:	:	0.9	1.6	1.1	1.4	1.1	:	-0.2
S.E.	:	0.74	0.98	1.31	0.33	0.44	0.62	0.60	0.97	0.72	1.48			1.69	0.58	0.35	0.52	0.81		1.37

Δ Skillnad mellan specifika referensår

Källa: Eurydice, baserat på Pisa 2018, 2015 och 2003.

Tabell 1: Andel 15-åriga elever som främst talar ett annat språk hemma än skolspråket, 2018 (data för figur A2) och skillnader mellan 2003 och 2015, 2003 och 2018, samt 2015 och 2018

Förklarande anmärkningar

Uppgifter beräknade utifrån PISA-undersökningsfrågan "Vilket språk talar du hemma större delen av tiden?" (ST16Q01(31) i PISA 2003, och ST022Q01TA i PISA 2015 och 2018). Kategorin "provets språk" används som en proxy för att tala samma språk hemma som i skolan.

Vid beaktande av skillnader mellan 2003 och 2015, 2003 och 2018 samt 2015 och 2018 anges värden som skiljer sig avsevärt (p & 0,05) från noll med fetstil.

Se även de förklarande anmärkningarna till figur A2 i kapitel A.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
A	6.9	11.7	14.4	9.9	0.7	2.9	5.4	13.8	1.3	8.8	4.8	6.1	6.5	0.7	5.9	8.0	1.0	0.5	41.5	:
S.E.	0.18	0.83	1.96	0.89	0.11	0.33	0.28	0.85	0.19	0.58	0.42	0.31	0.49	0.11	0.34	0.45	0.17	0.08	0.64	
B	5.6	11.1	11.2	4.5	:	1.2	5.2	8.3	9.1	9.0	6.9	6.1	7.8	8.3	4.1	6.7	3.4	1.1	13.4	2.2
S.E.	0.16	0.88	1.75	0.49		0.17	0.30	0.50	0.45	0.55	0.45	0.29	0.66	0.48	0.30	0.30	0.27	0.11	0.42	0.30
C	4.4	5.5	9.4	7.0	11.6	2.7	2.6	3.5	4.0	:	1.3	14.2	5.0	2.4	1.1	14.0	9.4	5.3	41.5	1.8
S.E.	0.12	0.36	1.33	0.68	1.13	0.30	0.24	0.29	0.32		0.23	0.69	0.39	0.24	0.13	0.33	0.66	0.42	0.61	0.23
D	83.1	71.7	65.0	78.6	87.2	93.2	86.8	74.4	85.6	81.8	87.0	73.6	80.8	88.5	88.9	71.3	86.1	93.2	3.6	95.6
S.E.	0.30	1.43	2.50	1.41	1.16	0.54	0.52	1.26	0.55	0.91	0.67	0.87	1.02	0.57	0.50	0.60	0.76	0.44	0.25	0.39

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	ME	MK	NO	RS	TR
A	5.7	7.6	16.7	:	1.9	:	6.9	:	4.3	13.9	:	:	21.7	4.6	1.0	:	7.8	1.0	:
S.E.	0.38	0.66	0.92		0.27		0.31		0.36	1.01			1.08	0.36	0.13		0.49	0.16	
B	3.0	6.2	6.0	:	5.0	:	1.9	0.7	1.5	6.5	:	2.3	12.2	1.0	4.8	1.2	4.6	8.3	0.6
S.E.	0.31	0.65	0.43		0.42		0.18	0.13	0.19	0.50		0.30	0.69	0.18	0.28	0.19	0.43	0.40	0.12
C	71.2	1.9	3.6	1.2	1.1	3.0	2.8	8.0	3.1	3.3	3.8	5.9	5.0	2.5	3.2	6.5	2.3	4.2	6.7
S.E.	0.57	0.25	0.27	0.18	0.14	0.65	0.31	0.73	0.38	0.25	0.52	0.43	0.43	0.28	0.22	0.40	0.21	0.50	0.89
D	14.1	84.3	73.7	98.2	91.9	96.3	88.3	90.9	91.1	76.2	95.6	91.3	61.1	91.9	91.0	91.9	85.3	86.5	92.5
S.E.	0.51	1.24	1.12	0.30	0.62	0.67	0.41	0.74	0.56	1.36	0.51	0.54	1.50	0.47	0.34	0.46	0.80	0.63	0.91

A Invandrarstudenter som främst talar ett annat språk hemma än skolans språk

B Invandrarstudenter som främst talar skolans språk hemma

C Icke-invandrare som huvudsakligen talar ett annat språk hemma än skolans språk

D Icke-invandrare som främst talar skolans språk hemma

Källa: Eurydice, baserat på Pisa 2018.

Tabell 2: Andel invandrade och icke-invandrade 15-åriga studenter, efter språk som talas hemma, 2018 (data för figur A3)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur A3 i kapitel A.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur A3 i kapitel A.

	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
%	13.3	21.8	41.4	20.5	16.6	3.1	4.5	25.8	2.6	4.7	3.7	27.8	10.8	:	6.4	18.1	10.8	6.6	96.2	:
S.E.	0.50	2.79	0.61	2.80	2.27	0.93	0.58	2.48	0.84	1.70	0.99	1.05	1.60		0.85	0.39	1.39	0.84	0.03	

	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	ME	MK	NO	RS	TR
%	98.0	10.1	29.0	:	:	2.0	10.5	11.0	7.8	22.5	1.8	1.6	4.83	1.2	0.0	5.1	6.1	3.9	8.9
S.E.	0.03	2.29	2.44			0.84	0.49	1.29	1.51	2.59	0.91	0.68	3.32	0.11		0.11	1.52	0.97	1.80

Källa: Eurydice, baserat på Pisa 2018.

Tabell 3: Andel 15-åriga elever som går i skolor där mer än 25 % av eleverna främst talar ett annat språk hemma än skolspråket, 2018 (data för figur A4)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur A4 i kapitel A.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur A4 i kapitel A.

Kapitel C, Avsnitt I

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	7.2	00	X	00*	2.0	0.8	30.2	1.3	33.4	:	35.9	20.2	0.9	20.0	2.7	10.2	19.0	0.7	83.2	2.1
1 FL	78.9	47.3	X	26.7*	81.5	79.0	56.7	52.8	46.3	:	62.4	79.8	99.0	80.0	93.5	89.8	79.2	72.0	16.8	60.3
0 FL	13.9	52.7	X	73.3*	16.4	20.2	13.1	45.9	20.3	:	1.7	0	0.1	0.0	3.9	0.0	1.8	27.3	:	37.6

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	4.4	1.0	1.7	5.1	0.6	2.1	0.0	5.0	26.8	15.0	X	4.9	X	22.0	0.0	X	0.0	0.0	:	X
1 FL	95.6	43.6	98.1	94.8	68.1	97.7	81.2	83.4	59.9	79.6	X	69.9	X	53.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
0 FL	0.0	55.4	0.2	0.1	31.3	0.2	18.8	11.6	13.3	5.4	X	25.2	X	24.6	0.0	X	0.0	0.0	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 4: Procentandel studenter som lär sig främmande språk i grundskolan (ISCED 1), efter antal språk, 2020 (uppgifter i figur C1a)

Förklarande anmärkningar

För förklaring av beräkningarna och uppgifterna, se de förklarande anmärkningarna till figurerna C1a och C1b i kapitel C. Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figurerna C1a och C1b i kapitel C.

	BE fr	CZ	DE	EE	EL	ES	FR	IT	CY	LT	LU	HU	MT	AT	PL	PT	RO	SI	FI	LI	NO
SVENSKA																					
7 år	6.8	50.3	13.7	33.2	97.4	100.0	99.8	100.0	100.0	3.2	100.0	44.8	100.0	99.8	100.0	0.5	99.7	99.3	65.3	100.0	100.0
8 år	33.6	75.0	58.4	45.1	98.6	100.0	100.0	100.0	100.0	93.9	100.0	51.3	100.0	99.8	100.0	83.8	99.8	99.1	56.5	100.0	100.0
9 år	38.6	96.6	94.1	83.5	98.7	100.0	100.0	100.0	100.0	98.3	100.0	70.7	100.0	99.9	99.9	98.6	100.0	99.1	99.2	100.0	100.0
10 år	90.9	98.6	95.6	98.2	98.9	100.0	100.0	100.0	100.0	98.6	100.0	92.3	100.0	99.9	99.8	99.7	100.0	98.8	99.6	100.0	100.0

Källa: Eurydice-beräkningar, baserade på uppgifter från Eurostat/UOE som inte offentliggjorts (senast uppdaterade: 29 september 2022).

Tabell 5: Procentandel studenter som lär sig minst ett främmande språk i grundskolan (ISCED 1), efter ålder, 2020 (uppgifter i figur C1b)

Förklarande anmärkning

För förklaring av beräkningarna och datainsamlingen efter ålder, se de förklarande anmärkningarna till figurerna C1a och C1b i kapitel C.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figurerna C1a och C1b i kapitel C.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

%	EU	BEfr	BEde	BEnl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
2020	86.1	47.3	X	26.7*	83.6	79.8	86.9	54.1	79.7	:	98.3	100.0	100.0	100.0	96.1	100.0	98.2	72.7	100.0	62.4
2013	79.4	50.0	X	28.6	82.9	71.9	56.9	67.9	77.0	:	75.5	99.6	98.8	99.9	99.7	100.0	73.1	74.9	100.0	59.1
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
2020	100.0	44.6	99.8	99.9	68.7	99.8	81.2	87.6	86.7	94.6	X	74.8	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
2013	100.0	52.2	99.9	97.3	35.2	56.5	49.8	84.8	68.8	77.9	X	:	X	:	100.0	X	100.0	100.0	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 6: Procentandel studenter som lär sig minst ett främmande språk i grundskolan (ISCED 1), 2013 och 2020 (uppgifter i figur C2)

Förklarande anmärkningar

För förklaring av beräkningarna och uppgifterna, se de förklarande anmärkningarna till figur C2 i kapitel C.

Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C2 i kapitel C.

%	EU	BEfr	BEde	BEnl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	59.2	0	X	65.7	12.0	65.5	85.1	36.9	95.2	7.8	95.7	45.0	75.5	54.6	97.0	83.7	73.0	77.4	100.0	7.4
1 FL	39.2	98.4	X	34.3	86.4	33.0	14.9	58.9	1.9	74.1	3.8	55.0	24.3	45.4	3.0	16.1	25.0	20.8	:	90.4
0 FL	1.6	1.6	X	0.0	1.6	1.4	0.0	4.3	2.9	18.1	0.5	0.0	0.2	0.0	0.0	0.2	2.0	1.8	:	2.2
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	95.0	71.1	7.9	46.7	92.7	94.6	25.6	52.6	98.7	78.6	X	94.9	X	97.1	100.0	X	100.0	66.1	:	X
1 FL	5.0	26.3	92.1	53.2	3.3	5.4	74.4	45.2	1.0	21.4	X	4.6	X	2.3	0.0	X	0.0	28.6	:	X
0 FL	0.0	2.6	0.1	0.1	4.0	0.0	0.0	2.2	0.4	0.0	X	0.5	X	0.6	0.0	X	0.0	0.0	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 7: Procentandel studenter som lär sig främmande språk (FL) i grundskoleutbildning (ISCED 2), efter antal språk, 2020 (uppgifter i figurerna C3 och C4)

Förklarande anmärkningar

För förklaring av beräkningarna och uppgifterna, se de förklarande anmärkningarna till figur C3 i kapitel C.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C3 i kapitel C.

%	EU	BEfr	BEde	BEnl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	58.4	:	X	49.3	17.4	43.1	81.7	37.1	95.6	8.5	95.0	41.6	54.0	52.4	98.5	91.6	71.8	81.0	100.0	6.0
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2	96.5	73.7	9.7	93.6	86.8	95.6	53.9	79.8	98.3	78.2	X	:	X	97.5	97.2	X	98.1	69.9	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 8: Procentandel studenter som lär sig två eller flera främmande språk inom gymnasieutbildning (ISCED 2), 2013 (uppgifter i figur C4)

Förklarande anmärkning

För förklaring av beräkningarna och uppgifterna, se de förklarande anmärkningarna till figur C4 i kapitel C.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C4 i kapitel C.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	Gen	60.0	72.1	X	100.0	72.6	98.8	45.0	58.7	97.6	122	0.9	27.4	99.6	94.3	24.7	38.8	82.6	38.3	100.0	74.9
	Voc	35.1	16.0	X	69.7	42.0	33.9	1.2	1.3	22.6	:	2.8	02	32.1	30.0	48.1	32.2	54.4	6.5	77.4	4.5
1 FL	Gen	37.1	27.9	X	00	27.1	1.2	39.6	41.2	1.9	66.9	88.8	70.3	0.3	5.7	74.8	55.8	16.1	60.4	:	23.5
	Voc	46.9	70.2	X	30.3	53.1	60.1	14.8	38.3	35.2	:	72.4	451	66.7	64.7	51.6	63.3	31.3	54.3	15.2	88.6
0 FL	Gen	2.9	0.0	X	00	0.3	0.0	15.4	0.1	0.5	20.9	10.3	2.3	0.1	0.0	0.5	5.8	1.3	1.3	:	1.6
	Voc	18.0	13.8	X	00	4.9	5.9	84.0	60.4	42.2	:	24.8	54.7	1.3	5.3	0.3	4.4	14.3	39.2	7.4	6.9
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	Gen	66	67.9	63.6	81.3	7.1	99.1	95.5	98.4	99.0	80.1	X	95.8	X	55.9*	91.9	X	56.6	100.0	:	X
	Voc	1.4	12.4	21.6	76.8	7.3	97.4	29.4	31.5	89.3	3.8	X	28.2	X	5.2*	:	X	:	00	:	X
1 FL	Gen	34.0	32.1	36.3	18.7	61.8	0.9	3.3	1.6	1.0	19.9	X	2.8	X	30.1*	8.1	X	43.4	00	:	X
	Voc	98.6	58.4	77.6	23.2	72.6	2.4	64.4	68.2	7.9	96.1	X	68.3	X	19.0*	:	X	:	100.0	:	X
0 FL	Gen	0.0	00	0.1	00	31.1	0.0	1.3	0.0	0.0	0.0	X	1.4	X	14.0*	0.0	X	0	00	:	X
	Voc	0.0	29.2	0.8	00	20.1	0.2	6.2	0.3	2.8	0.1	X	3.5	X	75.8*	:	X	:	00	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).
Tabell 9: Procentandel studenter som lär sig främmande språk i allmänhet (gen) och yrkesinriktad gymnasieutbildning (ISCED 3), efter antal språk, 2020 (uppgifter för figurerna C5 och C6)

Förklarande anmärkningar

För förklaring av beräkningarna, aggregerade EU-uppgifter och landsuppgifter, se de förklarande anmärkningarna till figur C5 i kapitel C.

Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C5 i kapitel C.

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
≥ 2 FL	Gen	58.4	78.3	X	99.9	73.3	93.9	49.7	55.6	92.7	6.2	2.7	31.2	97.2	86.9	24.1	83.8	81.9	41.2	100.0	46.1
	Voc	34.1	14.4	X	68.5	48.9	34.3	5.4	1.7	62.3	:	0.1	0.4	30.9	23.1	41.7	21.8	44.1	11.8	67.7	0.7
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
≥ 2 FL	Gen	68.0	69.7	64.1	69.1	5.1	98.7	95.5	98.7	99.0	81.2	X	:	X	60.1	100.0	X	52.6	:	:	X
	Voc	0.0	12.7	22.3	64.9	9.2	96.6	32.6	66.5	88.6	11.3	X	:	X	15.8	:	X	:	:	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uae_lang02] (uppgifter hämtade den 15 september 2022).
Tabell 10: Procentandel studenter som lär sig två eller flera främmande språk i allmänhet (gen) och yrkesinriktad gymnasieutbildning (ISCED 3), 2013 (data för figur C6)

Förklarande anmärkningar

EU:s aggregat för yrkesverksamhet ISCED 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". För metoanmärkningar relaterade till uppgifterna, se https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uae_enr_esms_an4.xlsx.

För förklaring av beräkningarna, se de förklarande anmärkningarna till figur C6 i kapitel C.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C6 i kapitel C.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Medeltal nr	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	0.9	0.5	X	0.3*	0.9	0.8	1.2	0.6	1.1	:	1.3	1.2	1	1.2	1	1	1.2	0.7	1.8	0.7
ISCED 2	1.6	1	X	1.7	1.1	1.7	1.9	1.3	2	0.9	1.9	1.5	1.8	1.5	2	1.9	1.7	1.8	2.5	1.1
ISCED 3	1.4	1.5	X	2.1	1.5	1.5	0.9	1	1.6	:	0.9	1	1.8	1.5	1.5	1.4	1.7	1.2	2.6	1.3
Medeltal nr	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	1.1	0.5	1	1.1	0.7	1	0.8	0.9	1.2	1.1	X	0.8	X	1.0	1	X	1	1	:	X
ISCED 2	2.1	2	1.1	1.5	1.9	2	1.3	1.5	2.2	1.8	X	1.9	X	2.0	2.0	X	2.0	1.6	:	X
ISCED 3	1.5	1.2	1.4	1.9	0.8	2	1.5	1.5	2.1	1.6	X	1.4	X	1.2*	1.9	X	1.6	0.7	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang03] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 11: Genomsnittligt antal inlärd främmande språk per studerande i grund- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020 (data för figur C7)

Förklarande anmärkningar

För förklaring av beräkningarna, aggregerade EU-uppgifter och landsuppgifter, se de förklarande anmärkningarna till figur C7 i kapitel C.

Data med asterisk är från 2019 (i stället för 2020).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C7 i kapitel C.

Kapitel C – Avsnitt II

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	eng	nl	X	fra*	eng	eng	eng	eng	eng	:	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	deu	eng
	84.1	33.1	X	26.1*	77.2	79.1	86.9	57.4	72.6	:	98.2	99.6	96.6	93.3	95.5	100.0	96.9	72.4	100.0	45.9
ISCED 2	eng	eng	X	fra	eng	eng	eng	eng	eng	fra	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	deu fra	eng
	98.3	49.7	X	100.0	91.2	98.2	100.0	100.0	95.7	49.2	99.2	99.2	99.4	98.0	100.0	100.0	97.5	97.8	100.0	74.6
ISCED 3	eng	eng	X	fra	eng	eng	eng	eng	eng	(fra)	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	deu	eng
	88.1	77.6	X	94.4	87.8	93.5	54.1	68.6	81.5	(50.8)	78.3	83.0	99.0	92.4	99.8	99.9	92.4	86.8	86.3	79.4

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	X	eng	X	eng	eng	X	eng	eng	:	X
	100.0	44.6	99.6	98.8	68.3	88.2	79.4	85.1	83.0	94.6	X	73.5	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
ISCED 2	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	X	eng	X	eng	eng fra	X	eng	eng	:	X
	100.0	97.4	99.8	98.8	97.3	100.0	99.8	97.0	99.5	100.0	X	100.0	X	99.4	100.0	X	100.0	94.7	:	X
ISCED 3	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	eng	X	eng	X	eng*	eng	X	eng	eng	:	X
	100.0	79.8	99.3	95.9	66.7	99.5	96.8	93.3	97.0	100.0	X	91.8	X	57.7*	100.0	X	99.9	42.5	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 12: Det mest inlärda främmande språket och andelen elever som lär sig det i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2020 (data för figur C8)

Förklarande anmärkningar

När det gäller språk används ISO 639–3-koder i tabellen.

EU-aggregatet visar andelen studenter som lär sig ett främmande språk av alla studenter på en viss Isced-nivå. Den baseras på referenspopulationen för alla studenter i EU, med undantag för det land (eller länder) där det angivna språket inte anses vara ett främmande språk.

2020 EU-aggregat för Isced 3 flaggades som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför metodanmärkningar som rör uppgifterna: https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx

Andra språk än engelska är skuggade.

Data med asterisk är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar endast allmän gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C8 i kapitel C.

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	84.1	13.3	X	0.0*	77.2	79.1	86.9	57.4	72.6	:	98.2	99.6	96.6	93.3	95.5	100.0	96.9	72.4	0.0	45.9
ISCED 2	98.3	49.7	X	65.7	91.2	98.2	100.0	100.0	95.7	:	99.2	99.2	99.4	98.0	100.0	100.0	97.5	97.8	54.3	74.6
ISCED 3	88.1	77.6	X	88.8	87.8	93.5	54.1	68.6	81.5	:	78.3	83.0	99.0	92.4	99.8	99.9	92.4	86.8	84.4	79.4

%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	100.0	44.6	99.6	98.8	68.3	88.2	79.4	85.1	83.0	94.6	X	73.5	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
ISCED 2	100.0	97.4	99.8	98.8	97.3	100.0	99.8	97.0	99.5	100.0	X	100.0	X	99.4	100.0	X	100.0	94.7	:	X
ISCED 3	100.0	79.8	99.3	95.9	66.7	99.5	96.8	93.3	97.0	100.0	X	91.8	X	57.7*	100.0	X	99.9	42.5	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 13: Andel elever som lär sig engelska i grund- och gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020 (data för figur C9)

Förklarande anmärkningar

För förklaringen om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna i denna bilaga om uppgifter för figur C8.

Data med asterisk är från 2019 (i stället för 2020).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C9 i kapitel C.

%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	fra	eng	X	00*	rus	deu	:	fra	est	:	fra	fra	deu	deu	deu	fra	rus	deu	fra	deu
	5.5	13.3	X	00*	4.3	1.1	:	2.6	20.7	:	19.2	19.1	3.1	20.4	1.9	2.3	13.3	0.4	83.2	18.9
ISCED 2	fra	nld	X	eng	rus	deu	deu	fra	rus	spa	fra	fra	spa	deu	fra	fra	rus	rus	deu	fra
	30.6	47.3	X	65.7	10.1	47.6	76.5	23.1	64.7	21.3	47.8	41.3	54.6	44.1	60.4	82.7	58.1	59.3	100.0	29.1
ISCED 3	deu	nld	X	eng	deu	deu	deu	spa	rus	(deu)	fra	fra	spa	deu	fra	fra	rus	rus	fra	deu
	20.0	59.2	X	88.8	26.8	37.8	17.2	11.9	44.9	(19.0)	3.8	18.0	59.3	34.9	23.5	25.5	51.8	24.8	85.4	41.0
%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	ita	deu	slv	deu	fra	fra	deu	slk	swe	spa	X	deu	X	dan	0.0	X	0.0	0.0	:	X
	2.4	0.6	0.7	5.0	0.4	10.7	2.1	6.0	18.4	8.6	X	5.8	X	20.7	0.0	X	0.0	0.0	:	X
ISCED 2	ita	fra	fra	deu	fra	fra	deu	deu	swe	spa	X	deu	X	dan	eng	fra	X	deu	spa	:
	55.1	55.3	3.8	40.6	71.2	80.3	21.3	32.3	92.5	45.9	X	76.5	X	95.7	100.0	X	59.6	31.2	:	X
ISCED 3	ita	deu	fra	deu	spa	fra	deu	deu	swe	spa	X	deu	X	dan*	fra	X	deu	spa	:	X
	25.4	21.4	15.2	62.9	7.2	85.0	37.0	36.8	89.4	28.6	X	38.1	X	24.9*	91.9	X	30.8	11.7	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 14: Det näst mest inlärda främmande språket och andelen elever som lär sig det i grund- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2020 (data för figur C10)

Förklarande anmärkningar

När det gäller språk används ISO 639–3-koder i tabellen.

För förklaringen om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna till uppgifterna för figur C8 i denna bilaga.

Data med asterisk är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar endast allmän gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C10 i kapitel C.

SVENSKA	BE fr	BG	CZ	EE	HR	LV	LT	MT	AT	PL	SI	SK	FI	IS
ISCED 1	nld	–	–	rus	est	–	rus	–	–	–	–	–	swe	dan
	33.1	–	–	15.5	20.7	–	13.3	–	–	–	–	–	18.4	20.7
ISCED 2	nld	rus	rus	rus	est	ita	rus	rus	ita	–	–	–	swe	dan
	47.3	10.1	13.4	64.7	22.0	10.6	58.1	59.3	55.1	–	–	–	92.5	95.7
Allmänt ISCED 3	nld	rus	rus	rus	est	ita	rus	rus	ita	ita	rus	ita	swe	dan*
	72.7	24.2	11.4	67.0	18.1	22.7	56.7	29.9	34.6	15.0	11.5	10.6	91.9	32.4*

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 15: Procentandel studenter som lär sig andra språk än engelska, franska, tyska och spanska (där minst 10 % av eleverna lär sig andra språk) inom grundskoleutbildning och allmän gymnasieutbildning (ISCED 1–3), 2020 (uppgifter för figur C11)

Förklarande anmärkningar

När det gäller språk används ISO 639–3-koder i tabellen.

Tabellen visar länder där minst 10 % av studenterna (på minst en utbildningsnivå) lär sig andra främmande språk än engelska, franska, tyska och spanska. Andra länder visas inte.

Data med asterisk är från 2019 (i stället för 2020).

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C11 i kapitel C.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	%	EU	BE	fr	DE	de	nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	2020	84.1	13.3	X	0.0*		77.2	79.1	86.9	57.4	72.6	:		98.2	99.6	96.6	93.3	95.5	100.0	96.9	72.4	0.0	45.9
	2013	77.2	11.4	X	0.1		73.5	71.2	56.9	62.4	68.9	:		74.6	99.0	92.2	92.3	98.8	98.0	71.2	73.7	0.0	40.4
ISCED 2	2020	98.3	49.7	X	65.7	91.2	98.2	100.0	100.0	95.7	:		99.2	99.2	99.4	98.0	100.0	100.0	97.5	97.8	54.3	74.6	
	2013	96.7	42.5	X	49.3	86.8	96.5	100.0	97.8	97.1	:		99.0	99.4	98.4	97.6	100.0	99.7	95.8	97.1	53.2	68.5	
Allmänt ISCED 3	2020	95.7	90.7	X	100.0	90.3	99.9	98.0	97.0	98.5	:			80.6	97.3	99.9	99.8	97.3	100.0	98.0	97.0	100.0	89.1
	2013	93.8	91.1	X	99.9	90.6	95.1	82.8	86.8	96.0	:			93.5	98.1	99.7	99.4	95.9	91.4	98.6	94.4	97.1	81.8

	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	2020	100.0	44.6	99.6	98.8	68.3	88.2	79.4	85.1	83.0	94.6	X	73.5	X	75.4	100.0	X	100.0	100.0	:	X
	2013	100.0	52.2	100.0	94.0	34.9	45.3	48.0	81.0	66.3	77.9	X	:	X	71.5	100.0	X	100.0	100.0	:	X
ISCED 2	2020	100.0	97.4	99.8	98.8	97.3	100.0	99.8	97.0	99.5	100.0	X	100.0	X	99.4	100.0	X	100.0	94.7	:	X
	2013	100.0	96.6	99.9	96.3	93.4	99.2	100.0	94.9	99.4	100.0	X	:	X	99.8	100.0	X	99.9	100.0	:	X
Allmänt ISCED 3	2020	100.0	100.0	99.8	98.4	62.3	99.4	98.5	98.7	99.7	100.0	X	98.6	X	72.7*	100.0	X	(99.9)	38.7	:	X
	2013	100.0	100.0	99.9	94.0	59.2	99.6	98.0	98.8	99.9	100.0	X	:	X	70.8	100.0	X	(98.4)	:	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 16: Andel elever som lär sig engelska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020 (data för figur C12)

Förklarande anmärkningar

För förklaringen om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna till uppgifterna för figur C8 i denna bilaga.

Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar både allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C12 i kapitel C.

	%	EU	BE	fr	DE	nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	2020	5.5	:		X	26.1*	0.8	0.1	:	2.6	1.4	:	19.2	19.1	:	0.6	0.8	2.3	1.4	0.2	83.2	0.3
	2013	3.6	:		X	28.6	1.2	0.1	:	3.7	1.6	:	14.8	5.4	:	0.6	0.9	2.0	0.8	0.2	83.8	0.3
ISCED 2	2020	30.6	:		X	100.0	1.3	2.6	9.3	23.1	2.6	49.2	47.8	41.3	:	1.2	60.4	82.7	2.2	4.6	100.0	0.5
	2013	33.9	:		X	99.6	3.1	3.3	9.1	24.4	2.7	61.6	49.4	38.7	:	1.4	68.7	90.0	1.0	3.4	100.0	0.5
Allmänt ISCED 3	2020	21.8	:		X	100.0	9.5	11.5	7.8	20.9	5.6	50.8	4.6	24.8	:	4.5	14.8	29.4	5.9	2.7	100.0	8.0
	2013	23.6	:		X	99.9	12.2	17.5	15.0	24.2	6.4	58.9	4.6	28.7	:	3.6	17.7	37.2	5.8	3.2	100.0	5.8
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR	
ISCED 1	2020	2.2	0.5	0.1	0.4	0.4	10.7	0.0	0.2	2.1	3.0	X	0.0	X	0.6	0.0	X	0.0	0.0	:	X	
	2013	1.1	:	0.3	0.2	0.1	10.8	0.0	0.1	2.0	2.2	X	:	X	0.6	0.0	X	0.2	0.0	:	X	
ISCED 2	2020	28.1	55.3	3.8	1.3	71.2	80.3	1.4	1.0	4.6	14.4	X	2.3	X	1.8	100.0	X	38.7	10.7	:	X	
	2013	35.1	57.8	5.1	3.7	63.3	85.0	3.2	2.6	5.9	15.6	X	:	X	1.8	97.2	X	50.4	14.0	:	X	
Allmänt ISCED 3	2020	18.2	28.1	29.7	12.3	3.0	80.8	7.2	9.0	8.8	15.8	X	6.6	X	90*	91.9	X	(22.4)	7.4	:	X	
	2013	23.1	32.7	35.5	8.1	2.6	84.9	11.2	14.8	12.0	18.3	X	:	X	11.3	100.0	X	(27.2)	:	:	X	

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 17: Procentandel studenter som lär sig franska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020 (uppgifter i figur C13)

Förklarande anmärkningar

För förklaringen om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna till uppgifterna för figur C8 i denna bilaga.

Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar både allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C13 i kapitel C.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 1	2020	3.4	0.9	X	0.0*	2.2	1.1	:	:	3.2	:	16.7	1.2	3.1	20.4	1.9	0.0	5.0	0.4	100.0	18.9
	2013	3.7	1.0	X	0.0	2.6	1.3	:	:	3.9	:	12.0	0.6	5.7	20.2	2.0	0.0	4.7	0.6	100.0	20.4
ISCED 2	2020	21.4	1.4	X	0.0	5.0	47.6	76.5	:	9.9	19.3	46.6	4.8	15.2	44.1	9.4	1.7	13.2	13.8	100.0	29.1
	2013	22.6	1.6	X	0.1	7.2	32.4	73.6	:	14.5	20.9	44.9	3.1	14.4	42.7	8.6	1.3	11.3	11.4	100.0	31.7
Allmänt ISCED 3	2020	21.4	5.2	X	42.3	34.3	64.1	27.4	:	19.4	19.0	4.4	2.9	20.8	62.1	9.2	1.4	26.5	6.7	98.8	55.4
	2013	21.5	5.6	X	51.2	34.2	55.7	28.0	:	29.6	15.4	2.5	2.1	22.0	62.1	7.7	5.3	28.9	10.2	100.0	45.4
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 1	2020	1.4	0.6	:	:	5.0	0.1	2.6	2.1	1.7	3.9	3.3	X	5.8	X	0.0	X	0.0	0.0	:	X
	2013	0.6	:	:	6.7	0.1	1.5	1.7	1.8	3.7	2.2	X	:	X	0.0	X	1.7	0.0	:	:	X
ISCED 2	2020	13.7	49.4	:	40.6	1.3	13.6	21.3	32.3	9.3	18.4	X	76.5	X	1.0	0.0	X	59.6	24.0	:	X
	2013	9.1	51.7	:	69.0	0.7	10.3	19.1	57.7	10.5	19.3	X	:	X	2.5	0.0	X	44.9	24.4	:	X
Allmänt ISCED 3	2020	9.2	42.2	:	53.9	1.4	16.3	66.2	57.6	14.6	19.6	X	78.1	X	20.9*	0.0	X	(30.0)	23.0	:	X
	2013	5.0	42.4	:	47.0	1.0	12.5	63.4	58.8	17.6	22.2	X	:	X	22.3	0.0	X	(22.5)	:	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 18: Procentandel studenter som lär sig tyska inom grundskole- och gymnasieutbildningen (ISCED 1–3), 2013 och 2020 (uppgifter för figur C14)

Förklarande anmärkningar

För förklaringen om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna till uppgifterna för figur C8 i denna bilaga.

Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar både allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C14 i kapitel C.

	%	EU	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
ISCED 2	2020	17.7	:	X	0.0	2.1	3.0	:	6.2	0.1	21.3	0.1	:	54.6	0.1	25.0	0.5	0.5	0.2	0.0	0.2
	2013	12.6	:	X	0.0	1.5	1.7	:	3.7	0.3	14.4	0.1	:	37.0	0.1	21.3	0.9	0.0	0.0	0.0	0.1
Allmänt ISCED 3	2020	26.8	7.4	X	2.2	10.6	14.0	17.9	22.5	4.0	18.3	0.0	:	73.1	4.5	15.3	4.0	2.5	0.9	5.8	6.1
	2013	21.9	0.7	X	2.5	9.6	11.9	20.5	18.9	4.1	14.0	0.1	:	70.0	3.2	12.0	18.7	1.1	0.8	5.4	2.9
	%	MT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CH	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
ISCED 2	2020	14.0	1.9	1.2	3.6	18.8	0.6	2.5	0.9	3.7	45.9	X	0.0	X	2.4	0.0	X	0.0	31.2	:	X
	2013	7.5	1.9	1.2	1.4	24.1	0.4	2.4	0.7	1.7	43.5	X	:	X	2.9	0.0	X	0.0	31.0	:	X
Allmänt ISCED 3	2020	9.1	5.7	21.5	15.2	9.1	2.6	15.7	12.6	12.9	41.4	X	0.0	X	24.2*	0.0	X	(10.0)	24.1	:	X
	2013	5.3	4.8	15.7	3.3	8.4	2.5	12.3	10.0	13.4	39.9	X	:	X	21.7	0.0	X	(10.4)	:	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 19: Andel elever som lär sig spanska i allmän gymnasieutbildning (ISCED 2–3), 2013 och 2020 (uppgifter för figur C15)

Förklarande anmärkningar

För förklaringen om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna till uppgifterna för figur C8 i denna bilaga.

Data med asterisker är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar både allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C15 i kapitel C.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

SVENSKA	SK	BE fr	BE de	BE nl	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU
Allmänt	95.7	90.7	X	100.0	90.3	99.9	78.0	97.0	98.5	:	80.6	97.3	99.9	99.8	97.3	100.0	98.0	97.0	100.0	89.1
Yrkesverksamhet	79.7	59.9	X	79.7	85.4	91.1	15.4	38.8	56.3	:	73.5	45.3	96.9	89.1	100.0	95.6	83.6	56.2	76.9	69.7

SVENSKA	SK	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	AL	BA	CN	IS	LI	ME	MK	NO	RS	TR
Allmänt	100.0	100.0	99.8	98.4	62.3	99.4	98.5	98.7	99.7	100.0	X	98.6	X	72.7*	100.0	X	(99.9)	38.7	:	X
Yrkesverksamhet	79.7	68.9	99.2	93.7	73.6	99.6	96.1	90.6	95.0	99.9	X	89.8	X	20.9*	:	X	:	46.0	:	X

Källa: Eurydice, baserat på uppgifter från Eurostat/UOE [educ_uoe_lang01] (uppgifter hämtade den 15 december 2022).

Tabell 20: Procentandel elever som lär sig engelska i allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning (ISCED 3), 2020 (data för figur C16)

Förklarande anmärkningar

2020 EU-aggregat för yrkesutbildning ISCED 3 markerad som "definitionen skiljer sig åt, se metadata". Se därför metoanmärkningar som rör uppgifterna: https://ec.europa.eu/eurostat/cache/metadata/Annexes/educ_uoe_enr_esms_an6.xlsx

För ytterligare uppgifter om EU-aggregatet, se de förklarande anmärkningarna till uppgifterna för figur C8 i denna bilaga.

Data med asterisk är från 2019 (i stället för 2020).

Uppgifterna inom parentes omfattar både allmän och yrkesinriktad gymnasieutbildning.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur C16 i kapitel C.

Kapitel D, Avsnitt I

SVENSKA	EU		BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
A. Totalt	25.4		28.2	34.0	26.5	16.4	36.8	27.8	29.5	12.0	24.6	26.3	48.0	33.0
	S.E. 0.36		1.25	1.21	0.95	0.68	1.22	1.51	0.95	0.68	1.04	0.94	1.71	1.91
B. & 35 år gammal	35.3		33.1	47.7	35.0	29.2	59.2	48.7	45.8	17.7	26.5	36.0	57.3	38.9
	S.E. 0.79		1.76	1.85	3.35	1.97	3.41	3.11	2.88	1.50	1.71	3.21	4.70	3.26
C. ≥ 35 år gammal	23.4		25.1	25.4	25.5	13.5	31.3	24.9	27.3	10.3	24.0	25.3	46.9	32.1
	S.E. 0.38		1.68	1.28	0.97	0.80	1.35	1.57	0.89	0.68	1.23	0.94	1.54	2.07
B - C	11.9		8.0	22.2	9.5	15.6	27.9	23.8	18.5	7.4	2.5	10.7	10.4	6.8
	S.E. 0.83		2.39	2.08	3.47	2.26	3.87	3.12	2.84	1.56	2.06	3.26	4.07	3.54
	LT	HU	MT	NL	AT	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	NO	TR
A. Totalt	23.0	18.5	38.3	30.3	30.8	20.6	37.0	11.9	25.9	28.9	40.6	27.1	29.3	32.7
	S.E. 0.97	1.07	1.70	2.28	0.73	0.74	1.15	1.04	0.84	1.14	1.03	1.30	0.88	0.89
B. & 35 år gammal	26.9	26.9	52.3	36.7	52.9	37.9	42.3	16.9	26.6	49.2	52.3	47.1	54.2	35.6
	S.E. 2.61	2.58	2.29	2.67	1.54	4.61	2.84	2.81	2.07	2.76	2.52	4.17	1.99	1.42
C. ≥ 35 år gammal	22.4	17.5	26.1	27.7	23.1	20.2	35.6	11.2	25.7	24.7	38.5	24.2	21.6	29.7
	S.E. 0.99	1.07	1.53	2.63	0.86	0.73	1.23	0.98	0.95	1.18	1.11	1.36	0.75	1.19
B - C	7.5	9.3	26.2	9.0	29.8	17.7	6.7	5.7	0.9	24.4	13.8	22.9	32.6	5.9
	S.E. 2.69	2.51	2.80	3.12	1.83	4.60	3.09	2.62	2.33	2.79	2.73	4.47	2.06	1.92

Δ Skillnad mellan specifika åldersgrupper

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Tabell 21: Andel lärare i grundskoleutbildning (ISCED 2) som har slutfört ITE som omfattar undervisning i flerspråkiga eller mångkulturella miljöer, totalt och efter åldersgrupp, 2018 (uppgifter för figur D3)

Förklarande anmärkningar

Uppgifter baserade på lärarnas svar på fråga 2, "Hur gammal är du?" och fråga 6 (alternativ f) i TALIS 2018, "Var följande element inkluderade i din formella [utbildning eller utbildning]?". Svaren på fråga 2 sorterades efter åldersgrupp. När man beaktar den totala andelen lärare i gymnasieutbildning som avslutade ITE som inkluderade undervisning i flerspråkiga eller mångkulturella miljöer anges statistiskt signifikanta skillnader från EU-värdet i fetstil.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Vid beaktande av skillnader mellan de två åldersgrupperna (och 35 år gammal och ≥ 35 år) anges värden som skiljer sig avsevärt ($p < 0,05$) från noll med fetstil.

EU inkluderar uppgiftslämnare från alla länder i EU som deltog i Talis 2018.

%	EU													
CPD	20.1													
S.E.	0.32													
CPD	LT	HU	MT	NL	AT	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	NO	TR
	18.1	14.8	26.9	9.7	17.6	14.0	22.3	17.6	14.2	19.9	23.9	23.0	15.0	27.0
	S.E.	0.83	1.08	2.08	0.79	0.80	0.80	1.05	1.68	0.72	1.24	0.94	1.18	0.93

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Tabell 22: Andel lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2) som deltog i CPD-verksamhet med inriktning på undervisning i flerspråkiga eller mångkulturella miljöer, 2018 (data för figur D3)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur D3 i kapitel D.

Kapitel D, avsnitt II

	EU	BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY
Lärare i främmande språk	71.2	73.2	58.7	40.6	72.8	66.0	69.8	80.5	77.6	55.6	79.3	75.7
S.E.	0.72	2.55	2.32	3.09	1.70	2.02	2.12	1.60	2.38	3.01	1.77	3.71
Lärare i andra ämnen	36.0	33.5	38.4	28.9	40.7	50.1	55.5	38.4	33.1	29.4	27.9	63.5
S.E.	0.48	1.27	1.36	1.29	1.24	1.84	1.46	1.10	1.30	1.43	1.03	1.97
	LV	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
Lärare i främmande språk	76.2	62.1	54.0	85.5	55.6	39.3	69.2	55.3	66.3	63.9	85.8	20.7
S.E.	3.36	2.20	3.75	2.80	2.11	2.21	3.05	1.79	1.94	2.43	1.97	2.22
Lärare i andra ämnen	55.7	31.4	29.3	56.5	33.9	32.0	47.3	28.7	48.7	39.0	80.1	8.9
S.E.	1.76	1.33	1.37	1.81	1.07	1.82	1.65	1.18	1.73	1.66	1.86	0.71

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Tabell 23: Andel lärare i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har varit utomlands i yrkessyfte, 2018 (uppgifter för figur D6)

Förklarande anmärkningar

Uppgifter baserade på lärarnas svar på frågorna 15 och 56 i TALIS 2018: Undervisar du följande ämneskategorier under innevarande läsår? och "Har du någonsin varit utomlands för yrkesmässiga ändamål i din karriär som lärare eller under din lärarutbildning?"

Lärare i främmande språk är de som väljer alternativ e för fråga 15. Lärare i andra ämnen är de som inte valde alternativ e för fråga 15 och markerade alla andra alternativ a-i. Mobila lärare är de som svarade ja på minst en av rörlighetssituationerna (alternativen a-e).

EU inkluderar uppgiftslämnare från alla de länder som för närvarande finns i EU som svarade på de rörlighetsrelaterade frågorna i TALIS 2018.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	Average 17	BE nl	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT
2018	72.2	58.7	72.8	66.0	69.8	80.5	77.6	55.6	79.3
S.E.	0.74	2.32	1.70	2.02	2.12	1.60	2.38	3.01	1.77
2013	57.6	43.0	53.3	45.1	54.2	73.7	63.3	36.8	61.7
S.E.	0.82	2.77	1.96	2.27	2.08	2.02	2.07	2.03	2.33
Δ2018–2013	14.6	15.8	19.5	20.9	15.5	6.8	14.2	18.8	17.6
S.E.	1.11	3.61	2.59	3.04	2.97	2.58	3.16	3.64	2.92
	CY	LV	NL	PT	RO	SK	FI	SE	IS
2018	75.7	76.2	85.5	55.6	39.3	55.3	66.3	63.9	85.8
S.E.	3.71	3.36	2.80	2.11	2.21	1.79	1.94	2.43	1.97
2013	58.6	62.0	59.5	35.1	30.0	39.6	56.2	57.1	71.6
S.E.	3.79	3.04	3.24	2.23	2.26	1.76	2.20	1.86	2.65
Δ2018–2013	17.1	14.2	26.0	20.5	9.3	15.7	10.0	6.7	14.2
S.E.	5.30	4.53	4.28	3.07	3.16	2.52	2.94	3.06	3.30

Δ Skillnad mellan specifika referensår

Källa: Eurydice, baserat på Talis 2018 och 2013.

Tabell 24: Skillnader mellan 2018 och 2013 i andelen moderna lärare i främmande språk inom gymnasieutbildning (ISCED 2) som har varit utomlands i yrkessyfte (uppgifter i figur D6)

Förklarande anmärkningar

"Genomsnitt 17" avser de 17 länderna (eller utbildningssystemen) med svar på frågorna om transnationell rörlighet i Talis 2013 och 2018.

Se även de förklarande anmärkningarna till figur D6 i kapitel D.

	Average 17	BE nl	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT
2018	36.3	38.4	40.7	50.1	55.5	38.4	33.1	29.4	27.9
S.E.	0.51	1.36	1.24	1.84	1.46	1.10	1.30	1.43	1.03
2013	20.0	21.1	21.2	30.4	35.5	24.1	15.3	10.4	13.2
S.E.	0.37	0.94	1.20	1.54	1.26	1.06	0.78	0.72	0.89
Δ2018–2013	16.3	17.4	19.4	19.6	20.0	14.2	17.8	18.9	14.7
S.E.	0.63	1.66	1.73	2.40	1.93	1.53	1.52	1.60	1.36
	CY	LV	NL	PT	RO	SK	FI	SE	IS
2018	63.5	55.7	56.5	33.9	32.0	28.7	48.7	39.0	80.1
S.E.	1.97	1.76	1.81	1.07	1.82	1.18	1.73	1.66	1.86
2013	36.5	37.5	32.7	15.6	17.2	17.4	37.3	31.8	70.9
S.E.	1.35	2.43	1.78	0.96	1.21	1.25	1.36	1.40	1.49
Δ2018–2013	27.0	18.2	23.8	18.3	14.8	11.3	11.4	7.2	9.2
S.E.	2.39	3.00	2.53	1.44	2.19	1.72	2.20	2.17	2.38

Δ Skillnad mellan specifika referensår

Källa: Eurydice, baserat på Talis 2018 och 2013.

Tabell 25: Skillnader mellan 2018 och 2013 i andelen lärare i andra ämnen inom gymnasieutbildning (ISCED 2) som har varit utomlands i yrkessyfte (uppgifter i figur D6)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna i föregående tabell i denna bilaga samt de för figur D6 i kapitel D.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	EU	BE fr	BE nl	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY
EU-program	27.4	20.1	13.7	35.2	37.6	26.9	51.8	33.3	16.6	25.0	16.7	34.2
S.E.	0.66	3.20	2.14	4.24	2.18	2.93	3.25	2.09	2.22	3.28	2.07	4.84
Nationellt eller regionalt program	15.2	:	10.5	18.9	23.4	10.5	33.6	21.6	14.5	20.1	6.6	34.1
S.E.	0.64	:	2.00	3.42	1.59	1.60	2.19	1.55	2.11	2.41	1.27	5.76
	LV	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
EU-program	55.8	28.5	36.0	27.9	37.7	59.3	50.5	33.2	37.6	24.2	40.9	58.5
S.E.	5.63	2.73	4.66	3.69	2.45	3.40	4.40	2.36	2.55	2.43	3.19	6.27
Nationellt eller regionalt program	20.1	24.6	:	13.2	17.5	24.8	17.9	15.3	17.0	8.2	15.1	:
S.E.	3.46	2.48	:	2.10	2.37	3.01	3.06	2.04	1.96	1.69	2.38	:

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Tabell 26: Andel mobila lärare i främmande språk inom gymnasieutbildning (ISCED 2) som har rest utomlands för yrkesmässiga ändamål med stöd av ett mobilitetsprogram, 2018 (uppgifter för figur D8)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur D8 i kapitel D.

Landsspecifika noter

Se de landsspecifika anmärkningarna för figur D8 i kapitel D.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	Genomsnitt 17	BE nl	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT
EU-programmet 2018	27.2	13.7	37.6	26.9	51.8	33.3	16.6	25.0	16.7
S.E.	0.71	2.14	2.18	2.93	3.25	2.09	2.22	3.28	2.07
EU:s program 2013	25.1	17.1	37.5	24.3	41.1	35.2	9.3	12.7	15.2
S.E.	0.89	2.85	2.31	2.33	2.44	2.51	1.81	2.52	1.88
Δ2018–2013	2.1	-3.4	0.1	2.7	10.8	-1.8	7.2	12.3	1.5
S.E.	1.13	3.56	3.18	3.74	4.06	3.27	2.86	4.14	2.80
Nationellt eller regionalt program 2018	15.4	10.5	23.4	10.5	33.6	21.6	14.5	20.1	6.6
S.E.	0.67	2.00	1.59	1.60	2.19	1.55	2.11	2.41	1.27
Nationellt eller regionalt program 2013	11.1	:	13.2	:	26.1	19.9	:	22.2	:
S.E.	0.53	:	1.43	:	2.59	1.76	:	2.75	:
Δ2018–2013	4.3	:	10.2	:	7.5	1.7	:	-2.1	:
S.E.	0.86	:	2.13	:	3.39	2.34	:	3.66	:
	CY	LV	NL	PT	RO	SK	FI	SE	IS
EU-programmet 2018	34.2	55.8	27.9	37.7	59.3	33.2	37.6	24.2	40.9
S.E.	4.84	5.63	3.69	2.45	3.40	2.36	2.55	2.43	3.19
EU:s program 2013	40.7	61.2	27.3	45.6	49.7	25.8	38.8	21.0	29.0
S.E.	4.64	3.10	3.92	4.56	3.97	2.24	2.78	1.93	2.24
Δ2018–2013	-6.5	-5.3	0.6	-7.9	9.6	7.4	-1.2	3.3	11.9
S.E.	6.71	6.42	5.38	5.17	5.23	3.25	3.78	3.10	3.90
Nationellt eller regionalt program 2018	34.1	29.1	13.2	17.5	24.8	15.3	17.0	8.2	15.1
S.E.	5.76	3.46	2.10	2.37	3.01	2.04	1.96	1.69	2.38
Nationellt eller regionalt program 2013	:	22.6	:	:	:	12.7	13.5	:	20.1
S.E.	:	3.64	:	:	:	1.81	2.03	:	2.59
Δ2018–2013	:	6.6	:	:	:	2.6	3.5	:	-5.0
S.E.	:	5.02	:	:	:	2.72	2.82	:	3.52

Δ Skillnad mellan specifika referensår

Källa: Eurydice, baserat på Talis 2018 och 2013.

Tabell 27: Skillnader mellan 2018 och 2013 i andelen mobila lärare i främmande språk i gymnasieutbildning (ISCED 2) som har rest utomlands för yrkesmässiga ändamål med stöd av ett mobilitetsprogram (uppgifter för figur D8)

Förklarande anmärkningar

Uppgifter baserade på lärarnas svar på frågorna 15 och 56 i TALIS 2018 och 15 och 48 i TALIS 2013: Undervisar du följande ämneskategorier under innevarande läsår? och "Har du någonsin varit utomlands i yrkessyfte i din karriär som lärare eller under din lärarutbildning?", alternativ b) 2018 och c) 2013, "som lärare i ett EU-program" och c) under 2018 och d) 2013, "som lärare i ett regionalt eller nationellt program". Lärare kan ha använt båda typerna av program.

Lärare i främmande språk är de som väljer alternativ e för fråga 15. Mobila lärare är de som svarade ja på minst ett av alternativen a-e i fråga 56 under 2018 och b)-f 2013.

"Genomsnitt 17" avser de 17 länderna (eller utbildningssystemen) med svar på frågorna om transnationell rörlighet i Talis 2013 och 2018.

Vid beaktande av skillnader mellan 2018 och 2013 anges värden som skiljer sig avsevärt ($p < 0,05$) från noll med fetstil.

Landsspecifika noter

Belgien (BE nl), Danmark, Frankrike, Italien, Cypern, Nederländerna, Portugal, Rumänien och Sverige: urvalet var otillräckligt (färre än 5 olika skolor eller 30 lärare) för kategorin "nationella eller regionala program" 2013.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	EU		CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
A	76.4		77.4	49.6	58.1	89.1	75.3	70.6	91.6	57.3	62.7
S.E.	0.75		1.78	2.72	2.63	1.36	2.69	2.92	1.35	5.68	3.89
B	68.4		56.0	54.8	70.3	80.0	58.8	38.7	83.1	77.1	44.4
S.E.	0.94		2.27	3.12	2.62	2.12	2.92	4.65	1.76	4.83	5.16
C	57.4		73.9	55.2	60.6	60.9	84.9	38.8	41.3	57.8	53.0
S.E.	1.01		1.80	2.89	2.92	2.07	2.17	3.94	2.16	6.47	4.41
D	40.8		45.3	40.3	61.2	46.5	34.3	37.6	25.2	33.5	61.4
S.E.	0.92		2.18	3.16	3.28	1.80	2.87	3.93	1.91	5.90	3.88
E	33.5		25.5	38.0	27.0	41.9	42.8	12.8	23.7	35.8	33.7
S.E.	0.94		1.62	2.14	2.51	2.08	3.05	2.20	2.03	5.31	3.68
F	21.9		33.7	15.4	19.1	30.3	12.0	11.4	15.7	44.4	:
S.E.	0.75		1.88	1.62	2.19	2.40	2.11	3.61	1.95	6.12	:
	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
A	82.2	68.7	59.0	51.4	36.9	68.7	70.9	62.3	59.5	33.1	:
S.E.	2.05	3.32	4.95	2.39	3.42	3.59	2.45	2.20	2.80	3.15	:
B	70.8	62.5	63.1	47.7	56.6	41.9	62.5	54.5	66.0	38.6	36.4
S.E.	2.29	5.38	4.27	3.26	4.02	3.06	2.61	2.06	2.53	3.41	5.42
C	35.7	46.9	46.6	74.2	49.8	53.8	35.7	55.0	35.3	:	38.4
S.E.	3.22	5.60	5.08	2.40	3.78	3.50	2.58	2.30	2.74	:	4.76
D	55.2	37.3	44.7	51.6	65.7	59.1	43.2	53.6	41.2	43.5	50.0
S.E.	3.00	4.73	4.07	2.18	3.90	3.20	2.53	2.18	2.73	3.01	5.77
E	27.0	25.6	26.2	10.3	68.3	30.7	23.4	22.4	33.2	31.6	32.7
S.E.	2.54	5.28	3.25	1.70	3.21	3.33	2.40	2.47	2.81	3.18	4.92
F	36.4	35.3	18.3	20.0	15.0	32.1	24.1	39.6	28.8	27.9	79.2
S.E.	2.50	5.30	3.00	2.41	2.04	3.83	2.43	2.43	2.57	2.76	5.05

A Språkinlärning B Studera, som en del av sin lärarutbildning C Medföljande gäststudenter D Etablera kontakt med skolor utomlands E Undervisning Lärande av andra ämnesområden

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Tabell 28: Procentandel mobila lärare i främmande språk inom gymnasieutbildning (ISCED 2), efter yrkesskäl för utlandsresa, 2018 (uppgifter i figur D9)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur D9 i kapitel D.

Landsspecifika noter

Belgien (BE fr, BE nl) och Bulgarien: frågan administrerades inte i dessa länder.

Lettland, Island och Türkiye: en kategori visas inte i tabellen på grund av det otillräckliga urvalet (mindre än 5 olika skolor eller 30 lärare).

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

	EU		CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
A	39.3		35.5	10.2	32.5	65.1	30.5	32.3	62.4	23.1	28.7
S.E.	0.75		1.71	1.62	1.49	1.72	1.74	2.04	1.66	1.41	1.84
B	39.3		32.0	48.3	63.9	48.5	21.6	28.8	50.5	64.0	20.4
S.E.	0.71		1.54	2.54	1.55	1.76	1.56	2.27	1.97	2.23	2.31
C	49.9		64.4	54.5	51.5	47.9	78.9	42.8	31.5	50.1	48.3
S.E.	0.76		1.80	2.64	1.64	1.72	1.85	2.78	1.96	2.24	2.42
D	34.9		44.5	36.2	60.7	30.8	24.0	45.0	18.4	35.6	55.1
S.E.	0.71		2.03	2.81	1.86	1.47	1.88	2.49	1.42	1.97	1.99
E	23.3		25.0	32.0	24.0	24.3	18.7	12.1	16.6	25.9	27.3
S.E.	0.59		1.69	2.73	1.39	1.69	1.75	1.28	1.28	2.41	1.48
F	22.3		37.0	15.2	20.6	28.5	4.9	15.5	26.9	40.2	15.2
S.E.	0.61		1.89	2.02	1.48	1.50	0.88	1.51	1.62	2.25	1.37
	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
A	42.4	13.3	9.3	20.9	30.2	29.3	25.6	18.7	13.7	10.1	29.3
S.E.	2.31	1.81	1.42	1.57	1.86	1.66	2.07	1.77	1.96	1.47	3.55
B	44.0	40.9	38.3	29.7	46.1	27.9	42.0	29.8	36.1	36.8	32.2
S.E.	1.76	2.76	1.86	1.60	2.09	1.93	2.58	2.00	2.17	1.99	3.96
C	24.8	41.6	35.1	66.4	45.8	55.3	29.1	50.9	39.0	7.2	37.5
S.E.	1.56	2.71	2.48	1.73	2.88	2.29	2.17	1.83	2.36	1.27	3.82
D	53.2	43.5	38.1	42.8	63.1	56.0	44.8	51.0	41.4	34.5	44.8
S.E.	1.87	2.97	2.33	2.00	2.41	2.36	2.31	1.89	2.19	2.05	4.13
E	17.5	36.1	22.5	10.2	52.7	19.9	21.1	24.2	41.6	38.2	35.2
S.E.	1.55	2.55	1.54	1.12	2.63	1.33	2.05	1.79	2.48	2.12	4.04
F	36.2	26.7	19.9	23.3	19.9	21.9	23.9	38.8	29.6	31.9	64.5
S.E.	2.31	2.05	3.31	1.60	2.67	1.45	2.14	1.85	2.60	1.86	4.06

A Språkinlärning B Studera, som en del av sin lärarutbildning C Medföljande gäststudenter D Etablera kontakt med skolor utomlands E Undervisning i andra ämnesområden

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Tabell 29: Andel mobila lärare i andra ämnen inom gymnasieutbildning (ISCED 2), efter yrkesskäl för utlandsvistelse, 2018 (uppgifter i figur D9)

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur D9 i kapitel D.

Landsspecifik anmärkning

Belgien (BE fr, BE nl) och Bulgarien: frågan administrerades inte i dessa länder.

	EU	BG	CZ	DK	EE	ES	FR	HR	IT	CY	LV
Mindre än 3 månader	48.8	76.0	64.5	71.3	70.4	32.5	34.5	71.5	40.9	53.6	78.3
S.E.	0.90	0.00	3.86	1.65	2.33	2.60	2.89	2.60	4.10	2.27	4.80
Minst 3 månader	51.2	24.0	35.5	28.7	29.6	67.5	65.5	28.5	59.1	46.4	21.7
S.E.	0.90	0.00	3.86	1.65	2.33	2.60	2.89	2.60	4.10	2.27	4.80
	HU	MT	NL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	IS	TR
Mindre än 3 månader	65.0	76.6	61.7	76.4	79.9	76.6	57.7	59.6	60.6	88.1	69.1
S.E.	2.47	3.66	3.33	2.72	3.13	2.69	2.53	2.37	2.64	2.18	6.52
Minst 3 månader	35.0	:	38.3	23.6	20.1	23.4	42.3	40.4	39.4	11.9	:
S.E.	2.47	:	3.33	2.72	3.13	2.69	2.53	2.37	2.64	2.18	:

Källa: Eurydice, baserat på TALIS 2018.

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur D10 i kapitel D.

Landsspecifika noter

Se landnoterna för figur D10 i kapitel D.

BILAGA 2: CLIL I GRUNDSKOLE- OCH GYMNASIEUTBILDNING

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Undervisning genom olika språk och berörda ISCED-nivåer			
	Språkstatus	Språk	ISCED nivå
Var fr	1 statsspråk + 1 främmande språk	Franska + engelska	SVENSKA
	1 statsspråk + 1 annat statsspråk	Franska + nederländska/tyska	SVENSKA
Var de	1 statsspråk + 1 annat statsspråk	Tyska + franska	SVENSKA
Var nl	1 statsspråk + 1 främmande språk	Holländska + engelska	SVENSKA
	1 statsspråk + 1 annat statsspråk	Nederländska + franska/tyska	SVENSKA
	1 stat språk + 1 annat statsspråk + 1 främmande språk	Holländska + franska/tyska + engelska	SVENSKA
	1 stat språk + 1 andra statliga språk + 1 andra statliga språk + 1 främmande språk	Nederländska + franska + tyska + engelska	SVENSKA
SVENSKA	1 statsspråk + 1 främmande språk	Bulgariska + engelska/franska/tyska/italienska/ryska/spanska	SVENSKA
SVENSKA	1 statsspråk + 1 främmande språk	Tjeckiska + engelska/tyska	SVENSKA
		Tjeckiska + franska/italienska/spanska	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Tjeckiska + polska	SVENSKA
SVENSKA	1 statsspråk + 1 främmande språk	Svenska + Engelska	SVENSKA
DE	1 statsspråk + 1 främmande språk	Tyska + kinesiska/tjeckiska/holländska/engelska/franska/grekiska/italienska/polska/portugisiska/romerska/spanska/turkiska	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Tyska + danska/sorbiska	SVENSKA
EE	1 statsspråk + 1 främmande språk	Estniska + tyska	SVENSKA
		Estniska + engelska	3
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk utan officiellt språkstatus	Estniska + ryska	SVENSKA
	1 regionalt/minoritetsspråk utan officiellt språk + 1 främmande språk	Ryska + engelska	1
IE	1 statsspråk + 1 annat statsspråk	Engelska + Irländska	SVENSKA
EL	—	—	—
SVENSKA	1 statsspråk + 1 främmande språk	Spanska + engelska/franska/tyska/italienska/portugisiska	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Spanska + Baskien/Katalan/Galician/Occitan/Valencian	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regional/minoritetsspråk med officiell språkstatus + 1 främmande språk	Spanska + baskiska + engelska/franska/tyska Spanska + katalanska + engelska/franska Spanska + galiciska + engelska/franska/tyska/portugisiska Spanska + Aranés (Occitanska) + Engelska/franska Spanska + Valencian + Engelska/franska	SVENSKA
	1 statsspråk + 1 främmande språk + 1 annat främmande språk	Spanska + engelska + franska/tyska/italienska	SVENSKA
	1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus + 1 främmande språk	Baskiska + engelska/franska Katalanska + engelska/franska	SVENSKA
	1 statsspråk + 1 främmande språk	Franska + arabiska/kinesiska/danska/nederländska/engelska/tyska/italienska/japanska/koreanska/polska/portugisiska/ryska/spanska/svenska	SVENSKA
SVENSKA	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk utan officiellt språkstatus	Franska + vietnamesiska	SVENSKA
		Franska + Alsatian/Basque/Breton/Catalan/Corsican/Creole/Gallo/Melanesian/Mosellan/Occitan/Polynesiska språk	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Kroatiska + ungerska/serbiska	12
		Kroatiska + tjeckiska	3

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Undervisning genom olika språk och berörda ISCED-nivåer			
	Språkstatus	Språk	ISCED nivå
OM OSS	statsspråk + 1 främmande språk	Italienska + engelska/franska/tyska/spanska	3
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Italienska + franska/friuliska/tyska/Ladin/slovenska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Grekiska + engelska	1
LV	1 statsspråk + 1 främmande språk	Lettiska + engelska/tyska	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk utan officiellt språkstatus	Lettiska + polska/ryska/ukrainska	SVENSKA
		Lettiska + vitryska	1 2
		Lettiska + litauiska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Lettiska + estniska	1
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk utan officiellt språkstatus	Litauiska + engelska/franska/tyska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Litauiska + vitryska/polska/ryska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 annat statsspråk	Luxemburgska + tyska/franska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Ungerska + engelska/tyska	SVENSKA
		Ungerska + Kinesiska	1 2
		Ungerska + franska/italienska/ryska/slovakiska/spanska	SVENSKA
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Ungerska + Boyash/bulgariska/kroatiska/tyska/grekiska/polska /romerska/romerska/serbiska/slovakiska/ Maltesiska + engelska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 annat statsspråk	Holländska + engelska	SVENSKA
NL	1 statsspråk + 1 främmande språk	Holländska + tyska	SVENSKA
		Holländska + engelska	SVENSKA
OM OSS	statsspråk + 1 främmande språk	Tyska + arabiska/bosniska/kroatiska/serbiska/engelska	SVENSKA
		Tyska + spanska	1 2
		Tyska + franska	1
		Tyska + Kinesiska/polska	2
	1 stat språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Tyska + Kroatiska (Burgenland Kroatiska)/Ungerska/Slovenska	SVENSKA
		Tyska + Tjeckiska/Slovakiska	1 2
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Polska + engelska/franska/tyska/italienska/spanska	SVENSKA
		Polska + ryska	2
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Polska + Kashubian/Tyska	1 2
		Polska + ukrainska	SVENSKA
		Polska + ryska	2
		Polska + vitryska	3
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Portugisiska + franska	SVENSKA
		Portugisiska + Engelska	1 2
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Rumänska + engelska/franska/tyska/italienska/portugisiska/Svenska	3
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Rumänska + bulgariska/kroatiska/tjeckiska/tyska/grekiska/ungerska/italienska/polska/romerska/ryska/serbiska/slovakiska/turkiska/ukrainska	SVENSKA
SVENSKA	statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Slovenska + ungerska	SVENSKA
SVENSKA	statsspråk + 1 främmande språk	Slovakiska + engelska/franska/tyska/italienska/ryska/spanska	SVENSKA
		Slovakiska + tyska/Romany/Rusyn	1 2
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Slovakiska + ukrainska	SVENSKA

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Undervisning genom olika språk och berörda ISCED-nivåer			
	Språkstatus	Språk	ISCED nivå
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Finska + engelska/franska/tyska/ryska	SVENSKA
		Finska + kinesiska/estniska/spanska	12
	1 statligt språk + 1 icke-territoriellt språk med officiellt språkstatus	Finska + samiska	12
	1 statsspråk + 1 annat statsspråk	Finska + svenska	12
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Svenska + Engelska	12
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus	Svenska + finska	12
	1 statligt språk + 1 icke-territoriellt språk med officiellt språkstatus	Svenska + samiska	1
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Albanska + italienska	3
	1 statligt språk + 1 regionalt/minoritetsspråk utan officiellt språkstatus	Albanska + Grekiska/Makedonien	3
SVENSKA	—	—	—
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Tyska + engelska	3
		Franska + engelska	3
	1 statsspråk + 1 annat statsspråk	Franska + tyska Tyska + franska Italienska + tyska Romansh + Tyska	SVENSKA
		Franska + italienska Tyska + italienska Tyska + Romansh	3
ÄR	—	—	—
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Tyska + engelska	SVENSKA
JAG	1 statsspråk + 1 främmande språk	Montenegrinska + engelska	1 och 3
	1 regionalt/minoritetsspråk med officiellt språkstatus + 1 främmande språk	Albanska + engelska	1
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Makedonska + engelska/franska	3
NEJ	1 statsspråk + 1 främmande språk	Norska + Engelska	SVENSKA
		Norska + franska/tyska	3
SVENSKA	Statsspråk + 1 främmande språk	Serbiska + engelska/tyska/franska/italienska/ryska/spanska	SVENSKA
SVENSKA	—	—	—

Förklarande anmärkningar

Se de förklarande anmärkningarna till figur B12.

Inom ett land kan ett enda språk ingå i olika CLIL-program (se Italien, Ungern, Österrike, Polen, Rumänien och Slovakien).

Landsspecifika noter

Italien: sedan 2010 har alla elever i gymnasiet sista år varit tvungna att lära sig ett icke-språkigt ämne genom ett främmande språk. De som befinner sig på "språkvägen" måste lära sig ett icke-språkigt ämne genom ett främmande språk från 16 års ålder och ett andra icke-språkigt ämne genom ett annat främmande språk från 17 års ålder.

Luxemburg: all undervisning ges på ett annat språk än luxemburgska, mestadels på franska eller tyska.

Ungern och Polen: det finns inga regler för språk för CLIL. Uppgifterna avser den faktiska CLIL-bestämmelsen under läsåret 2021/2022.

Slovakien: bestämmelserna om språk för CLIL omfattar endast grundskoleutbildning. Uppgifter om utbildningsnivå över grundskolan avser det faktiska tillhandahållandet av CLIL under läsåret 2021/2022.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Sverige: bestämmelserna om språk för CLIL omfattar endast grundskole- och gymnasieutbildning. Data avser endast dessa två nivåer. CLIL i gymnasieutbildningen kan finnas men är oreglerad.

Sverige: data avser ett pilotprojekt för CLIL.

ERKÄNNANDEN

EUROPEISKA GENOMFÖRANDEORGANET FÖR UTBILDNING OCH KULTUR

Plattformer, studier och analys

Enlokal du Bourget 1 (J-70 – enhet A6) B-1049
Bryssel

([HTTPS://eurydice.eacea.ec.europa.eu/](https://eurydice.eacea.ec.europa.eu/))

Hantera redaktör

Peter Birch

Författare

Nathalie Baïdak (samordning), Isabelle De Coster och Daniela Kocanova

Bidragsgivare från andra EU-institutioner

Eurostats enhet F.5: Utbildning, hälsa och socialt skydd: Malgorzata Stadnik och Marco Picciolo (stöd till Eurostats
databas om främmande språkinlärning)

Extern expert

Christian Monseur, University of Liège (PISA och TALIS datautvinning och beräkningar)

Grafik och layout

Patrice Brel

Produktionssamordnare

Hotell nära Gisèle De Lei

EURYDICE NATIONELLA ENHETER

ALBANIEN

Eurydice-enheten
Ministeriet för utbildning och idrott
Rruga e Durrësit, nr 23
1001 Tiranë
Enhetens bidrag: Egest Gjokuta

ÖSTERRIKE

Eurydice-Informationsstelle
Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft und Forschung
ABT. Bildungsstatistik und – überwachung
Hotell nära Minoritenplatz 5
1010 Stockholm
Enhetens bidrag: Alexandra KristinaR-Wojnesitz (extern expert)

BELGIEN

Unité Eurydice de la Communauté française
Hotell nära Ministère de la Fédération Wallonie-Bruxelles
Förvaltning Générale de l'Enseignement
Hotell nära Avenue du Port, 16 – Bureau 4P03
1080 Bruxelles
Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

Eurydice Vlaanderen
Visa tillgängliga rum för Departement Onderwijs en Vorming
Afdeling Strategische Beleidssteuning
Hendrik Consciencegebouw 7C10
Koning Albert II-laan 15
1210 Brussel
Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

Eurydice-Informationsstelle der Deutschsprachigen Gemeinschaft
Ministerium der Deutschsprachigen Gemeinschaft
Fachbereich Ausbildung und Unterrichtsorganisation
Gospertstraße 1
4700 Eupen
Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

BOSNIEN OCH HERCEGOVINA

Ministeriet för civilrättsliga frågor

Utbildningssektorn
Trg BiH 3
71000 Stockholm
Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

BULGARIEN

Eurydice-enheten
Centrum för utveckling av mänskliga resurser
Enheten för forskning och planering inom utbildning
15, Graf Ignatiev Str.
1000 Sofia
Enhetens bidrag: Marchela Mitova och Nikoleta Hristova

KROATIEN

Byrån för rörlighet och EU-program
Svenska 26
10000 Zagreb
Enhetens bidrag: Maja Balen Baketa och Ana Dragičević

CYPERN

Eurydice-enheten
Ministeriet för utbildning, kultur, idrott och ungdomsfrågor
Kimonos och Thoukydidou
1434 Nicosia
Enhetens bidrag: Christiana Haperi;
experter: Angeliki Constantinou-Charalambous (inspektör för engelska, avdelningen för sekundärutbildning), Sophia Ioannou Georgiou (chef för utbildning, avdelningen för grundutbildning, ministeriet för utbildning, idrott och ungdomsfrågor)

TJECKIEN

Eurydice-enheten
Tjeckiska nationella byrån för internationell utbildning och forskning
M zahraniční spolupráce
Na Poříčí 1035/4
110 00 Praha 1
Enhetens bidrag: Jana Halamová, Radka Topinková,
experter: Eva Tučková, Marie Černíková

DANMARK

Eurydice-enheten
Ministeriet för högre utbildning och vetenskap
Danska myndigheten för högre utbildning och vetenskap

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Haraldsgade 53

2100 Köpenhamn Ø

Enhetens bidrag: Ministeriet för högre utbildning och vetenskap och ministeriet för barn och utbildning

ESTLAND

Eurydice-enheten

Ministeriet för utbildning och forskning

Munga 18

50088 Trollhättan

Enhetens bidrag: Inga Kukk, Pille Pöiklik, Undervisnings- och forskningsministeriet

FINLAND

Eurydice-enheten

Utbildningsstyrelsen

Box 380

00531 Helsingfors

Enhetens bidrag: Företrädare för Finlands nationella enhet: Tiina Komppa (Senior Specialist); Janne Loisa (sakkunnig i högre grad); Petra Packalén (Senior Adviser, Utbildning)

EDUFI ämnesspecialister: Minna Bálint (Senior Adviser, Utbildning); Kati Costiander, (högre rådgivare, utbildning); Nina Eskola (projektledare); Anu Halvari (Senior Adviser, Utbildning); Annamari Kajasto (Senior Adviser, Utbildning); Katri Kuukka (Senior Adviser, Utbildning); Olli Määttä (Senior Adviser, Utbildning); Yvonne Nummela (Senior Adviser, Utbildning); Susanna Rajala (Senior Adviser, Utbildning)

FRANKRIKE

Hotell nära Unité française d'Eurydice

Direktoratet för utvärdering, prognoser och resultatövervakning (DEPP)

Ministeriet för skolutbildning och ungdomsfrågor

61–65, rue Dutot

75732 Paris Cedex 15

Enhetens bidrag: Françoise Parillaud (expert), Anne Gaudry-Lachet (Eurydice Frankrike)

TYSKLAND

Eurydice-Informationsstelle des Bundes

Deutsches Zentrum für Luft- und Raumfahrt e. V. (DLR)

Heinrich-Konen Str. 1

53227 Göteborg

Eurydice-Informationsstelle der Länder im Sekretariat der Kultusministerkonferenz

Taubenstraße 10

10117 Stockholm

Enhetens bidrag: Thomas Eckhardt

GREKLAND

Greklands Eurydice-enhet

Direktoratet för Europafrågor och internationella frågor

Generaldirektoratet för internationella frågor och Europafrågor,

Grekiska diasporan och interkulturell utbildning

Ministeriet för utbildning och religiösa frågor

37 Andrea Papandreou Street (kontor 2172)

15180 Amarousion (Attiki)

Enhetens bidrag: Georgia Fermeli (Counselor A' of Science) och Thalia Chatzigiannoglou (Counselor B' of Foreign Languages), Institute of Educational Policy

UNGERN

Ungerska Eurydice-enheten

Utbildningsmyndighet

19–21 Maros Str.

1122 Budapest

Enhetens bidrag: Róza Szabó (expert, utbildningsmyndighet). Sára Hatony (NU)

JAGCELAND

Eurydice-enheten

Direktoratet för utbildning

Víkurbær 3

203 Kópavogur

Enhetens bidrag: Hulda Skogland

IRLAND

Eurydice-enheten

Institutionen för utbildning och färdigheter

Internationella sektionen

Hotell nära Marlborough Street

Dublin 1 – DO1 RC96

Enhetens bidrag: Maria Lorigan och Pádraig MacFhlannchadha

ITALIEN

Hotell nära Unità italiana di Eurydice

Istituto Nazionale di Documentazione, Innovazione e Ricerca Educativa (INDIRE)

Agenzia Erasmus+

Via C. Lombroso 6/15

50134 Firenze

Enhetens bidrag: Simona Baggiani,

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

expert: Diana Saccardo (Dirigente tecnica, Ministero dell'Istruzione e del Merito)

Utmärkt belägringsväg

Florian VLT 2000

Enhetens bidrag: Jeannine Vassallo

LETTLAND

Eurydice-enheten

Statens utbildningsutvecklingsbyrå

Gata 1 (5:e våningen)

1050 Stockholm

Enhetens bidrag: Hotell nära Rita Kursite

LIECHTENSTEIN

Informationsstelle Eurydice

Schulamt des Fürstentums Liechtenstein

Hotell nära Austrasse 79

Postfach 684

9490 Vaduz

Enhetens bidrag: Belgin Amann, Eurydice-enheten, kontoret för utbildning i Liechtenstein. Barbara Ospelt-Geiger, expert vid utbildningskontoret Liechtenstein

LITAUEN

Eurydice-enheten

Nationella utbildningsbyrå

Hotell nära K. Kalinausko Street 7

03107 Stockholm

Enhetens bidrag: Eglė Petronienė och Beata Valungevičienė (externa experter)

LUXEBURG

Unité nationale d'Eurydice

ANEFOR ASBL

hotell nära EduPôle Walferdange

Bâtiment 03 – étage 01

Karta över Diekirch

7220 Walferdange

Enhetens bidrag: Claude Sevenig (Ministère de l'Éducation nationale, de l'Enfance et de la Jeunesse (MENJE) – Service des relations internationales), Nevena Zhelyazkova (MENJE – Service de la recherche et de l'innovation pédagogiques et technologiques (SCRIPT) – Division du traitement de données sur la qualité de l'encadrement et de l'offre scolaire et éducative) och Annick Bartocci (MENJE – Service de l'offre scolaire et éducative) och Annick Bartocci (MENJE – Service de l'encadrement et de l'offre scolaire et éducative)

L'enseignement secondaire (ES)

MALTA

Ministeriet för utbildning, idrott, ungdomsfrågor, forskning och innovation

MONTENEGRO

Eurydice-enheten

Vaka Djurovica bb

Hotell nära 81000 Podgorica

Enhetens bidrag: Divna Paljevic från Examination Center och Fadila Kajevic från byrån för utbildningstjänster

NEDERLÄNDERNA

Eurydice Nederland

Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

Directie Internationaal Beleid

Rijnstraat 50

2500 BJ Den Haag

Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

NORDMAKEDONIEN

Nationella byrån för europeiska utbildningsprogram och rörlighet

Boulevard Kuzman Josifovski Pitu, nr 17

1000 Skopje

Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

NORGE

Eurydice-enheten

Direktoratet för högre utbildning och kompetens

Postboks 1093,

5809 Bergen

Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

POLEN

Polska Eurydice-enheten

Stiftelsen för utveckling av utbildningssystemet

Aleje Jerozolimskie 142A

02-305 Stockholm

Enhetens bidrag: Beata Płatos-Zielińska, nationella experter: Agata Gajewska-Dyszkiewicz, Katarzyna Paczuska (Educational Research Institute)

PORTUGAL

Portugisiska Eurydice-enheten

Generaldirektoratet för utbildnings- och vetenskapsstatistik

Jag är här. 24 de Julho, 134

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

1399–054 Lissabon

Enhetens bidrag: Isabel Almeida och Margarida Leandro, i samarbete med generaldirektoratet för utbildning. externa experter: Helena Peralta och Joana Viana (Institute of Education – Lissabons universitet)

RUMÄNIEN

Eurydice-enheten

Nationellt programkontor för gemenskapsprogram inom utbildning och yrkesutbildning

Universitatea Politehnică București

Hotell nära Biblioteca Centrală

Splaiul Independenței, nr 313

Sektor 6

060042 București

Enhetens bidrag: Veronica – Gabriela Chirea, i samarbete med experter: Manuela Delia Anghel (utbildningsministeriet), Rodica Diana Cherciu (utbildningsministeriet) och Ciprian Fartușnic (National Center for Policy and Evaluation in Education – Research Unit in Education)

SERBIEN

Eurydice-enheten Serbien

Stiftelsen Tempus

Zabljacka 12

11000 Belgrad

Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

SLOVAKIEN

Eurydice-enheten

Slovakiska Akademiska Föreningen för internationellt samarbete

Křížkova 9

811 04 Stockholm

Enhetens bidrag: Marta Čurajová

SLOVENIEN

Ministeriet för utbildning, vetenskap och idrott

Ministrstvo za izobraževanje, znanost i sport

Institutionen för utbildningsutveckling och kvalitetskontor

Eurydice Slovenien

Masarykova 16

1000 Ljubljana

Enhetens bidrag: Saša Ambrožič Deleja

SPANIEN

Instituto Nacional de Evaluación Educativa (INEE)

Ministerio de Educación y Formación Profesional

Hotell nära Paseo del Prado 28

28014 Stockholm

Enhetens bidrag: Eva Alcayde García, Juan Mesonero Gómez och Jaime Vaquero Jiménez. Bidrag från de autonoma regionerna/städerna: Manuel Sáez Fernández (Andalusien), José Calvo Dombón och Óscar Sánchez Estella (Aragón), Carlos Duque Gómez (Canarias), María Pilar Martín García och Clara Sancho Ramos (Castilla y León). María Isabel Rodríguez Martín (Castilla-La Mancha), Montserrat Montagut Montagut (Cataluña), Roberto Romero Navarro (Comunidad Valenciana), María Guadalupe Donoso Morcillo och Myriam García Sánchez (Extremadura). Iván Mira Fernández (Galicia), David Cervera Olivares och Gretchen Dobrott Bernard (C. de Madrid), Cristina Landa Gil (C.F. de Navarra), Maite Ruiz López (País Vasco), Antonio Coronil Rodríguez (Ceuta).

SVERIGE

Eurydice-enheten

Universitets- och högskolerådet/

Universitets- och högskolerådet

Låda 4030

171 04 Solna

Enhetens bidrag: gemensamt ansvar

SCHWEIZ

Eurydice-enheten

Schweiziska utbildningsministrarnas konferens (EDK)

Speichergasse 6

3001 Bern

Enhetens bidrag: Alexander Gerlings

TÜRKIYE

Eurydice-enheten

MEB, Strateji Geliştirme Başkanlığı (SGB)

Eurydice Türkiye Birimi, Merkez Bina 4. Svenska

Hotell nära B-Blok Bakanlıklar

06648 Stockholm

Enhetens bidrag: Osman Yıldırım Uğur; expert: Professor Dr. Cem Balçıkcanlı

Att komma i kontakt med EU

I PERSON

Över hela Europa finns det hundratals lokala EU-informationscentrum.

Adressen till närmaste centrum hittar du på: https://europa.eu/european-union/contact_en

PÅ TELEFON ELLER VIA E-POST

Europe Direct är en tjänst som svarar på dina frågor om EU. Du kan kontakta denna tjänst: — av gratistelefon: 00 800 6 7 8 9 10 11 (vissa operatörer får ta ut avgifter för dessa samtal).

— med följande standardnummer: + 32 22999696, eller

— per e-post via: https://europa.eu/european-union/contact_en

Hitta information om EU

PÅ NÄTET

Information på alla Europeiska unionens officiella språk finns på webbplatsen Europa: europa.eu

EU-PUBLIKATIONER

Du kan ladda ner eller beställa free och prissatta EU-publikationer från EU Bookshop på: <https://op.europa.eu/en/web/general-publikationer>.

Flera exemplar av kostnadsfria publikationer kan erhållas genom att kontakta Europa direkt eller ditt lokala informationscentrum. (se https://europa.eu/european-union/contact_en).

EU-LAGSTIFTNING OCH TILLHÖRANDE HANDLINGAR

För tillgång till rättslig information från EU, inklusive all EU-lagstiftning sedan 1951 i alla officiella språkversioner, gå till EUR-Lex på: <https://eur-lex.europa.eu/>

ÖPPNA DATA FRÅN EU

EU:s portal för öppna data (<https://data.europa.eu/en>) ger tillgång till dataset från EU. Data kan laddas ner och återanvändas gratis, både för kommersiella och icke-kommersiella ändamål.

Viktiga uppgifter om undervisningsspråk i skolan i Europa – 2023

Eurydice-betänkandet

I 2023 års upplaga av nyckeldata om språkundervisning i skolan i Europa beskrivs de viktigaste utbildningspolitiken för språkundervisning i skolor i 39 europeiska utbildningssystem. Den besvarar frågor om antalet och utbudet av främmande språk som studeras av studenter, undervisningstiden för undervisning i främmande språk, språkstödet för nyanlända migrantstudenter, gränsöverskridande rörlighet för lärare i främmande språk samt många andra ämnen.

Rapporten innehåller 51 indikatorer som organiseras i fem olika kapitel: Kontext, organisation, delaktighet, lärare och undervisningsprocesser. En mängd olika källor användes för att bygga upp indikatorerna, bland annat Eurydice-nätverket, Eurostat och OECD:s Pisa- och TALIS-undersökningar. Eurydice-uppgifter omfattar alla länder i Europeiska unionen samt Albanien, Bosnien och Hercegovina, Schweiz, Island, Liechtenstein, Montenegro, Nordmakedonien, Norge, Serbien och Turkiye.

Eurydicenätverkets uppgift är att förstå och förklara hur Europas olika utbildningssystem är organiserade och hur de fungerar. Nätverket ger beskrivningar av nationella utbildningssystem, jämförande studier som ägnas åt specifika ämnen, indikatorer och statistik. Alla Eurydice-publikationer finns tillgängliga kostnadsfritt på Eurydices webbplats eller i tryck på begäran. Eurydice arbetar för att främja förståelse, samarbete, förtroende och rörlighet på europeisk och internationell nivå. Nätverket består av nationella enheter i europeiska länder och samordnas av Europeiska genomförandeorganet för utbildning och kultur (Eacea).

För mer information om Eurydice, se: <https://eacea.ec.europa.eu/national-policies/eurydice/>

ISBN 978-92-9488-107-6

doi:10.2797/529032